

חותרים לריבונות

רעיון החלת הריבונות ביו"ש מתקרב אל הקונצנזוס: בכנס שנערך בנושא בירושלים הציעו הדוברים, בהם בכירי הליכוד ומשפטנים בינלאומיים, להחיל את שלטון ישראל בהדרגה על שטחי יו"ש ולהוביל קו הסברה ישראלי שמדבר על זכויות ולא על נסיגות | עפרה לקס, עמ' 42

‘תיק המרגלים’: לאחר שנה במעצר, הנאשמים בפעילות לסיכול ההרס במאחזים שוברים שתיקה ■ מיוחד ל’בשבע’

חגית רוזנבאום, עמ' 38

למרות האפשרות
המפתה לסגור דילים
עם ש"ס, הציונות הדתית
לא צריכה לוותר על רב
ראשי ספרדי מטעמה
הרב יניב חניא, עמ' 48

אתנ תא

בלי סמארטפון או
אינטרנט, יונתן רזאל
מצליח להתחבר
באלבטרוניקה החדשה לקהל
הרחב | **דודו כהן**

**קריאת רבני
הציונות הדתית
לפעול ולהשפיע**

שלמות עם ישראל, תורת ישראל,
ארץ ישראל ומדינת ישראל, הינם בנפשנו.
על כן, אנו קוראים לכל הציבור לגווניו,
לבחור, לפעול ולהשפיע על אחרים לבחור
ברשימה הציונית-דתית המאוחדת היחידה
שקיימת - **שסימנה טב**

"חזק ונתחזק בעד עמנו ובעד ערי אלוקינו"

הרב חיים דרוקמן, הרב דב ליאור, הרב אהרן ליכטנשטיין,
הרב צפניה דחור, הרב זלמן מלמד, הרב אברהם צוקרמן,
הרב מרדכי גרינברג, הרב חיים שטיינר, הרב אליעזר ולדמן

לתרומות התקשרו למספר:
073-2262500

להצטרפות לקריאה: 054-6407042 | hrabanim@gmail.com

הרב רחבעב אביחי
 הרב רטני יוסל
 הרב רצון ישראל
 הרב רוקוב בינימין
 הרב שוורץ אבימלך
 הרב שוקדן יוסף
 הרב שושן שלמה
 הרב שחור אבא
 הרב שחור יאיר
 הרב שחור משה
 הרב שטול אלטר
 הרב שטרן יחזקאל מיכל
 הרב שטרן יוסף
 הרב שטרנברג מנחם
 הרב שטרנברג מנחם
 הרב שיינדל אלעזר
 הרב שילד דניאל
 הרב שילת חיי
 הרב שניידר יוסף
 הרב שלום צבי
 הרב שמידל יהושע
 הרב שמעון ידידיה
 הרב שמעון יעקב
 הרב שניצל צבי
 הרב שפייר יהושע
 הרב שפיר יואל
 הרב שחר אבא
 הרב שריד עקיבא יוסף
 הרב שרייבר אברהם יעקב
 הרב שרעט בונד
 הרב שרעט בונד
 הרב שרעט בונד
 הרב ששון שמואל
 הרב תולענד דוד
 הרב תענעם זכריה
 (רחמים נפיה)

הרב פינגוט עקב
 הרב פינה שאול
 הרב פייטלסון שמואל
 הרב פישנדר אביהווא
 הרב פלג אוריאל
 הרב פלדמיר שלמה
 הרב פדל אהרן
 הרב פריד חנן
 הרב פריד מנחם
 הרב פרסוף מרדכי
 הרב דאקל שלום
 הרב עוקרמן מאיר
 הרב קדוש גבריאל
 הרב קטן אהרן
 הרב קליין שלום יהודה
 הרב קליין ששה
 הרב קליין דוד
 הרב קלמזון בני
 הרב קמניצקי יואל
 הרב קפלן אליהו
 הרב קרעמר אבשלום
 הרב קרעמר שמואל נחום
 הרב קרעטצן יאיר
 הרב קרער בני ציון
 הרב קרסילא אפרים
 הרב ראבנר דוד
 הרב ראובן נחום
 הרב רובינשטיין ישעיהו
 הרב רוזנר יוסף
 הרב רזן ישראל
 הרב רזנברג ישראל
 הרב רזנברג שמואל
 הרב רזנברג חיים צבי
 הרב רזנברג יצחק
 הרב רזנברג שלמה
 הרב רזנברג זאב

הרב משהלכו דוד
 הרב משהלכו דורסון זאב
 הרב מלכא משה
 הרב מלכאל ישראל
 הרב ממן אמיר
 הרב מנדלסון זאב
 הרב מנחם יואל
 הרב מרדכיבן שלום
 הרב נען יעקב
 הרב נתן מרדכי ישראל
 הרב נהרימי מיר
 הרב נויברג מנחם
 הרב נויסם יצחק
 הרב נכטליץ בני
 הרב סאטא חיים
 הרב מגליס דניאל
 הרב מרדן אלי
 הרב מרדן יהודה
 הרב מרדן אליהו
 הרב סופר ביטמן
 הרב סוראני גבריאל
 הרב סוראני ראובן
 הרב סטיסליץ דניאל
 הרב סימיונובסקי
 הרב סלעקין שמואל
 הרב סלמן משה
 הרב סלי מנחם
 הרב סלי ברוך
 הרב מסטריץ חיים ירחם
 הרב מנדלסון יוני
 הרב נדזיל ראובן
 הרב נמר בן ציון
 הרב נמר משה
 הרב פאקס יחזאל
 הרב פולא חיים
 הרב פושט דוד
 הרב פונצליץ מרדכי
 הרב פטרן משה

הרב כהן שמעון
 הרב כהן דוד
 הרב כהן עוזיאל
 הרב כהן אורי
 הרב כהן יצחק
 הרב כהן משהאל
 הרב כהן עדיאל
 הרב כהן איתן
 הרב כהן יעקב
 הרב כהן עמיחי
 הרב כהן ציון
 הרב כהן זאב
 הרב כהנא יוסי
 הרב כהרן יעקב
 הרב כהן יחיאל
 הרב כהרסא אשר
 הרב כ"חיים
 הרב כהן אביר
 הרב כרמל שמעיה
 הרב לבנון אליקים
 הרב לוונטה משה
 הרב לוזון ניסים
 הרב לוי יצחק
 הרב לוי שלמה
 הרב לוי יעקב
 הרב לוי בועז
 הרב לוי חנוכי
 הרב לוי זאב
 הרב למדן חגי
 הרב לחיאני דוד
 הרב ליברמן איתמר
 הרב ליברמן יואל
 הרב ליפשיץ אהרן
 הרב לפידות אהרן
 הרב מאדאד דניאל
 הרב מוזס שלמה
 הרב מוזס אהרן
 הרב מוזס שיראל
 הרב מוטלון אבי
 הרב מריל דניאל

[illegible][illegible]

הרב אביחיל דוד
 הרב אביב חזון
 הרב אבינר אלישע
 הרב אגלס אהרן
 הרב אהרונס אלעזר
 הרב ארין יענד
 הרב אקיד נח
 הרב אייזיק איתן
 הרב אלדד בן ציון
 הרב אלול בן ציון
 הרב אליאס דודא
 הרב אליה משה
 הרב אליה אלעזר
 הרב אליה יוסף
 הרב אליה אהרן
 הרב אלטער אילן
 הרב אלפרט יונג
 הרב אלון יעקב
 הרב אמדוד אליה
 הרב אנגל אברהם
 הרב אסולד נח
 הרב אסולין רפאל
 הרב אפרת ברוך
 הרב אפרת מרדכי
 הרב אקטשין שמואל
 הרב אראל שמואל
 הרב ארליך יוסף
 הרב ארנבאד יונתן
 הרב ארצאלי יוסף
 הרב אתרוג תנאל
 הרב באד אד יוסף
 הרב בוטשין מתחם
 הרב ביגל משה
 הרב ביטון שמעון
 הרב בימפילד שזי
 הרב בלום אליה
 הרב בלומנאוויטש
 הרב בלומער מנחם
 הרב בן-נן אלחנן
 הרב בן אליאל ראובן
 הרב בן אליה שלמה
 הרב בן דוד יצחק
 הרב בן יוסף אבנר
 הרב בן יעקב מתחם
 הרב בן נח אלחנן

**יית
פיע**

פשוט.

**לבחור
יחידה**

"וקינו"

ליכטנשטיין,
יהם צוקרמן,
אליעזר ולדמן

רבי
הדת
ולהש

גורת ישראל, ישראל, הינם בל הציובור לגונו **פיע על אחרי** ית המאוחדת **טב** **מנו ובעד ערי א** **ב ליאור, הרב אהר** **מן מלמד, הרב א** **חיים שטיינר, הרב**

ריאת ציונות פעול

בס"ד
ק
ה
ל
של
ארץ
על
לב
בר
שק
"חז
הרב
הרב
הרב
לתר

**הבית
היהודי**
בראשות נפתלי בנט

משהו חדש מתחיל

טב

להצטרפות, להתנדבות ופרטים כנסו לאתר: www.baityehudi.org.il

ריגול נגדי

ריאיון מיוחד עם 'המרגלים' - פעילי הימין שהורשעו בסיכול פעולת הצבא על פי חוקים מנדטוריים

חגית רוזנבאום 38

ריבונות עכשיו

כבר לא רעיון הזוי: בכנס בנושא החלת הריבונות ביו"ש שנערך השבוע השתתפו כאלף איש, ביניהם ח"כים, משפטנים ופעילים

עפרה לקס 42

מדורים וטורים אישיים

שטח מגדרי רבקי גולדפינגר	20
שולחן עורך עמנואל שילה	22
דברים שרואים מכאן עמיאל אונגר	24
שופטים ושוטרים יאיר שפירא	28
תכל'ס שלמה פיטרקובסקי	30
שאלת השבוע ירעם נתניהו	34
מיקרוסקופ	44
רביבים הרב אליעזר מלמד	46
סיפור לשבת עודד מזרחי	47
עיונים	48
צרכנות פינחס קופר	50

עורך ראשי: עמנואל שילה
עורך מדורים: עדי גרסיאל
עורכת כתבות: חגית רוזנבאום
עורך חדשות: שלמה פיטרקובסקי
הגהה: אפרת ליבר
עיצוב גרפי: סגולי קירשנבוים, אודיה טירם, חגית שחור, רחלי גליק, מיכל חמאוי, אדם פרופ, ריית דורפצאון, דיתי קויטנר
סמנכ"ל שיווק: דודי פינקלר
מנהלי מכירות: יהודה ליכטנשטיין, עודד מוראד
מנהל לוח פי 7: אודי זגיר
מנהלת הפקה: שמרית שמח
מוקד הפצה: יוסי אלקסלסי 03-9185545

מו"ל: בשבע השבועון לציבור הדתי בע"מ
יו"ר: דודו סעדה
מערכת ומחלקת מודעות:
טלפון: 03-9185553
פקס: 03-9237777
כתובת למשלוח דואר: ת.ד. 3631 קריית אריה פת49130
כתובת e-mail: besheva3@besheva.co.il
המערכת אינה אחראית לתוכן המודעות

בשבע עכשיו גם בפייסבוק ‏ ‏

14 ◄ **בשבע** | כ"א טבת תשע"ג, 3.1.2013

ניצן קידר

בליכוד מודאגים בימים האחרונים מהגובה שמאבדת המפלגה בסקרים, ובעיקר מכך שבישראל ביתנו ממורמרים מעט, וטוענים כי ייתכן שהשותפות עם הליכוד היתה צעד מוטעה. למרות הרמיזות הנשמעות בימים האחרונים, טען השבוע השר לשעבר אביגדור ליברמן כי "בסקר הפנימי שקיבלתי אנחנו עומדים על בין 37 ל-38 מנדטים, ולדעתי יש לנו

בפועל הרבה יותר, ונראה את התוצאה. אני בטוח שנקבל 40 מנדטים ומעלה". למרות הדאגה, ברשימה המאוחדת מנסים לשדר עסקים כרגיל. בליכוד מתגברת הביקורת על קמפיין המפלגה, בעיקר מצד מועמדים הממוקמים בעשירייה הרביעית, שטוענים שהמפלגה עושה כל טעות אפשרית בדרך לקלפי. גם השר סילבן שלום הודה השבוע כי "יש כאן מגמה שהיא לא לכיוון שהיינו רוצים לראות", אך הדגיש כי הדברים נתונים

לשינוי. חשש גדול נוסף של הליכוד הוא מהקמפיין העדתי של ש"ס, שעלול לגרום לאיבוד מנדטים נוסף. חילופי המהלומות המילוליות בנושא נמשכו גם השבוע. אריה דרעי כתב בדף הפייסבוק שלו כי "מסתמן שבממשלת נתניהו הבאה לא יהיה שום מזורז באחד התפקידים הבכירים: ביטחון, אוצר וחוז', ואף לא בחינוך ובמשפטים". הוא הוסיף כי יש פער גדול בין שיעור המזרחיים במדינה

נמשכת מלחמת הליכוד בבית היהודי: קמפיינים אנונימיים ברשת מנסים להשחיר הרשימה

היהודי. מודעות אנונימיות שפורסמו ברשת הפייסבוק, אשר הגורם שהזמין אותן לא הודה, ניסו להשחיר את פניה של רשימת הבית היהודי. המודעות תקפו את הרבנים זלמן מלמד ודב ליאור, אשר עומדים לטענת המפרסמים מאחורי רשימתו של בנט, ואף הוסיפו ותקפו חלק מחברי הרשימה.

בעקבות הפרסום הגישה רשימת הבית היהודי עתירה ליו"ר ועדת הבחירות המרכזית, שופט בית המשפט העליון אליקים רובינשטיין, בדרישה להוציא צו מניעה נגד רשימת הליכוד ביתנו ואתר facebook. העתירה דורשת להורות להם להימנע מבצעו תעמולת בחירות באמצעות מודעות המוצגות ברבים, שאינן נושאות סימני זיהוי של המפרסם, תוך הפרת הוראות סעיף 10 לחוק הבחירות.

אירועי עוז ציון: "להביא יס"מ ורימוני הלם לפני שבת - זו פרובוקציה"

בגרות, להצטרף לדבר החדש שקורה וסוחף את העם, ולא לשחק לידי היריב בפוליטיקה ובתקשורת". בשיחה עם 'בשבע', דוחה וייס מכל וכל את דבריו של ח"כ אריאל. לדבריה, אותו גורם, צבאי להערכתה, שהפיץ את הכותרות השקריות לפיהן נערים בשוטרי מג"ב, מסר גם לאריאל את אותה דיס-אינפורמציה שהביאה אותו לכתיבת המכתב. "יש לנו תיעוד מצולם של כל האירועים, לא קרה שם שום דבר כזה. אם כבר, מי שהותקפו באלימות הם בני הנוער". לדבריה, "להביא יס"מ, רימוני הלם וגז מדמיע שעתיים לפני שבת, אין לזה שם אחר חוץ מפרובוקציה".

מדוע לדעתך הורו מקבלי ההחלטות לבצע את אותה פרובוקציה כהגדרתך?

"לאכזבת רבים, התופעה של נוער הגבעות אוהב ארץ ישראל רק הולכת וגוברת. זה משבש את תוכניות ההתכנסות לגושי התיישבות. מה אפשר אבל לעשות עם ארבע מאות נערים ששוהים במקום עם רבנים גדולים? אז מתחילים ללכלך עליהם כל מיני דברים".

ליאור והרב שמואל אליהו, להסכמה עם הדרגים הבכירים באזור, לפיה במוצאי שבת יתפנו הצעירים מהמקום. לאחר שהמקום התרוקן עם צאת השבת, הרסו שופלים את שלושת המבנים בעוז ציון, תוך החרמה של ציוד אישי. תושבי המאחז הבטיחו לבנותו מחדש תוך זמן קצר.

בתקשורת התפרסמו דיווחים לפיהם נפצעו שוטרי מג"ב במהלך ניסיון הפינוי. בעקבות זאת פנה ח"כ אורי אריאל במכתב לדניאלה וייס, ובו ביקש ממנה למנוע התנגשויות אלימות עם כוחות הביטחון בתקופת טרום הבחירות, שכן הדבר יזיק למנדטים שתוכל הציונות הדתית לצבור בבחירות הקרובות.

"בעזרת ה' תימשך ההתחזקות הפוליטית של נאמני ארץ ישראל בכנסת הבאה... נגיע לחצי מיליון, ואחר כך למיליון יהודים, באזורי ההתיישבות ביהודה ושומרון, וזאת בדרך ממלכתית, על השולחן, ובתמיכה של העם", כותב אריאל, ומבקש מווייס למתן את הנוער שהיא מובילה במאחזים, על מנת למנוע מחזות של עימותים שעלולים לפגוע במספר המנדטים: "דווקא בעת הזאת אני קורא לציבור שלנו לגלות

מבזקים

שה בת 83 באזור התחנה המרכזית הישנה בתל אביב. בעקבות פרסום האירוע המחריד התארגנה הפגנה של תושבי שכונות דרום תל אביב, אשר מחו על הפקרת ביטחונם האישי בעקבות השתלטות המסתננים על הרחובות.

◄ כתב האישום נגד שר החוץ לשעבר אביגדור ליברמן, מראשי רשימת הליכוד-ישראל ביתנו, הוגש לבית משפט השלום בירושלים בראשית השבוע. על פי כתב האישום פעל ליברמן למינוי זאב בן אריה לשגריר, לאחר

◄ פעיל שמאל קיצוני ישראלי, אנדריי פשניצ'ניקוב, נעצר לאחרונה במצרים בטענה שהגיע מישראל לסיני באופן לא חוקי. על פי הדיווח המצרי, הצעיר ניסה להסתנן מסיני לרצועת עזה כדי לסייע לפלשתינים בלחימה נגד ישראל. לאחרונה שיגר פשניצ'ניקוב למשפחתו את המסר שהוא עצור במצרים מאז סוף השבוע שעבר.

◄ השבוע הותר לפרסום כי המשטרה עצרה אזורז זר מאריתריאה בחשד שאנס ביום שישי לפני כשבועיים קשיי

תסכול בליכוד ובישראל ביתנו: האיחוד הביא לאיבוד מנדטים

"עם 14 או 15 מנדטים, כמעט לא יתאפשר להרכיב ממשלה בלעדינו"

| ח"כ אורי אורבך |
סיעת הבית היהודי

לפעמים דברים. חוסר הניסיון הזה גם הביא לכך שהאחדות התבצעה בקלות יחסית, בלי משקעי עבר של יריבויות מעשרים שנות סכסוך. ראינו את זה גם בקדנציה היוצאת, כשדווקא עם כצ"ה היו לנו שיחות לאיחוד כבר בשבוע הראשון. היה לנו ברור שהולכים ביחד".

מה יקרה אם בסוף, אחרי הצלחה בבחירות, תמצאו את עצמכם מחוץ לממשלה ותראו את נתניהו עם לבני, שלי ויאיר?

"הדברים לא תלויים רק בנו. יש כאן מפלגה גדולה שמרכיבה ממשלה. בכל אופן, בקונסטלציה של 14 או 15 מנדטים, כמעט לא יתאפשר להרכיב ממשלה בלעדינו. ואם זה יקרה זה סימן שהממשלה הולכת חזק לכיוון השמאל והחרדים. זה ייתן לנו כוח גדול באופוזיציה, אבל זו עוד סיבה להצביע לנו ולא לליכוד. אם נתניהו הולך עם לבני, כנראה הוא מתכנן צעדים מאוד מסוכנים".

ואכן שמענו אותה אומרת השבוע שבכוונתה לשבת עם נתניהו כדי להסיט את הגה השלטון לכיוונה. תסריט כזה אפשרי?

"בהחלט. היא מאוד רוצה להיות שרה, והרבה דברים יכולים להתרחש בפוליטיקה, גם דברים לא צפויים. מה שמטריד זה שהליכוד יעדיף שותפות משמאל כשותפות מרכזיות ולא משניות".

והשבוע שמענו את הליכוד מדבר על חזון בר אילן כמוטו שאיתו הולכים לבחירות. שתי מדינות.

"אנחנו מתנגדים לחזון הזה, אבל יש קווי יסוד של ממשלה ויש הצהרות של ראש ממשלה. לא נצביע לעולם בעד מדינה פלשתינית, ובוודאי שלא על עקירת יישובים. אנחנו יודעים מה האמירה שלנו, וזו בהחלט סיבה לאדם נאמן ארץ ישראל שלא להצביע לליכוד. נתניהו עלול להתפתות בגלל לחצים ללכת למתווה בר אילן, ולשם כך נצטרך לעמוד כנחו לחץ נגדי".

מבחן ראשון בנושא הזה יהיה בדרישת בג"ץ להרוס את עמונה בתוך כמה חודשים.

"לא ניתן לקבוע מראש קווי יסוד ועל מה פורשים על פי כל תקרית ותקרית. יש הסכמות, חופש הצבעה וכו' שנידונים במשא ומתן קואליציוני. מי שרוצה להיות מפגין, שייך ישר לגן הוורדים ולא להיבחר. הולכים לממשלה כדי להשפיע, ורק אם לא מסתייע הולכים לאופוזיציה. על עמונה אני לא מוכן לענות, כי אנחנו רוצים להיות בשלטון כדי למנוע מהלכים שכאלה, וכל מקרה לגופו. יש אילוצי בית משפט ויש הסדרים, גם אם לא כולם הטובים ביותר".

בש"ס ובליכוד מדברים על התיקים שהם רוצים ומתחילים לנעול בריזם. אתם שותקים בסוגיה הזו. שלא תתעוררו מאוחר מדי...

"דובר אצלנו על כיוונים. אוזכרו משרדי החינוך, השיכון והפנים שאלהם נפתלי בנט כיוון, אבל גלוש עיניים גם אל אחרים. לומר כעת אמירות ברורות זה מוקדם מדי. לא סוגרים כאן כלום בשלב זה".

לסיום, אני חוזר למפגש בנט-משעלי: מתי תלמדו, הפוליטיקאים, לא להתראיין אצל עיתונאים אלימים?

"לא נלמד לעולם. החיים דינמיים ולפעמים המראיין זקוק לריאיון לא פחות מהמראיין. אין בכך כללים. כל אחד קובע לעצמו גבולות וכללים. לא מחליטים מראש ולא תמדי יודעים מראש שהריאיון יהיה אלים. אנחנו פועלים בזירה שיש בה לא מעט מתקפות".

יום אחד ינתחו את מערכת הבחירות הזו ויגיעו עד אליך בתור הראשון שזיהה את הפוטנציאל של בנט. ידעת שיש לך כזה קלף מנצח ביד?

"כן. אמנם לא יכולתי לומר אם יהיו 11 מנדטים או 15, אבל ידעתי. אנחנו לא נביאים והכל יכול להיות, אבל יש סייעתא דשמיא. ידעתי בביתחון מלא מה צריך לעשות, וה' יעשה הטוב בעיניו".

בכל זאת, איך ידעת שהוא האיש הנכון?

"יש אנשים טובים שהתאימו אולי ללפני ארבע שנים ואולי לעוד ארבע שנים, אבל צריך להבין את רוח הדור והתקופה הנוכחית כדי להביא את האיש המתאים. היה לי ברור שהמפד"ל תקועה, ואם לא נעשה מהלך דרמטי היא תמשיך להיות תקועה. ידעתי שהמתאים צריך להיות צעיר או שמלהיב צעירים שיחבר דור שחסר לנו, ושיהיה מישוה שקצת פותח שורות, וידעתי שצריך דמוקרטיה שתיתן השתתפות להמונים".

איך הגענו למריבה המכוערת הזו עם הליכוד, קמפיין הגטו, האשמות בוטות וכו'?

"אני לא רוצה להפריז בחשיבות העימות הזה. המריבה הזו חולפת. הליכוד מאבד קולות וכמו מעצמה הוא מתנהג בגסות. הם חושבים שאלה קולות שלהם, אבל אין כאן קולות של מישוה. יש כאן מצביעים והם לא של אף אחד".

בשבועות ובימים שנותרו יש לכם כוונה להגיע לקהלים חדשים נוספים?

"באופן טבעי לא נלך לקהלי השמאל של מפלגת העבודה, אבל קח לך כדוגמה את הביקור שערך השבוע נפתלי בכפרי הדרוזים בצפון. גם זה קהל חדש".

איזו אמירה יש לכם עבורם?

"אם אנחנו רוצים להיות בהנהגה של מדינת ישראל, צריכה להיות לנו אמירה לכל קהל במדינה. לגבי הדרוזים, יש לנו את ערכי השותפות בצבא ובכוחות הביטחון ואת הנאמנות. חשוב לנו להוכיח לכל הערבים שמסביב עד כמה טוב להיות בן דת אחרת שאוהב אותנו. זה ערך יהודי".

מה תגובתך לטענות שאתם מסתירים את כל הרשימה מאחורי הגב של בנט, אורבך ושקד?

"כל מפלגה מדגישה את השמות המוכרים יותר, ובמעט הזמן שמוקדש לנו בתקשורת לא נספיק לחשוף את האנשים שפחות מוכרים. הרשימה גלויה והתקשורת מוזמנת לראיין את כולם. זה גם לא נכון עובדתית. יש אצלנו פרסונות שונות שמדברות לקהלים שונים, אם זה נשים, מתנחלים, בעלי ניסיון, צעירים, ולכל קבוצה מדברת קבוצת נבחרים אחרת".

פרשת הריאיון אצל משעלי הזיקה או הועילה לכם?

"אני חושב שעדיף שזה לא היה קורה. אולי בזכות החשיפה הגדולה והמתקפה הבוטה נוסף לנו עוד מנדט, אבל אף אחד לא אוהב שקורה לו משהו רע ומזמן צומח משהו טוב. בסך הכל זה לא היה טוב כי צריך להיות בהירים. לא היה צריך להיכנס לפינה הזו. אנשים פוליטיים חייבים להבין שיש השלכות למה שהם אומרים באופן אישי".

אולי זה בדיוק מה שאמרו לך בעבר, שאתה מביא אדם חסר ניסיון. מישוה מנוסה לא היה נופל בבור הזה.

"היו לנו הרבה אנשים עם ניסיון וירדנו מ-13 מנדטים בסקרים שלושה. אני לא מזלזל בניסיון אבל ניסיון רע לא נחשב, וגם עם ניסיון אומרים

אלפים ליוו את האדמו"ר מסדיגורא למנוחת עולמים

ניצן קידר

בחריפות למסירת שטחים מארץ ישראל לידי הפלשתינים, ואף פרסם גילוי דעת מיוחד נגד תוכנית ההתנתקות, גילוי דעת שהיה בעל משקל ציבורי לאור מעמדו.

ח"כ יעקב כ"ץ (כצ"ה), אשר היה מקורב לאדמו"ר במשך שנים רבות, סיפר לערוץ 7 כי "היתה בו אהבת העם, אהבת הארץ ואהבת התורה. הוא ידע לשלב בין שלושת הדברים. זה התבטא בין השאר בכך שהוא נשאר לגור במשך תקופה ארוכה בתל אביב ולא עבר לבני ברק או לירושלים".

הידיעה על פטירת האדמו"ר עוררה הדים רבים בהתיישבות, ומועצת יש"ע אף פרסמה הודעת אבל מיוחדת. בהודעה נאמר כי המועצה "אבלה על פטירתו של כ"ק האדמו"ר מסדיגורא זצ"ל, מצאצאי המגיד ממזריץ' שהיה מקורשר בכל נימי נפשו לארץ הקודש. ידיד אמת של ההתיישבות ביהודה ושומרון, פעל רבות לחיזוקה ועמד בראש המערכה למען שלמות הארץ".

האדמו"ר זצ"ל נולד בווינה וזמן קצר לפני מלחמת העולם השנייה עלה לישראל, אך יצא ממנה לארה"ב, שם כיהן כרב קהילת החסידות. עם שובו של אביו, האדמו"ר הקודם, לישראל חזר גם הוא אחריו והקים את ישיבת רוז"ן בבני ברק. משהחליף את אביו על כס האדמו"רות, הנהיג את חסידיו במשך שנים רבות מתל אביב, ורק בשנים האחרונות עבר לבני ברק.

אלפי בני אדם, בהם אדמו"רים, גדולי הדור מהפלג הליטאי ומקורבי חצר סדיגורא מהורמים השונים, השתתפו ביום שלישי בהלוויית האדמו"ר מסדיגורא. הלווייתו של האדמו"ר רבי אברהם יעקב פרידמן זצ"ל, חבר מועצת גדולי התורה, יצאה מבית המדרש המרכזי של החסידות בשיכון ה' בבני ברק. בטרם החל מסע ההלוויה הקריא אחד ממקורביו של האדמו"ר זצ"ל, אלימלך שפירא, את צוואתו של מנהיג החסידות שנכתבה על ידי האדמו"ר לפני כשש שנים. בצוואה מכתיר האדמו"ר את בנו כממשיך דרכו באדמו"רות.

האדמו"ר מסדיגורא נפטר בבוקר יום שלישי בגיל 84, בשל סיבון בדלקת ריאות אשר בה לקה בימים האחרונים. צוותי מד"א הוזעקו לביתו ובמשך למעלה משעה ביצעו בו החייאה, שבסופה הוא פונה לבית החולים מעייני הישועה בבני ברק. האדמו"ר הותיר אחריו, כאמור, את בנו יחידו, רבי ישראל משה פרידמן, אב"ד סדיגורא בלונדון, אשר על פי מצוות אביו ינהיג מעתה את החסידות.

האדמו"ר מסדיגורא היה ידוע כאוהב ארץ ישראל ואוהב ההתיישבות בכל מרחביה. רבים ממקורביו של האדמו"ר באו מקרב הציבור הציוני-דתי והחילוני, והיו מגיעים לשאול בעצתו לעיתים קרובות. האדמו"ר התנגד

כנס ירושלים העשירי: דיון בסוגיות הבוערות ערב הבחירות

כנס ירושלים העשירי יתקיים בשבוע הקרוב, ערב הבחירות לכנסת ה-19, במלון קראון פלאזה בירושלים, תחת הכותרת "יהדות מדינה ומודרנה". קרבתו של הכנס לבחירות הופכת אותו לאחת הבמות החשובות ביותר לשיח הציבורי בימים אלו, כפי שמעידה רשימת הדוברים - שרים, חברי כנסת ואישי ציבור מכל גוני הקשת הפוליטית, ביניהם שר הפנים אלי ישי, שר החינוך גדעון סער, שרת התרבות והספורט לימור לבנת, השר להגנת הסביבה גלעד ארדן ושר התחבורה ישראל כץ; חברי כנסת בהווה וכאלו שצפויים להיבחר בבחירות הקרובות ורבנים.

כנס ישתתפו גם עיתונאים רבים ביניהם חגי סגל ועמית סגל, ידידיה מאיר וסיוון רהב-מאיר, עמנואל שילה עורך 'בשבע', ניסים קינן ואלי סהר. בין המשתתפים גם יהודה משי זהב, ראש עיריית ירושלים ניר ברקת, מזכ"ל ישיבות בני עקיבא אלחנן גלט, שחר אילן סמנכ"ל עמותת חופש דת ושויוון, חילי טרופר ועוד שורה ארוכה של משתתפים.

את פרס ירושלים יקבלו השנה הרב ישראל אריאל ראש מכון המקדש, הרב חיים דרוקמן יו"ר מרכז ישיבות בני עקיבא, אגודת 'אפרת', המועצה המקומית קרני שומרון, רשת בתי החינוך 'אמי"ת', מרכזי הילדים וכפרי הנוער של 'אמונה' ומכללת 'תלפיות'. הענקת הפרס לאגודת 'אפרת' עוררה סערה זוטא, לאחר הסיקור התקשורתי הבעייתי שהאגודה זכתה לו לאחרונה. למרות זאת בעיתון 'בשבע' הוחלט שלא לשנות את ההחלטה והפרס

לאגודה יוענק כמתוכנן. לקראת הכנס נערך על ידי מכון 'מאגר מוחות' סקר שממנו עולה כי הציבור הדתי-לאומי חלוק בדעותיו בנוגע לצורך במפלגה מגזרית. 18 אחוזים מהציבור סבורים כי ייצוגו הפוליטי צריך להיות מבוסס על מפלגה מגזרית סגורה לחילונים, 26 אחוזים מעוניינים במפלגה מגזרית הפתוחה גם לשאינים דתיים, 21 אחוזים סבורים שכלל אין מקום למפלגה מגזרית ויש להתפזר במפלגות הקיימות. הקבוצה הגדולה ביותר, 35 אחוזים, סבורה כי יש לשלב בין שתי צורות הייצוג.

"כנס ירושלים משמש במה מובילה לנושאים החשובים על סדר היום הלאומי של ישראל, ועיתוניו מאפשר שיח אמיתי ודיון מעמיק בסוגיות בוערות, רגע לפני שהציבור ישמיע את קולו בקלפיות", אמר השבוע דודו סעדה, יו"ר 'בשבע', "בחרנו בקפידה את הנושאים שיועלו השנה לדיון בכנס, חלקם נושאים טעונים ושנויים במחלוקת בהיבטים מסוימים, כמו שאלת גיוס הציבור החרדי לשורות צה"ל, המצב הביטחוני המסתמן בדרום לאחר סיומו של מבצע 'עמוד ענן', סוגיית היחס לערביי ישראל, האפשרות לאפשר למורשעים בפלילים להתמודד בבחירות ודיונים ציבוריים נוספים. בשנתו העשירית של העיתון 'בשבע', המשמש בית לציבור הדתי-לאומי, גם כנס ירושלים שיערך השנה במלון מפואר במיקום מרכזי בלב ירושלים, היה ויישאר תמיד נאמן לשימור ולקידום המסורת היהודית וערכיה ולעתידי מדינת ישראל כמדינה מובילה, מודרנית, דמוקרטית ויהודית".

חוזר מנכ"ל משרד החינוך: שקיפות כלכלית במוסדות החינוך הדתי

עפרה לקס

תשלומי ההורים בחמ"ד, והוא מהלך ראשון מתוך שורת מהלכים שיאושרו, כך מקווים במשרד, בחודשים הקרובים. לצד זה, הולכת ומוקמת במשרד מינהלת רישוי ואכיפה שתגביר את הפיקוח על הגבייה והשמירה על הכללים בכלל בתי הספר. בכל הנוגע לשקיפות דורש המשרד פרסום שכתב מראש של ההורים על כל סעיף וכן יידוע מראש של ההורים על כל סעיף הגבייה והסכום שהוקצה לכל סעיף, בכל הקשור לתוספת שעות תורניות. "כמו כן ימסרו המנהלים להורים דו"ח מפורט של הביצוע שנעשה מכספי ההורים", כך נכתב.

ראש המינהל לחינוך דתי, אברהם ליפשיץ, שישב בוועדה, מספר על פניות שהחלו להגיע אליו מהורים מתעניינים, במטרה להחיל את האמור בחוזר. ליפשיץ מדגיש כי "ההורים, המערכת וגם אני מודעים לכך שנעשית עבודה גדולה מאוד במוסדות האלה, וששכר הלימוד הוא תוצאה של עבודה מקיפה, תכניות לימודים ותוספת שעות קודש, והדברים האלה עולים כסף. באותה נשימה יש קריאה לך שצריך לעשות הכל כדי להשאיר רמה גבוהה ולהויל מזה שאפשר, גם מתוך תפיסה של שוויון". ליפשיץ, נזהר מאוד שלא לפגוע, משוכנע שהדרישה לשקיפות תסייע "להוריד שומנים, בלי לפגוע

באושיות החינוך". גם הוועדה הזאת וגם חוזר המנכ"ל הזה, בדומה לוועדת דל, לא נגעו במוסדות הפנימייתיים, לפחות לא במרכיב הפנימייתי של שכר הלימוד. ליפשיץ מצר על כך, אבל אומר כי כ-80 אחוזים מן התלמידים לומדים בחינוך ללא פנימייה, כך שיש לחזור השלכות על אלפי תלמידים ובתי אב.

בנוגע לפתיחת בתי ספר חדשים, נאמר בהודעת משרד החינוך כי "פתיחת בית ספר על יסודי חדש ביישוב כלשהו תתאפשר רק אם אין בית ספר אחר הנותן מענה לצרכים ביישוב ובסביבתו". ליפשיץ, שניהל בית ספר של 1,000 תלמידות, מסביר את ההחלטה: "מוסד חינוכי על-יסודי אינו יכול להתקיים כראוי אם אין לו שלוש כיתות בשכבה". ליפשיץ מדבר על חלוקה למגמות ולהקצאות ודגשים בעולם התורני. "זה עניין פדגוגי, חינוכי וגם תקציבי. לא נכון לגדול במוסד שיש בו רק כיתה אחת".

ליפשיץ מספר שהמדיניות הזאת בעצם קיימת בשטח מאז שהוא הגיע לתפקידו, לפני שנתיים וחצי. "בתקופה הזאת מספר המוסדות שנפתחו שואף לאפס". עם זאת, המלצת ועדת דל לתוספת תקציב לחינוך הדתי לא עומדת בפני מימוש. בלשכת שר החינוך הבהירו כי גם כיום החינוך הדתי מקבל יותר תקציבים מהחינוך הממלכתי. ליפשיץ אמר ל'בשבע' כי "המשרד היה הגון עד עכשיו ואני מניח שגם מעכשיו. אני בטוח שהם יעשו ככל יכולתם".

תושבי עמונה: החלטת בג"ץ איננה סוף פסוק

שלמה פיטרקובסקי

שופטי בג"ץ העניקו למדינה ארכה נוספת, עד לתאריך 30 באפריל, לצורך פינוי תושבי היישוב עמונה מבתיים, כך נקבע בהחלטה שפורסמה השבוע. השופטים, נשיא בית המשפט העליון אשר גרוניס, השופט אסתר חיות והשופט חנן מלצר, קבעו בהחלטתם כי תושבי הבתים אשר להם נוגעת העתירה יצורפו כמשיבים. בנוסף קבעו השופטים כי המדינה תגיש הודעת עדכון בנוגע למאמצים "לפתור את הנושא בדרכי שלום" עד ל-24 במרץ 2013. יתר המשיבים, ביניהם תושבי עמונה, יגישו את תגובתם עד ה-9 באפריל, ואילו העותרים יגיבו להודעות אלו עד ל-21 באפריל. נציין כי השופטים הסתפקו בהודעה לקונית ולא התייחסו לטענות המדינה אשר הובאו במסגרת בקשת הדחייה שהגישה המדינה. המדינה טענה בבקשה כי היא זקוקה לארכה על מנת לבדוק טענות רכישה שהעלו התושבים, אולם השופטים לא התייחסו לטענה זו. למרות רוח הדברים בהחלטה הקונית, בעמונה סבורים שלא מדובר בהחלטה על פינוי היישוב, ומדגישים כי החלטת בג"ץ כלל איננה מתייחסת לטענות המדינה החדשות וממילא איננה שוללת אותן. אביחי בוארון, מזכיר היישוב עמונה, מציין בשיחה עם 'בשבע' כי החלטת השופטים איננה החלטה מהותית: "פסק דין לפינוי בניגוד לעמדת המדינה, לא ניתן בהחלטה טכנית, לקונית ובלתי מנומקת. נכון הוא שהשופטים קראו לילד בשמו והבהירו כי ללא שינוי מהותי בעמדת המדינה או שינוי נסיבות מוחלט, מגמת הדברים היא פינוי".

בוארון מדגיש כי למרות שינוי הנסיבות שחל בשטח, המדינה חייבת להתעשת ולשנות את עמדתה מהיסוד. "זוהי שעתם של הפוליטיקאים מהליכוד ומהבית היהודי, אשר צריכים להוכיח את רצינותם בכל הנוגע לעתיד ההתיישבות הצעירה ביו"ש. הם צריכים להיכנס לעובי הקורה ולהביא לשינוי עמדת המדינה באופן מהותי, מהקצה אל הקצה, ולא רק להסתמך על שינויי נסיבות. המדינה צריכה לעמוד על שתי רגליים ולומר 'אנחנו מאמצים את דו"ח לוי ולא מפנים יישובים יהודיים בארץ ישראל'. מול עמדה כזו יהיו חייבים שופטי בג"ץ לשנות גם את התייחסותם לסוגיה", מוסיף בוארון.

ברוך דיין האמת

ישיבת שילה אבלה וכואבת על פטירתו של מנהל הישיבה האהוב והמסור

ה' יהושע גרוסמן ז"ל

ראש הישיבה, הרבנים, צוות עובדי הישיבה ותלמידי הישיבה לדורותיה

בבניין ירושלים ננוחם

גיליון 35 | סבת תשע"ג

ב"ה

מעיינותיו

רבעון למחשבת חב"ד

חדש!

גיליון מיוחד לרגל כ"ד סבת תשע"ג

200 שנה להסתלקות רבינו הזקן בעל התניא

להורדה: toratchabad.com

תנועת האשה הדתית לאומית זכתה פרס ישראל

המלצות לבחירת אשת השנה של "אמונה"

לקראת יום האישה הבינלאומי, ועל-פי המסורת שהונהגה ב"אמונה", קוראת תנועת האישה הדתית-לאומית לציבור הרחב להציג מועמדות לבחירת

"אשת השנה" תשע"ג

הקריטריונים, שנקבעו ויבחנו על-ידי ועדה מיוחדת:

- יוזמת ומצטיינת בתחום עיסוקה המקצועי
- בעלת משפחה ציונית דתית
- בעבודתה ובפעילותה ניכרת תרומה משמעותית ומיוחדת לחברה

אשת השנה תשע"ג: ד"ר חנה קטן

אשת השנה תשע"ב: פרופ' מינה וסטמן

המלצות ניתן להגיש עד ליום חמישי, י"ג בשבט תשע"ג (24.1.2013) באמצעות פקס: 03-6182933 (לידי גילה) או בדוא"ל: emunah@emunah.co.il

נמשך גל הטרור ביו"ש: מחבלים ירו על אוטובוס באזור הר חברון

חגי הוברמן

האירוע החמור ביותר התרחש ביום שני, כאשר מחבלים פתחו בירי לעבר אוטובוס של החברה לפיתוח הר חברון, סמוך לצומת חגי בהר חברון. כ-10 קליעים פגעו באוטובוס, שהיה מלא בזמן הפגיעה בנשים ובילדים. כוחות הביטחון שהגיעו למקום וערכו סריקות סברו תחילה כי הפגיעות שנמצאו על האוטובוס מקורן בגולות ברזל שידודו באמצעות רוגטקה. בנס איש לא נפגע. ביום חמישי שעבר הושלך מטען מאולתר לעבר כוחות הביטחון באזור קבר רחל. המטען נחת בשטח שנמצא בשליטה פלשתינית. לא היו נפגעים ולא נגרם נזק. במקביל יידו עשרות פלשתינים אבנים לעבר אוזר הקבר. באותו יום, סמוך ליישוב חרשה שבגוש טלמונים אשר במערב בנימין, הותקף ונגרם באבנים כלי רכב של קצין ביטחון. חיילי צה"ל השיבו באמצעים לפיזור הפגנות. התפרעות נוספת היתה באותו יום באזור יצהר מדרום לשכם, כאשר מפגינים פלשתינים יידו אבנים לעבר כוחות צה"ל, ובסמוך למאחז אש-קודש באזור בנימין. חיילי צה"ל השיבו בירי אמצעים לפיזור הפגנות. בשבת פגעה אבן גדולה, שהושלכה בכפר בית אומר שמדרום לגוש עציון על ידי מפגינים פלשתינים, בראשו של קצין צה"ל. הקצין פונה לבית החולים. מאוחר יותר נעצר הפלשתיני שיידה את האבן.

ושמונה פלשתינים נפצעו קל. החיילים לא נזקקו לפינוי לבית חולים. גורם צבאי בכיר שהתייחס לאירוע ציין כי הכוחות, שפעלו באזור במסגרת פעילות מבצעית לסיכול פעילות טרור, נחשפו באופן יזום. בתדרוך לכתבים צבאיים הובהר כי הכוח נכנס לכפר כשהוא סמוי, על מנת לעצור מחבלים המשתתפים לחוליית טרור שתכננה הוצאת פיגוע, ובהמשך נחשפו הכוחות באופן יזום. המבוקש העיקרי נעצר.

עוד ציין הגורם כי לא מדובר באירוע חריג, וכי במסגרתו פעלו בכפר כוחות מג"ב וכוחות הנדסה קרבית, אשר הצטרפו לאירוע לאחר שהפך גלוי, לצורך ביצוע סריקות אחר המחבלים. חרף דיווחים שונים, בהדיר הגורם כי הפעילות המבצעית בכפר הושלמה כמתוכנן. שני חיילי צה"ל נפצעו באורח קל מאוד. בצה"ל הדגישו עוד לאחר בירור עם הכוחות בשטח כי בשום שלב הכוח שפעל במקום לא היה במצוקה ולא היה שרוי בנזק. הפעולה בטמון היתה רק מקרה אחד מתוך שלל אירועי תקיפות של פלשתינים נגד חיילי צה"ל. זאת כחלק ממגמת עליית מפלס האלימות ביהודה ושומרון מאז מבצע "עמוד ענן", וביתר שאת מאז שדרוג מעמדה של הרשות הפלשתינית באו"ם. במסגרת זו מתרבים והולכים אירועי יידיי האבנים, השלכת בקבוקי תבערה ואף ניסיונות לפגוע בכוחות הביטחון.

ביהמ"ש העליון קיצר בשנה את עונשה של ענת קם

שלמה פיוטרקובסקי

שופטי בית המשפט העליון הורו על קיצורו של עונש המאסר אשר הוטל על החיילת לשעבר ענת קם, אשר הורשעה בריגול. נזכיר כי קם הורשעה בעבירה זו לאחר שהודתה כי גנבה אלפי מסמכים מלשכתו של אלוף פיקוד המרכז דאז, יאיר נווה. את המסמכים העבירה קם לעיתונאי 'הארץ' אורי בלאו. בית המשפט העליון הורה על קיצור העונש המקורי בשנה, כך שיעמוד על שלוש וחצי שנות מאסר. על קיצור עונשה הוחלט ברוב קולות של השופטים חנן מלצר ועדנה ארבל, בניגוד לעמדתו של השופט נועם סולברג. אם תסכים ועדת השחרורים שליד השב"ס לנכות שליש מעונשה, עשויה קם לצאת לחופשי כבר בפברואר 2014.

השופטים מלצר וארבל סברו כי צירוף נסיבותיה האישיות של קם - עברה הנקי, העונש הקל שנגזר על אורי בלאו ועונשים קלים שקיבלו מבצעי עבירות דומות, מוביל למסקנה כי יש להקל בעונשה. מנגד סבר השופט סולברג כי "קיצור העונש

עלול לטשטש את גבולות זכות הציבור לדעת, מקום בו נדרש להציב חיץ ברור בין חירות לבין הפקרות. בגור הדין שניתן בבית המשפט המחוזי באו לידי ביטוי שיקולים נכוחים, איוון נכון וענישה הולמת".

סגורה של ענת קם, עו"ד אילן בומבך, בירך בריאיון לערוץ 7 על קיצור העונש: "ענת קם לא פעלה מתוך מניע או רצון לפגוע בביטחון המדינה, היא גם לא פגעה בביטחון המדינה. היא מסרה את המסמכים לעיתונאי בעיתון 'הארץ' שהיא ידעה שהוא כפוף לצנזורה. היה לה מניע אידיאולוגי, היא רצתה שהעיתונאי יבדוק את המסמכים שעוסקים בהתנהלות חיילי צה"ל ביו"ש, אבל היא בהחלט אינה אויבת ישראל".

לדבריו, בית המשפט קיבל את ההנחה שהעונש היה חמור מדי, בכל קנה מידה: "הגורמים שבאויבי ישראל שיצאו מתוכנו ונתנו יד לפגיעה בביטחון המדינה לא קיבלו עונש כזה. לטלי פחימה שעזרה לגדודי אל-אקצה ובמקרים נוספים שפירטנו, אנשים קיבלו עונשים קלים משלה. גם אם רוצים לתת עונש כדי להרתיע, אי אפשר לעשות את זה רטרואקטיבית".

המתיישבים: "העימותים באש-קודש - באשמת אלוף הפיקוד"

חגי הוברמן

התושבים מספרים כי בערב שלפני כן הודיע צה"ל למזכירות היישוב כי החל מיום שלישי, למשך שלושה ימים, יותר לפלשתינים להיכנס לכל השדות שמסביב לאש-קודש כדי לחרוש, ולהתקרב עד לגבול היישוב. התושבים החליטו למנוע את החרוש בגופם ולחסום את כניסת הערבים לשטח. בעקבות זאת פרצו העימותים.

התושבים מאשימים באירועים את אלוף פיקוד המרכז: "האירועים האלה חוזרים ונשנים ועלולים לגרום בסופו של דבר לפגיעות משמעותיות יותר וחלילה לפגיעות בנפש. אנו מצפים מהממשלה לקחת אחריות, לפטר את אלוף הפיקוד ניצן אלון באופן מידי ולשלוח אלוף אחר שזוכר שתפקידו להגן על אזרחי המדינה ביו"ש ולא לתקוף אותם".

ביום ג' השבוע פרצו עימותים בין כוח מג"ב לתושבי אש-קודש בגוש שילה שבבנימין. תושבי אש-קודש הגיעו למקום על מנת למנוע חריש של פלשתינים בשטחים אותם מעבדים התושבים כבר שנים רבות. בעקבות כך התפתח עימות בין אחד התושבים לערבי. התושב שנפצע נעצר באלימות על ידי כוח מג"ב תוך שימוש בגז מדמיע, וטופל במקום על יד פרמדיק של מד"א.

כוח מג"ב במקום תקף את המתיישבים באלות ובגז מדמיע על מנת להדוף אותם מאזור החרוש. התושבים טוענים כי הכוחות השתמשו בגז מדמיע גם לעבר אמהות עם תינוקות בני שנה בדידהן.

תוכנית ייחודית במכללת תלפיות בחולון להתאמה להוראה במערכת החינוך למטפלים במקצועות הבריאות

41 עובדים במקצועות הבריאות החלו השבוע את לימודיהם במכללה האקדמית לחינוך תלפיות בחולון בתוכנית התאמה להוראה במערכת החינוך למטפלים במקצועות הבריאות העובדים כיום במערכת החינוך. זאת מסרה דר' מרים נוימאיר ראש המחלקה ללימודי המשך במכללה. לדברי דר' נוימאיר מטרת התוכנית היא להקנות למטפלים במקצועות הבריאות ידע בתחומי הוראה, על מנת ליצור שפה משותפת בינם לבין צוות ההוראה במסגרות החינוך. נושאי התוכנית כוללים בין השאר, הכרת חוק החינוך המיוחד, שיטות ואסטרטגיות ייחודיות להוראה בחינוך המיוחד, תוכנית

הטמעת מערכת לניהול טפסים מקוונים במשרד לשירותי דת

בנוסף ניתנת האפשרות למשתמשים בטופס לבצע באמצעות כרטיס חכם חתימות דיגיטליות על גבי הטופס המקוון. זאת לאחר מילוי הפרטים הנדרשים. מי שהוביל את מהלך הטמעת המערכת במשרד לשירותי דת הוא מר אפרים אנטמן מנהל תחום תמיכות ועיזבונות במשרד. "המערכת החדשה היא שינוי אמיתי" אומר מר אנטמן, "היא מאפשרת למועצות הדתיות להגיש בקשות תמיכה בדרך קלה, לחסוך בזמן ומשאבים ולהתעדכן בזמן אמת בשלבי טיפול המשרד. נדבר נוסף של יעילות המערכת הוא החיסכון העצום בנייר בעקבות השימוש בה". כחלק מהטמעת המערכת במשרד ביצע מר אנטמן הדרכות בפועל בהן השתתפו כ-400 נציגים מכל המועצות הדתיות והרשויות. לאחר שבשנת 2012 נכנס השימוש בטפסים המקוונים במועצות הדתיות וברשויות גדל באופן משמעותי ומובהק מספר הבקשות שהגישו דרך מערכת "פורטל מרכבה" ביחס למספר הבקשות שהוגשו באופן ידני בשנים שעברו.

החל משנת 2013 יעבור המשרד לשירותי דת לשימוש במערכת לניהול טפסים מקוונים. וזאת במסגרת הגשת בקשות תמיכה. המערכת היא מוצר משלים של שירות הטפסים הלאומי שמטרתו לרכז את המידע המתקבל מטפסים מקוונים הנשלחים דרך שרת הטפסים ולייעל את עבודת היחידות המקצועיות במשרד, המועצות הדתיות והרשויות. השימושים העיקריים של המערכת הם, בין היתר: כניסה מאובטחת ושמירה על חיסון הנתונים על ידי כרטיס חכם, תצוגה מפורטת בה ניתן ליחידות המקצועיות במשרד לצפות בנתונים נבחרים מתוך הטופס, חיפוש, סינון ומיון טפסים לפי קריטריונים רלוונטיים, התראות למשתמשים בדבר הגעת טופס חדש, אפשרות לעקוב אחר פעילות הטפסים במערכת וניהול מסודר של התהליכים ועדכון מגישי בקשות התמיכה לגבי סטאטוס פעילות הטופס במערכת.

"אין לך מצווה גדולה כמו פדיון שבויים" (רמב"ם)

שתי מתנות ייחודיות המפארות את שולחן השבת, יגיעו מיידי ע"י שליח לכל התורם למצוות "פדיון שבויים", להצלת הנשים והילדים מהכפרים הערביים, 52 לחודש למשך שנה.

הראשל"צ רבי מרדכי אליהו זצ"ל קבע: **"יד לאחים מקיימים מצוות פדיון שבויים"**

ע"פ פסק הרבנים ניתן לתרום מכספי מעשר • התרומות מוכרות לצרכי מס לפי סעיף 46 לפקודה.

1800-620-640

ת.ד. 551 בני ברק • ח-נ בנק הדואר 44-22-440 www.yadlachim.com יד לאחים

"לך אתגננה ולזרעך עד עולם"
קנינו. שילמנו. זה שלנו!!

שימו לב, התאריך נדחה בשבוע!

צעדה

לבית השלום ובית המכפלה
ביום שלישי ד' בשבט תשע"ג (15/1/13)

הסעות מירושלים בהרשמה מראש. לפרטים: 052-6071133 02-9960687

אדלשטיין: התבטאויות פרס בזכות אבו-מאזן פוגעות במאמצי ההסברה של ישראל

גלאון: ההשתלחות מוכיחה שהליכוד מסוכן לישראל

השמאל מנגד לא נותר אדיש ובחר לעצמו את תפקיד מגן הנשיא. יו"ר מפלגת העבודה, חברת הכנסת שלי יחימוביץ', אמרה כי "ההשתלחות הליכוד בנשיא המדינה, אחד מסמלי מדינת ישראל, היא תוקפנית ובזויה".

יו"ר מרצ, זehבה גלאון, העניקה לתגובת הליכוד פרשנות פוליטית פנים-ימנית וקבעה כי כל מגמתו של הליכוד והעומד בראשו היא להשיב לעצמם את המנדטים שאבדו לטובת נפתלי בנט. "ראש ממשלה המסוגל להקריב מוסד ממלכתי וחשוב כמו הנשיאות על מזבח הקרב עם מפלגה יריבה, הוא פוליטיקאי קטן ומסוכן. ההשתלחות של הליכוד מוכיחה שמדובר במפלגה מזוגזגת המסוכנת לישראל, שתהפוך אותה למדינת אפרטהייד".

שמעון כהן

אי אפשר לטעות בדבריו של פרס כאילו לא היה מודע לכך שהוא דורך על הקו הדק שבין הממלכתיות והפוליטיקה. כשהרעיף שבחים על אבו-מאזן כפרטנר שאפשר לעשות איתו עסקים הזכיר שבהחלט ייתכן שיהיה מי שיבקר את עצם התבטאותו בנושא. "אני מכיר את אבו-מאזן 30 שנה ואף אחד לא ישנה את דעתי עליו. אפילו אם יגידו לי שאני לא יכול להשמיע אותה כי אני נשיא. מותר לנשיא שתהיה לו הערכה כלפי אנשים לפי הניסיון שלו. הוא אדם שאפשר להגיע איתו להסכם", קבע.

הנשיא לא הסתפק במחמאות לאבו-מאזן אלא גם חזר למוטו העבר שלו 'אין אלטרנטיבה'. "אם מישהו שולל את רעיון שתי מדינות הלאום הוא צריך להגיד מה במקום", אמר.

ארדן נגד פרס: מציג עמדה שמעודדת את גינוי ישראל

**בזמן שכולם בליכוד ביתנו ובבית היהודי
מגמגמים תשובות מהוססות ולא ברורות,
אנחנו בעוצמה לישראל אומרים בצורה ברורה
ובלי להתנצל מהי עמדתנו בתחום המדיני.**

עוצמה לישראל

בראשות אריה אלדד ומיכאל בן-ארי

נץ

עוצמה לישראל
בראשות אריה אלדד ומיכאל בן ארי

חייבים עוצמה בכנסת!

בעד	שטחי C בלבד	נגד	סיפוח יו"ש
נגד	אוטונומיה מלאה לערבים בשטחי A+B	נתניהו בעד, חווקת הליכוד נגד	מדינה פלסטינית ביו"ש ובעזה
בעד	נגד	נגד	סירוב פקודה לפינוי יישובים
נגד	בעד, לא בשבת...	בעד	פינוי מאחזים "בלתי מורשים"

www.otzmaleisrael.co.il | חפשו "עוצמה לישראל" בפייסבוק

ערב סיכום קליטה בהר חברון: למעלה ממאה בתים חדשים נמכרו

עלייה בביקוש. נציגי היישוב הזוכה בהר חברון

עומרים, שנמכרו בו השנה 22 בתים ועשרות יחידות דיור נוספות נמצאות בו כעת בהליכי בנייה, והיישוב תלם, שבו נמכרו השנה תשעה בתים וכעת 24 בתים נוספים נמצאים בבנייה. ראש מועצת הר חברון, צביקי בר חי, ציין כי במועצה קטנה יחסית כמו הר חברון מדובר במספרים מרשימים ביותר. "הצמיחה בהר מתבטאת בכך שבכל יישובי ההר, הדתיים ושאינם דתיים, הצפוניים והדרומיים, ישנה עלייה בביקוש ועלייה במספר התושבים".

המועצה האזורית הר חברון קיימה ערב לסיכום השנה האזורית 2012 בקליטת תושבים חדשים ביישובי ההר. באירוע הוצגו נתוני הצמיחה והקליטה, והוענקו תעודות ופרסים כספיים ליישובים המצטיינים. על פי הנתונים, בשנה האזורית האחרונה נמכרו 113 בתים. בנוסף לכך נמצאים 163 בתים, ועתידים להיבנות עוד 379 בתים חדשים. שני היישובים המצטיינים בקליטה הם טנא-

פרויקט 'האוהל היהודי' להצלה רוחנית של נוער דתי בחופים - בסכנת סגירה

פרויקט 'האוהל היהודי', המטפל באלפי בני נוער דתיים הנתונים לסכנה רוחנית ופיזית בחופי הכינרת ובאילת, נמצא בסכנת סגירה. הקו"ש, מסבירים מנהלי הפרויקט, נובע מבעיה תקציבית קשה וחוסר תמיכה של המערכת. 'האוהל היהודי' הוקם לפני ארבע שנים מתוך צורך חיוני שעלה מהשטח בתמיכה ובהכוונת צעירים מהציבור הדתי-לאומי המבלים את זמנם בחופי שות בחופים. פעילי 'האוהל היהודי' נרתמו בעיקר במהלך חודשי החופש הגדול, סוכות, חנוכה ופסח להיות נוכחים בחופי הכנרת ובחוף באילת. הפעילות הקימו אוהל מרכזי בחופים והיוו אוזן קשבת ומשענת לבני הנוער הדתי במקום. השיח עם הצעירים היווה לעיתים ניסיון אחרון לקשר עם נוער שמנצל את החופשה להתפרקות מעולם הערכים שעליו חונך. חלק מקבוצות בני הנוער השוהים במקום נסחף לשימוש בחומרים מסוכנים כמו סמים ואלכוהול בצורה לא מבוקרת ונגרר לבעיות צניעות קשות. פעילי המאהל הם הכתובת הבוגרת הכמעט יחידה בשטח עבור הצעירים הללו. כאמור, על אף חשיבותו, בימים אלה מצוי הפרויקט בסכנת סגירה בעקבות גירעון תקציבי שאינו מאפשר את המשך הפעילות. בשיחה עם 'בשבע' מתריע אליהו פרג'ון, מנהל 'האוהל היהודי', כי סגירת הפרויקט תותיר את הנוער הדתי-לאומי ללא מענה בחופשות הקרבות ובאותו 'רוב הנוער בחופים הוא נורמטיבי. הרבה מהבחורים שחוזרים מהחוף חוזרים ליישוב, לציצית ולכיפה ולכאורה אי אפשר לזהות שהם היו במקום כזה. אבל לצערי נפפש נחרטות צלקות כואבות'. פרג'ון, נשוי ואב לשבעה, מתמסר לטיפול בבני הנוער. מדי קיץ הוא אורז את מיטלטליו ועובר לאחד החופים בצפון

מדי קיץ הוא אורז את מיטלטליו ועובר לאחד החופים בצפון

מינהלת השירות הלאומי החלה ביישום הנחיות חדשות בתהליכי הרישום

שא, כך שהרישום של חלק מהבנות נעשה ממספר מחשבים בו-זמנית. בעקבות כך הגיעו למנהלת השירות האזורי-לאומי תלונות רבות, אשר הצביעו על בעיות משמעותיות בתהליך הרישום. לאור המצב כינס מנכ"ל המנהלת, שר-שלום גרבי, ועדה מיוחדת לבחינת הנושא. הוועדה הולידה שורה של הנחיות חדשות לשיפור ויעול מערך המיון והשיבוץ בשירות. כאמור, בימים אלו תהליכי הרישום מתקיימים בהתאם להנחיות החדשות. בניגוד לעבר, זמני הרישום למסלולי השירות מתפרסים על פני מספר ימים, כך שבאפשרות כל המועמדות לבחור מקום המועדף עליהן בנחת וללא תחרות. עם תום ימי הרישום, העמותות עורכות שאלונים ומבדקים בקרב המועמדות ועל פיהם ייערך הסינון והמיון, כך שכל צעירה תתקבל למקום המתאים לה ביותר מבחינת כישוריה ובהתאם להעדפותיה.

בימים אלו מתקיימים בכל רחבי הארץ ימי הרישום למקומות השירות הלאומי לשנת הלימודים הבאה. בשל קשיים רבים שהיו כרוכים בעבר בתהליכי המיון והשיבוץ, החלה השנה מנהלת השירות הלאומי להנהיג שינויים שאמורים לתקן את המצב. עד לשנה זו נתקלו בנות השמינית בתחרות גדולה על המקומות המועדפים. ימי הרישום התקיימו בכל עמותה באמצעות אתרי אינטרנט, בזמנים מסוימים בלבד ועל בסיס כל הקודם וזכה, כך שמי שאיחרה זמנים אלו לא היתה יכולה להתקבל למקום השירות המועדף עליה. מצב זה גרם לא פעם לעומס רב במערכות הממוחשבות, לקריסת מערכות, ללחץ רב בקרב המועמדות לשירות ולמספר גבוה של מתנדבות שלא קיבלו את המקום המועדף עליהן. במקרים קיצוניים יותר, כל המשפחה של מועמדת מסוימת נרתמה לנוי

אחרי עשור: נחנך בית המדרש בישיבת ההסדר במצפה רמון

מים של קרן לגסי ונציג מקרן הדר. האירוע החל בביתו של ראש הישיבה, הרב צבי קר' סטינר, שם נערך טקס כתיבת אותיות ספר התורה, ולאחריו לווי הספר בתהלוכה לבית המדרש החדש. טקס הסרת הלוח של בית המדרש נעשה על ידי ראש המועצה פלורה שושן ורב העיר דניאל בר מוחא. בהמשך נערכה הרקדה בהיכל הישיבה החדש. בנוסף לבית המדרש נחנך גם חדר הנצחה מיוחד לעילוי נשמת נופלי הישיבה, ונחנכו חדרי לימוד חדשים בבניין הכיתות.

בית מדרש חדש נחנך השבוע (א') בישיבת ההסדר 'מדברת כעדן' במצפה רמון. למעלה מעשר שנים עברו מאז ייסוד הישיבה, והשבוע חגגה את חנוכת מבנה הקבע בהשתתפות למעלה מאلف איש, בהם רבנים, תלמידים, הורים, בוגרים ותושבי המקום. בין הנוכחים הרבים היו הרב שלמה אבינר, הרב יעקב לבנון, הרב אלישע וישליצקי, הרב עמיאל שטרנברג, הרב יהושע צוקרמן והרב הצבאי הראשי הרב רפי פרץ. כמו כן השתתף באירוע נציג התור-

החמ"ד בחר את מאה המורים המצטיינים של השנה

דבורה קוסמן, מורה ליידיש בתיכון פלך בירושלים, היא אחת הזוכות. קוסמן זכתה על כך שמצאה דרך יצירתית לחבר את תלמידותיה לשפה באמצעות חינוך לנתינת חסד. מתוך הירתמות הבנות להעלאת הצגה ביידיש בבתי אבות בירושלים, עובדות הבנות על הטקסט, לומדות את תפקידן ברצינות, כולל כללי הדקדוק של השפה. בכך הצליחה קוסמן לשפר באופן ניכר את רמת לימוד השפה בקרב הבנות, ובד בבד עודדה אותן לתרום לחברה. ל'בשבע' אומרת קוסמן כי היא נרגשת מקבלת הפרס, ומסבירה את חשיבות לימוד השפה: "יש בלימוד השפה היידיש חשיבות, כחלק מלימוד התרבות שממנה צמחו רבים מאיתנו, ורובנו ניוונים ממנה בצורה מודעת ובלתי מודעת", אמרה קוסמן.

במסגרת פרויקט 'מורי המאה' של המינהל לחינוך דתי במשרד החינוך, זכו השבוע (ד') מאה מורים בפרסי הצטיינות על פעילות יוצאת דופן במסגרת עבודתם בבתי הספר. הטקס התקיים במרכז מורשת בגין בירושלים ואת הפרס, המחולק זו השנה השנייה, העניקו למורים שר החינוך גדעון סער וראש החמ"ד אברהם ליפשיץ. מאה המורים זכו בפרס בזכות יוזמה, חדשנות, פעילות מיוחדת והתאמה של תוכניות לאוכלוסיות מגוונות. במסגרת הפרויקט הוקמו על ידי החמ"ד ועדות מחוזיות שבתנו כל מועמד ובחרו במאה המורים. "כל אחד במי קומו הוא פורץ דרך", כתב ליפשיץ למורים הנוכחים, "כל אחד בבית ספרו משמש דוגמה לסובבים אותו ומהווה השראה שמערכת החינוך כולה תוכל להתבשם בו".

פרס ירושלים לאגודת 'אפרת'

אגודת 'אפרת' תקדיש את השבת הקרובה, פרשת שמות, להסברה בנושא עידוד הילודה ומניעת ההפלות בישראל, כהמשך לדרך של המיילדות העבריות. האגודה תזכה השנה בפרס ירושלים מטעם עיתון 'בשבע'.

כנס רבנים מכל העולם בירושלים

120 רבנים ומנהיגי קהילות מ-35 מדינות השתתפו בכנס של ההסתדרות הציונית העולמית שארגן הרב יחיאל וסרמן, ראש המרכז לשירותים רוחניים בתפוצות. הרבנים הגיעו ארצה למשך שלושה ימים מתוך מטרה לדון בבעיות השונות של העם היהודי בתפוצות.

סיום מחזור תשע"ב של חדר עסקאות

השבוע נערך טקס סיום מחזור תשע"ב של תוכנית 'חדר עסקאות' של בית הספר הגבוה לטכנולוגיה בירושלים, בשיטות בנק פועלי אגודת ישראל. מדובר בתוכנית עילית לסטודנטים מצטיינים מהחוג לחשבונאות ומערכות מידע ומהחוג לניהול ושיווק טכנולוגיה.

להתחייב לקואליציה ימנית-דתית

למרות הרוב הברור בסקרים לגוש הימני-דתי, הימנעותו של נתניהו מלבטא מחויבות לקואליציה לאומית מעוררת חשש שהוא מתכוון לבסס את ממשלתו על קואליציה עם השמאל

של הפוליטיקאים אינו להורות לציבור מה לעשות במצב הנורא בו ניתנת פקודה לעקור יישובים, אלא להשתמש בכלים פוליטיים ולדאוג שלא נגיע למצב הזה. בכל זאת, טוב שיש לנו גם את מפלגת 'עוצמה לישראל' שראשיה חופשיים לבטא את עמדתם הצודקת והמקובלת על רבים בציבור, ולפיה מעל לפקודה לעקירת יישובים מתנוסס דגל שחור ואסור לציית לה. אריה אלדד ומיכאל בן-ארי הם מהדוברים הרלוונטיים ביותר של המחנה הלאומי, והיכולת שלהם לבטא את עמדתם בחופשיות ובמעמד של חברי כנסת בהחלט עשויה להשפיע על השיח הציבורי ועל עמדות הח"כים, ולקחת את כל המערכת יותר ימנית. אגב, גם בליכוד יש מועמד אחד שמתעלם משיקולי מערכת הבחירות ומבטא את האמת שלו בלי פשרות. מדובר כמובן במשה פייגלין, שבעיצומה של המתקפה מצד מפלגתו על בנט הביע תמיכה פומבית בזכות הסירוב המצפוני, והשבעה עלה כמנהגו להר הבית ולא נרתע מעימות עם המשטרה.

כזכור, הרב צבי-יהודה קוק זצ"ל תמך באופן עקיב במפד"ל, אך גם כתב לרב מאיר כהנא הי"ד שחשוב שקולו יישמע בכנסת. יש לברך על כך שמפלגת 'עוצמה לישראל' עוברת ברוב הסקרים את אחוז החסימה, ולקוות שאכן קולם של בן-ארי ואלדד ימשיך להישמע בכנסת.

4. חתימתם המשותפת של 15 ראשי מועצות ביו"ש על קריאה להצביע לליכוד היא ביטוי ברור לבעייתיות והמורכבות של פעילות אנשי ההתיישבות במסגרת הליכוד. במשך עשרות שנים מועצת יישובים נזהרה לא להיות מזוהה פוליטית עם אחת מהמפלגות. ברור למדי שלפחות בחלק מהרשויות המקומיות ביו"ש רוב הציבור אינו מזדהה עם קריאת ראש הרשות להצביע מחל ואינו מתכוון להיענות לה. הנימוקים שנכתבו בזכות מממשלת הליכוד ופועלה מדלגים בק"ליות על סוגיות כואבות כמו ההקפאה, הרס מגרון וגבעת האולפנה והרפיסות מול החונטה המשפטית, ובעיקר אינם מסבירים מדוע לא להצביע יותר ימנית מהליכוד.

יש להניח שלפחות חלק מראשי המועצות חתמו על המכתב בעל כורחם, לאחר שמרביתם הפכו במהלך השנים לחברים רשמיים בליכוד ובמוסדותיו. מסתבר גם שההצטרפות הזאת לליכוד פתחה בפניהם דלתות במשרדי הממשלה וסייעה להם לפתח את היישובים ולפעול למען התושבים. ואחרי הכול, נראה שאם מחיר ההצטרפות לליכוד הוא הזדהות פוליטית וכתביבת קריאות פומביות שנויות במחלוקת מהסוג הזה, מוטב שראשי הרשויות ייקחו צעד אחורה וישאירו את החברות הפעילה בליכוד לדמויות כמו משה פייגלין או שבח שטרן, שאינם נחשבים לנציגי הציבור ביישובים ולמי שמדברים בשמו. הציבור שבחר בראשי המועצות לא התכוון שהם ישמשו כלי בידי הליכוד בתחרות שלו מול הבית היהודי. ■

יתפוש בה מקום מרכזי, ויפתח במסע מזוזר להגשמת חזון המדינה הפלשתינית מנאום בר-אילן.

מהלך מקומם שכזה חייב להיתקל בהתנגדות חריפה מתוככי הליכוד. טוב יעשו שרי הליכוד והח"כים הבכירים אם ידאגו שמפלגתם והעומד בראשה יבטאו כבר כעת מחויבות לקואליציה לאומית. לא מן הנמנע שזה גם יעזור לליכוד אלקטורלית, כי כרגע הנטייה היא לחזק את בנט כמה שיותר גם כדי שבכל מצב נתניהו לא יוכל להסתדר בלעדיו. מסתבר שכל עוד בנט מחבק את נתניהו בהתבטאויותיו ונתניהו משיב בכתף קרה, בוחרי המחנה הלאומי מעדיפים לתגמל את מי שמחזק את אחדות המחנה.

זאת ועוד: אם נתניהו לא יגלה מחויבות לקואליציה לאומית וינסה ללכת עם השמאל ולהשאיר בחוץ את שותפותיו הטבעיות, אין להוציא מכלל חשבון שאותן שותפות טבעיות יוכיחו לו שגם הן יכולות ללכת עם השמאל ולהשאיר בחוץ דווקא אותו. ומכיוון שאף אחד לא רוצה שזה יקרה, כדאי שבליכוד יקדימו רפואה למכה ויתחילו כבר עכשיו לחזק את הקשר עם מפלגות הגוש הימני-דתי ובראשן הבית היהודי.

3. יש הרבה ערך מוסף למפלגה שמצטרפת לממשלה, אך גם למפלגה שנשארת באופוזיציה יש יתרונות משלה. מפלגת אופוזיציה יכולה, למשל, לזכות בנציגות השמורה לאופוזיציה בוועדה לבחירת שופטים, או לקבל לידיה את ראשות הוועדה לביקורת המדינה - כפי שנעשה עם אורי אריאל בכנסת היוצאת. ובעיקר, מפלגה שאינה חותרת להצטרף לקואליציה חופשית הרבה יותר להתבטא ולנקוט עמדות על פי מצפונה וללא אילוצים של פוליטיקלי-קוראט. במהלך הדיון הציבורי הסוער על אי-ציות לפקודת גירוש יהודים, ראינו כיצד נפתלי בנט נסוג אל עמדה שרוב הציבור הדתי-לאומי אינו שותף לה. על פי תוצאות סקר שכבר הוצגתי כאן שערך מכון 'מאגר מוחות' עבור כנס ירושלים לפני כשנתיים, 35 אחוזים מהציבור הדתי-לאומי תומכים בסירוב מוצהר לפקודה לעקירת יישובים ביו"ש. 33 אחוזים סבורים שאין לסרב לפקודה אבל גם אין לבצע אותה. רק 32 אחוזים סבורים שיש לציית לפקודה. אינני יודע אם בנט באמת שינה את עמדתו בנושא לאחר המתקפה הציבורית עליו, או שהצהרותיו החוזרות שיש לציית לפקודת גירוש נאמרות בעיקר לצרכים אלקטוראליים. כך או כך, כמי שמחזיק בדעה השוללת ציות לפקודת גירוש, הייתי מעדיף שבנט יצג את עמדתו, או שלפחות ימנע להתבטא באופן שסותר אותה. מועמדים נוספים ברשימת הבית היהודי שסבורים כמוני נמנעים מלצאת פומבית בעת מערכת בחירות נגד עמדת ראש מפלגתם. כל זה אינו מהווה בעיניי סיבה שלא לתמוך בבנט ובמפלגתו. תמיכה פוליטית אינה נקבעת על פי נושא אחד, חשוב ככל שיהיה. תפקידם העיקרי

1. פחות משלושה שבועות נותרו עד יום הבחירות, ובדרך הטבע כולם עסוקים במאמצים אחרונים להוסיף מנדטים - או לפחות לבלום את בריחת המנדטים. ההתרכזות של המפלגות והמועמדים במאמץ האלקטוראלי היא לגמרי מוצדקת, כי מי שלא טרח דיו בימי ערב בחירות לא יאכל לשובע במהלך שנות הקדנציה. יחד עם זאת, צריך להרים את המבט גם אל היום שלאחר ספירת הקולות, מה גם שהמבט הזה עשוי להשפיע על אופן ההצבעה. לכאורה הדרך סלולה להקמת קואליציה של מפלגות הגוש הימני-דתי. הסקרים מנבאים לגוש של הליכוד-ביתנו, הבית היהודי והמפלגות החרדיות רוב ברור של כעשרה מנדטים מול גוש המרכז-שמאל-ערבים. ומכיוון שכבר למדנו שלנתניהו מאוד קשה בלי איזו מפלגת שמאל בקואליציה שלו, ניתן לכאורה לצרף מפלגת שמאל-מרכז לא גדולה מדי - לבני, יאיר לפיד, או אפילו מופז אם קדימה תעבור את אחוז החסימה - ולסגור עניין. אז נכון שאין לקנא בליברמן ונתניהו, שראים כיצד מצטמקים 42 המנדטים שברשותם לכדי כ-35 ואף למטה מזה; ונכון אמנם שבש"ס קיוו ועדיין מקווים כי שובו של דרעי יניב יבול משובח יותר ממה שמנבאים כעת הסקרים; ונכון שההצלחה של בנט והבית היהודי מעוררת קינאה וצרות עין; אבל בשורה התחתונה נתניהו יכול לכאורה לסמן וי, לפתוח דף חדש ביחסיו האישיים עם בנט ולצאת לדרך עם קואליציה נאה ויציבה.

2. הבעיה היא שנתניהו לא טורח לפזר את החששות כדי שאפשר יהיה להיות רגועים. בשבוע האחרון אמנם נרגעו קצת הרוחות בחזית שבין הליכוד ביתנו לבית היהודי. להוציא אותה יוזמה מקרמית אומללה של פעיל ליכוד שהחליט להציל את העולם על ידי כרוז שממקמת את בנט בגטו, נראה שבליכוד הבינו כי מאבק ראש בראש נגד הכוכב העולה מהבית היהודי פועל כבומרנג. אלא שעד לרגע זה, ולמרות שהם חתומים על הסכם עודפים עם הבית היהודי, נתניהו וחבריו לא מבטאים מחויבות ברורה לקואליציה ימנית-דתית בכלל ולשיתוף הבית היהודי בקואליציה בפרט.

לאחר ההתבטאות השנויה במחלוקת של בנט בתוכניתו של ניסים משעל, נתניהו קפץ להכריז כמוצא שלל רב שמי שקורא לסירוב פקודה לא יהיה שר בממשלתו. מאז לא שמענו אמירה ברורה אחרת מנתניהו או מבכירי הליכוד, למרות שבנט מיהר לחזור בו מדבריו. בינתיים נתניהו פותח ערוץ עם ציפי לבני ורומנו על כוונה לשתפה בממשלתו. אפילו האפשרות המקוממת שאהוד ברק ימשיך לשבת על כיסא שר הביטחון (וממילא גם בתפקיד השליט הצבאי העוין של ההתיישבות ביהודה ושומרון) לא הוסרה מעל הפרק. וכך, למרות הרצון להאמין שהאידיאולוגיה והמפה הפוליטית שלאחר הבחירות יעשו את שלהן, לא הוסר החשש שנתניהו יבצע פנייה חדה לאחר הבחירות: ישאיר את הבית היהודי בחוץ, ירכיב קואליציה שהשמאל

”

טוב יעשו שרי הליכוד והח"כים הבכירים אם ידאגו שמפלגתם והעומד בראשה יבטאו כבר כעת מחויבות לקואליציה לאומית. לא מן הנמנע שזה גם יעזור לליכוד אלקטוראלי, כי כרגע הנטייה היא לחזק את בנט כמה שיותר גם כדי שבכל מצב נתניהו לא יוכל להסתדר בלעדיו

תגובות והערות יתקבלו בדואר, אך בלי התחייבות להשיב eshilo777@gmail.com

אוניברסיטת בר-אילן
המחלקה לכלכלה

לימודי תעודה בחשבונאות

לבעלי תואר אקדמי

מרכז מקצועי: ר"ח יאיר שהרבני

ההרשמה לסמסטר ב' תשע"ג בעיצומה!

www.biu.ac.il
*9392

מספר טל: 6780

www.barilan-cpa.co.il

Mekimi
www.mekimi-fashion.co.il

סוף עונה

עד-70%
הנחה

Mekimi רשת חנויות אופנה לנשים ונערות

חדש חנות עודפים רחובות הרצל 105 08-9100628 ח' בני ברק רח' רבי עקיבא 11 03-5781836 ח' קניון עזריאלי קרית אתא - רחוב העצמאות 37, 04-8713052 ח' קניון מלחה בית"ר 1, שכונת מלחה, ירושלים 02-6483160 ח' קניון סנטר 1 ירמיהו 43, ירושלים 02-6253852 ח' שדרות ממילא שדרות אלרוב - ממילא, ירושלים 02-6245927 ח' קניון בת-ים יוספטל 92, בת-ים 03-5545851 ח' קניון איילון דרך אבא הלל 301, רמת גן 03-5702137 ח' סניף כנפי נשרים כנפי נשרים 24, ירושלים 02-6540786 ח' חנות המפעל סניף בית שמש - רחוב האומן 1, בית שמש 02-9917374 ח' סניף רעננה רח' אחוזה 142, רעננה 09-7400453 ח' סניף פתח תקווה רח' ההסתדרות 5, פתח תקווה 03-9303816 ח' סניף רחובות רחובות רחוב הרצל 105 08-9100628

www.mekimi-fashion.co.il

בס"ד

"אין מעמידין פרנס על הציבור, אלא אם כן נמלכים בציבור"

(בבלי ברכות נה ע"א)

בעתיד הקרוב עומד להיבחר הרב הראשי לישראל, ובהתחשב במשימות הלאומיות הגדולות והמשמעותיות העומדות בפניו, עלתה דרישה נכונה וטבעית, כי רב זה יהיה משורות הציונות הדתית, שמשחר ימיה ראתה את הדאגה לכלל ישראל כתפקידה המכונן הראשון.

והואיל וישנם שלושה מועמדים שונים מרבני הציונות הדתית לתפקיד זה, והואיל וברור הדבר, שלשם הצלחת הבחירה הסופית, יש להציע מועמד אחד בלבד, צריך למצוא את הדרך המתאימה ביותר, כדי שהמועמד שהוא בעל הסיכויים הטובים ביותר להיבחר בבחירות הכלליות של נציגי הציבור, הוא שיעמוד לבחירה זו מטעם הציונות הדתית. ובאנו לומר פה את דעתנו, שהפורום שיחליט על מועמד כזה, צריך שיכלול את נציגי הציבור כולו, ולא רבנים בלבד.

ידוע לכל, כי לפי ההלכה הפסוקה ולפי דרכה של תורה לא הרבנים לבדם הם שצריכים לקבל על עצמם מועמד זה, אלא כלל נציגי הציבור, ובמקרה דנו, כלל נציגי הציבור הדתי הלאומי, כולל נציגי בתי כנסת והקהילות, וכן ראשי מוסדות חינוך ואקדמיה, כולל נשים (שהן מחצית האוכלוסיה בישראל).

כך הדין בבחירת רב של בית כנסת; כך הדין בפורום שיבחר לבסוף את הרב הראשי עצמו - פורום הכולל ראשי ערים ונציגי ציבור; וכך הדין גם אם ברצון הקהל הקדוש של הציונות הדתית לבחור מועמד מוסכם מטעמו למשרת הרב הראשי לישראל. והאמת והשלום אהבו.

ובאנו על החתום

טובה אילן	פרופ' רות הלפרין-קדרי	פרופ' זאב ספראי
שרה אליאש	ד"ר אביעזר ויס	דינה ספראי
פרופ' אהרון אנקר	ד"ר יעקב חבה	ד"ר צבי צמרת
נטע אריאל	פרופ' אשר כהן	אסתי רוזנברג
ד"ר מרים ביטון	אליעז כהן	פרופ' אריה רייך
ד"ר נחום ברוכי	ידעיה לוין	נחמיה רפל
ד"ר חיותה דויטש	פרופ' שלום לרנר	פרופ' ידידיה שטרן
רו"ח יוסי דרמר	ליאורה מינקה	ד"ר בני שמואלי
חגי הוברמן	מיכל נגן	ד"ר אמנון שפירא
יצחק הילדסהיימר	תהילה נחלון	עו"ד בת שבע שרמן-שני

BEIT HARAV KOOK בית הרב קוק
חז"ת לראיה (ע"ר)

ערב השקה לצאת הספר
רואי פני הראי"ה
יתקיים ברצות ד' ביום רביעי כ"ז טבת (9.1.2013)
בשעה 19:30 ב"בית הרב" רח' הרב קוק 9, ירושלים.
יערך פאנל בנושא: הרב קוק לדורנו
משתתפים:

- הרב יעקב שפירא - ראש ישיבת "מרכז הרב"
- הרב יעקב פילבר - מייסד רשת נועם ומייסד ישיבת ירושלים לצעירים
- הרב פרופ' נריה גוטל - נשיא מכללת אורות
- פרופ' נחום רקובר - מורשת המשפט בישראל משנה ליועץ המשפטי לממשלה - בעבר
- דר' יוסי אבנרי - מכללת אשקלון
- המנחה הרב אריה שטרן - יו"ר בית הרב וראש מכון הלכה ברורה

מכירת ספרים תערך במקום
ערב ההשקה פתוח לקהל הרחב.
פרטים בטל. 02-6232560
E-mail: beitharavkook@gmail.com

הנהלת בית הרב
ועורכת עלון
"מגד ירחים"

מי יצילנו מהמסד המשפטי

נתיניהו מנוע מלהתעמת עם המסד המשפטי, ומותיר לנפתלי בנט את תפקיד המושיע של המחנה הלאומי בתחום החשוב הזה ■ כמענה לפרסומים המזיקים לליכוד על כוונה למנות את בגין לשר המשפטים, כדאי לנתיניהו לרמוז שימנה לתפקיד את יריב לוין ■ יהדות בריטניה בחרה לעצמה רב ראשי מחובר לעם שפועל בשיטת הגרעינים התורניים

רב של העם

ביקור בלונדון לרגל בר מצווה בשנה שבה נקבע שיא גשמים באנגליה איננו תענוג גדול, אלא פשוט בגדר הכרת טובה לדידי דת המשפחה. אבל לונדון חיכתה עד ליום שלפני הגעתנו על מנת להכריז שהרב אפי רים מירווים ישמש כרבה הראשי החדש של יהדות בריטניה. תהליך הבחירה היה ממושך, אולי ממושך מדי, וכלל ראיונות גם עם רבנים המתגוררים מחוץ לבריטניה. השאלה שעמדה בפני הפרנסים היתה האם לבחור אדם בדמותו של הרב הראשי היוצא, הרב יונתן זקס. למרות שהקהילה היהודית בבריטניה מונה פחות מרבע מיליון נפש (והחרדים והרפורמים אינם סרים למרותו של הרב הראשי), הרב זקס זכה להשפעה רבה בזכות כישוריו האינטלקטואליים, ונתפס כאחד ממגני האמונה מול מתקפת הכפירה והחילון באירופה. היה שכיח להיתקל בעיתונות הכללית בתגובות נלהבות למאמריו של הרב זקס מפי חברי הכנסייה האנגליקנית, שבאותו מעמד הביעו קנאה על שראש כנסייתם אינו מגיע לרמתו של זקס. גם ראשי ממשלות בריטניה חיפשו את קרבתו של הרב זקס ונועצו בו.

למרות הפיתוי למצוא מחליף תואם לרב זקס, בסופו של דבר החליטו היהודים בבריטניה ללכת בכיוון שונה. הם מינו לתפקיד הרם את הרב מירווים, יליד דרום אפריקה שלמד בשיבות כרם ביי בנה והר עזיון, הוסמך בידי מכון אריאל וגם מחזיק תואר בהוראה ממכון הרצוג. מירווים שימש בעבר כרבה הראשי של אירלנד, תפקיד שמילאו בעבר גם הרב עמנואל יעקבוביץ' ז"ל, קודמו של זקס, וכמובן הרב יצחק הרצוג זצ"ל, שעלה משם לתפקיד הרב הראשי לישראל. גם הרב מירווים יודע איך לדבר אל בני דתות אחרות ואל שליטים, אבל עיקר תפארתו בתחום טיפוח הקהילה. קהילתו, קיי גרונס, משגשגת הודות למרכז חינוך למבוגרים שייסד הרב מירווים לפני עשור. המרכז נשען על כולל שהוקם בתוך בית הכנסת ומספק שיעורי תורה לכל דכפין, מהרמה הבסיסית ועד לרמה מתקדמת. ניתן לראות במרכז החינוך מבנה המזכיר את פעילות הגרעינים התורניים.

הרב מירווים מתחמק באלגנטיות מהשוואות בינו לבין הרב זקס, אבל מצהיר על כוונתו להעתיק את הדגם של קינלוס לקהילות נוספות בבריטניה וכן לפעול לטיפוח כישוריהם של רבנים מכהנים. כאשר שאלתי אנשים מה דעתם על המינוי, התיאור שחזר על עצמו אין ספור פעמים היה the people's rabbi (רב של 'עמך'). מדובר באדם שנגיש לבני קהילתו - כולל אפילו סעודות שבת לרווקים שמתקיימות בביתו במטרה לשדך ביניהם. הרעיה ולארי, עובדת סוציאלית במקצועה, משלימה את גישת הדלת הפתוחה.

גם בישראל אנו עומדים בפני בחירת רב ראשי. מושפע כנראה מהצלחת הבית היהודי, הרב ישראל רוזן מציע בחירות מוקדמות גם לתפקיד הרב הראשי. מדובר אולי ברעיון נועז מדי, אבל מה שמתחולל במגרש הפוליטי צריך להשפיע גם על בחירת הרב הראשי. נפתלי בנט הוכיח שראש רשימה מתאים מסוגל למשוך קולות מחוץ למגזר הדתי. גם רב ראשי מתאים עשוי לחולל שינוי דומה.

נזהר מלהרגיז אותם. נתיניהו עם גרוניס ווינשטיין

עשוי לצאת נשכר מפגיעה בשני ראשי המפלגה המתחרה, בנט לקח כאן מעין אפוטרופסות על המחנה הלאומי. הוא משרד לחבריו וגם למצביעים - בואו חסו בצלנו נגד היועץ ונגד המבקר. הוא גם מרמז שבניגוד לניסיון הנואל שעשה הליכוד ביתנו לפגוע בו דרך הריאיון עם נסים משעל, הוא מתנהג ביתר אבירות. אגב, גם כאשר הוא תוקף את מערכת המשפט, בנט נוהג לגייס את פרויקט המוביל הארצי, שלא היה מתרומם אילו נאלץ פנחס ספיר ז"ל לעמוד מול האקטיביזם השיפוטי. כלומר, האקטיביזם אינו מאיים רק על הימין אלא גם על ספיר, מבכירי היונים בתנועת העבודה.

בעוד שבנושא ההתיישבותי נתיניהו יכול לתקן את הרושם בדקה התשעים באמצעות הפשרת אישורי בנייה, שדרוג מכללת אריאל לאוניברסיטה או הכללת יישובים ביהודה ושומרון בתוך מפת העדיפות הלאומית, בנושא המשפטי נתיניהו נאלץ ללכת בין הטיפות. הוא זוכר את הפעמים שהיה נתון לחסדי מערכת המשפט ושלוחותיה - פרשת בראון-חברון, פרשת עמדי ופרשת המתנות - ולכן נקט החלטה אסטרטגית לא להרגיז את ברוני המשפט.

התגובה הטובה ביותר מצד נתיניהו לספין של 'ידיעות' היא לניקוט בספין נגדי ולהפריח כותרות בנוסח "הערכה: נתיניהו שוקל למנות את יריב לוין לשר המשפטים". אבל נתיניהו מנוע מלהרגיז את המסד המשפטי, ואינו יכול להתחרות עם בנט בנושא החשוב כל כך למחנה הלאומי.

בעוד שבנושא ההתיישבותי נתיניהו יכול לתקן את הרושם בדקה התשעים באמצעות הפשרת אישורי בנייה, שדרוג מכללת אריאל לאוניברסיטה או הכללת יישובים ביהודה ושומרון בתוך מפת העדיפות הלאומית, בנושא המשפטי נתיניהו נאלץ ללכת בין הטיפות. הוא זוכר את הפעמים שהיה נתון לחסדי מערכת המשפט ושלוחותיה ולכן נקט החלטה אסטרטגית לא להרגיז את ברוני המשפט

העיתונאי קלמן ליבסקינד העיר בצדק שביתות 'ישראל היום' טרם למדו לבצע הטיה פוליטית באותה אלגנטיות כמו ב'ידיעות אחרונות'. החולשה הזאת ניכרת בניסיונות שמבצע העיתון לבלום את עלייתו של הבית היהודי על חשבון הליכוד. הכתב הפוליטי של העיתון, מתי טוכפלד, מציג את נפתלי בנט כאדם שמופעל על ידי לא אחר מאשר חיים רמון, ובכך אומר למי ששוקל להצביע טב - ראו הוזהרתם. הכוחה לטען נתו מציג טוכפלד את "התמיכה" שבנט זוכה לה ב'ידיעות אחרונות'. אם רמון ו'ידיעות' תומכים בבנט, מובן מאליה שהוא ישובר שמאלה לאחר הצלחתו בבחירות.

כפי שאומרים בלועזית, nice try. עין האמת בספקולציה הזאת הוא שמבחינת 'ידיעות אחרונות' - כל המצר לבנימין נתניהו נעשה ראש. מטאורים שצצו במערכות בחירות קודמות כמו מפלגת הגמלאים אכן נשלטו מרחוק על ידי רמון, או במקרה של צומת - פורקו על ידי רמון וחלקים מהם פותו לעבור לשמאל. אלא שכאן בדיוק טמון ההבדל בין הבית היהודי למפלגות שלב לבן במערכת בחירות אחת ונעלמו בו שלאחי ריה. במקרה שלנו מדובר במפלגה שורשית, שגם מועמדיה בתחתית הרשימה רחוקים מלהיות עב"מים. אם הבית היהודי ימשיך להפתיע ויגדל עד ל-17 מנדטים, התוצאה תהיה שמועמדים כמו חברת הכנסת לשעבר גילה פינקלשטיין והרב רחמים נסימי ייכנסו לכנסת. זו איננה השביעיה הסודית של רפול. גם אם נקבל את הפנטזיה שמנכ"ל מועצת יש"ע לשעבר יהפוך את עורו ויעבור לשמאל כאשר חיים רמון ישרוק לו - מי אמור ללכת אחריו מהח"כים שבמפלגתו?

לעומת ניסיונו הבלתי מוצלח של טוכפלד מ'ישראל היום' להיחיד את בנט, 'ידיעות אחרונות' פועל בהרבה יותר תחכום. קחו לדוגמה את צביקה ברוט, שדיווח ב-ynet (ב-24 לדצמבר) על "הערכה" שעל פיה ימסור נתיניהו את תיק המשפטים לבני בגין. מבחינת תשתית הסבירות זה יותר מוצלח מהספקולציה של 'ישראל היום', שהרי לאחר הבחירות המוקדמות בליכוד הצהיר נתיניהו שהוא רוצה להשאיר את בגין לצדו. בגין כשר המשפטים עשוי להעניק לנתיניהו תעודת יושר אצל אצולת שלטון החוק. הבעיה היא שספקולציה כזאת עושה לנתיניהו רק נזק בקרב מצביעים שמתלבטים בין הליכוד לבית היהודי. בגין לא הידרדר בבחירות המוקדמות בגלל עמדתו השוללת מדינה פלשתינית - זו דווקא הסיפה לו נקודות זכות. ההורדה בדרגה נבעה מהגנתו על הפרקליטות ועל בגין בנושא המאחזים. למתלבטים במחנה הלאומי אין בעיה עם בגין כחבר המטבחון הביטחוני, אך בגין כחבר בוועדה לנושאי חקיקה וכשר המכהן כיו"ר הוועדה למינוי שופטים הוא סיוט עבורם.

בכלל, הבית היהודי פועל בחוכמה כאשר הוא מתמקד בבטן הרכה של הליכוד ביתנו - היחס העמום והדו-ערכי כלפי המסד המשפטי. בנושא הזה, כפי שהעיר ארי שביט ב'הארץ' לאחר ריאיון שערך עם יו"ר הבית היהודי, נפתלי בנט מוריד את הכפפות. לאחר שהוחלט על כתב אישום שאילץ את השר אביגדור ליברמן להתפטר, וכן לגבי פרסום דו"ח של מבקר המדינה על נסיעותיו של ראש הממשלה, העיר בנט שמוזר שכתבי אשום ודו"חות כאלה תמיד צצים בתקופת הבחירות. למרות שלכאורה הבית היהודי

תום לב זולתני

שופטי העליון נזקקו למעשה לוליינות כדי להסביר מדוע כשמדובר בענת קם, מניע אידיאולוגי הפך לפתע לסיבה להקלה בעונש ■ מתי מותר ומתי אסור לכנס ועדה לבחירת שופטים ערב בחירות לכנסת ■ עוד פגיעה בצנעת הפרט: לצורך גביית מס צודק יותר על אחזקת רכב, מוצע שהממשלה תאסוף נתונים היכן מתי וכמה נסע כל רכב

צילום: פלאש90

האידיאולוגיה שיחקה דווקא לטובתה. ענת קם בדיון על ערעורה

בקריית אונו נגד החלטת ממשלה שהי קפיאה את הבחירות במועצה הדתית בעיר והציבה מטעמה ממונים במקום. העתירה נסחבה לא מעט חודשים, אבל אז התפרסם פסק הדין שכתבה פרוקצ'יה, ושעליו היה חתום בין השאר אהרון ברק. השופטים דחו את העתירה, ונימקו זאת בכך שיש להימנע מכינוס ועדות מינוי שבהן חברים נבחרים ציבור ערב הבחירות. עכשיו עמדה בפני מזוז עמדה מפורשת של בית המשפט העליון. הוא משך בחזרה את האור הירוק שנתן ללבני. ישיבת הוועדה נדחתה, ומינויה של גביון נגנז.

לפני ארבעה שבועות, עמוק בתוך תקופת בחירות, עם ממשלת מעבר וכני סת מפורזת, התכנסה אחר כבוד הוועדה למינוי שופטים. עשרה שופטים חדשים נבחרו, שני רשמים מונו לשופטים ושני פט אחד קודם. גביון כבר לא עומדת על הפרק, ושום מינוי אחר לא צפוי להתקבל בניגוד לרצונו של הממסד המשפטי. כינוס הוועדה ערב הבחירות בניגוד להלכה של בית המשפט העליון לא הפריע לשלושה משופטיו להשתתף בה ולמנות שופטים חדשים.

לא חותמת גומי

משרד המשפטים שב ומסתבך עם הרפורמה שהוא עצמו יזם לקציבת כהונתם של בכירים בשירות הציבורי. היועמ"ש הקודם, מני מזוז, יזם את החלטת הממשלה לפיה תיקצב כהונתם של בכירים בשירות המדינה לשמונה שנים. מאז עברו שנים ועתה נדרש משרד המשפטים עצמו לרענן את השורות. אך לפני שלושה חודשים נאלצו שם להמציא תפקיד חדש של משנה נוסף ליועץ המשפטי לממשלה כדי להשאיר את שני ניצן, ששימש עד אז כמשנה לפרקליט המדינה, קרוב אל מעגל מקבלי ההחלטות במשרד. לא חרונה נפרדו שם בקושי ממשנה אחר ליועמ"ש, מייק בלס, לאחר שכהונתו הוארכה בחצי שנה. השבוע נותרו מיותמות שתי משרות בכירות במשרד המשפטים, לאחר שהמשנה ליועץ המשפטי לעניינים אזרחיים, שרית דנה, וראש הרשות למי שפט טכנולוגיה ומידע (רמו"ט) יורם כהן סיימו את תפקידם. הליכים לאיתור מחליפים לשניים יצאו לדרך כבר לפני כמעט חצי שנה, אך אז הגיעו פיזור הכנסת ומערכת הבחירות ובמשרד המשפטים הסתבכו בשל יוזמה אחרת שלהם. היועמ"ש יהודה וינשטיין הוציא הנחייה לפיה בתקופת הבחירות יוקפאו כל מינויי המשרות שצריכות להיות מאושרות על ידי הממשלה. במשרד הקפידו לפיכך את עבודת ועדות האיתור, וקיוו

ט בבית המשפט העליון. השופטת דורית ביניש, שעמדה להפוך לנשיאה בתוך מספר חודשים, התנגדה נחרצות למינוי של גביון. הנשיא דאז, השופט אהרון ברק, חשב שאסור לכפות על הנשיאה הנכנסת שופטת שהיא מתנגדת לה. באחד המופעים היותר מרהיבים של היעדר מודעות עצמית, פסל ברק את גביון בנימוק שמדובר בשופטת שמביאה איתה אג'נדה לבית המשפט העליון.

לבני התעקשה ועמדה לכנס את הוועדה. בכירים בבית המשפט העליון שלחו כתבי חצר לזעוק כי מדובר בערב בחירות. לבני פנתה אל היועץ המשפטי לממשלה, מני מזוז, וזה אישר ושב ואישר כי אין עם העניין כל בעיה. אלא שאז מיהרה השופטת פרוקצ'יה להוציא פסק דין בעתירה אחרת. היתה זו עתירה של אנשי המפד"ל

בענישה. אמור מעתה: חסימת כבישים בהפגנת ימין היא "רצון אידיאולוגי להרע"; ריגול חמור בהשראת אידיאולוגיה שמאלנית אינו אלא "תום לב זולתני".

לא מחויבים להלכה

אם כבר עסקנו בפסיקה של השופטת פרוקצ'יה ובעקרונות משפטיים שמתגמשים בהתאם לנסיבות, הרי שאי אפשר לפסוח על סוגיית מינוי שופטים בתקופת בחירות.

לפני כמעט שבע שנים ביקשה שרת המשפטים בממשלת שרון, ציפי לבני, לכנס את הוועדה לבחירת שופטים כדי להחליט על שורת מינויים, ובראשם מינויה של פרופסור רות גביון לשופ

השבוע קיצר בית המשפט העליון את עונשה של ענת קם, שהורשעה בבית המי שפט המחוזי בעבירת ריגול חמור. קם גנבה מסמכים רגישים מלשכתו של מי שהיה אז אלוף פיקוד המרכז, יאיר נווה, והעבירה אותם לעיתונאי אורי בלאו מעיי תון 'הארץ'. בחקירתה בשב"כ טענה קם כי היא עשתה זאת כדי לנסות ולהתריע על "המדיניות של צה"ל בשטחים". בית המשפט המחוזי גזר עליה ארבע וחצי שנות מאסר, כשהוא מציין בין השאר שקם עברה את עבירת הריגול החמור ממניעים אידיאולוגיים וגם כי "אין מדובר במעידה אקראית וחד-פעמית, בבחינת איבוד רגעי של שיקול הדעת".

השופט נועם סולברג חשב כי עונש של ארבע וחצי שנות מאסר אינו חמור מדי כשמדובר בהרשעה בריגול חמור. דעת הרוב של שני השופטים האחרים, עדנה ארבל וחנן מלצר, הכריעה כי יש להפחית את עונשה של קם בשנה ולהעמיד אותו על שלוש וחצי שנים. השופטים הקלו בעונש בין השאר בגלל גילה הצעיר של קם, בקרוב 26, ובגלל שהעבירות נעשו על רקע אידיאולוגי.

הנימוקים הללו אינם מובנים מאליהם, שהרי אותו בית משפט שלח לפני שנים אחדות צעירים שהשתתפו בהפגנות נגד תוכנית ההתנתקות לתקופות מאסר ממושכות ולמעצר ארוך. אז הטענה כי מדובר בעבירות אידיאולוגיות הונחה דווקא בכף החובה. הקו שהובילה אז שופטת בית המשפט העליון בדימוס, אילה פרוקצ'יה, היה שעבירות אידיאולוגיות מאפשרות להחמיר בעונש גם כשמדובר בצעירים נורמטיביים ללא עבר פלילי. על מעשיו של מפקין בתחילת שנות העשרים לחייו היא כתבה כי "הם טומנים בתוכם גרעין מסוכן של תוקפנות רעיונית... בהיות העבירות המיוחסות לנאשם עבירות על רקע אידיאולוגי, יש בהן זרע פורענות להפרת חוק עתידית". עם ניסוחים דומים היא שלחה שוב ושוב צעירים למעצר עד תום ההליכים - אחת מהן היתה אז ילדה בת ארבע עשרה. שופטים מחוזיים ושופטי שלום שראו בפסיקו תיה של שופטת בית המשפט העליון לכל הפחות סוג של השראה, שלחו את אותם צעירים לתקופות מאסר של שנים בגלל חסימות כבישים, בשם אותה מדיניות החמרה על עבירות אידיאולוגיות. השופט מלצר נזקק ללא מעט לוליינות כדי להפוך את השיקולים הללו בתיק ענת קם. "המניע למעשה - כאשר מתלווה למעשה מניע בעל גוון שלילי, כגון: רדיפת בצע, או רצון אידיאולוגי להרע - יש בדבר כדי להביא להחמרת הענישה", הסביר השופט. "כנגד זאת, אם המניע מקורו בתום-לב זולתני (אלטרואיסטי), או בשיקול ציבורי - הרי שיש בכך כדי להפחית

אותו בית משפט שלח לפני שנים אחדות צעירים שהשתתפו בהפגנות נגד תוכנית ההתנתקות לתקופות מאסר ממושכות ולמעצר ארוך. אז הטענה כי מדובר בעבירות אידיאולוגיות הונחה דווקא בכף החובה. הקו שהובילה אז שופטת בית המשפט העליון בדימוס, אילה פרוקצ'יה, היה שעבירות אידיאולוגיות מאפשרות להחמיר בעונש גם כשמדובר בצעירים נורמטיביים ללא עבר פלילי

דה בתוך שנים מעטות, עם כוח אדם מינימלי ובוזיזות שלא אופיינית לגופים ביורוקרטיים. אך החדשות הרעות הן שהדו"ח מצליח לחדש אפילו לפרנואיד מקצועי כשהוא מגלה את אלף הדרכים שבהן פוגע עידן המידע בפרטיות שלנו, ואת אלף הדרכים הנוספות שבהן הוא עתיד לחסל את מה שנותר ממנה.

מצד אחד, טוב לדעת שיש מי שדואג שרשימת האזרחים שחשבו הבנק שלהם הוגבל לא תהיה פתוחה לעיני כל הציבור בקובץ אקסל, ולאחר התערבות הרשות המידע יינתן רק למי גישי שאילתא ספציפית. מצד שני, עצוב לשימוע על התאוצה שתופסת יוזמת הרפורמה של משרד האוצר למיסוי רכב על פי כמות השיי מוש, אופן השימוש ומקום השימוש. על פי הרפורמה המוצעת, אנחנו נשלם את מסי הרכב על פי מספר הקילומטרים שנסענו, ונשלם יותר אם נסענו בשעות העומס או בנתיבים עמוסים. בשיטה זו המס יתחלק אמנם באופן צודק ויעיל יותר, אך הממשלה תוכל גם לדעת היכן נסענו בכל זמן נתון. העובדה כי נציג של רמ"ט קיבל מעמד של משקיף בוועדה המקדמת את הרפורמה, מנחמת מעט מאוד.

ציג של הנציבות הוא אחד מחבריה. ספק אם במשרד המשפטים יודעים זאת, אך בנציבות לא אהבו את ההתבטלות שלהם עצמם בפני היועמ"ש בפרשת התקן המיוחד שנתפר עבור שי ניצן. למעשה, בנציבות לא אהבים באופן כללי את מסורת ההתבטלות שלהם בפני משרד המשפטים. הפיכת הוועדה לחותמת גומי לביקורת משרד המשפטים לא היתה משפרת את ההרגשה. דנה וכהן נאלצו לפרוש השבוע, והמשרות הבכירות במשרד צפויות להישאר נטושות עוד שבועות ארוכים.

עין רואה ואוזן שומעת

לפני פרישתו עוד הספיק יורם כהן לפרסם את דו"ח העבודה השנתי של רמ"ט. הרשות למשפט טכנולוגיה ומידע היא שומר הסף שהקים משרד המשפטים כדי לנסות ולשמור משהו מצנעת הפרט הנמוגה והולכת. כהן הקים את היחידה לפני שש שנים, והדו"ח האחרון שהוא משאיר מאחוריו מעודד ומייאש כאחד. מחד, הוא משקף עבודה מקיפה שעשתה היחידה

הבקשה לשוב ולהאריך את כהונתו באופן חריג, יכולה להכניס את העניין לפרופורציה. מכל מקום, משרד המשפטים הוא מהלקיחות המשמעותיים של ועדת החריגים. היא כבר אישרה בעבר את הארכת כהונתו של האפוטרופוס הכללי, וכאמור גם את כהונתו של מייק בלס. משרד המשפטים היה הופך לנהנה העיקרי מקיום הוועדה לו היתה זו מאשרת את הארכת כהונתם של דנה וכהן. אלא שהביקורת על הנוהג להאריך את כהונת בכירי משרד המשפטים הלכה וגברה. כבר לפני מספר חודשים, בתושבה לשאילתא של חבר הכנסת דוד רותם, התחייב שר המשפטים כי כהונתם של דנה וכהן תסתיים במועד, בסוף השנה האזרחית הנוכחית. בשבוע שעבר היה מי שעורר את כלי התקשורת לברר האם ההבטחה עתידה להתקיים. עד כמה שהדבר היה תלוי באנשי משרד המשפטים, התשובה היתה שלילית.

אלא שבראש ועדת החריגים עומד מנכ"ל משרד ראש הממשלה. שם מנהלים כידוע מעריכת יחסים מורכבת עם משרד המשפטים. הוועדה פועלת במסגרת נציבות שירות המדינה, ונ

שהישועה תגיע מכיוונה של ועדת החריגים. ועדת החריגים הוקמה לפני שלוש שנים בהחלטת ממשלה ומוקמה בתוך נציבות שירות המדינה. הוועדה אמורה לאשר את הארכת כהונתם של בכירים בשירות הציבורי כאשר מתקיימות נסיבות מיוחדות. למשל כאשר לביכר נותרו חודשים אחדים עד לפרישה או עד להשלמה של זכויות פנסיוניות, או אם המשרד הממשלתי זקוק לו להשלמת משימה דחופה שהתחיל בה, או אם טרם הסתיימו ההליכים למינוי מחליף לאותו בכיר.

במסגרת הוועדה הוארכו כהונותיהם של נציבי שירות כבאות והצלה במשרד הפנים, גנו המדינה במשרד ראש הממשלה, מנהלת הרשות לשיתוף פעולה תעשייתי במשרד התמ"ת ומנהל המינהל לחינוך התיישבותי במשרד החינוך. כהונתו של מנהל המרכז למיפוי ישראל במשרד השיכון הוארכה מספר פעמים. כך נעשה גם עם הסטטיסטיקן הממשלתי במשרד ראש הממשלה. התקשורת הזדעזעה כאשר דווח כי זה האחרון פוטר השבוע בהודעת דואר אלקטרוני. העובדה כי ההודעה נשלחה מוועדת החריגים, שהודיעה כי החליטה לדחות את

די לש"סע...

יהדות מתונה

זה לא בשמיים

"וצריך שמשפטי תורתנו יהיו מסכימים אל השכל והסברא" (רבי דוד בן זמרא)

לאורך ההיסטוריה היהודית, העם היהודי הצטיין במתינות ובאי-קיצוניות. אולם בעת החדשה אנו עדים להקצנה דתית מתמדת, שמשקפת הן בפסקי הלכה והן בתופעות חברתיות שונות. "עם שלם", ואני בראשה, רואה במתינות מודל חיוני ביותר, עבור התקיימותה של חברה מתוקנת ואדם מתוקן. די לש"סע, די לפילוג ודי לקיצוניות. הצביעו עם שלם.

הרב אמסלם

הצטרפו עכשיו! 02-5385580

contact@amshalem.org.il

בחירה של אמיצים!

הגזירות שאחרי הבחירות

את הגירעון התקציבי הגדול תצטרך הממשלה הבאה לכסות בשתי דרכים: קיצוץ בתקציב והעלאת מיסים ■ על הפרק: העלאת המע"מ ומס ההכנסה וקיצוץ רוחבי ברווחה, בחינוך ובביטחון

צילום: פלאש90

חשף את מה שלא מדברים עליו ערב הבחירות. פישר עם נתניהו ושטייניץ

מתברר שהנגיד חושב אחרת.

"הנגיד חושש שאי אפשר לקצץ"

גבאי מציין כי אחת הבעיות עם העברה של קיצוץ כבד כל כך, ברמה של 15 מיליארד ש"ח, היא למצוא את המקומות שבהם ניתן לקצץ כל כך הרבה. לדבריו, לפני שהוחלט על הקדמות הבחירות תכננו באוצר קיצוץ משמעותי מאוד בתקציב הביטחון, דחיית יישומם של הסכמי שכר במגזר הציבורי, קיצוץ בקצבאות לסוגיהן השונים וקיצוץ רוחבי בכל משרדי הממשלה, שמשמעותו היא בסופו של דבר קיצוץ בשירותים לאזרחים בתחומי החינוך, הבריאות והרווחה. השאלה הגדולה היא האם מפת קיצוצים שכזו היא אכן ריאלית, בהתחשב בלחצים הקואליציוניים המלווים את הקמתה של כל ממשלה.

גבאי סבור כי החשש הזה הוא שהוביל את הנגיד להמליץ לממשלה, באופן שכמעט נוגד את תפישת עולמו, ללכת במידה רבה על העלאות מיסים. "החשש הגדול ביותר הוא מגירעון. נכון שהנגיד מגיע מאותה אסכולה כלכלית שאליה משתייך במקור גם ראש הממשלה נתניהו, לפיה הדרך הנכונה לסגור גירעון תקציבי היא לקצץ בהוצאות ולא להעלות מיסים. הבעיה היא שהנגיד חושש שקיצוץ כזה אינו אפשרי. גם אם נניח שהממשלה תחליט לקצץ 4 מיליארד שקלים מתקציב הביטחון, בסוף השנה נגלה שחלק ניכר מהכסף הזה בעצם הוחזר למערכת הביטחון. מדינת ישראל אינה

אם בראשית מערכת הבחירות הנוכחית נדמה היה שהנה הולך ומתפתח ויכוח אידיאולוגי אמיתי בסוגיות של כלכלה וחברה, די מהר התברר שהיתה זו אשליה בלבד. בעוד יו"ר מפלגת העבודה מנסה בציפורניה לחדד מסרים בתחום זה, העבירו יתר המפלגות את הדיון למגרש הפרסונלי, המדיני או החברתי-דתי. אחת האינדיקציות הברורות ביותר לכך היא מיעוט הדיון בשאלת היום שלאחר הבחירות, וביתר מיקוד - התקציב שלאחר הבחירות.

מי שניסו לדחוק בנתניהו להבהיר מה הוא מתכנן לעם ישראל אחרי הרכבת הממשלה הבאה היו שלי יחימוביץ' ואריה דרעי, כל אחד מטעמיו הוא, אך נתניהו כצפוי סירב להיענות לאתגר. בסביבתו של ראש הממשלה, כמו גם במשרד האוצר, מסרבים לחשוף בשלב זה את תוכניות המגירה, אשר מוכנות ליום שבו ניתן יהיה להביא בפני הכנסת את תקציב 2013 ו-2014. הסיבה לדיסקרטיות איננה חשאית כל כך. ברור לכל כי הנתונים הכלכליים הקיימים מחייבים העברת תקציב גזירות, ואיש אינו מוכן לדבר על גזירות זמן קצר כל כך לפני הבחירות.

מי שאינו עומד למשפט הציבור, ואף הבהיר כי אינו מועמד גם לקדנציה נוספת במשרה שבה הוא נושא כיום, הוא נגיד בנק ישראל פרופ' סטנלי פישר. החופש שפישר נהנה ממנו איפשר לו לומר בגלוי את מה שכולם כבר יודעים: לקראת התקציב הקרוב לא יהיה מנוס מגזירות, על מנת לכסות את הבור שנפער בתקציב המדינה. בכנס השנתי של חטיבת המחקר של בנק ישראל, שנערך בשבוע שעבר, אמר פישר כי "הייתי מעדיף שהממשלה תעמוד במגבלת ההוצאות שקבעה לעצמה, שתהיה עלייה מסוימת במיסים וקיצוץ משמעותי וגדול יותר בהוצאות הממשלה. וכל זה על רקע ההרעה במצב הביטחוני, שכן תפקידה של הממשלה לשמור על ביטחון אזרחי המדינה". להערכתו של פישר, הצעדים שהוא מציע יהיו מאוד קשים לביצוע, "ולממשלה החדשה לא יהיו חיים קלים בתקופה הקרובה", אמר הנגיד.

על מנת להבין טוב יותר את הצפוי ביום שלאחר הבחירות, שוחחנו עם יורם גבאי, לשעבר בכיר באוצר, אשר מעורה היטב במדיניות הפיסקאלית של הממשלה. גבאי מציין כי נכון להיום השאלה היחידה היא כיצד סוגרים את הפער התקציבי. "כל ממשלה שתיבחר תעמוד בפני אותו נתון שידוע וברור לכל. על פי החוק הקיים, שמגדיר מהי מגבלת ההוצאה של הממשלה ומהו הגירעון המקסימלי המותר, הממשלה תהיה חייבת לקצץ בצד ההוצאות כ-15 מיליארד שקלים ולהעלות מיסים בכ-5 מיליארד שקלים. נכון שניתן לשנות את החוק, וליצור מצב שבו ניתן יהיה להוציא יותר סכף, כלומר לקצץ פחות בהוצאות, אולם השאלה היא אם זה רצוי. במשרד האוצר המגמה היתה אכן לפעול ברוח זו, כלומר לשים את הדגש על קיצוץ בתקציב, ואת העלאת המיסים לבצע באופן מתון, אבל

פרשנות

עו"ד גלית קרנר

פוליסות מוגבלות

לאחרונה הודיע המפקח על הביטוח כי הוא סבור שצריך ליצור פוליסה סיעודית אחידה לכל קופות החולים. כידוע, יש כיום 3.5 מיליון מבוטחים במסגרת חברותם בקופות החולים השונות בארץ. למרבה הצער, חלק נכבד מהאזרחים המבוטחים יודקו בשלב זה או אחר לכיסוי במסגרת פוליסת ביטוח בריאות סיעודי, ולא נראה שההחלטה תעזור להם.

לשון הפוליסה מנוסחת כיום בצורה שאינה חד משמעית, ולא תמיד ניתן להגיע להסכמה ודאית האם מצב החולה הוא סיעודי כהגדרת הפוליסה, או סיעודי באופן שהפוליסה אינה מכסה והמבוטח לא יקבל את הפיצוי שהוא כה זקוק לו. במצב דברים זה רבות התביעות שמוגשות לבתי המשפט, ולמרבה הצער בשעתם הקשה נאלצים חלק מהמבוטחים שלא הוכרו על ידי חברות הביטוח ככואים לפיצוי לשכור שירותי עורך דין, לשאת בשכרו ולהתנהל בערכאות השונות.

כדאי לציין כי ברוב התיקים המתנהלים מבקשות חברות הביטוח כדבר שבשגרה לגשת להליך של גישור. חברות הביטוח אינן רוצות לקבל פסקי דין, או אפילו מסרבות להגיש הסכם פשרה לאישור בתי המשפט כנהוג וכמקובל. הן משלמות את התשלום והפיצוי הכולל במסגרת הליך הגישור החסוי שההסכמות בו אינן מוגשות לבית המשפט.

עד שלא תשונה לשון הפוליסה עצמה, לא רק עצם מתן הכיסוי אלא נסיבות ההגדרה של חולה סיעודי, ייתקלו החולים באותן בעיות וייאלצו להיאבק בחברות הביטוח בין כותלי בית המשפט.

למרות שיש חשיבות למהלך של הפיכת פוליסות הביטוח הסיעודי של קופות החולים לשקופות ואחידות לכלל המבוטחים, עדיין אין די בכך על מנת לשפר את מצבו של האזרח שמשלם במשך שנים פרמיות ביטוח ובמקרים רבים אינו מקבל את המגיע לו מקופות החולים, וזאת עד שלא תשונה לשון הפוליסה בצורה חד משמעית.

יש חשיבות לשקיפות ובוודאי להעדר הצורך לעבור חיתום רפואי, אולם זו צריכה להיות רק ההתחלה ובוודאי שאין להסתפק בתיקון ראשוני זה על מנת לשפר את מצב החולה הסיעודי.

הכותבת מתמחה ברשלנות רפואית, תביעות סיעוד, אובדן כושר עבודה וביטוח לאומי ממשד ג. קרנר ושות'

עיצומים.

שתקדים את תשלומי הקרן בשנים 2013-2015. המהלך נעשה במסגרת מאמצי החברה להקטין את היקף ההתחייבויות שלה ולבסס את איתנותה הפיננסית ונתמך בקופת המזומנים הגדולה שלה. ועדות הכופר של רשות המיסים הטילו במחצית השנייה של 2011 קנסות כבדים באופן משמעותי על שני אנשים שניסו להבריח לארץ יהלומים. נתון זה נחשף לאחר שהרשות פרסמה השבוע את מסקנות ועדות הכופר שלה למחצית השנייה של 2011.

הסטטיסטיקן הממשלתי, פרופ' שלמה יצחקי, קיבל ביום שני הודעת דוא"ל ממשרד ראש הממשלה, שהלמ"ס מהווה חלק ממנו, לפיה הוחלט לא להאריך את חוזה העבודה שלו אחרי 11 שנה בתפקיד. ראש הממשלה נתניהו התקשר ליצחקי והתנצל על הדרך שבה נמסרה ההודעה.

מחזיקי האג"ח של 'אפריקה ישראל' נענו להצעת החברה להחלפת חלק מהאג"ח הקיים בסדרה חדשה,

מבזקי כלכלה

◀ משרד התמ"ת מקדם שינוי בחוק עבודת נוער כך שיותאם לדפוס העבודה הקיימים במשק. לפי התיקון המוצע, תתאפשר עבודת בני נוער מעל גיל 16 עד חצות בזמן חופשה (עד כה הורשו לעבוד עד 22:00), ובנוסף תותר (בתנאים מסוימים) עבודה ביום המנוחה.

◀ לקראת הבחירות מזכיר עו"ד שלמה יצחקי, ממונה ראשי על יחסי העבודה במשרד התמ"ת, כי יום הבחירות הוא יום שבתון לפי הקבוע בחוק יסוד הכני

רגע לפני המצוק

המשבר הפיננסי האמריקני נפתר ברגע האחרון, אבל לנשיא הדמוקרטי ולקונגרס הרפובליקני צפויים עימותים נוספים כבר בקרוב ■ 2012 נרשמה כשנה כלכלית מאכזבת. מה צפוי בשנה האזרחית החדשה?

צילום: רויטרס

העלאת מיסים לעשירים. אובמה בנאום על המצוק הפיסקלי

כצפוי, ממש בדקה ה-90, אישרו בתי הקונגרס של ארה"ב את ההסכם שהושג בין הדמוקרטים והרפובליקנים למניעת המשבר שכונה 'המצוק הפיסקאלי'. בעוד בישראל נוהגים להלין על המשטר הקואליציוני הפוגע במשילות וביציבות, מתברר שגם משטר דו-מפלגתי, כזה הנהוג בארה"ב, יכול לזמן בעיות משילות אחרות, קשות לא פחות. במקרה הזה באה לידי הביטוי החריף ביותר תופעה מוכרת בפוליטיקה האמריקנית של קונגרס לעומתי, או לעומתי למחצה. בבחירות האחרונות בארה"ב נבחר כידוע נשיא דמוקרטי, וגם בסנאט נהנים הדמוקרטים מרוב מלא, אך בבית הנבחרים, הבית התחתון של הקונגרס האמריקני, יש רוב דווקא לנציגי המפלגה הרפובליקנית. משמעותו של הרוב הזה היא מרחיקת לכת עבור הנשיא, משום שהוא חייב להגיע להסכמות מעין קואליציוניות עם יריביו המושבעים, על מנת להעביר רבים מהצעדים הנוצצים ליישום מדיניותו.

את השם 'המצוק הפיסקאלי' העניק למשבר הנוכחי יו"ר הבנק הפדרלי של ארה"ב, בן שלום ברננקי, אשר ביקש לבטא את החשש ממה שעלול להתרחש ביום שלאחריו. הסיבה להיווצרות המשבר היא שורה של צעדים בעלי אופק זמני שננקטו על ידי הנשיא בוש והנשיא אובמה, ואשר תוקפם עמד להסתיים בחילופי השנה האזרחית. בין השאר עמדו לפקוע שורה ארוכה של הקלות מס למעמד הביניים האמריקני, שהיו מכבידות במידה ניכרת את נטל המס ומפחיתות את ההכנסה הפנויה של מרבית האמריקנים. צעד נוסף שעמד להתבטל הוא הגדלה ניכרת של קצבאות האבטלה וקצבאות נוספות, דבר שהיה פוגע קשות דווקא בשכבות החלשות ביותר בחברה האמריקנית.

בתום משא ומתן ארוך ומייגע, שהסתיים כטבעם של משאים ומתנים מסוג זה רק בדקה ה-90, הושגה פשרה בין הרפובליקנים לדמוקרטים על הארכת הקלות המס, והעלאת מיסים משמעותית לשני המאיונים העליונים של האמריקנים. מתווה הפשרה, מס לעשירים ולא למעמד הביניים, נקבע למעשה כבר בתחילת המשא ומתן, אולם השאלה הגדולה שעמדה על הפרק היא מי הם העשירים. בעוד אובמה ביקש להעלות את המיסים על כל המשכורות של למעלה מ-250 אלף דולר בשנה, ביקשו הרפובליקנים להעלות מיסים רק ממשכורות של מיליון דולר בשנה. קו הפשרה שהושג היה שכר של 400 אלף דולר בשנה לאדם, או 450 אלף דולר למשק בית.

ההסכם שהושג פותר אמנם את חלקו הנוכחי של המשבר, אולם התקופה הקרובה מזמנת לאמריקנים כמה עימותים דומים. משבר ראשון נוגע לכניסת שורה ארוכה של קיצוצי תקציב לתוקף באופן אוטומטי, קיצוצים שהנשיא אובמה יבקש לבטל ואילו הרפובליקנים מתנגדים לכך. המשבר השני, אשר צפוי בטווח של בין חודש לחודשיים, הוא הגעה של ארה"ב לתקרת החוב המותרת. במידה שהקונגרס יסרב להעלות את תקרת החוב המותרת, תהפוך ארה"ב לחדלת פירעון - סטואציה הזוויה בכל קנה מידה בינלאומי.

כלכלה והלכה

הרב שלמה אישון

לקנות מתוצרת הארץ

נאמר בתורה: "וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך אל תונו איש את אחיו" (ויקרא כה, יד). מביא שם רש"י את דרשת חז"ל: "מנין כשאתה מוכר, מכור לישראל חברך? תלמוד לומר 'וכי תמכרו ממכר לעמיתך' - מכור. ומנין שאם באת לקנות קנה מישראל חברך? תלמוד לומר 'או קנה מיד עמיתך'."

הרמב"ם והשולחן ערוך לא הביאו זאת להלכה, אולם בשו"ת הרמ"א (סימן י) פסק כך, והדגיש שאין לומר שדין זה הוא רק כאשר המחירים זהים, אלא גם כאשר הגוי מוזיל, אם הדבר אפשרי, יש לקנות מיהודי. אמנם אם מדובר בהפסד מרובה פטור מלקנות דווקא מיהודי.

הגדרת הפסד מרובה לעניין זה אינה ברורה, ויש אומרים שהשיעור הוא שישית, דהיינו אם היהודי מייקר את מוצריו בשישית - אין חובה לרכוש אצלו (שו"ת מנחת יצחק ג קכט).

כשם שקיימת חובה להעדיף את "עמיתך" במסחר, כך קיימת חובה להעדיפו בתעסוקה, וכאשר מדובר באדם שמתקשה למצוא עבודה קיימת חובה להעדיפו גם מדין צדקה.

כאמור לעיל ביחס למסחר, החובה להעדיף עבודה עברית קיימת גם כאשר יצטרך לשלם יותר. יש אומרים שבעניין זה השיעור גבוה יותר ועליו להעדיף יהודי אף אם הוא דורש בשליש יותר (בשם הרב קוק).

לדעת הרב עוזיאל אין לדבר שיעור, ויש לתת לעובד היהודי שכר ראוי - בלא תלות בשאלה כמה דורש העובד שאינו יהודי, וכלשונו: "מצות עבודה עברית אינה נשלמת רק בהעסקת הפועל העברי בעבודה בשכר, אלא מצוה זו מחייבת את כל בעל הבית לשלם לפועליו בשעור זה שיוכל הפועל לפרנס את עצמו במדת רמת דרגת החיים שבמקום עבודתו" (משפטי עוזיאל ד מד).

הדברים נכונים בקל וחומר כאשר מדובר באדם שמתקשה למצוא עבודה, שאז יש להעדיפו אפילו מדובר בהפסד מרובה - בהתאם ליכולתו הכלכלית של המעסיק (מנחת יצחק).

הכותב הוא ראש מכון כת"ר

לחלוטין מאשר בקרב קבוצת המדינות המפותחות. אלו צפויות לצמוח בשנה האזרחית החדשה בקצב נאה למדי, כ-5.5%, הגבוה מאשר נרשם בשנת 2012.

גם כשמביטים על הזווית הצרה שלנו, הישראלים, בכל הנוגע לשנת 2012, אי אפשר לדבר על בשורות גדולות. למעשה, היתה זו שנת שפל בצמיחה של המשק הישראלי. על פי אומדני הלמ"ס, התוצר המקומי הגולמי, במחירים קבועים, עלה בשנת 2012 ב-3.3 אחוזים, זאת לעומת עלייה של 4.6 אחוזים בתוצר בשנת 2011, ושל 5 אחוזים בשנת 2010. האוכלוסייה בישראל גדלה בשנת 2012 ב-1.8%, כך שהתוצר המקומי הגולמי לנפש עלה ב-1.5% לאחר עלייה של 2.7% בשנת 2011. התוצר לנפש בשנת 2012 הסתכם ב-117.6 אלף שקלים, או 30.5 אלף דולרים, במחירים שוטפים. עם זאת, חשוב לזכור שיכול היה להיות רע הרבה יותר. לשם השוואה, לפי נתוני ה-OECD עלה התמ"ג לנפש בארצות הארגון ב-0.7% בממוצע השנה.

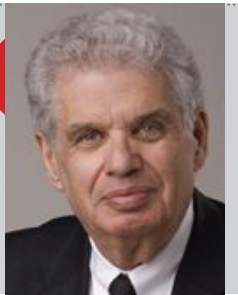
נתון אופטימי נוסף הוא מצב האבטלה. למרות ההאטה בצמיחה במשק, לא נרשמה עלייה בשיעורי האבטלה, ואלו עומדים על רמה נמוכה באופן יחסי למקובל בארצות המפותחות. נכון לסוף חודש נובמבר עומד שיעור הבלתי מועסקים בישראל על 6.7 אחוזים, בעוד הממוצע במדינות אירופה הוא 10.9 אחוזים. היותה של ישראל מדינה מוטת ייצוא, והעובדה שהיצוא הרווחי ביותר שלה מתבצע דווקא למדינות המפותחות, מעלה את החשש שגם 2013 לא תהיה שנה של הפתעות גדולות לטובה.

שנה של החמצה

מבט חטוף, כמעט שטחי, על 2012, יגלה שמבחינה כלכלית היתה זו שנה מאוד מאכזבת. השנה שבראשיתה נתנה לרבים את התחושה שמהווה חדש מתחיל והכלכלה העולמית פותחת במגמת ההתאוששות, הסתיימה בימים אלו באכזבה גדולה. רון אייכל, כלכלן ואסטרטג ראשי במייטב בית השקעות, מציין כי "כגודל הציפיות, כך היו גם גודל האכזבות מהשנה שחלפה. בעוד שההנחה היתה כי 2012 תהיה השנה שבה הכלכלה העולמית תתגבר על הקשיים ותחזור לפסי צמיחה גבוהים, בדיעבד הכלכלה האירופית סבלה ממיתון כפול: יוון שמטה חובות וקפריסין הצטרפה לרשימת המדינות שזוכות בכבוד המפוקפק לקבל סיוע של האיחוד האירופי".

אייכל מזכיר כי לא הכל שחור, וכי מבין הגושים הגדולים המשק האמריקני צמח בשנת 2012 בשיעור גבוה מזה שנרשם בשנת 2011. גם ביפן התרחש דבר דומה, כאשר המשק השתקם מנזקי הצונאמי ואסון הטבע בפוקושימה. אולם, לדברי אייכל, הקושי הגדול נובע מכך שגם השנה הבאה לא צפויה להפתיע לטובה. "קצב הצמיחה הצפוי במדינות הללו ב-2013 יהיה נמוך משמעותית מאשר הפוטנציאל, ועדיין לא הזכרנו את המשק האירופי שנמצא בצרות צרורות. כלומר, השווקים המפותחים צפויים לצמוח בשנת 2013 בשיעור הנמוך משמעותית מפוטנציאל הצמיחה שלהם, ב-1.5% בלבד, שהוא דומה למדי לקצב של 2012. גם השווקים המתעוררים לא יגשימו בשנת 2013 את הפוטנציאל הטמון בהם, אך מצבם הוא שונה

להערות והארות: pyuter@inn.co.il

תקדים פייגלין
עו"ד ד"ר חיים משגב

יכול להיות שאני עושה עוול למשה פייגלין, אבל נדמה לי שכאשר באים לשקול את עניינה של חנין זועבי, אי אפשר שלא לזכור כיצד מערכת המשפט התעללה בו לקראת הבחירות לכנסת ה-16. לפני 15 שנה הורשע פייגלין בגין ההפגנות שהוא ארגן נגד הסכמי אוסלו. מאות אלפים השתתפו בהפגנות האלה. האלימות היחידה שהופגנה בהן היתה של המשטרה. בית המשפט גזר על פייגלין כמה חודשי עבודות שירות, תוך שהוא קובע במפורש שהוא מבין ללבם של מאות אלפי המפגינים.

לימים ביקש פייגלין להתמודד לכנסת ה-16, והשופט מישאל חשין, אז בתפקיד יו"ר ועדת הבחירות המרכזית, קבע שהיה קלון במעשיו של פייגלין, ולכן אין הוא מאשר לו להתמודד בבחירות לכנסת מטעם הליכוד. בעתירה שהוגשה לבית המשפט העליון ישבו 11 שופטים. רק מעטים, ובהם השופט אדמונד לוי, הצדיקו את פייגלין.

לקראת הבחירות לכנסת ה-17, פנה שוב פייגלין ליו"ר ועדת הבחירות המרכזית, והפעם ישב בראשה השופט יעקב טירקל, שאישר לפייגלין להתמודד, תוך שהוא קובע ש"בעיניי, אדם שבא לעשות נפשות להשקפות לגיטימיות, או בא להביע מחאה או תמיכה בעניין ציבורי חשוב, כאזרח במדינה דמוקרטית... לא דבק בו פגם מוסרי".

כאמור, זועבי אינה דומה, למיטב הכרתי, לעניינו של פייגלין, מי שמערכת המשפט התעמרה בו בגלל דעותיו. אמנם הוא הורשע, בעוד זועבי אפילו לא הועמדה לדין, אבל צריך לזכור שאין כמו הזכות לבחור ולהיבחר בחברה חופשית.

סעיף 7א' לחוק יסוד הכנסת הוא סעיף דרקוני מדי. לטעמי, ככלל, כל המחסומים שהוצבו בדרכם של מי שרוצים להיבחר לכנסת אינם ראויים. אני זוכר את העלבון בעיניו של פייגלין כשהשופט מישאל חשין סירב להסיר את הקלון ממעשי המחאה שלו, ואני זוכר כיצד הרגשתי כאשר 11 שופטי בג"ץ, להוציא שלושה צדיקים, דחו את ערעורו.

הוויכוח רק חיזק את זועבי
ח"כ יואל חסון
סיעת 'התנועה'

בארבע השנים האחרונות חוויתי מקרוב את ההתנהלות של ח"כ זועבי. באחד הדיונים כמעט הותקפתי פיזית על ידה. היא התקרבה אליי והתחילה לצעוק עליי, ולולא מאבטחי הכנסת מי יודע אם לא היתה תוקפת אותי. אין ספק שהיא ניצלה את הגבולות של הדמוקרטיה הישראלית, ובעיניי היא עברה את כל הגבולות האפשריים. עם זאת, לדעתי זו סוגיה משפטית ולא פוליטית. אני מאוד לא רוצה לראות את ח"כ זועבי מכהנת בכנסת הבאה. אבל אף על פי כן, בוועדת הבחירות הצבעתי נגד הפסילה שלה. זו צריכה להיות החלטה משפטית ולא פוליטית-אידיאולוגית.

כל הוויכוח תרם להתחזקותה וגם תרם למפלגה שלה. היתה זו טעות להתעסק עמה בהיבט הפוליטי בוועדת הבחירות, והיה צריך להתמקד בהיבט המשפטי בלבד.

לצערי, מערכת המשפט גילתה רפיון בנושא. היועץ המשפטי לממשלה, הפרקליטות, המשטרה והצבא, כל מערכת האכיפה והחוק לא עשו די מאמצים לאסוף די ראיות והוכחה שהיא פגעה בביטחון המדינה. הם היו צריכים להתאמץ יותר כדי להוכיח לבית המשפט שהיא פגעה פגיעה בביטחון. אך הם לא עשו זאת, וזה הביא את בג"ץ להחליט שלא לפסול אותה. הרי בג"ץ מחליט על פי ראיות ועדויות בלבד.

אני מקווה שהציבור הערבי, זה שמאמין בדו-קיום ובחיים משותפים, לא ייתן את קולו לח"כ זועבי ולא יחזק דמויות קיצוניות כל כך במדינת ישראל.

אני מאוד לא רוצה לראות את ח"כ זועבי מכהנת בכנסת הבאה. אבל אף על פי כן, בוועדת הבחירות הצבעתי נגד הפסילה שלה. זו צריכה להיות החלטה משפטית ולא פוליטית-אידיאולוגית

מסר חמור מבג"ץ
ח"כ אופיר אקוניס
סיעת הליכוד

אין כאן דמוקרטיה במיטבה, ואני אומר זאת בצער רב ובכאב.

הדבר שמדאיג אותי ביותר בפסיקה זו של בג"ץ הוא שלא היה שופט אחד שחרג מאחידות העמדה בנושא הזה. לא היה רוב ומיעוט אלא תמימות דעים. זה בלתי מתקבל על הדעת. איני אדם שהיה מהתוקפים הגדולים ביותר של בג"ץ. אני באתי מתפישה אחרת וכיבדתי את בג"ץ. אמנם תמיד אמרתי שהייתי שמח לראות יותר גיוון בבית המשפט העליון, אבל לא הייתי מאלה שתקפו את בג"ץ השכם והערב. והיום, בעקבות הפסיקה הזו, אני חושב שחלק מחבריי שכן ביקרו את בג"ץ אולי צדקו בכל מיני מובנים.

הרי במחי יד ביטלו שופטי בג"ץ את חוק יסוד הכנסת. זהו חוק נבון וצודק, והם בעצם אמרו שלא צריך אותו. את אותו חוק שהוא פרק בחוקה העתידית, הם מבטלים. זועבי השתתפה במאבק מזוין נגד ישראל, היא תמכה בזה, ועודנה תומכת, והיא אמרה שגם בדיעבד היתה עושה את אותו הדבר.

אני תוהה איזה מסר בג"ץ שולח לחיילי צה"ל. הרי המסר הוא: אתם תוכו על ידי אנשי טרור ובג"ץ לא יתייצב לימינכם.

אני מכבד מאוד את הפרדת הרשויות, אבל נדמה לי שבתוך הרשויות יש גופים שלא מכבדים את ההפרדה הזו. אין כבוד לכנסת ולציבור. הרי 80 אחוזים מהציבור תמכו בפסילה של זועבי, ואלה לא רק ליכודניקים, אלא אנשים בעלי היגיון פשוט. אם בג"ץ אמור לשקף את הרכב החברה - ראינו שהוא לא משקף. ובוה נצטרך לטפל.

טרם קראתי את נימוקי השופטים להחלטה, כי הם טרם פורסמו. יהיה מעניין לקרוא אותם, ולנסות להבין איך הגיע בג"ץ להחלטה הזו, ואפילו פה אחד.

לא הייתי מאלה שתקפו את בג"ץ השכם והערב. והיום, בעקבות הפסיקה הזו, אני חושב שחלק מחבריי שכן ביקרו את בג"ץ אולי צדקו

תשובות הגולשים

דמוקרטיה מתאבדת

ישנם ערכים חשובים, או נחשבים, ולא תמיד הם חופפים. לעיתים יש התנגשות של ערכים. יש מי שמוכן למכור את לאומיותו, את עמו, את עצמיותו, וכל זה תמורת ערך שאנשים קידשו אותו - שיערב לו. אבל ההיגיון אומר שיש דברים שצריך להגן עליהם,

השכל הישר יודע שתמיכה באויב מסוכנת לנו, וכך יש לפעול.

כך מקובל גם בעולם הגדול, גם בלי אויב מוגדר. מדינות דמוקרטיות לא מתירות הגירה ללא גבול בשם הצדק והמוסר, כדי לא לאבד את צבינה של אותה מדינה. דמוקרטיה צריכה לדעת להגן על עצמה, ולסייג

את גבולות קדושתה.

יוסף שחרית, ירושלים

ניפגש אחרי הבחירות

זועבי היא עבריינית אידיאולוגית. ריצתה לכנסת אינה פוגעת בחוסן הלאומי, ואינה שונה מריצתם של

עינת וילף (מתבוללת) או ניצן הורביץ (פוגע בערך המשפחה). יש לצפות ממי שביקש לפסול להתארגן מיד אחרי הבחירות להסרת חסינותה ולהעמדתה לדין. בערכאות הנמוכות יש יותר נכונות לדון בעובדות, ולא חסרות כאלו שיאמתו את עבריינותה.

שריאל לוין, קריית ארבע

גולשי אתר ערוץ 7 עונים לשאלת השבוע

אליקים העצני

הדרישה להחלת הריבונות על יהודה ושומרון מועלית לאחרונה מחדש, בגלל העדר תגובה ממשלתית ממשית להכרות הריבונות הפלשתינית. יש המדברים על סיפוח שטחי C אחוזים משטח יו"ש, עם היישובים היהודיים והדרכים אליהם, בקעת הירדן ומדבר יהודה ורצועה ממזרח לקו הירוק), ויש הדורשים סיפוח השטח כולו.

שטחי C אינם מעמידים קושי דמוגרפי או כלכלי, בהיותם מאוכלסים בכ-50 אלף ערבים בלבד, שלהם ניתן להציע את הסטטוס של ערביי ירושלים. לעומת זאת, הפיכת 1.5 מיליון ערביי שטחי A ו-B-1 לאזרחים שמצביעים לכנסת ומתוגמלים על ידי הביטוח הלאומי נראית לרבים כהרפתקה מסוכנת, למרות שהשד הדמוגרפי חוזר לבקבוק - שלושה ילדים למשפחה בממוצע אצל שני העמים.

כיצד מונעים את חלוקת הארץ, ובכלל זאת נמנעים משלל הבעיות הכרוכות בערבוב גמור בין שני עמים השייכים לציוויליזציות שונות? התשובה היא: אוטונומיה, אך בתנאי שתחילה יסופח השטח למדינת ישראל והכנסת היא שתחוקק ותקבע את תחומי השלטון והאחריות של האוטונומיה. למשל, קשרי כלכלה או תרבות עם מדינות חוץ - כן, קשרים דיפלומטיים - לא; כוחות שיטור - כן, צבא - לא. והעיקר: הסמכויות השיווריות, קרי: כל מה שלא הועבר במפורש, תישארגה בידי המדינה-האם, ישראל. כי זו מהות האוטונומיה: המדינה מפרישה חלקים מתוך מכלול סמכויותיה לקבוצה מסוימת כדי להעניק לה 'שלטון בית'.

הכשל באוטונומיה של בגין ובהסכמי אוסלו

כיצד מספחין

אוטונומיה היא הפתרון המעשי לסכסוך, בתנאי שמשתפים בה

את החלק שנקרע מארץ ישראל המקורית - ירדן

(אוטונומיה לחמש שנים) נעוץ בנקודת המוצא שלהם

- הממשל הצבאי, ולא זיקה קבועה ומוחייבת לישראל. כמו ספינה בלי נמל בית לעגון בו, שנסחפת בהכרח אל הים הסוער, אל ריבונות-דמה או"מית.

סיפוח ניתן לבצע על ידי צו ממשלתי, בלי כנסת (סעיף 11ב', תיקון לחוק סדרי השלטון והמשפט: "המשפט, השיפוט והמינהל של המדינה יחולו בכל שטחי ארץ ישראל שהממשלה קבעה בצו"). לעומת זאת, החלת אוטונומיה טעונה חקיקה.

אזרחי מי יהיו תושבי האוטונומיה והיכן יצביעו? יש רצוי ויש מצוי. וכדי להגיע לרצוי יש לחזור ליולי 1922, מתן המנדט על ארץ ישראל ובו הבטחה להקמת "בית לאומי לעם היהודי" בכל השטח שבין הים לגבול עיראק. המנדט הכיר ביהודים בלבד כעם בעל זכויות לאומיות בשטח העצום הזה. כל היתר הוכרו כעדות שהובטחו להן זכויותיהן הדתיות והאזרחיות. מאז לקחו ולקחו מהיהודים ונתנו לערבים, עד שנשארו וגבנו אל הקיר:

* עוד בספטמבר של שנת 1922 השיגו הבריטים מחבר הלאומים תיקון, לפיו חולקה הארץ ("זמנית"): כל מה שממזרח לירדן, שלושה רבעים מן השטח, נמסר לאמיר עבדאללה ההאשמי ועל היהודים נאסר לעלות, להתיישב ולרכוש שם קרקעות.

* משראו הערבים המקומיים שהאנגלים (והעולם) קוראים לארץ 'פלסטיין', החליטו שהם העם הפלשתיני ובתור שכזה מגיעות להם הזכויות שניתנו ליהודים על הארץ. לא על עבר הירדן שהיתה מדבר ריק עם מעט בדואים תבעו, כי אם על מערב ארץ ישראל, הרבע שנותר ליהודים ואשר תחת ידיהם כבר

החל להראות סימני פריחה. מכאן ואילך, כשדיברו על 'חלוקה' התכוונו רק לרבע המסכן הזה.

* אחרי מלחמת תש"ח התהווה באמירות (שהפכה למלוכה) רוב 'פלשתיני', שמגיע היום לכדי 70 אחוזים. ולמרות שעל דעת כל הערבים גם עבר הירדן היא 'פלשתין' ורוב תושביה 'פלשתינים', כל הרהור שזו ארץ ערבית-פלשתינית ועל כן הפלשתינים אינם עם חסר מולדת הוא בבחינת טאבו: לפלשתינים, מפני שזה מקלקל להם את הקיים נגד הציונים; ולירדנים, מפני שזה הורס את האישיות הירדנית הנפרדת שהם עמלים לייצר.

וכן, לאחר שהותירו רבע מן הבד שנתן חבר הלאומים, ניסו לתפור ממנו שתי חליפות, שהתפוצצו בתפרים על לובשיהן, והפיצוץ מדמם...

מי שמחפש פתרון בעל סיכוי חייב להתייחס אל השטח המקורי, להחזיר את עבר הירדן לתוך המשוואה ולקבוע שתושבי האוטונומיה יהיו נתיני ירדן (או פלשתינ, אם יתחלף שם השלטון). בנוסף על הבחירות באוטונומיה, הם יצביעו לבחירות שם ויוכלו לעשות זאת במקומותיהם, כפי שנתיני ארה"ב, רוסיה וצרפת מצביעים בקלפיות המוצבות בארץ.

הכל מותנה בשיתוף פעולה בין המדינות משתי גדות הירדן, וכל עוד שיתוף פעולה כזה אינו קיים ייהנו תושבי האוטונומיה מכל זכויות האזרח, פרט לזכות הבחירה לכנסת ולזכות לתושבות קבע מחוץ לשטח האוטונומי. וכות זאת תינתן להם כשיהודים ישראלים יורשו גם הם להתיישב בעבר הירדן.

סימטריה מלאה היא שם המשחק, ולא ננצח בו כל עוד אנחנו בעצמנו איננו מודעים לזכויותינו.

שמחה מוקדמת מדי

המתקפות של הליכוד בתוך המחנה ומפלגות שלא יעברו את

אחוז החסימה עלולים לשחזר את טראומת בחירות 1992

החסימה. כאן כבר מדובר בארבעה מושבים ולא בכמה אלפי קולות שעלולים לסכן מושב אחד.

בנוסף על כך, כדאי להיזכר מעט בבחירות 2009, ובמיוחד בסקרים של אז: ממש ערב הבחירות, הליכוד הוביל בכל הסקרים על פני קדימה, וישראל ביתנו התקרבה לעשרים מושבים. זה הסתיים עם ניצחון של מנדט אחד לקדימה וחמישה עשר מנדטים לישראל ביתנו.

מילא אם היינו רואים את הליכוד-ביתנו משקיעה מאמצים במאבק על קולות המרכז כמתבקש ממעמדה כמפלגה המובילה בגוש. אלא שעד עכשיו קרה ההפך: בליכוד-ביתנו התעקשו להיאבק בבית היהודי ובש"ס, למרות שהצלחה אפשרית נגדן פחות חשובה לניצחון הגוש, אלא רק ליחסי הכוחות הפנימיים בתוכו. מאבק כזה ממקם את הליכוד-ביתנו עמוק בתוך הגוש ומפריע למשימה החשובה באזור המרכז. פרדוקסלית, מתברר שהבית היהודי בראשות נפתלי בנט ממלאת כרגע משימה של הליכוד-ביתנו.

פחות משלושה שבועות לבחירות, כדאי שהרוב הקטן מדי של גוש הימין יזכה לתשומת לב הן מצד הבוחרים המתלבטים אם להצביע עבור מפלגות על גבול אחוז החסימה, והן מצד הקמפיירים של המפלגה המובילה, כדי להבטיח ניצחון שבניגוד לדמיוי עדיין לא הובטח.

קמפיין השנאה

קמפיין 'קדימה' לפיו אברך מקבל 3,400 שקלים, לעומת חייל שמקבל 350 שקלים גובל באנטישמיות.

כשאומרים שהחרדים לא משרתים בצבא או לא עובדים, יש בטענה אמת עובדתית מסוימת. אמנם יש הרבה חרדים שמשרתים ועובדים, ואלו שלא משרתים עושים זאת מתוך אמונה שהגמרא שומרת ומגנה יותר מהטנק, והם משלמים על כך מחיר כלכלי אישי.

אבל הקמפיין הזה שקרי לחלוטין! הבעיה היא שאף שהאדם הפשוט מבין שאין זה מדויק, הוא אומר לעצמו שכנראה זו הגזמה ואברך מקבל מעט פחות, אבל מתקומם ומתעב את החרדים על ההפליה כביכול, וכך הקרע בעם מחריף. ואת כל זה עושה קדימה כדי לקושש קולות.

העובדות הן שאברך נשוי שלומד יום שלם מקבל 900 שקלים, לא יותר. שמעתי אותם מסבירים שהם חישובו גם את קצבאות הילדים לחמישה ילדים ואת הסיוע בשכר דירה והבטחת הכנסה, שכל אלו לא שייכות לאברכים אלא לכל אחד במדינה שעומד בקריטריונים, ואף לא כל האברכים מקבלים זאת. חבל שלא חישובו גם את עלויות סלילת הכבישים והתאורה בבני ברק וחילקו לפי מספר האברכים הצועדים בהם...

אליהו שטיינמן, בני ברק

מתפארים בשליט?

שוב קיבלתי הוכחה להתנהלות המעוותת של המדינה הזאת, כשראיתי לאחרונה את חברי הליכוד מתפארים בהחזרתו של גלעד שליט לישראל כאחד מהישגיו של ראש הממשלה נתניהו. ולא נותר אלא לתהות מדוע שחרור אלפי מחבלים עם דם יהודי על הידיים נחשב למעשה שראוי להתגאות בו, בייחוד אם ברור לחלוטין שאותם מחבלים יחזרו לעסוק בטרור, ויותר מכך - גם מאחורי הסורגים הם ממשיכים לסייע לארגון הטרור שלהם. הם מקבלים תנאים מעולים כמו במלון חמישה כוכבים. אולם שלומי דביר, מאסירי מחתרת בת עין, שלא געג באיש, נשפט ל-15 שנות מאסר ועד היום מסרבים לתת לו חנינה.

מוריה אפלקר, בית חג"י

לא חתמתי

לצערי, בערב שבת האחרונה, פרשת ויחי, במודעה של אחת המפלגות בעמוד הראשון של 'בשבע', פורסם שמי כאחד הרבנים התומכים וקוראים לתמוך במפלגה.

הנני להודיע שמעולם לא החתימו אותי על מודעה כזאת והחתימה מבחינתי היא עלילה.

אינני מתערב בפוליטיקה, ולא קראתי ולא אקרא להצביע למפלגה זו או אחרת. כרב רשמי תפקידי להגדיל תורה ולהאדירה, שדרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום.

הרב יהושע כ"ץ, רב העיר מעלה אדומים

יפורסמו רק מכתבים שייחתמו בשם מלא ובציון מקום מגורים. נא לכתוב בקיצור, עד 150 מילה.

המערכת שומרת לעצמה את הזכות לערוך ולקצר מכתבים.

כתובתנו למשלוח דוא"ל: besheva2@besheva.co.il

מורגלים מותקופות המודע

הפרקליטות האשימה אותם באופן חסר תקדים בסעיף מנדטורי של העברת מידע, בעקבות פעילותם לסיכול פינויי מאחזים ■ בשבוע שעבר נחתמה עסקת טיעון מקלה יחסית עם חמשת פעילי הימין ב'תיק המרגלים', ששהו שנה תמימה במעצר בית בתנאים מחמירים ■ בריאיון ל'בשבע', מסבירים שניים מהפעילים מה דעתם על הכינוי שהודבק להם בתקשורת, מגלים שהם דווקא תומכים בצה"ל, ומדגישים: "אנחנו גאים במה שעשינו" | חגית רוזנבאום

י

אלעד מאיר: גם במהלך השנה האחרונה אירחתי חיילים בבית שלי בסעודות שבת, יצאתי לשירות מילואים. מרגל הוא מהצד שכנגד, אנחנו חלק מהצבא. שירתי בצבא, הייתי חייל קרבי, עשיתי מילואים כל השנים. מה שנאבקנו בו ואספנו מידע זה נגד פינויים וחורבן ארץ ישראל, לא נגד ביטחון המדינה

אלעד (37), תושב חרשה שבבנימין, הוא אב לשמונה ומרכז תלמוד תורה של קהילת 'אורות התורה' בבת ים. הוא יליד בית אל, למד ביישובות 'אור עציון' ו'מרכז הרב'. "את עיקר אהבת ארץ ישראל שלי ינקתי מהרב חיים דרוקמן", הוא מעיד על עצמו. הקשר לעשייה למען ההתיישבות היה משהו שזרם בעורקיו כל השנים: "הנפש שלי תמיד בערה בדברים האלה". בתקופת הגירוש מגוש קטיף הוא ריכז מטעם מועצת יש"ע אנשים מחולון ובת ים ל'יום פקודה'. לאחר מכן הפך לפעיל מרכזי בוועד מתיישבי בנימין ובמטה של גוש טלמונים, שם פעל בין השאר לביסוס ההתיישבות היהודית ב'יד יאיר' שנהרס. החיבור בינו, איש 'מרכז הרב', לבין הכהן וחבריו, תלמידי הרב יצחק גינזבורג, החל לפני כשלוש-ארבע שנים.

עקיבא הכהן (28), אב לחמישה ותושב יצהר, נולד בניו יורק ועלה לישראל בגיל תשע. הוריו התיישבו בתקופה והוא למד ביישובת 'מקור חיים', לא תקופה ארוכה מדי. "כשהתחלתי כיתה י"א, פרצה האינתיפאדה השנייה. כל יום היה אצלנו תורן שכתב על לוח המודעות אילו פיגועים היו וכמה נהרגו. זה הרתיח לי את הדם. לא יכולתי להמשיך ללמוד כשזה מה שקורה". הכהן חיפש מפלט לרגשות האלה, ומצא אותם בשיעוריו של הרב בנימין כהנא הי"ד, ביישובת 'הרעיון היהודי'. בשעות אחר הצהריים היה חובר לנוער 'כך' לפעולות מחאה שונות. עם הירצחו של הרב כהנא הבן, עבר הכהן לכפר תפוח ומשם תוך זמן קצר הגיע ליצהר. הוא נישא בגיל 18, ומאו החל בהקמת גבעות של היישוב, בזו אחר זו - גבעת תקומה (725), מצפה יצהר ושלחבתי-ה, בה הוא מתגורר כיום. במשך השנים עבד כקבלן בנייה בעבודה עברית. לפני שלוש שנים החל לעסוק בחקלאות, וכיום הוא בעליה של טחנת קמח ביצהר, המתייחדת בטחינת קמח ישראלי בלבד ובעבודה עברית. תחת המותג 'עץ השדה', משווקת הטחנה של הכהן כ-15 טון קמח בחודש לקרוב לאלף חנויות בכל רחבי הארץ. מלבד ששת סוגי הקמח המלא, נוספו לאחרונה לתוצרת המשווקת גם שמן זית ודבש.

של איסוף מידע בעל ערך צבאי, ובהודאה והרשעה של השניים האחרים בקשירת קשר לביצוע העבירה באותו הסעיף.

על פי הסיכום נקבע כי על עקיבא הכהן, אפרים חייקין ומאיר אטינגר ייגזרו שלושה חודשי מאסר בפועל, מהם ינוכו הימים בהם ישבו במעצר. אטינגר ישוחרר לאלתר מכיוון שכבר ריצה למעלה משלושה חודשי מאסר. השניים הנוספים, אלעד מאיר ודוד צבי אליהו, ירצו את עונשם בעבודות לשירות הציבור. בדיון שייערך בחודש ניסן הקרוב יוכרע האם השניים גם יורשעו.

כמו בלא מעט תיקים בעבר, גם הפעם נראה שהפרקליטות עשתה מאמץ עילאי לתת נפח ל'תיק המרגלים', הן בסעיפי האישום והן בדרישה לעונש. עסקת הטיעון, אומרים בעמותת 'חננו' שליוותה את הפרשה, מוכיחה כי משפט הראווה שניסתה הפרקליטות לנהל נגד פעילי הימין כשל. "הפרקליטות החליטה לרדת מרוב העצים שטיפסה עליהם. התיק ייסגר בעקבות קשיים ראייתיים משמעותיים, והנאשמים ירצו עונשים קלים בלבד". נזכיר כי לכתחילה ביקשה הפרקליטות לייחס לחמישה עבירה חמורה של ריגול, שעונשה מגיע לשנות מאסר ארוכות, אך נאלצה למצוא סעיף אחר שיתאים למעשה של שליחת מסרונים על תנועות הצבא לקראת פינוי. "הכינוי שהודבק לפרשה כפרשת ריגול היה מופרך", אומר עו"ד עדי קידר מ'חננו', "ביקשו להאשים אותם בעבירת ריגול, מה שהתברר כרחוק מהמציאות".

מי הם, אם כן, ה'מרגלים' שמהם צפתה הפרקליטות מסוכנות כה גבוהה לציבור ולצה"ל? שלושת הצעירים שבהם מושתתים למשפחות רבניות נחשבות בציבור הדתי-לאומי. דוד צבי אליהו הוא בנו של הרב יורם אליהו, ר"מ במכון מאיר ומלמד בתלמוד תורה 'מורשה'; אפי חייקין הוא בנו של הרב יוסף חייקין, המושתת לזרם ישיבת 'הר המור', ומאיר אטינגר הוא בנו של ר"מ ביישובת 'חומות ירושלים', הרב מרדכי אטינגר.

שני המבוגרים ובעלי המשפחות, שעמם ערכנו את השיחה, הם כאמור אלעד מאיר ועקיבא הכהן.

משהו מאוחד ומחושל, שמקרינ עכשיו הרבה חיוכים וזיכרונות שחלקם גם אופטימיים. "אנחנו במושפחה החלטנו ממש מהרגע הראשון על מסר של שמחה עם מה שהקב"ה נותן לנו", נזכר אלעד מאיר, "כשבאו לעצור אותי, יצאתי מהבית עם השיר 'נא הקם מלכות דוד ושלמה'. זה מה שהרגשתי כשדפקו לי בדלת, כשנסעתי למעצר, ולאורך כל השנה הזו - נא הקם מלכות דוד ושלמה! והשיר הזה ליווה אותי כל הזמן".

עקיבא הכהן מזכיר, עם זאת, שלא היה מדובר בתקופה קלה: "זה לא אומר שאין קשיים. לא קל להיות בכלא כשאשתך בחדר לידה", הוא נזכר בחוויה האישית שעבר בימי המעצר, "לא קל כלכלית - אני סופג עכשיו נזק של כמיליון שקלים. פתאום אתה בצד הנצרך, צריך לבקש רשות על כל דבר", הוא מתאר את החיים תחת מעצר בית בתנאים מחמירים בו שהו הוא וחבריו לתיק, מזה כשנה. אלעד מבקש להדגיש נקודה ששניהם חשו לאורך כל התקופה: "השדר שהיה כל הזמן, גם מאיתנו וגם מאלה שהפגינו ותמכו בנו, הוא שאנחנו גיבורים ולא מסכנים. זה מוטו שהיה לנו מאוד חשוב. אנחנו גאים במה שעשינו, וצריך להיות גאים במה שעשינו".

"הפרקליטות ירדה מהעץ"

תזכורת: לפני כשנה, על רקע תקופה סוערת של ניסיונות פינוי והרס מאחזים בשומרון, נעצרו בדירה בקריית משה בירושלים שבעה צעירים. מאוחר יותר נעצרו עוד שישה פעילים. בהמשך שוחררו חלקם בהדרגה, ולבסוף חמישה נותרו במעצר והוגש נגדם כתב אישום בפרק זמן קצר של כשבועיים בלבד. החמישה - עקיבא הכהן, אלעד מאיר, אפי חייקין, מאיר אטינגר ודוד צבי אליהו, זכו לכינוי 'המרגלים' בעקבות מה שייחסה להם הפרקליטות בכתב האישום, לפיו אספו מידע על תנועות הצבא על מנת לסכל פינויי מאחזים. מאז, במשך שנה תמימה, נמשך ההליך המשפטי נגדם, כאשר רובם שוחררו למעצרי בית בתנאים מחמירים במיוחד. בשבוע שעבר נחתמה בין הנאשמים לפרקליטות עסקת טיעון, הכוללת הודאה והרשעה של שלושה מתוך החמישה בסעיף

היינו רוקדים בלילות במעצר 'אני אבטח בך' כל הזמן. עצור חרדי שהיה איתנו - יצא בזכות זה מהדיכאון. ישבנו עם אנשים לא פשוטים, אבל היינו מקור עוצמה בכלא מתוך תחושה שאנחנו גיבור ולא מסכן. היו משוגעים אמיתיים שערכנו איתם שיחות נפש שעות ארוכות. איש אחד קיבל מאיתנו ממש הדרכה איך לדבר ולהתייחס אל אשתו. כשאתה נכנס כגיבור, עם עוצמה, אתה לא מתמוטט".

עקיבא הכהן ואלעד מאיר לא לגמרי מסכימים אידיאולוגית בפרטי הפרטים, אבל במפגש משותף לרגל סיומה של הפרשה המשפטית שכונתה 'תיק המרגלים', נראה שמהו במעצרים, בחקירות ובדיונים המתמשכים בבתי המשפט בשנה שחלפה, יצר אצלם

"אנחנו אלה ששומרים על האינטרס היהודי. מי ששולח צבא לפגוע ביהודים - עושה עוול". אלעד מאיר (משמאל) ועקיבא הכהן צילום: אברהם בנימין

"רק להספיק את הברית"

במסגרת שיתופי פעולה שנרקמו בין ועדי המתיישבים בשומרון ובגליל למימון לחברות תלמידי ישיבת 'עוד יוסף חי' ביצהר, נערכה היכרות בין הכהן ומאיר. החבורה מיצהר גיבשה תוכנית עבודה מפורטת שנועדה לסכל הרס מאחוזים בתקופה שלאחר הגירוש. התוכנית זכתה לשם 'ערבות הדדית' ('שבטעות מבלבלים אותה עם השם תג מחיר', מודגיש הכהן), כשביסודה עומדת התפישה שכל אדם צריך לפעול בדרכו על מנת להגיב על מעשה פניני או הרס בהתיישבות. 'הרעיון הוא פשוטו כמשמעו', מסביר הכהן, 'כשהכוחות פוגעים בנקודה אחת, המתיישבים בתגובה פוגעים במקביל במרוב המקומות. לא מכילים אירוע בזמן אחד ובנקודה אחת. העיקר הוא שכל אחד יקום ויעשה משהו, לא משנה מה. מצדי שיגיד תהלים מול הטלוויזיה'. הכהן מודגים את יישום התכנית בפניני בית השלום, שבעקבותיו היה 'חודש שלם של רתתה'. קרוב למאה מקומות בארץ הביעו הזדהות, כל אחד בדרכו. מאנשים שעמדו עם דגלי ישראל בצומת כפר הרא"ה ועד לאנשים שחשמו כבישים'. לדבריו, על התכנית חתמו גם ועדי המתיישבים וכך החל שיתוף הפעולה בתחום המאחוזים. אחד היסודות להצלחת סיכול הפניני, הוא איסוף מידע מוקדם על הגעת הכוחות המפנים על מנת לגייס פעילים שיגיעו למקום.

לפני כשנה סערו הרוחות בהתיישבות סביב כוונת הממשלה לפנות במחטף כמה מאחוזים, ביניהם גבעת אסף, רמת גלעד, מצפה יצהר, מעלה רחבעם, רמת מגרון ועוד. במקביל להיערכות כוחות הביטחון, הכינו הפעילים את השטח למאבק. בין השאר הוקם מוקד לשליחת מידע באמצעות מסרונים על תנועות הצבא בשטח. כשאיום הפניני על רמת גלעד הפך לממשי, התארגנה קבוצת תלמידי 'מרכז הרב' לפעילות מגע, וחדרה לבסיס חטמ"ר אפרים ליד קדומים. הבחורים הספיקו לשהות במקום רק זמן קצר ושפכו צבע על רכב צבאי. במהלך העימות שהתפתח במקום נפצע קל סמו"ט אפרים.

האירוע הסעיר את המערכות כולן. כותרות העיתונים זעקו נגד ה"מתפרעים", שר הביטחון הגיע לבקר באזור במהירות שיא וראש הממשלה כינס

ישיבה מיוחדת ובה הכריז על נהלים חדשים ומחמירים במיוחד בתגובה למקרה. הוא הורה על הוצאת צווים מנהליים, העניק זכויות שיטור לחיילים ביו"ש ועוד. ימים אחדים לאחר האירוע נעצרו שבעה פעילי ימין בדירה בירושלים, בה שהו בשל צווי הרחקה מיו"ש שהוצאו נגדם. מהדירה החרמו חוקרי ימ"ר ש"גם מסמכים ומחשבים, אשר מהם שאבו מידע על מודיעין הכוללים מידע שהגיע לחמ"ל המאחוזים על תנועות הצבא. המידע כולל למשל דיווח על שופלים שנגעים ממקום למקום, אשר בעזרתו ניתחו בחמ"ל היכן צפוי פניני ומתי. "זה מידע שבסך הכל אמור למנוע מצב שבו בארבע לפנות בוקר מוציאים במפתיע אנשים וילדים מהמיטות שלהם החוצה, אל הקור", הסבירה בריאיון אחר רעייתו של הכהן.

מאיר והכהן, שהיו בחבורה המובילה של הפעילות הזו, הרגישו שידה של המשטרה הולכת ומתקרבת גם אליהם. "מכמות הגינויים והדיבורים בתקשורת, הבנו שיהיה משהו. או הרחקה או מעצר מנהלי. שלושה שבועות לפני המעצר נולד לי בן", מספר מאיר, "בלילה שלפני הברית לא יכולתי לישון. התפללתי כל הזמן שאני רק אוזנה להיות בברית. בסוף הברית אמרתי לאשתי: עכשיו הם יכולים לבוא".

השניים נעצרו בג' טבת, במסגרת גל מעצרים נוסף, עם עוד ארבעה חברים. חלק מהעצורים שוחררו תוך זמן קצר. "ישבנו יחד בתא במגרש הרוסים, כל השמונה שנשארו במעצר על התיק הזה. היו לנו שבתות מאוד מרומומות. בדיוק ישבנו עם חרדים שנעצרו באירועים ברמת בית שמש. הסוהרים התייחסו אלינו בכיף. אמנם 12 איש בחדר של 16 מ"ר זה לא נעים, אבל כשיש אווירה טובה - מסתדרים".

הכהן נכנס לכלא כשהוא אב לארבעה ילדים, והשתחרר כשהוא אב לחמישה. "היינו שבועיים בכלא, ואז הודיעו לנו שמגיישים כתב אישום. תוך כדי, אשתי היתה עם צירים. התחננתי לסוהר שייתן

קמה עץ השדה יצהר

עבודה עברית. יכול הארץ. איכותי במיוחד

לכל מי שאהב כחול

את הקמה ניתן להשיג אצל:

שומרון

חוי אייל 09-8826383
נעמה אודס 09-7652088
צרכניית איתמר
שפע אטרף
מיכאל בשר 052-8990187
צרכניית יקיר
צרכניית יצהר
סוד הטעם 03-9060016
צרכניית ענב
אלי גיל שיווק בשומרון בע"מ
ק.א.ל.
רבקה קצוף 052-6231420
טופ מרקט 03-9094810
מכולת אלון מורה
לינה טורנוביצקי 09-7921236
אש לי
הפינה של מוסה 03-9365299

שפלה

צילה בן משה 03-9305430
בועז גולדשטיין 08-9222487
סלעית זכריה 09-7462478
לב הטבע 02-9923799
פניני טבע 08-9762431
יעל פרידמן 08-9104816
אורלי בר נתן 03-6780352
זיוה מונסונו 03-6051910
אתי גרינפלד 08-9791944
איילה מורי 0526707530
נעמה גורי 0546184428
משה ניומרק 052-8350355
היפר ליפסקר 03-9606720
תמר הראובני 08-9453501
שיבויץ 052-7639821

מעלה אדומים

מעלה אדומים 02-5353678
ה.מ. ראובני 02-5354061
מעלה אדומים 02-5902044
מעלה אדומים 98431 חלב ודבש

צפון הארץ

חיה והצפון 02-9972721 שיווק ישיע

אין את הקמה באזור שלך? בוא להיות מפץ

קמה מלא 70% קמה כוסמין מלא 70% קמה שיפון מלא
קמה שיבולת שועל מלא דבש שמן זית
בהשגחה מהודרת

להזמנות
054-7593423

קונים
קמה עץ השדה-
יצהר
מחזקים
את משפחת
הכהן

לי לעשות טלפון, למרות שאחרי עשר אסור להתקשר יותר. בסוף סידרו לי קו ושמעתי על לידת הבת דרך חמותי. הסוהרת היתה יותר לחוצה ממני, ושאלה כל רגע מה קורה עם אשתי..." , מחיץ הכהן.

בפרקליטות, מסתבר, עשו מאמץ להגיש כתב אישום נגד העצורים בעבירות חמורות של ריגול, לאור המידע שנמצא בדירה והחקירות שנערכו להם. חרף כל הניסיונות, סעיף הריגול היה חמור מדי ביחס לראיות שנמצאו, והתביעה חיפשה בנרות סעיף חלופי. לבסוף נמצא אחד כזה, אלא שהוא נחקק בתקופת המנדט הבריטי במסגרת תקנות לשעת חירום, שנועדו להילחם בתנועות המרי העבריות ובמאבקן בבריטים. "זה סעיף שמתאים יותר ליוני דואר מאשר לטלפון סלולרי", גיחך השופט באחד הדיונים. בסעיף המכונה 'איסוף ידיעות בעלות ערך צבאי' לא נעשה מעולם שימוש נגד אזרח ישראלי, אולם במקרה הנוכחי החליטה הפרקליטות באופן תקדימי לבסס עליו את כתב האישום נגד חמשת ה'מרגלים'. מגמת ההחמרה עם חמשת הנאשמים לא נעצרה בכך: בבחירה בין דיון בתיק בבית משפט השלום, שיכול לגזור עד חצי שנת מאסר במקרה זה, לבין בית המשפט המחוזי שבו יוכלו להיגזר עד חמש שנות מאסר, בחרה הפרקליטות בזה האחרון.

אי אפשר לקנות שקית חלב

הכהן ומאיר שוחררו לביתם לאחר כשבועיים מאחורי הסורגים. אולם תנאי מעצר הבית המחמירים שהושתו עליהם למשך שנה תמימה העמידו אותם מול אתגרים לא פשוטים. מאיר שוחרר למעצר בית בפיקוח מלא ובהפקדת סכום גבוה של 15 אלף שקלים. על השניים נאסר באופן גורף שימוש באמצעי תקשורת כלשהו, כולל קשר טלפוני או אינטרנט. "הייתי צריך אפילו להתווכח עם השופטת אם אני יכול להתקשר לומר לילה טוב לבן שלי בחודש שעדיין לא יכולתי לחזור לחרשה. היא לא הסכימה", מספר מאיר. חודש תמים עשה מאיר בבית חותנו במושב נחלים, הרחק מהבית, ללא יכולת לצאת אפילו לתפילות בבית הכנסת. הכהן, שבנוסף לתנאים הללו היה עוד קודם תחת צו הרחקה מיו"ש, התגורר בדירה בגבעה הצרפתית עם משפחתו עד שהורשו לשוב לביתם ביצהר.

אחד מתנאי ההגבלה היה פיקוח מלא, מסבירים השניים, שמשמעותו שהם אינם יכולים לעשות שום צעד ללא המפקח, במקרה שלהם - הנשים. "זה אומר למשל שאין מי שיעשה קניות, כי אשתי צריכה כל הזמן להיות בבית ו'לפקח' עליי", מסביר הכהן, "בשביל לקנות שקית חלב, צריך כל פעם לבקש משכן שיילך. לכל דבר קטן צריך לסגנ'ר איזו שכנה במקום אשתי. כל יציאה שלי או של אשתי מהבית - טעונה אישור של הפרקליטות". המשמעות היא ויתור על אירועים משפחתיים, חתונות, וכל יציאה הכרחית אחרת שבוטלה מכורח ההגבלות, מספרים השניים, ומוסיפים: "הכי קשה זה שאתה חי כל הזמן באי ודאות. כי גם כשמתירים לך משהו, אתה לא יודע מה מותר לך לעשות ומה אסור, על מה הם יכולים לתפוס אותך". כמובן שגם יציאה לעבודה לא באה בחשבון בתנאים כאלה. מאיר מזכיר בהכרת תודה עמוקה את תלמוד התורה בבת ים, שהמשיך לשלם לו משכורת ושמר לו את מקום העבודה, תוך גילויי תמיכה ואהדה בלתי פוסקים של הצוות והתלמידים. הכהן, לעומת זאת, בעל עסק עצמאי, ספג נזק כבד של מיליון שקלים בעקבות מעצר הבית. בהזדמנות זו מבקש מאיר להביע הכרת תודה עמוקה לסביבתו הקרובה, שתמכה בו לאורך התקופה, החל ממשפחתו הקרובה, דרך הקהילה ביישוב חרשה, ועד מתיישבי בנימין, וכאמור מקום עבודתו בבת ים.

המחיר האישי הכבד ששילמתם בעקבות הפרשה גרם לכם לתהות

אם הפעילות היתה שווה את ההתמודדות הזו?

מאיר: "אנחנו לא מסכנים. טוב לנו. אשירנו שעל הדברים האלו אנחנו נתפסים. אם ה' העמיד אותנו בניסיון הזה, נעמוד בו". הכהן: "פעלנו בטבעיות, לא כפושעים. הפשע הגדול כביכול שעשינו, לא היה פשע עד שהמציאו אותו עבורנו. אנחנו פעלנו מתוך רגש יהודי בסיסי של ערבות הדדית. יש פה טירוף מערכות סביב רצון עז לנסות להשפיל את הציבור היחיד בארץ שמקדם ומתקדם. יש רצון להציל את הציבור הזה, להתגונן. זה לא שיש פה מחתרת שמנסה לעשות הפיכה במדינת ישראל, או אנשים שיושבים במרתפים וחושבים איך לאמלל את המדינה. הפוך, זה אנשים שחושבים איך לקדם את העם היהודי לעבר היעדים שלו. יש גאווה על זה שאנחנו עושים מה שעושים, למרות המחיר".

אתם מקבלים את ההאשמה לפיה פעלתם נגד הצבא בהעברת מידע, בדומה לפעולת ריגול?

מאיר: "המדינה משתמשת בצבא כחברת כוח אדם זמינה ובחינם לביצוע גחמות פוליטיות של שליטים. לוקחים אותם למושימה לא ביטחונית בעליל, ואחר כך מאשימים אותנו שפעלנו נגד אותה חברת כוח אדם שעושה משימות פוליטיות. הם אלה שמשתמשים בצבא כרכושם הפרטי, כאילו אין לו יעדים, ובסוף אנחנו מואשמים בעבירה ביטחונית!".

הכהן מחדד, ומאיר מסכים, כי "במקום שהצבא שומר על יהודים, לא תמצא אותנו אוסף ידיעות עליו".

למה לדעתכם לפרקליטות היה כל כך חשוב להחמיר בתיק הזה ככל האפשר?

הכהן: "הם התרגלו עם השנים שיש להם פרטנר בצד השני שמנהל את המאבק בגבולות ברורים, כמו מועצת יש"ע בכפר מימון. פתאום צצה חבורה אחרת שמנהלת מאבק, והם יודעים שאם הם לא יעצרו את החבורה הזו כמה שיותר חריף ומהר, הם עלולים לאבד את השליטה שלהם על ציבור המתיישבים".

איך אתם מקבלים את הכינוי 'מרגלים' שהודבק לכם בתקשורת?
השניים מחייכים: "מרגלים זה שם של כבוד, המרגלים של יהושע שריגלו כדי לכבוש את הארץ - אנחנו גאים בהם מאוד. אנחנו מאמצים את המרגלים הטובים, כנגד המרגלים שראו את ערוות הארץ", אומר מאיר.

הכהן: "מרגלים זה נגד אויב. אנחנו לא רואים את הצבא כאויב, אלא את מי ששולח צבא לפגוע ביהודים - כעושה עוול. אנחנו שומרי האינטרס היהודי, אנחנו בצד של הצבא ולא ההפך".

מאיר: "גם במהלך השנה האחרונה אירחתי חיילים בבית שלי בסעודות שבת (והכהן מודה בלחש - "גם אני"), יצאתי לשירות מילואים. מרגל הוא מהדצ שכנגד, אנחנו חלק מהצבא. שירתי בצבא, הייתי חייל קרבי, עשיתי מילואים כל השנים. מה שנאבקנו בו ואספנו מידע זה נגד פינויים וחורבן ארץ ישראל, לא נגד ביטחון המדינה".

כאמור, בשבוע שעבר הסתיימה הפרשה בחתימה על עסקת טיעון. מאיר מדגיש כי הוא אינו חש הקלה בידעו שהכהן צפוי לרצות כמעט שלושה חודשי מאסר בפועל, שיידחו כנראה לקיץ. הכהן מסביר כי החתימה על העסקה היתה אילוץ כבד מבחינתו, שכן הוא חתם בעל כורחו על הודאה בעברה חמורה שדרגתה פשע, ובנוסף הוא עוד צפוי למאסר. כמו כן, העסקה מאפשרת כעת שימוש בסעיף המנדטורי התקדימי שבו הורשעו, מה שמסכן פעילי ימין אחרים בעתיד. "זה יוצר מצב שכל מי שמעביר ידיעה בסמ"ס, אפשר יהיה להעמיד אותו לדין". אולם תנאי המעצר המחמירים, שאלמלא העסקה היו יכולים להימשך עוד כשנה וחצי עד לסיום המשפט, הכריעו לחתום על העסקה. "צריך גם לזכור שהפרקליטות דרשה עונשי מאסר של שנים בכלא, וייתכן שבמשפט השופט היה מקבל את הדרישה הזו", מסביר הכהן, ומסכם: "התייעצתי עם הרב גינזבורג. החלטנו לקבל את העסקה כדי שנהיה פנויים לעבוד על ביאת המשיח".

דעה

לסרב בלי לגמגם

בניגוד לנפתלי בנט, יש לומר במפורש למי שמכינים את העקירות הבאות: נסרב לפקודת הגירוש

מיכאל בן ארי

אחד המראות הקשים החרוטים בראשי הוא תמונות העקירה מחבל ימית, והמרדפים של חיילי צה"ל אחרי מתנגדי הנסיגה. הייתי בבית בתלמי יוסף כשהגיעה חטיבת הצנחנים בפיקודו של יורם יאיר, יא-יא האגדי. חיילי צה"ל, שהתגייסו להילחם באויב ולרסק אותו, הופנו כלפי אחיהם כדי להרוס ולהחריב 26 יישובים יהודיים פורחים.

אני זוכר את דמותו של הרב ישראל אריאל, רב העיר ימית וראש ישיבת ההסדר בימית, רס"ן במילואים, חייל חטיבת הצנחנים שלחמה בירושלים ומכובשי הר הבית, עומד מול מאות חיילים וקורא להם: "תסרבו פקודה". הוא ניסה להתחנן על העיר ועל היישובים ועל נפשם של החיילים. בעקבות זאת הוצא נגדו צו מעצר ובמשך שבועות ארוכים ישב הרב אריאל בכלא באשקלון. שם התפתחה המחלוקת בעניין סירוב פקודה.

המתנגדים שכנעו בנימוקים שונים: "לא כל אחד יעשה מה שהוא רוצה", "זה יהרוס את צה"ל". אבל מנגד עלו שאלות הלכתיות כבדות וגם שאלות מוסריות. האומנם חייל ימלא כל פקודה? גם להעביר יהודי על דתו, גם מה שיגרום לפיקוח נפש, גם אם צה"ל יבגוד בייעודו? על קיר הבונקר המפורסם במרכז העיר ימית נכתב הפסוק "ולא אבו עבדי שאול". אותו פסוק שמעיד על סירוב הפקודה בקרב חיילי שאול, שלא נכנעו לדרישתו של המלך להרוג את כוהני נב.

שאלה זו שבה והעסיקה את רבני ישראל. כשבאו קציני צבא בכירים לביתו של מרן ראש הישיבה, הרב אברהם שפירא זצ"ל, לשכנע אותו בעניין, הוא השיב באופן חד משמעי שהדבר אסור בתכלית, שאין להישמע להוראת גירוש יהודים בשום תנאי. הוא השווה זאת לאכילת חזיר. מי שהחזיק בדעה דומה היה ראש ישיבות בני עקיבא, הרב משה צבי נריה זצ"ל. הטענה שהרוב קובע אינה מתקבלת בשום אופן כשהרוב מחליט לפעול באופן לא מוסרי, או שהוא מתכוון להעביר על דת.

כשפרצה שעוריית סירוב הפקודה בעקבות פרשת משעל-בנט, התהדרו המגנים על העמדה שאין לסרב פקודה שהציונות הדתית עמדה במבחן הסרבנות. ואני אומר שהיא נכשלה כישלון חמור ומביש, כשבץ חיילי הגירוש בגוש קטיף נצפו כיפות סרוגות רבות שלא נדחקו לשורות האחוריות. מרוב רצון למלא את הפקודה הקדושה הם הובילו את המגרשים. ראיתי בזה כישלון חינוכי וערכי, של מי שמקדש את הגוף ושכח מה מטרותו, של מי שרואה בצה"ל קדוש ולא בוחן אותו על פי מעשיו. ויש לזכור שגם כהן, שהוא קדוש קדושה עצמית, יכול לחלל את כהונתו אם ינהג שלא כראוי.

מי שחפץ בקדושת צה"ל, בחוסנו בקדושתו, לא ימלא כל תפקיד. יותר מזה, יקרא כל חייל שהייעוד של צה"ל ושרוח צה"ל יקרים לו לסרב להיות שותף בפשעיה של הממשלה. צה"ל, מעל המחלוקות הפוליטיות, ייעודו להגן. לצורכי שיטור, גירוש ועקירה ניתן לגייס עוד כמה אלפי שחורי מדים שיודעים להכות באגרופם.

המבחנים הבאים של סירוב פקודה עומדים לפתחנו. בשלב הראשון עומדת ממשלת נתניהו הבאה להחריב מספר מאוזנים. על הפרק עמונה וגבעת אסף, ויד ההרס והחורבן עוד נטויה. האם שוב נשלח את ילדינו להחרים לעקור ולגרש בשם מילוי הפקודה? התשובה ההלכתית והמוסרית והמנהיגותית היא לאו מוחלט. אני קורא לתלמידי ולכל חיילי צה"ל - הודיעו למפקד: יהודי לא מגרש יהודי. לא לשם כך גויסנו.

אם נקבל פקודה לגרש את אויבינו הערבים, נעשה זאת בכוונת הלב ובתחושת ייעוד. אך על אחינו בני ישראל, על יישובנו, ערינו, נשינו וטפינו, לא נרים את יד העקירה. מי שאומר אחרת, או מגמגם, מכין במו ידיו את העקירה הבאה ואת זו שתבוא בעקבותיה. כי היום זה המאוזנים, ומחר תוכנית העקירה הבאה של נתניהו, שהבטיח גושי התיישבות, אך לא סיפר מה יקרה ליישובים שאינם בגוש. עכשיו נכריז בקול ברור: נסרב פקודה ולא נהיה שותפים לשום ממשלה שתדון על כל סוג של עקירה או משא ומתן על מדינה פלשתינית.

השימוש בצה"ל נגד העם עולה על הדעת רק כשמדובר בפעולה אזרחית נגד יהודים. איש לא מעלה על הדעת לשלוח חיילים דרוזים לאכוף את חוקי הבנייה בעוספיה. ודאי לא חיילים בדואים לפנות מאוזנים בלתי חוקיים בנגב. רק נגד יהודים אפשר לשלח איש ברעהו, בלי שום נקיפות מצפון מוסריות של הרס צה"ל וערכיו.

מה"כיבוש" לריבונות

נציג הבית היהודי הכריז כי החלת הריבונות ביו"ש תהיה חלק מההסכם הקואליציוני ■ בכירי הליכוד קראו להחלת ריבונות מדורגת בהתיישבות, למרות הביקורת הצפויה מימין ■ המשפטן אלן בייקר הוכיח כי המושג כיבוש אינו רלוונטי, וח"כ זאב אלקין הציע לעבור משיח של נסיגות לשיח של זכויות ■ כנס החלת הריבונות השלישי, שנערך השבוע בצל מערכת הבחירות, קירב את הרעיון בצעד נוסף אל הקונצנזוס | עפרה לקס

בארגנות הכנס להחלת ריבונות ישראל ביהודה ושומרון, שהתקיים ביום שלישי האחרון בירושלים, לא ציפו להיענות כה נרחבת של הקהל. הן בכלל תכננו לקיים את הערב במוזיאון ארצות המקרא, אבל אחרי שראו את הביקוש הגדל והולך, החליטו להעבירו לאולם עם כמעט אלף מקומות ישיבה. ועדיין, במהלך הכנס עצמו נאלצו עשרות אנשים להסתפק במקום בעמידה. אז מי שרצה לחשוב שהחלת ריבונות ישראלית ביו"ש הוא רעיון של קומץ אנשים הזויים, שיחשוב שוב. הרשימה הרחבה של הדוברים בכנס והעיסוק הרציני בסוגיות הכרוכות בצעד הזה יכולים בהחלט לעזור לו בכך. לתשומת לבו של ראש הממשלה הבא.

יהודה ושומרון במקום גדה

נכון שהעיתוי הוא פחות משלושה שבועות לפני הבחירות, תקופה שבה, כפי שאמר ח"כ אריה אלדד מעל בימת הכנס, חברי כנסת יבואו לפגוש קהל אפילו במקלט. ובכל זאת, אי אפשר להתעלם מכך שעל שורת הנואמים בערב נמנו ארבעה אנשי ליכוד, חלקם בכירים מאוד. על אף התווית הימנית-קיצונית שמנסים להדביק לו, נושא החלת הריבונות עומד לעלות על שולחנה של הממשלה הבאה, לפחות ככל שזה תלוי במפלגת הבית היהודי. נציג הרשימה, הרב אלי בן דהן, אמר בכנס כי "אין לאף אומה שום שלטון

המשפטן אלן בייקר קבל על קו ההסברה הישראלי ואמר "ההסברה שלנו - במקום להתנצל, צריכה להסביר את הזכויות שלנו ואנחנו לא עושים את זה". הוא סיפר שהגיעו אליו שגרירים וביקשו הסבר על דו"ח לוי, ומשמעו אותו הופתעו מאוד. "הם לא יודעים את זה, כי זה לא קו ההסברה שלנו"

וריבונות בארץ הזאת. אני מקווה שהממשלה החדשה, שזה יהיה חלק מקווי היסוד שלה וחלק מההסכם הקואליציוני, תחיל את הריבונות על יהודה ושומרון".

הדוברים בערב לא הסתפקו בהצהרות, ודנו בהיבטים המעשיים של החלת הריבונות: כיצד יש לעשות זאת, מה יהיה מעמדם של הערבים בשטחי יו"ש, ומה צפויות להיות התגובות בעולם הערבי והמערבי. "ככל שנדבר על זה יותר", אמרה קרולין גליק, שגם הביאה איתה הפקה מיוחדת של חבורת 'לאטמה' לערב, "היו לו יותר תומכים, והוא ייהפך למעשי".

שר ההסברה והתפוצות, יולי אדלשטיין, הזכיר שגם החלת הריבונות בירושלים, לפני עידן ועידנים, לא גרמה לכך שהעולם מקבל בהנהגה בנייה בכל חלקי העיר, ולכן אין מה לחשוש מהתגובה הבינלאומית. לדבריו, יש להחיל את הריבונות בצורה מדורגת ומעשית, וכאן הוא צופה גינוי לא רק מצד שמאל של המפה הפוליטית, אלא גם מימין. "כל צעד שיהיה מדורג, ייתקל בהתקפה מימין", הוא מזהיר. "זה אולי משעמם, אבל אני תמיד בעד התחלה בכיוון הנכון מאשר ישיבה בשילוב ידיים בלי לקבל את מבוקשי".

אדלשטיין קרא לחזור לשיח של זכויות על הארץ, גם מההיבט ההיסטורי. הוא הזכיר למשל את העובדה ש"לא כבשנו מדינה פלשתינית, כי לא היתה כזאת. יש הרבה שרי חוץ בעולם שחושבים שזה כן היה". הוא גם קרא לשינוי המושגים בשיח מול העולם, ושימוש בתואר "יהודה ושומרון" במקום "גדה מערבית". במקום "התיישבות", שבתרגום לאנגלית עושה קונוטציה חזקה של התיישבות בלתי חוקית ושל קולוניה, הוא מציע לקרוא ליישובים 'קהילות יהודיות'.

גם חבר הכנסת יריב לוין הביע תמיכה בהחלת ריבונות מדורגת, אבל ההצעה שלו מבקשת להתחיל בתחום אחר: הוא מבקש להחיל על היהודים המתגוררים ביו"ש את חוקי המדינה, גם חוקים פרסונליים וגם חוקים כלליים, ובראש ובראשונה את חוקי הבנייה. "זה יוציא את ההתיישבות מהחנק של הצבא ויאפשר התפתחות של יישובים". צריכה להיות אמירה ברורה שמתייחסים לבנייה שם כמו לבנייה בתל אביב, ברעננה ובכל מקום אחר. לוין הציע גם להכיר במוסדות להשכלה גבוהה שנמצאים ביו"ש, כפי שקרה עם אוניברסיטת אריאל, והוא מביט גם לעבר החקיקה העתידית: "גם היום נחקקים חוקים שלא מוחלים ביו"ש בלי

צו אלוף. צריך להקפיד שהם יוחלו אוטומטית". לוין מצדד אף הוא בהחלת ריבונות מדורגת בדרך של דונם ועוד דונם, "אבל גם אם הריבונות תוחל בהתחלה על גושי התיישבות, אסור להסכים שזה יהיה הצעד הסופי".

"אזרחים סוג ב"

דבריו של יוסי דגן, סגן ראש המועצה האזורית שומרון, חיזקו את הצורך הדחוף בהחלת חוקי המדינה על המתישבים ביו"ש. הוא הציג תמונת חיים עגומה שהיא נחלתם של 360 אלף התושבים המתגוררים באזורים אלה, והגדיר אותם "אזרחים סוג ב". הוא דיבר על תשתיות חשמל שאינן מספקות ליישובים, ושכדי להרחיב אותן צריך חתימה של שר הביטחון, וסיפר על האם שיצאה לחמם את תינוקה החולה ברכב מכיוון שהחשמל נפל, בעוד בעלה הקצין נמצא בשירות מיילואים ברמת הגולן. הוא תיאר את מדיניותו של שר הביטחון שאיננה מספקת את האישורים הנדרשים ליישובים שנבנו על ידי המדינה, מה שמביא לצווי הריסה לגני ילדים.

דגן השווה את היחס לעבריינים ולמשפחות פשע מאזור המרכז, שאינם מורחקים מהאזור שבו פעלו, בעוד תושבי יו"ש שנחשדים במשהו יכולים להיות מורחקים מבתיהם וממשקיהם לתקופות ארוכות. דגן המשיך וסיפר על צווים מיוחדים נגד מתיישבי יו"ש כמו 'צו שימוש מפריע', שמשמעותו שאם חקלאי יהודי שתל מטע אבל ערבי התלונן וטען שזה השטח שלו, עליו להפסיק לעבד את האדמה. הצווים האלה, פרי המצאתה של קצינה בצה"ל, כלשונו, גוררים סבל והפסד של מאות אלפי שקלים לחקלאים היהודים.

גם דגן קרא לחזור ולחזק את התודעה הפנימית בזכותה של המדינה על הארץ, זכות שמתחילה מהתנ"ך. מבחינתו, הנימוקים הביטחוניים צריכים להיות בשוליים. "אסור לקבל את הנרטיב של השיח הבינלאומי. מדינת ישראל צריכה גם ביורה הבינלאומית וגם פנימה לחזק את התודעה שארץ ישראל שייכת לעם ישראל, ולכן מחילים עליה את הריבונות".

המשפטן אלן בייקר, חבר בוועדת אדמונד לוי, הסביר את מסקנות הוועדה והתעכב על כך ש"לעם היהודי יש זכויות בשטח. אלה זכויות של עם יליד. אף אחד לא יכול

לשלול את זכותנו בנושא הזה". הוא הוסיף והסביר: "הגענו למסקנה שאין ביהודה ושומרון מצב של כיבוש כפי שהוא מוגדר באמנות הבינלאומיות ובחוק הבינלאומי. הירדנים לא ישבו שם כריבון מוכר בשטח. הטענה שאנחנו שומעים כל יום וכל היום שההתנחלויות הן כיבוש והפרה של אמנת ז'נבה הבינלאומית הרביעית, היא סילוף של מה שנכתב באמנה והמנסחים בעצמם אומרים את זה". בייקר קבל על קו ההסברה הישראלי ואמר: "ההסברה שלנו - במקום להתנצל, צריכה להסביר את הזכויות שלנו ואנחנו לא עושים את זה". הוא סיפר שהגיעו אליו שגרירים וביקשו הסבר על דו"ח הוועדה, ומשמעו אותו הופתעו מאוד. "הם לא יודעים את זה, כי זה לא קו ההסברה שלנו". בייקר אמר שיש להתייחס בכבוד אל האוכלוסייה הערבית המתגוררת בשטח ולא לקפח את זכויותיה, "אבל השיח של שטחים פלשתיניים כבושים, שזו התפישה של כל השגרירים היום, איננו נכון".

בייקר הוסיף עוד כי הסכם אוסלו, שישראל חתומה עליו ועודנה מחויבת לו, איננו מתיר מהלך חד צדדי של החלת ריבונות משום צד. לכן, לדעתו, אי אפשר להחיל את הריבונות בשטח, "אלא אם אחד הצדדים יחליט שזה לא רלוונטי".

ח"כ זאב אלקין שעלה אחריו, הסביר שהצד הערבי הפך את ההתחייבות שלא לעשות צעדים חד צדדיים, "ופנה לאו"ם פעמיים רצופות בבקשה להכרה. לכן קשה לי קצת לדבר על הסכמי אוסלו". אלקין אמר שבישראל השתרשה בשנים האחרונות תפישה שההכרעה הסופית מה שלנו ומה לא תחכה "לזימות המשיח", ובינתיים מוותרים על חלקי מולדת. לדבריו, מי ששינה את התפישה שלו בעשרים השנים האחרונות היו דווקא הערבים. אם עד אז הם פעלו בשיטה של הכל או לא כלום, הרי שמאז הם מוכנים לקבל מה שמדינת ישראל נותנת להם. "זוה נותן להם תיאבון. בעבר בירת פלשתינ היתה אמורה להיות אבו דיס. היום אבו מאזן לא יסכים לזה".

אלקין הציע ללמוד מהערבים, ולאמץ את שיטת הסלאמי. "זה יהיה קשה, וגם בימין אנחנו צריכים להיות מוכנים ללכת צעד אחרי צעד". אלקין גם הדגיש ששינוי השיח הישראלי והבינלאומי מנסיגות לשיח של זכויות והחלת ריבונות עשוי לקחת זמן, כי היום הוא נתפס עדיין כשיח ימני הזוי. "אבל גם הנסיגות היו רעיון שהחל בשוליים וכבש לבסוף את הזירה. ייקח הרבה זמן לשנות תודעה, אבל אני מאמין שזה יחלחל לציבור הישראלי ויעשה את ההבדל".

מאיץ אקולוגי חכם לחימום מים

המאיץ המהיר בעולם!

זה הזמן להתקדם לדור הבא של טכנולוגיית חימום ואגירת מים בעולם,

ESB - מאיץ אקולוגי חכם (פטנט ישראלי) ממוקם חיצונית לדוד,

בעל מבנה ייחודי המנטרל את בעיות נזקי האבנית המוכרת.

התוצאה הישירה ממוצר איכותי שכזה היא:

✓ זמינות ומהירות שיא בחימום המים לא עוד המתנה ממושכת למים חמים.

✓ חיסכון של אלפי שקלים בהוצאות חימום המים בביתכם.

✓ שקט נפשי - 25 שנות אחריות.

✓ מתיר שימוש בשבת.

158 ₪ x 10 תשלומים
לדגם פרימיום

הובלה והתקנה 290 ₪

התקשרו עכשיו למרכז המכירות הארצי ותבררו על מבצעי החורף החמים:

1-800-881-881

השימוש המותר בשבת

עד היום לא הותר שימוש במים חמים בשבת למעט שימוש במים שחוממו ע"י קולטני שמש.

עם הרכבת הפטנט הותר ע"י גדולי ישראל השימוש במים חמים שחוממו חשמלית גם כשהדוד "דולק" בשבת, זאת מכיוון שהדוד הופך למיכל אגירה בלבד שמוגדר הלכתית כ"כלי שני" והמים שמתחממים בפטנט מגיעים אליו ב"גרמא".

השימוש במים חמים בשבת (במיוחד בימי החורף) הוא צורך גדול שלראשונה נמצא לו פתרון הלכתי זמין וכדאי!

פיתוח ושיווק: BI-ENERGY לרוב 17 א' ראשל"צ מיקוד 75654

"להתנות כניסה לממשלה באימוץ דו"ח לוי". כנס החלת הריבונות, השבוע צילום: שלמה שלמוני

ריבונות גם בלוד

חתם בכך ש"כולם רוצים שלום. אבל במזרח התיכון הוא ניתן רק לבלתי מנוצחים. הגיע הזמן שכך נהיה ואז יגיע השלום, אינשאללה".

כשחבר הכנסת העתידי משה פייגלין עלה לנאום, הוא הקדים והביא דוגמאות לחולשת הריבונות הישראלית בהר הבית, בלוד ובעפולה, וקרא להחיל אותה גם במקומות האלה. מאוחר יותר הוא הציג את תכניתו, השונה בתכלית מכל מה שהוצג עד עתה. בתמצית מציעה תכניתו טרנספר מרצון. פייגלין, חבר הליכוד, הסביר שמכיוון שהסכמי אוסלו עלו ועולים לישראל בכל שנה 10 אחוזים מההכנסה הלאומית, הסכום הזה שווה לחצי מיליון דולר שיוצק כמענק עידוד לכל משפחה ערבית מיהודה, שומרון ועזה, לצאת "לעתיד טוב יותר". הפתרון הזה, אמר פייגלין, הוא פשוט וגם נכון כלכלית, אבל איננו נשמע משום ש"אנחנו לא מספיק מאמינים שזו הארץ שלנו".

במהלך פאנל שחתם את הערב, קרא ח"כ אריה אלדד לנוכחים לדרוש עכשיו מהמועמדים לכנסת להתנות כניסה לממשלה באימוץ של דו"ח לוי. "זה הזמן", הוא אמר, "כי בעוד חודש לא יהיה עם מי לדבר".

המזרח ד"ר מוטי קידר, שנתבקש לדבר על תגובתם הצפויה של הערבים להכרזת ריבונות, כפר בתחילה בעצם הנושא: "האם הם הסכימו להחלת הריבונות בתל אביב ובחיפה? גם בזה הם עדיין לא הכירו. גם מצרים וירדן שחתמו איתנו על הסכמי שלום, לא הכירו במדינת ישראל כמדינת העם היהודי. בראייתם אין לה זכות קיום לכתחילה, אלא בדעבד, כי היא כפתה את עצמה וניצחה במלחמות". קידר, שגם הוא מציע ללכת על החלת ריבונות וזחלת, צופה אירועי אי סדר ביו"ש "אבל לא אינתיפאדה. האינתיפאדות מתרחשות מסיבות פנימיות שלהם ולא בגלל צעד שעושים בישראל". קידר המשיך ואמר שצפויים גינויים מהאוי"ם ומהמוסדות המסונפים אליו, ואולי גם הזמנת שגרירי ירדן ומצרים להתיעצויות במדיניותם, אבל לא ניתוק היחסים, שכן הדבר יפריע כעת לשתיה המדינות. קידר דיבר עוד על מאבק משפטי צפוי, והתריע על כשל הסברתי של ישראל שלא מחזיקה ערוצי טלוויזיה באנגלית ובערבית. את דבריו הוא

נשים בירוק: מהגבעות לאולמות כנסים

הכנס השלישי להחלת הריבונות ביהודה ושומרון, שהתקיים השבוע, נערך ביוזמתן של נדיה מטר ויהודית קצובר מ'נשים בירוק'. מטר מסבירה שאחרי ההתנתקות ניטעה בהן הוודאות שהמאבק הבא הוא על יו"ש. את הוידוא הן העבירו לשטח, והצליחו למשל בשמירה על מחנה אדוריים ושדמה בגוש עציון מפני השתלטות ערבית. "אבל אז הבנו", אומרת מטר, "שאנחנו לא יכולים להיות על כל גבעה כי אין לנו את המיליארדים שיש לערבים. יהודית, שהיא הכוח המניע, אמרה שהעניין יותר עמוק והשווה הוא בכך שלא החלנו את הריבונות ביהודה ושומרון".

השתתפות החליטו לדחוף את העניין והופתעו לגלות שלא מעט אנשים תומכים בנקיטת הצעד הזה. שני הכנסים הראשונים התקיימו, באופן סימבולי, בחברון. הכנס הנוכחי התקיים בירושלים, ובמהלכו אמר העיתונאי ערן בר טל, שהשאפה היא לקיים את הכנס הבא בבנייני האומה.

20 שנה מרעילים את המוחות בעם ישראל שכדי שיהיה שלום צריך לוותר על שטחים, לעשות הסכמים ולהקים מדינה פלשתינית, אבל זה דווקא ההפך, אומרת מטר, "כל התכניות של השמאל על ויתורים מביאות להתאבדות לאומית. יו"ש הם הלב והמוח של עם ישראל, וכמו שרופא לא אומר למטופל 'אוציא לך את הלב והמוח ותהיה בסדר', כך צריך להתייחס לפוליטיקאים שרוצים לוותר על יו"ש".

חדשות בחדשות

ארגון 'עיתונאים ללא גבולות' פרסם באתר שלו כי הוא מזוועזע מכך ששלטונות החמאס בעזה מחרימים עיתונאים פלשתיים נים שעובדים עם כלי תקשורת ישראליים.

פרופ' אשר מעוז, דיקן בית הספר למשפטים במרכז האקדמי פרס, הגיש תלונה למועצת העיתונות נגד 'דיעות אחרונות'. זאת בעקבות הכותרת שפורסמה בשבוע שעבר: "גורם מדיני רם דרג בביקורת חריפה: 'נתניהו מוביל לאסון'". מעוז כתב בתלונתו כי "העיתון, הכתב והעורכים ניצלו את העיקרון המקודש של חופש העיתונות ואת החיסיון העיתונאי לצורך תעמולת בחירות בוטה". כך דיווח אתר 'העין השביעית'.

השופטת ורדה אלשיך החליטה השבוע להאריך ב-21 יום את צו ההקפאה של החברות מקבוצת 'מעריב'. זאת כדי לאפשר לרוכש העיתון, שלמה בן צבי, להמשיך במשא ומתן עם עובדי ההפצה. אלשיך הזהירה כי אם בן צבי לא יעמוד בהתחייבויותיו כלפי העובדים היא עלולה לבטל את הרכישה.

הסקרים הנוסקים גרמו לתעשיית התקשורת לחשוש מהשם נפתלי בנט. הם עטים על כל בדל של אמירה כדי לעשות נפשות להפחדת הציבור: בנט הוא לא הילד-טוב-רעננה-וצה"ל כפי שהצגנו אותו עד כה.

בתוכנית החדשה של יעקב אילון, ראיין המגיש את שלי 'חימוביץ' ביום ראשון ואת נפתלי בנט ביום שני. בתוכנית עם 'חימוביץ' לא עלו שמוותיהם של שאר חברי הרשימה. המילה 'שמאל' לא נשמעה, ובוודאי לא 'קיצוני'. נפקדה גם מרב מיכאלי שקראה לסרב לשלוח בנים לצה"ל, ולא הוזכרו דעותיו הקיצוניות של פרופ' יוסי יונה.

לעומת זאת, בתוכנית עם בנט הועלו שוב ושוב כמה שמות בעלי מטען שלילי בתקשורת: "ליד בנט נמצאים גם יוצאי האיחוד הלאומי כמו אורי אריאל והרב דב ליאור... שתמך בספר 'תורת המלך' וקרא לסרב פקודה... אורית סטרוק... יחד עם הלל הורביץ... יהיו למתנחלי חברון שני נציגים בכנסת". ואז פונה המראיין לבנט ושואל: "אולי אתה נמר בכסות של כבשה?". לשם השוואה, בדקתי את השאלות הקשות ליחימוביץ'. הקשה ביותר היתה האם אביה אכן היה קומוניסט.

ההתנהלות של קשירת אסוציאציה שלילית או חיובית לשם במרחב התקשורתי היא כלי חזק ביותר. באופן עקבי משתמשת התקשורת בתיוג 'מני קיצוני' או אפילו 'מני' בעוד התיוג 'שמאל' נדיר בהרבה, והפך בימי תעמולה אלה ל'מרכז-שמאל'.

חשוב לשים לב שלא ליפול למלכודת הפה הרך, שמצייר לנו את צבעי השמות על פי אינטרסים ידועים מראש.

חני לוז

מי מאמין לוואפא'

כמה הערות והארות קצרצרות:

- עורך בכיר בעיתון חינוך מסוים צייץ בחשבון הטוויטר שלו אודות הטענה הרש"פית (השקרת ממילא) שעד שנת 2020 יהיה שוויון דמוגרפי בין יהודים לבין ערבים בארץ ישראל. אז צייצתי לו בחזרה שכבר באוקטובר השנה סוכנות וואפא ציינה את הנתון הזה, אלא ששנת ההגשמה אז היתה 2016. דהיינו, הם כבר נסוגים בארבע שנים לטובתנו. ואם התקשורת הישראלית לא יכולה להסתמך על התקשורת הפלשתינית, אנה אנו באים?
- אם ראש הממשלה נתניהו ראה איך בנט מסתבך, מדוע הוא בחר להכריז ביום שני בערב, באמצעות הודעה מטעם דובר המפלגה, שהוא בעד מדינה פלשתינית (גם אם התנה זאת בפירוז צבאי)? לפעמים יש דברים שאין צורך להפקיד בידי התקשורת, כי הם הרי רק ישתמשו בהם כתחמושת נגדך.
- צחי דבירה, מי שמציל (יחד עם ד"ר גבי ברקאי) ממצאים מהר הבית שהוואקף משתדל להרוס ולהשמיד, קיים ביום שני סיור עיתונאים במתחם הר קודשנו. וכך כתב בבלוג שלו: "מכיוון שהמשרה לרוב אינה מאפשרת לעיתונאים לסקר את המתרחש בהר הבית, העיתונאים נאלצו להתחזות לתיירים". אני מקווה לקרוא את כתבותיהם מהמקום. אבל יותר מזה, לשמוע את מחאותיהם של העיתונאים על כך שחופש העיתונות נפגע ושהם לא יסבלו יחס משפיל כזה. האשמע קולם?

ישראל מידד

צילום מצב

אתר ynet סיכם את השנה האזרחית החולפת בכמה עשרות תמונות ומבלי משיים סיפק צילום מצב של שיקולי העריכה וסדרי העדיפויות בתקשורת.

הציבור החרדי מיוצג על ידי ארבע תמונות: הפגנות נגד חוק טל, ילד עם טלאי צהוב בעקבות פרשת 'הדרת הנשים' בבית שמש והלווית הרב אלישיב (גם שם התמונה שנבחרה היא של ילדה שמתבוננת באבלים דרך סורגי החלון). רק התצלום של מוישי הולצברג, בנם של שליחי חב"ד שנרצחו בהודו, הולך לבית הספר בפעם הראשונה משנה מעט את התדמית.

בעיית המסתננים זוכה לשתי תמונות: אחת של השר לביטחון פנים שמסייר בדרום תל אביב כשברקע נראה אפריקאי ישן על הדשא, ותמונה של מהגר שהותקף על ידי מפגינים. מי שינסה לגבש דעה על סמך שתי התמונות יגיע למסקנה שהבעיה העיקרית בדרום תל אביב היא התושבים שמתנכלים למסתננים.

המלחמה בסוריה, שגבתה עד כ-50 אלף קורבנות, מקבלת תמונה אחת בלבד. ככה זה כשהעולם התרגל לזוועות וכשעיתונאים חוששים להיכנס לאזור הקרבות.

מבין 19 התמונות העוסקות בחדשות חוץ (לא כללנו את הפיגועים נגד ישראלים ויהודים בבורגס ובטולוז), תשע, כמעט מחצית, קשורות לספורט ובידור. בין השאר: טקס האוסקר, גמר גביע אירופה בכדורגל, מותה של הזמרת וויטני יוסטון, האולימפיאדה, האירוויזיון ועוד. המשברים ביוון ובמצרים, למשל, קיבלו תמונה אחת כל אחד, אבל הכדורגל העולמי - שלוש. והפתעה: אין תמונה של 'תג מחיר' והמתנחלים היחידים מופיעים בשתי תמונות נאות של תפילה בגבעת האולפנה ושל קציר חיטים לקראת שבועות במבוא חורון. מישוהו במערכת ynet עוד יחטוף על הראש.

● ומילה טובה מגיעה לידיעות אחרונות, שפרסם בשבוע שעבר תחקיר על שכר הטאלנטים בטלוויזיה. הנה כמה דוגמאות למשכורות שמרוויחים, על פי הכתב רו שכניק, כוכבי ערוץ 10 וערוץ 2: יונית לוי - 90 אלף שקלים בחודש, אהוד יערי - 80 אלף, רביב דרוקר משתכר כ-90 אלף שקלים בחודש. ארו טל מקבל 150 אלף שקלים בחודש על 'האח הגדול', לונדון וקירשנבאום כ-60 אלף שקלים כל אחד וכוכבי 'ארץ נהדרת' מרוויחים לא פחות מ-20 אלף שקלים לפרק, כל אחד.

כמעט מיותר להזכיר אותם זכיינים שדורשים ומקבלים סיוע והקלות ממשלתיות כדי לתמוך ב'חופש העיתונות' ולמנוע 'פגיעה בדמוקרטיה' ו'סתירת פיות'.

עדי גרסיאל

ואלה שמות

אנו מתחילים חומש חדש עם שם משמעותי: שמות.

בימינו יש תעשייה שלמה שעוסקת בהחדרת שמות לזיכרון הציבורי: אנשים שרוצים להיות מפורסמים, מותגים מעולם המסחר או רעיונות עם אינטרס פוליטי. אותה תעשייה, בידה השנייה, עסוקה גם בכיוון השני, בייחוד בימי בחירות: ליצור הקשר שלילי, להכפיש שמות שנקלטו בצורה טובה מדי.

ביקורת הנקרא

"בשורה טובה: ירידה דרמטית במספר ההרוגים בתאונות דרכים בשנה האחרונה" (כותרת ב'דיעות אחרונות')

וכדי לא לפרגן לשר התחבורה מהליכוד, דחפנו את הידיעה לעמוד 14

"זוועה, זעם ופחד בדרום תל אביב" (כותרת ב'ישראל היום')

מזל שלא התלהמתם

"עמנואל שפר, גדול הדור" (יהושע שגיא מספיד את מאמן הכדורגל הוותיק, 'הארץ')

לא נסחפנו קצת, במיוחד בהתחשב ברמת הכדורגל הישראלי ב-60 השנים האחרונות?

לתגובות ולהערות: agarsiel@yahoo.com

צלצל עכשיו 03-9185555!

רוצה להיחשף? רוצה שיותר מחצי מיליון קוראים יכירו את העסק שלך?

כשרוצים לקנות לחם - הולכים ל**אסל**
כשרוצים לקבל משכנתא - קובעים **פגישה בבנק**
כשרוצים להתחתן - פונים ל**אולם וואלס**

התארסתם?

אנחנו נפתיע אתכם במחירים מיוחדים, במבחר אולמות וגנים חדשים ברחבי הארץ **התקשרו ונחסוך גם לכם!**

משנים תפיסת אולם **אולם וואלס**

מחלקת השמחות של עיתון בשבע:

ניסים: 054-7717656 | 1-800-45-30-45 מחלקת השמחות של עיתון בשבע: nisim@besheva.co.il

לצאת מהגלות בזמן

ירידת בני ישראל למצרים היתה בלתי נמנעת, אבל היה ראוי שיחזרו לארץ לאחר מותו של יוסף ■ נוחות החיים בארצו של עם אחר ■ גזירת ארבע מאות שנות הגלות היתה יכולה להתקיים גם בארץ ■ מדוע החרדים מתנגדים לגיוס בני ישיבות, בגלל ביטול תורה או בגלל האווירה החילונית? ■ גם החרדים יודעים שמצד הדין גם תלמידי חכמים יוצאים למלחמה ■ השינוי בעמדת הרב משאש לגבי הגיוס בגלל ההשפעה החברתית השלילית בצבא ■ האומנם הצער על התחלנות בן דומה לצער על מותו?

גלות מצרים

כשירד יעקב אבינו עם בניו למצרים - ירד על פי הדיבור, שנאמר: "ויאמר אנוכי הא-ל אלוקי אביך, אל תירא מרדה מצרימה, כי לגוי גדול אשימך שם. אנוכי ארד עמך מצרימה, ואנוכי אעלך גם עלה, ויוסף ישית ידו על עיניך" (בראשית מז, ג-ד).

שתי סיבות לירידה: האחת, שיוסף לא היה יכול לעלות לארץ, כי אף שהיה משנה למלך, לא היה יכול לעזוב את מצרים בלי רשותו של פרעה, ומאחר שהאחים מכרו את יוסף - לא היה ראוי שיעזבו אותו במצרים לבדו. ומתוך כך נתבררה הסיבה השנייה - במצרים רכשו ישראל את ברכת החומריות, שהיא הכלי לקבלת התורה.

היה ראוי להם לחזור לאחר מיתת יוסף

אלא שלאחר מיתת יוסף היה ראוי להם לישראל לחזור לארץ, שכבר זכו לברכת החומריות, וכפי שנאמר: "וישב יש-ראל בארץ מצרים בארץ גושן, ויבאחו בה ויפרו וירבו מאוד" (בראשית מז, כז). אלא שהם נאחזו במצרים יותר מדי. התי-נאים של מגורים בקרב עם אחר הם נוחים. האחריות לביטחון ולכל סדרי השלטון והכלכלה מוטלת על עם הארץ, והאורי-חיים נהנים מן המוכן ויכולים לשגשג. אמנם ברור שישראל תרמו תרומה גדולה למצרים, אבל בשלב מסוים גם התרומה כבר הופכת למכבידה מדי. התחושה של העם המארח היא שהנה עם זר הולך ותופס את מקומו. כך היה במצרים וכך בכל הגלויות.

למרות הקושי, כדאי לעזוב את הגלות עוד לפני שמתחילה הפורענות

ואם נשאל איך היו יכולים ישראל לחזור לארץ, הרי הגי-לות היתה על פי הדיבור, שנאמר: "גר יהיה זרעך בארץ לא להם?" וכך גם טענו יהודים במשך הגלות הארוכה שאנחנו עוד סובלים ממנה, שכביכול אין לחזור לארץ מאחר שהגלות באה בגזירת שמיים.

אלא שגם הוזהר שואל זאת, ומשיב שלא נגזר על אבותי-נו להיות גרים בארץ מצרים דווקא, אלא "בארץ לא להם". ואפילו בארץ ישראל יכלו לקיים את הגלות, כפי שחשבון ארבע מאות שנה מתחיל מלידת יצחק, שגר בארץ ישראל. כלומר גזירת הגלות נגזרה, ויש בגלות תיקון, אבל אפשר שתהיה קלה ואפשר שתהיה חמורה (עיין זוהר ח"ב ג, א). ההיגררות אחר הנוחות והתאוה היא זו שהעמיקה את גלות מצרים עד לכדי שואה. בני ישראל חשבו שהחזרה לארץ תהיה כרוכה בקשיים בעוד שבמצרים הם נהנים מ טוב הארץ, אבל לבסוף, המגורים בארץ אחרת קשים ורעים לאין ערוך מהמגורים בארץ.

הצבא וההתנגדות החרדית

שאלה: כבוד הרב כתב שאם הצבא יתאים לאורח החיים התורני והחרדי ושירות החובה יקוצר לשנה, "אפשר להעריך שתוך פחות מעשר שנים רובו המכריע של הציבור החרדי יסכים להשתתף בנטל הביטחון, לתפארת העם והארץ". לפי

הכאב הנורא

בעבר כתבתי על הכאב הנורא המלווה משפחות שבנם עזב את דרך התורה והמצוות, כאב שאינו מרפה. השנים אמנם מרפאות במקצת, אבל הכאב נותר תמיד. וייסורי המצפון תוכפים והשאלות חוזרות ומתעוררות: אולי בחרנו מוסד לימודים שמעניק לימודי חול ברמה גבוהה אבל התפשרנו על רמתו הדתית? אולי לא הקפדנו על הילד מספיק שילמד תורה ויקיים מצוות? אולי להפך, היינו יותר מדי קפדנים? אולי היינו צריכים להתאמץ יותר לשכנע אותו ללכת ליישי-בת הסדר במקום לסיירת? וכך הצער ותחושת הכישלון אינם מרפים ומלווים את המשפחה בכל שעותיה, היפות והקשות. כמו סוג מסוים של אבל שהזמן אינו מצליח לרפאו עד יום אחרון, שגם אז עוד מקוויים ומייחלים, אולי יחזור בתשובה.

האם הצער על עזיבת התורה שווה לאבלות

שאלה: על דברים אלו קיבלתי תגובה מכמה אנשים: האם אין הגומה בהשוואת הצער על כך שהבן עזב את הדת לאבל על פטירתו?

תשובה: כך למדנו במשנה (בבא מציעא ב, יא), שאם הזד-מנו לאדם אבדה של אביו ואבדה של רבו, ואין בידו אפשרות להחזיר את שניהם, "של רבו קודמת, שאביו הביאו לעולם הזה ורבו שלימדו חכמה מביאו לחיי העולם הבא". וכן אם נפלו אביו ורבו בשבי, ויש בידו ממון לפדות רק אחד מהם, "פודה את רבו ואחר כך פודה את אביו". מפני שחיי העולם הבא, עולם האמת, חשובים מחיי העולם הזה. וזו הסיבה שני-צטוונו למסור את הנפש על קיום האמונה, שאם באו רשעים והעמידו בפני יהודי שתי אפשרויות, לעבוד עבודה זרה או להיהרג - ייהרג ואל יעבור. מפני שחיי עולם, חיי אמת, קו-דמים לחיים חולפים של שקר (סנהדרין עד, א; רמב"ם הל' יסודי התורה ה, ה). אם יהודים מוכנים להיהרג על שמירת האמונה, איך לא יצטערו עד עמקי הנפש על עזיבת בן את דרך התורה והמצוות, לא פחות מאשר על פטירתו?!

אלא שעדיין יש תקווה: שלאחר מות הבן כבר אין אפשרות שיחזור בתשובה ואין אפשרות שיוליד ילדים. אבל אם נותר בחיים אפשר שיחזור בתשובה, ואם לא הוא, אולי בניו או נכדיו.

בשלושה תנאים ההורים קודמים לרב

הואיל והזכרנו את ההלכה העקרונית, שהרב קודם לאב, יש להוסיף שלמעשה בדרך כלל ההורים קודמים, שכן יש להלכה זו שלושה סייגים. האחד - אם ההורים שילמו עבור תלמודו של הבן אצל הרב, אזי גם אם אינם חכמים הרי שהם קודמים לרב, שכן הם הביאו את בנם גם לחיי העולם הזה וגם לחיי העולם הבא. השני - רק רב מובהק, שלימד אותו את רוב חכמתו, קודם לאביו. אבל אם למד מכמה רבנים, מכל אחד מקצת חכמתו, הרי שגם אם ההורים לא שילמו עבור תלמודו יש להקדימם לרב.

השלישי מבואר שם בהמשך המשנה: "אם היה אביו חכם (בחכמת התורה, אבדתו) של אביו קודמת".

מה שאני יודע, החרדים סוברים שכל מי שלומד תורה מועיל יותר, וממילא גם כאשר הצבא יאפשר אורח חיים תורני הם לא יתגייסו.

תשובה: אמנם נכון שיש רבנים בציבור החרדי שאומרים דרשות ברוח זו, אבל תלמידי חכמים יודעים שאין בדבריהם ממש. בתורה למדנו שפקדו את כל הגברים בני העשרים, יוצאי הצבא, לקראת כיבוש הארץ. כשהיה צריך ללחום בימי משה רבנו ויהושע בן נון, לומדי התורה יצאו להילחם. וכך בימי דוד המלך, לא הסתפקו באמירת תהילים אלא הלומדים והמתפללים יצאו להילחם.

גם בשנים הראשונות שלאחר הקמת המדינה, רובו המכ-ריע של הציבור החרדי התגייס, מפני שידוע שמצווה גדולה להגן על העם והארץ. אבל כאשר התברר שהצבא משפיע לרעה על רמתם הדתית של החיילים, רב אחר רב הצטרף לעמדה השוללת גיוס לצבא, עד שעמדה זו הפכה לעמדה המשותפת לכל בני הציבור החרדי.

היסוד ההלכתי לכך

אמנם ברור שלימוד תורה עצמו אינו דוחה את מצוות הגיוס, כפי שאינו דוחה את שאר המצוות שמוטלות על האדם כתפילין, נישואין ועזרה לזולת במקום שאין אדם אחר שאינו עוסק בתורה ויכול לעזור. אבל כאשר העיסוק במצווה מסוימת עלול לגרום לפגיעה בידעיה הבסיסית של התורה, כגון במקרה שיש צורך לטפל בחולים, אבל אם התלמידים יתנדבו לכך לא יידעו תורה ברמה הנדרשת להדרכת חייהם על פי התורה - אזי מצוות תלמוד תורה דוחה מצוות אחרות. קל וחומר כאשר יש חשש שקיום מצווה אחת, אפילו היא חשובה מאוד, עלול לגרום לעזיבת התורה והמצוות, שאז מצוות תלמוד תורה דוחה את אותה המצווה (יעוין שו"ע הרב הל' ת"ת ג, א, בקונטרס אחרון; ופניני הלכה ליקוטים ח"א ז, ו).

דברי הרב משאש

לדוגמה נזכיר מדבריו של הרב שלום משאש זצ"ל, ששימש במשך שנים כרב במרוקו ובסוף ימיו כיהן עשרים וחמש שנים כרבה של ירושלים. תחילה ראה הרב משאש בהקמת המדינה נס שראוי לומר עליו הלל עם ברכה, כפי שסברו רוב הרבנים. עם הגעתו לארץ, תוך הכרת המתחים והמשקעים, צמצם את תמיכתו והורה בפועל לומר הלל בלי ברכה.

מלכתחילה סבר גם שמצווה להתגייס לצבא. אולם בה-משך כתב שצריך לפטור את כל בחורי הישיבות משירות צבאי, מפני שהשירות לא רק שיגרום להם ביטול תורה באותו זמן שהם משרתים, אלא יגרום להם שלא לחזור לתי-למודם, ויגרום לחלקם לרדת ברמתם הדתית, וחלקם אף ייעקרו מהאמונה בה'. וזה מקצת מלשונו: "והכל מכירים בזה שכל מי שנכנס לצבא, מתערב בחילונים ועם הבנות, ועושה 'תשל'ך' מכל מה שלמד ביישיבה. ומה יעשה הבן שלא יחטא. ועל פי רוב עוזב את תורתו ולא יחזור ללימודו. והם הדברים הנראים בחוש הראות" (שמש ומגן יו"ד כ).

עשב בשדך

”

בני הזוג
עשו כל מה
שהרב אמר.
כעבור חודש
המצב נותר
בעינו. רחמים
התקשר לרב
ואמר: "כבוד
הרב, עדיין אין
כלום. אנחנו
עדיין גרים
אצל הוריי
והסבל רב"

רחמים, בעל מכולת בן עשרים ושבע, עבר משבר כלכלי קשה. העסק שלו נכשל והוא שקע בחובות של מיליון ומאתיים אלף שקלים. הוא סגר את מכולתו בכפר סבא ועבר מביתו בפתח תקווה עם אשתו וילדיהם להתגורר בחדר אחד אצל הוריו בתל אביב. רבקה נכנסה לדיכאון קשה בגלל מצבם ובקושי תפקדה. הם הלכו למטפלים ולכמה רבנים, אבל דבר לא הועיל. רבקה היתה חולה מאוד ורחמים לא היה יכול לעבוד כי היה מוכרח לטפל בה.

בני הזוג נכנסו לשגרה של התמודדות עם מצב הביש. יום אחד רבקה נסעה באוטובוס ונראתה מדוכאת. נוסעת אחת שאלה: "למה את כל כך עצובה?!" רבקה החלה לספר לה מעט ממה שעובר עליהם, על החובות ועל כך שהם נאלי צים להתגורר אצל הורי בעלה.

האישה אמרה: "אני מציעה שתסעו לירושלים להיפגש עם הרב משה בן-טוב, תלמיד חשוב של הבבא סאלי זצ"ל וצדיק בפני עצמו. הוא יוכל לעזור לכם, בעזרת השם", ונתנה לה מספר טלפון.

רבקה התקשרה למספר ונקבע להם תור בעוד חודשיים וחצי. נאמר להם לה: ביא מזוונות לבדיקה ותרומה.

בני הזוג נסעו לירושלים ונכנסו לרב בן-טוב. בשנייה הראשונה שבה רחמים ראה את הרב, אמר לאשתו: "רבקה, זה השליח שלנו!"

רחמים הושיט לרב את המזוונות מבלי לומר דבר. הרב פתח את המזוונות, הת' בונן בהן ואמר: "אתה כהן", אמר לרחמים, ופנה לאשתו, "אני רואה שאת סובלת מדיכאון. יש לך רוחות רעות. אני גם רואה שאתם רוצים להביא ילד לעולם ולא מצליחים..."

בני הזוג נדהמו מדבריו.

"כבוד הרב, מה לעשות?!", שאלה רבקה.

"עליך לזרוק את כל התרופות. תרופתך היא רק 'עשב בשדך'."

"מה זה 'עשב בשדך'?"

"עשב זה עֹבֵר", אמר הרב, "ואילו שדך זה הבטן. את תזכי להתעבר וזה מה שירפא אותך."

כאשר עמד לברך את בני הזוג אמרה רבקה: "אנחנו מרגישים שאתה השליח שלנו. אני מבקשת מכבוד הרב שיהיו לי שני בנים."

הרב נתן להם לעשות כמה סגולות - לתת צדקה, לפרוט חמישים שקלים לעשרות אגורות ולתת אותן כצדקה בקופות צדקה שנמצאות בחנויות, לקחת שלוש מטבעות של עשרה שקלים ולתת בכל יום מטבע לגוי, וכן לתת לכלב שלוש חתיכות בשר.

"בתוך חודשיים תהיינה בשורות טובות", הבטיח.

בני הזוג עשו כל מה שהרב אמר. כעבור חודש המצב נותר בעינו. רחמים הת' קשר לרב ואמר: "כבוד הרב, עדיין אין כלום. אנחנו עדיין גרים אצל הוריי והסבל רב."

"מחר בערב, כשתסתובב בשכונה תראה מודעה לדירה להשכרה. זו הדירה שלכם", אמר הרב.

רחמים הופתע. במשך חצי שנה חיפש דירה מתאימה למשפחתו בשכונה, ממש השתוקק לצאת מדירת הוריו ולא הצליח. למחרת הלך להשליך אשפה ולפתע ראה מודעה על דירה בקומה ראשונה להשכרה בקרבת מקום. הוא נוכח לדעת שהיא מתאימה להם ושכר אותה. לאחר שנכנסו לבית עשו חנוכת בית ומיד לאחר מכן רבקה התעברה ובבדיקה הוברר שיש לה תאומים.

כאשר הרב שמע על כך ביקש מרבקה להיזהר במצוות הפרשת חלה. הוא הורה שתפריש שני קילוגרם, ובחודשים האחרונים אמר לה להפריש כמות כפולה. בחודש השביעי התברר בבדיקת האולטרא-סאונד כי התינוקות מחוברים באופן כלשהו. הרופאים אמרו לבני הזוג שצריך להפיל אחד ולהציל את השני. רחמים שאל את הרב על כך והלה ענה: "אל תעשו הפלה. הם בריאים ושלימים."

כמה שבועות לפני הלידה אחד העוברים עלה במשקל והשני נשאר במשק' לו. בצילום התברר שהטבור שלו היה קשור והאוכל לא הגיע אליו. הרופאים אמרו לבני הזוג שצריך לעשות זירוז לידה. רחמים התקשר לרב, וזה אמר כי אין צורך בכך והבטיח שהם ייוולדו בזמן. רק ציווה להכפיל את משקל הפרשת החלה והורה להוסיף בצדקה.

כאשר הרופא המומחה יילד את רבקה נדהם לראות שהילד עם הטבור הקשור חי ובריא. "זה סיפור בבא סאלי. אני לא מבין את זה..." אמר הרופא. הרופאים צילמו את העובר והטבור כדי לפרסם את המקרה הנדיר. בבדיקת המילה של התאומים הרב בן-טוב היה הסנדק של אחד הבנים.

בני הזוג התאוששו וזכו להביא לעולם בן נוסף. כיום רחמים סוחר בתשמישי קדושה בכל רחבי הארץ ורבקה מנהלת בשמחה את ביתם. בעיות הפרנסה לא תמו, אבל יש שלום בית והילדים בריאים, וזה העיקר.

ליצירת קשר לסיפור בעל מסר יהודי שחיותם: odedm@neto.net.il

מבצע לווהט

חודש ללא מע"מ

נעפרה שמעוני

מתנה
פלטת צליה
בשווי 1190 ש"ח
בקניית תנור

מפרט:

תנור משולב 90 ס"מ
תא אפיה בנפח 109 ליטר
גימור בשחור אנטראסייט / נירוסטה
טורבו מולטיסיסטם
5 להבות גז כולל להבת טורבו
דלת קרה - איורור חזיתי

ייחודי:

שני מפוחי טורבו אקטיבי
שיפוד מסתובב
חיישני בטיחות למניעת זרימה של גז
הצתה אלקטרונית
רשתות כפריות מסיביות
כיפות מסיביות לניקוי מרבי ונוח

סטנדרט חדש במטבח ברמת איכות שלא הכרת

White Westinghouse
www.golan-westline.co.il

smeg
tecnologia che arreda
www.smeg.co.il

מרכז הזמנות: 03-9271641, 03-7631611

פ"ת: רח' אימבר 7 קרית אריה
שעות פתיחה: א-ה 09:00-18:00, ו' 08:00-13:00, פתוח במוצ"ש

איש מבית לוי

מדוע עוברת ההנהגה בתחילת ספר שמות מבית יוסף לבני לוי

מאבק בין אחים מלווה אותנו לאורך כל הדרך בקריאת ספר בראשית. נזכיר רק חלק מן הדוגמאות: קין והבל, שם וחם, יצחק וישׁ-מעאל, יעקב ועשיו, וכמובן המאבק בין בניו של יעקב, שהוכרע לכאורה בצורה ברורה בסוף הספר. חלומותיו הנבואיים של יוסף התקיימו באופן כללי. יוסף הוא המשנה לארץ מצרים וכל האחים כפופים למרותו. גם יעקב חזר ואישר את בכורתו: ״ברכות אביך גברו על ברכות הוריי עד תאוות גבעות עולם תהיין לראש יוסף ולקור דקוד נזיר אחיו״ (בראשית מט, כז).

יעקב גם קובע מי הוא הבכור - המנהיג מבני יוסף, והנבחר הוא אפרים. כך מוכח גם מהפרשנות שנתן משה רבנו בסוף ימיו לברכותיו של יעקב ליוסף: ״וממגד ארץ ומלואה ורצון שוכני סנה תבואתה לראש יוסף ולקודקוד נזיר אחיו. בכור שורו הדר לו וקרני ראם קרניו, בהם עמים יגנח יחדיו אפסי ארץ והם רבבות אפרים והם אלפי מנשה״ (דברים לג, טז-יז).

בני לוי הקנאים הם שתפסו הנהגה. הם הפנו את מרצם וקנאותם לשמירה על ייחודו של עם ישראל ואי התבוללותו בניכר

המפסידים הגדולים של סוף ספר בראשית הם ראובן, שמעון ולוי. לא זו שאותם יעקב איננו מברך, אף זו שהוא נוזף בהם. את ראובן הוא מדיח ממעמדו, וגם שקו ותעניתו לא עזרו לו. הקשר עם שמעון ולוי אף מנותק מבחינה מסוימת: ״בסדום אל תבוא נפשי בקהלם אל תחד כבודי״ (בראשית לג, ו). לכן ההכרזה ״וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי״ (שמות ב, א) מפתיעה מאוד. הביטוי ״איש״ בכל התנ״ך (לא בחלקים ההלכתיים, שם הוא מתפרש כפשוטו) משמעותו תמיד איש חשוב, אישיות, מנהיג. כמו ב״ויהי איש אחד... ושמו אלקנה... אפרת״ (שמואל א א, א), או ״איש יהודי היה בשושן הבירה ושמו מר״

לא באמצעות פגיעה באחרים, אלא על ידי חי״זוק פנימי. המדרש מקשר בין המנהיגות של בני עמרם לבין ההקפדה על אי התבוללות. וזו לשונו: ״ג׳ מינים לעולה כנגד ג׳ פרנסים טובים שנתן להם הקדוש ברוך הוא לישראל: משה אהרן ומרים; ד״א למה נאמר ג׳ מיני עולה כנגד ג׳ מדות טובות שהיו בידן של ישראל במצרים ובזכותן נגאלו: שלא שינו את שמם ולא שינו את לשונם ושגדרו עצמם מן הערוה״ (במדבר רבה). הבה נתפלל כי גם אנו נזכה לשלום פנימי ביו אחים, ולמנהיגים כמו משה אהרן ומרים.

הוכתב הוא ראש כולל 'ארץ חמדה'

למה ויתרנו על הרבנות הספרדית?

הדילים המתקמים עם ש״ס למינוי רבנים דתיים לאומיים מותירים את תפקידי הרבנות הספרדית בידי החרדים הלא ציוניים

האפשרי, אם בכלל, הוא שהציונות הדתית תתמוך ברב הספרדי של ש״ס בתמורה לתמיכה ברב האשכנזי מטעם המגזר. זאת בהנחה שהרב גרוסמן לא יגיש מועמדות לרב הראשי האשכנזי, שכן אז נראה שבחירתו מובטחת ושום דיל לא יכול להתרקם.

יש כאן ויתור מראש על תפקיד הרב הראשי הספרדי, מהלך שיש בו משום ניתוק משמעותי מאוד מהציבור הספרדי. יתרה מזו, יש בכך גם פגיעה ישירה, עמוקה וכואבת, ברבנים ציוניים שלרוע מזלם הוריהם נולדו מזרחה לקו רוחב מסוים ולכן נגזר עליהם שלא למלא אף תפקיד ציבורי, ככל הנראה לנצח.

כבר מזמן הפסקתי לספור את האנשים הראויים מאוד שאני מכיר ושפשוט לא יכולים לקבל אף תפקיד רבני ציבורי, מכיוון שהם גם ספרדים וגם חובשי כיפה סרוגה. כפי שראינו בעבר מספר פעמים, לציבור החילוני, אחרי כל ההצהרות והפופוליזם, הרבה יותר קל לסגור עסקאות עם אנשים 'מעשיים' מש״ס או מאגודה, מאשר עם 'משיי' חיסטים פנאטים' שבטוחים שמדינת ישראל היא התחלה של גאולה.

לציבור הציוני-דתי יש גם קושי בהנחלת אותה אידיאולוגיה לאומית לכלל הציבור בבתי הכנסת. ראשית, לרבים מציבור המתפללים טרמינולוגיית הגאולה כלל אינה נוגעת. שנית, רבני בתי הכנסת הם ברובם מש״ס, והגישה הלא ציונית היא השלטת באווירת בתי הכנסת. כמו כן שיש מקום לחישובים פוליטיים מסובכים ולמחשבות איך בכל זאת אפשר להגיע למצב של מינוי רב ציוני לתפקיד הבכיר, אולם הגיעה השעה להרחיב את יריעת החישובים. העובדה שהדילים היחידים שעליהם מדובר הם על מינוי רב אשכנזי היא בעייתית במיוחד.

מזמן כבר הפסקתי לספור את האנשים הראויים מאוד שאני מכיר ושפשוט לא יכולים לקבל אף תפקיד רבני ציבורי, מכיוון שהם גם ספרדים וגם חובשי כיפה סרוגה

בחודשים האחרונים אנו עדים לחידוש מרענן. לראשונה מזה הרבה מאוד שנים עתידים להתקדם מעט מינויים של רבני ערים חשובות, כאשר גם לרבנים דתיים לאומיים יש סיכויים להיבחר במקומות מסוימים, על ידי דילים, הסכמים ותרגילים פוליטיים שונים. ברוב המקרים, העיקרון של הדיל די פשוט: הציונות הדתית תתמוך במועמדי ש״ס לתפקיד הרב הספרדי, ובתמורה תתמוך ש״ס ברבנים מהציונות הדתית לתפקיד הרב האשכנזי. השיטה תאפשר להניע שני מהלכים חשובים - מצד אחד למנות סוף סוף רבני ערים במקומות שבהם המינוי נתקע והוקפא כמעט עשרות שנים, ומצד שני לקדם גם חובשי כיפות סרוגות לתפקידים רביניים חשובים.

עשיית דילים והסכמים פוליטיים מפוקפקים כדי למנות רבנים מותרה טעם רע בפה. היינו מאוד רוצים לחשוב שתפקיד הרב הוא רוחני בלבד, וששאלת מינויו של אדם לתפקיד כזה צריכה להיות מוכרעת על פי כישוריו התורניים ולא קשריו. ונראה שהשאלות הפוליטיות פוגעות פעמים רבות באיכותם של המועמדים (בהעדר הגדרה טובה יותר...).

אולם, גם לאחר שהגענו למסקנה שיש לשלם את המחיר ושיש מקום למינויים ראויים בדרך בעייתית, נותרת נקודה חשובה ועקרונית: מכיוון שהדילים היחידים האפשריים הם עם ש״ס (לפי חות כעת, אולי אחרי הבחירות גם הפתח הזה ייסתם), הדבר מונע לחלוטין את האפשרות למינוי רבנים ספרדים מהציונות הדתית.

קחו למשל את הבחירות הקרבות מאוד לתפקיד הרב הראשי של ישראל. ההסכם היחיד

בשיתוף אתר ישיבה Yeshiva.org.il

שאל את הרב

ברכה חוזרת על ברכים ורעמים

שאלה: התעוררתי באמצע הלילה ובירכתי על רעמים, חזרתי לישון וביום היה שוב רעם. האם אני יכול לברך גם עליו, או שהברכה הראשונה עדיין "תופסת"? השאלה היא מה נחשב הפסק לעניין ברכה על רעמים וברכים וכו'?

תשובה: אם ברכת קודם חצות הלילה וחזרת לישון שנת קבע - עליך לברך שוב. הגורמים המהווים הפסק הם או התפזרות העננים לגמרי או יום חדש. לגבי יום חדש, לא הולכים לפי השקיעה והזריחה אלא לפי שנת קבע בלילה. כלומר, אם בירך בלילה קודם השינה ואחר כך ישן שנת קבע - יכול לברך שוב ביום. ואם קם

מוקדם - יכול לברך אפילו קודם עלות השחר. ואם קם לאחר חצות הלילה ובירך וחזר לישון - נראה שלא יברך שוב, כי לגבי ברכות התורה כתב המשנה ברורה שאם קם לאחר חצות ובירך וחזר לישון אינו צריך לברך שוב, כי מסתמא כיוון גם על היום לאחר שיקום שנית, ונראה שהוא הדין לעניין ברכת הרעמים. ואף שיש מקום לחלק - מכל מקום ספק ברכות להקל.

הרב יאיר וסרטיל

לימוד מורה נבוכים

שאלה: האם ראוי ללמוד את הספר מורה נבוכים? שמעתי אומרים שלא כדאי מפני שאפשר

להגיע למכשול, ועוד שמעתי שהרמב"ם נחשב רק בספר משנה תורה.

תשובה: ספר מורה נבוכים נחשב מספרי היסוד באמונה היהודית, וחשוב שכל תלמיד ישיבה שלומד כבר כמה שנים (בגיל 20 ומעלה) יקבע בו סדר לימוד קבוע. כל לימוד יכול להביא את האדם למכשול, אך כשלומדים תורת ה' באהבה ובתנאימות ומתוך רצון לקבל התורה, ומתפללים שלא תארע תקלה, ה' לא ימנע טוב להולכים בתמים.

הדבר נכון בכל לימוד, הן בהלכה והן באמונה. וגדולתו של הרמב"ם בכל תחומי היהדות, בהלכה וגם באמונה. נכון שבתחום ההלכה דעת הרמב"ם

הרב יצחק בן יוסף

הרב זאב קרוב

לא מקנא בסינגפור

בניגוד לגישה הסינגפורית, המקדשת את המטרה גם במחיר אמצעים דרקוניים, ביהדות הדרך והכוונות חשובים לא פחות מהתוצאה

בעולם הערכי של התורה אין המטרה מקדשת את האמצעים. פעמים רבות מלמדת אותנו התורה ומלמדים חז"ל כלל זה. בהלכה מובא כי אדם שרוצה לקיים מצווה ולוקח בלא רשות חפץ כדי לקיימה, הרי הוא בחזקת 'מנאץ', ואינו מקיים את המצווה שרצה לקיים. רבי אליעזר בן יעקב אומר: אדם שגול סאה של חיטים, טחנה, לשה ואפאה, והפי' ריש ממנה חלה, הייתכן שיברך? ודאי שלא יברך, שהרי אין זה מברך אלא מנאץ, ועל זה נאמר "ובוצע ברך (הגוזל ומברך) - נאץ ה'".

כלל ידוע כי מצווה הבאה בעבי' רה, דהיינו מצווה שנתאפשרה על ידי עשיית עבירה, היא פגומה, משום שאין המטרה מקדשת את האמצעים. אנו מו' צאים בתורה שראובן מאבד את הבכור רה לטובת אחיו יהודה על כך שהחליף את המיטות, "יצועי אביו", מתוך כוונה טובה, אך דבר זה ציער את יעקב והוא אומר לו: "אז חיללת יצועי". יתרה מזו, אנו מו' צאים בנביאים שגם אם אדם מביא קרב' נות על פי ההלכה, אך כוונותיו אינן טהורות, הרי שאין הקב"ה מקבל את קרבנותיו. כך אומר הנביא יש' עיה: "למה לי רוב זבחים יאמר ה'... כי

תבואו לראות פני מי ביקש זאת מיד' כם". וכי הקב"ה לא ציווה להקריב קר' בנות ולעלות להגל לבית המקדש? אלא שאם ידיו של אדם מלאות בדמים, או אם אדם גונב אפילו בכדי להביא קרבן, אין הוא מקיים את רצון הבורא.

יש לשאול: מדוע? האם אין המטרה חשובה לנו, ומה אכפת לנו כיצד האדם הגיע אליה? לכאורה, אם בית המקדש נבנה - מה אכפת לנו כיצד, באיזה כסף והאם בנו אותו בשבת?

שתי תשובות לדבר: הראשונה, הדרך היא החשובה ולא התוצאה. אמרו חכ' מים: "לפום צערא אגרא". חשוב לנו כיצד אדם מגיע למה שמגיע. הדרך קובעת את הקשר הנפשי של האדם אל הדבר שאליו הוא שואף וצועד. כבר אמרו: "רחמנא לבא בעי". הקב"ה רוצה את לבו של האדם, הוא רוצה שאדם יבחר בטוב מתוכו ולא רק יראה 'פווה' של עושה טוב.

מה שבונה את העולם הרוחני של האדם זו הדרך וההכנה אל הדברים. כך

מסבירים הראשונים מדוע כמעט בכל המצוות יש כלל שמברך ואחר כך עובר לעשייה. הטעם לדבר כי הברכה היא מבררת את הקשר הנפשי של האדם אל המצווה, וזה מה שאנו מחפשים. אנו' נו לא מחפשים קופים ומקיימי מצוות אנשים מלומדה. אנו מחפשים אוהבי ה' ויראי שמו.

על כן, נאנס ולא עשאה, מעלה עליו הכתוב כאילו עשאה. בשעה שאדם עשה מצדו את כל המאמצים ונאנס, הרי זה כאילו עשה. שהרי היחס הנפשי הנכון נקבע בו.

הסיבה השנייה היא שהדרך היא קר' בעת את התוצאה. לא מדובר על משהו טכני. כלפי חוץ אולי הדברים נראים זהים: שני אנשים נראים מתפללים, שני בתים נראים כבית המקדש, אבל זהו רק דמיון חיצוני ותו לא. בעולם הערכי, אם הדרך שונה - גם התוצאה בהכרח שונה.

בתקופה האחרונה אפשר לקרוא ולשמוע אנשים רבים שמדב' רים בקנאה על סינגפור. יש במשרד החינוך מי שרואים בהישגים הלי' מודיים של ילדי סינגפור דוגמה לחיקוי, יש מי שעורגים לניקיון המופתי ברחובות שלהם ועוד.

אבל אנחנו לא רוצים ולא צריכים להיות כמו סינגפור בשום תחום. לא צריך ניקיון כמו בסינג' פור, הישגים לימודיים כמוהם או את ההצלחה כלכלית שלהם. זאת מכיוון שהדרך שלהם להגיע להישגים אלה אינה מוסרית ולעיתים אף רצחנית. הגרדום עובד שם ללא הרף, בתי הסוהר וקנסות גבוהים נמ' צאים על כל צעד ושעל.

סוגיית סינגפור מזמנת לנו בירור בשאלות יסוד בחיים. מה מטרנתנו, כיצד עלינו להגיע למימוש המטרה וכי' צד מודדים הצלחה. האם ניקיון וציונים גבוהים מלמדים על הצלחה? האם המטרה מקדשת את האמצעים? האם המטרה שיהיה נקי? האם המטרה שנעי' רים ישיגו הישגים לימודיים? אנו רוצים שאנשים יהיו בני אדם. אנו מעוניינים לחנך לניקיון ולרצינות בלימוד, אבל לא לאלף ולעשות בני אדם לעבדים.

הדברים נכונים לסוגיות רבות הק' שורות לחיים בארצנו. פעמים שאנשים מתירים לעצמם להתעלם מהדרך. אמ' צעים פסולים מצמיחים תוצאה מעור' תת, גם אם כלפי חוץ הדברים נראים טוב ויפה.

תפילות הקבע בישראל בהתהוותן ובהתגבשותן.

מאת עזרא פליישר. בעריכת שולמית אליצור וטובה בארי. ירושלים, הוצאת מאגנס, תשע"ב. שני כרכים [02-6586659]

פרופ' פליישר, שנפטר לפני שנים ספורות, היה משורר, חוקר לשון, ובעיקר גדול המומחים בדורנו בחקר התפילה והפיט. נוסף על כך היה מורם ורבים של רבים מהמלומדים העוסקים כיום בתחום הזה, וביניהם שני העורכות, שנטלו על עצמן עוד בחייו ועל פי הדרכתו לאסוף ולערוך ולסדר ולהדפיס את המאמ' רים הרבים שהדפיס בימי חייו, רבים מהם פורצי דרך ומיוחדים במינם.

בספר הענק הזה (קרוב ל-1,500 עמודים) מובאים 41 ממאמריו שעוסקים בתפילות הקבע, כולל כמה מאמרים שונים במנהגי קריאת התורה הארצישראלים. חלק חשוב ממחקריו עוסק בתגליות שעלו משרידי הגניזה הקהירית: לפני כעשרים וחמש שנה התפרסם ספרו 'תפילה ומנהגי תפילה ארץ-ישראלים בתקופת הגניזה', שהיווה פרי' צת דרך של ממש בחקר התפילה הקדומה, נוסחה והתפתחותה, וגם מאמרים בספר הזה עוסקים בגילויי הגניזה.

אחד ממאמריו החשובים, שהתפרסם בשנת תש"ן ועורר בשעתו רעש גדול, היה מחקרו הגדול על זמן קביעת הנוסח של תפילת הע' מידה, בו ניסה להוכיח, שלא כמקובל, שהנוסח הקבוע, שהוא בעי' קרו נוסח התפילה שלנו לגווניו ולשינויי' עדותיו, ניתקן רק ביבנה לאחר חורבן בית שני, למרות שישודותיו היו כמובן קדומים בהרבה. הוא ניתח בהרחבה את היחסים המורכבים בענייני נוסח התפילה בין התפוצה הגדולה בבבל, השמרנית יותר, לבין מרכזי התורה של ארץ ישראל שהרשו לעצמם לחדש ולשנות על פי שיקוליהם. בולט שכל דבריו מבוססים ומיוסדים על ממצאים, עתיקים וחדשים, ורק שילובם והסקת המסקנות הנובעות מהם הם פרי שיקול דעתו.

בדרך כלל יוצא פרופ' פליישר מהפרטים ומגיע אל הכללים, ומזיהויה סדרה של מנהגים עתיקים הוא מגיע אל התקנה היסודית

שיטת הסימנים. השיטה לזכירת הש"ס.

למסכת שבת. מ'סודו של הרב יהושע מרדכי שמידט. שבי שומרון, מכון 'ברכת יהושע', תשע"א. 169 עמ' [08-8841946]

בדורות האחרונים רגילים בדרך כלל להדגיש את

מעלת 'עוקר ההרים' על פני ה'סיני', ולהעדיף את החרף על פני הבקי. אמנם חז"ל מדגישים את הצורך בידיעת התורה ומחמירים מאוד באיסור השכחה, אך בדור התפוצצות המידע והנגישות הקלה למאגרים תורניים נראה שירדה חשיבות זכירת הידע. השאלה היא איך אפשר לצרף את הידע המינימלי הדרוש לבן תורה וק"ו לתלמיד חכם, והוא ידיעה יסודית בתורה שבעל פה ובעיקר בתוכן התלמוד הבבלי, עם הרצון להקדיש את מרב זמן הלימוד לעיון בעומקי הסוגיות?

לרב שמידט, תלמיד מובהק של הרב דב ליאור שליט"א, המ' שמש כרב היישוב שבי שומרון וראש הישיבה שביישוב, יש עצה: לדבריו, במאמץ קל יחסית ניתן להגיע לזכירה איכותית של דברי התלמוד בעזרת שיטה עתיקת יומין אותה פיתח והרחיב, והיא זכירת התוכן שבכל דף בגמרא בעזרת מציאת סימן הקשור לדף, שיהווה תזכורת תמידית לתוכן הכתוב בו. עם צוות מתלמידיו הכין טבלאות ובהן סימנים לכמה מסכתות, ועתה למסכת שבת הארוכה. כך למשל בדף קלח עמ' ב נמצאים שלושה נושאים, שאת

סודות הקואצי'נג היהודי. בשיטת BSD.

פשוטות, הנאה, תוצאות. בני גל. ירושלים, תשע"ב. 269 עמ' [www.bsdcoaching.co.il]

בני גל מופר לרבים כאחד מראשוני הפרסומאים המ' קצועיים במגזר הדתי. לפני כעשור, כשהוא בשיא ההצ' לחה, שם לב שהנושא המקצועי שהיה שנים רבות בראש מעייניו כבר אינו שובה את לבו, והוא החליט שהגיע הזמן למשהו אחר. לשינויים הצפויים בחייו מצא מדריכים ושותפים בין המומחים לאימון (coaching), שיטת חינוך אישית שהתחילה לעשות אז את דרכה בארץ.

בספר זה משתף אותנו גל בדרך הארוכה שעבר באימונו האישי, וכפי שהוא עצמו מגדיר: הוא מכניס את הקורא, מצויד במצלמה זעירה ומיקרופון רגיש, לתוך מפגשי האימון הפרטיים שלו ולעי' לילה ספרותית-אישית מיוחדת במינה, עד הסוף הטוב - הצלחתו לעלות לתורה ולקרוא את ההפטרטה "כמו גדול" בשבת בר המצווה

מקורות התפילות

שממנה נבעו והתפצלו מנהגים אלו. אך לעיתים קרובות הסדר הוא הפוך: דיון ועיסוק ביסוד הדברים, וזיהוי פרטי המנהגים במשך הדורות כמשתלשלים מהעיקר הגדול. כך למשל הגיע למסקנה שהקריאה החד-שנתית המקובלת היא הקדומה, וקריאת התורה התלת-שנתית דווקא היא השינוי והחדוש שהחזיק מעמד כמה מאות שנים בארץ ישראל ובסביבותיה, עד ששקע ונעלם עם ירידת מעמדו של היישוב היהודי בארץ ישראל. בכמה מאמרים עוסק פרופ' פליישר במחזורי תפילה עתיקים, ומציין לפני הקורא כל פרט בעל חשיבות שנמצא שבהם, כל שינוי סדר ושינויי נוסח ופיוטים עלומים ועוד ועוד, ושוב - כדרכו - הפרטים והכללים מוצאים להם מקום אלו לצד אלו.

בשנת תש"ע יצאו לאור בשלושה כרכים מחקריו על 'השירה העב' רית בספרד ובשלוחותיה', ספר שהוא עוד זכה לסדר בחייו, וגם מאמרי 'תפילות הקבע' שבספר זה נאספו והוכנו על ידיו, אך הוא לא הספיק לעורכם ולעדכם. שני מאמרים בספר נדפסו רק לאחר פטירתו, אחד העוסק בקריאת שמע של ערבית והשני בנוסחי התפילה בימות החג על פי מנהג ארץ ישראל.

על פי הכרעתו של המחבר ז"ל, בעיקר מפני שרצה לחסוך בכס' פי ציבור, צולמו המאמרים מתכתי העת והקבצים שבהם הם הודפסו לראשונה, וחוץ מאשר למאמרים בודדים ממש לא נעשתה עריכה חדשה ולא הוכנסו תיקונים בגוף הטקסט. לספר נוספו מפתחות מפרי רטים ביותר, כולל מפתח המקורות שנידונו ונתפרשו בספר; מפתח זה נפתח בספרות בית שני, הכוללת חלק מהספרים החיצוניים, כתבי יוסף בן מתתיהו והספרות הנוצרית הקדומה, כתבים שהעידו לפני פליישר כמשיחים לפי תומם על נוסחים עתיקים ומנהגי תפילה בתקופתם. בהמשך מובא מפתח התפילות, שתפקידו לסייע למעיין למצוא נוסחים עתיקים ובידורים בהקשר לתפילה מסוימת הדרושה לו, ואחריו מפתח עניינים רחב ביותר, כמאה עמודים, שעשוי להוביל את הלומד לכל פרט שמוזכר בספר גדול זה.

כולם אפשר לתמצת לדעת המחברים בביטויים שראשי התיבות שלהם הם קל"ח: א. קולות לכלית חתנים - כתי מצית הסוגיה העוסקת בהיתר לנטות ולפרק כילה כוז; ב. חרדה לדברי קדושה - לסוגיה הדנה בדרשת חז"ל שעתידיה תורה להשתכח מישראל; ג. חיוב קדושה לעד - תזכורת לברייתא המובאת שם בהמשך בשם רשב"י: "חס ושלום שתישתכח תורה מישראל" וכו'. שילוב של חזרות מסודרות עם אימוץ שיטת הסימנים הזו עתיד להביא, לדעת המחברים, ברכה רבה לעולם התורה. במקביל, מובן מאליו שכל לומד יכול לסדר לעצמו סימנים משלו, ולכך מיועדים דפים בסוף החוברת.

הרב שמידט מצא נדיבים שהתלהבו מהשיטה וסייעו לו להדפיס ולחלק את החוברות חינום בעשרות אלפי עותקים, ועל פי ההיוונים החוזרים היתה להן השפעה משמעותית על רבים. החלום "שאנ' שים יתחילו לדעת ש"ס" מתחיל להתגשם לאטו, וזה העיקר. ערך מוסף נמצא בכך שכמה מתלמידי ישיבת ההסדר 'ברכת התורה' שבשבי שומרון, תלמידי הרב שמידט, שותפים במלאכת היצירה הזו, אשר ממשיכה להיבנות ולהתפתח במלוא הקצב.

עשר השנים שעברו מאז ראשית הפרויקט עדיין אינן מס' פיקות כדי להגיע לדעה ברורה בתועלת השיטה בחשבון כללי, אבל הרבים שמרגישים עלייה לימודית ורוחנית בעקבות השי' מוש בה מספקים בעז'ה אינדקציה טובה להמשך, וימים יגידו.

שלו - באיחור של כמעט חמישים שנה...

המיוחד בשיטת האימון שפיתח המחבר הוא עשיית שימוש במקורות היהדות, מרבנו בחיי בעל 'חובות הל' בבות', עבור דרך רמב"ם, ר"ן, מהר"ל מפראג, האר"י הקדוש, הבעש"ט, רמח"ל, גר"א, הרב קוק ובנו הרצ"ה, הרב סולובייצ'יק, יבל"א הרב יצחק גינצבורג, ואף ימימה אביטל ועוד רבים אחרים, כדי להגיע לתוצאות חינוכיות-אישיות מיטביות.

אחרי ששיטת האימון היהודי כבר סייעה לאלפים - חש גל שהגיע הזמן להביא את עיקריה לתועלת הרבים בספר מודפס שעלילתו נעה כאמור סביב סיפור חייו האישי. ברוח הימים האלו מפוזרים בספר מדי פעם סימני ברכוק, שבסריקתם אפשר להגיע להמחשות בנושאים שונים הקשורים לספר דרך האתר המיוחד לו. אין ספק שזהו ספר מיוחד, מעניין, מעורר מחשבה, ואצל חלק מקוראיו בוודאי אף יביא לפעולה מעשית ואולי לשינוי חיובי בחייהם.

צרכנות ומשפחה

פינחס ורבקה קופר
pcooper@netvision.net.il

טיפוח חורפי

טיפים לשמירה על העור בתקופה הגשומה

- בפדיקור בחורף נקפיד שהציפורן תהיה קצרה במיוחד, מפני שנעל סגורה עלולה ליצור לחץ על האצבעות וציפורן שאינה גזורה באופן מקצועי עשויה להוביל לציפורן חודרנית.
- אוויר חם ולח משמש מצע להתפתחות פטרות עור וציפורן. הסובלים מהזעת יתר רצוי שישתמשו במוצרים סופגי לחות: טלק, גריב כותנה ותכשירים המכילים חומרים אנטי בקטריאליים המונעים התפתחות מצע חיידקים. בכך יימנע גם הריח הרע.
- הקפידו על רגל נקייה, השתמשו בסבון אנטיספטי בעל רמת חיטוי גבוהה במיוחד, עדיף סבון שמכיל שמן עץ הטה המגביר את רמת החיטוי.
- נגבו וייבשו היטב את כף הרגל לאחר המקלחת והשתמשו בקרם איכותי על בסיס סיליקוני, היוצר הגנה מפני לחות.
- לפני מריחת לק, מרחו גם לק בסיס היוצר הגנה מפני הצהבה. ציפורן שאינה מאווררת עלולה להצהיב.
- חתכים קלים שנוצרים בעור הידיים עלולים להוביל לעור מגורה וליובש מוגזם ואפילו מודלק בכף היד ובגב היד. על מנת לפתור בעיה זו השתמשו בחומרים דוחי מים המונעים את התייבשות הידיים. מומלץ להשתמש בחמאת שיאה העוטפת את העור בתחליב הנלחם ביובש. רצוי גם להשתמש באופן קבוע בכפפות בזמן
- עבודות הבית.
- מומלץ לשתות 8-10 כוסות מים ביום ובכך לנקות את הגוף מהרעלים ולהשיב לו את הלחות.
- הימנעו ככל האפשר מלהיחשף למפזרי חום ולתנורי חימום. עדיף להתלבש בשכבה נוספת מאשר לחשוף את עורנו לחימום חיצוני.
- עשו שימוש יומיומי בתכשירים דרמטולוגיים לעור יבש, המסייעים לשיקום ולהבראת העור ומעשירים אותו בלחות.
- גם במקלחת כדאי להשתמש בסבון המיועד לעור יבש.
- הימנעו מלבוש סינתטי ואטום. מומלץ ללבוש כותנה ובדים נושמים.
- בחורף הנידוף רב יותר מהעור, ועל כן הוא נוטה להתייבש. קרם לחות נכון ישמור על מאגר המים בעור וימנע איבוד מים דרך האפידרמיס. עור שנהנה מלחות גבוהה ייראה טוב ובריא.
- בשל אידוי המים, גם השפתיים נוטות להתייבש ולסבול מסדקים. שימוש בשפתון לחות עשיר ישמור עליהן מפני היובש.
- באדיבות חנה עטיה - מותג טיפוח הציפורניים O.P.I, וד"ר אינס ורנר - מומחית לרפואת עור ונשיאת החברה לכירורגיה דרמטולוגית**

שווה לדעת
‘כתר פלסטיק’, מתוך זיהוי צורך עיצובי ופרקטי המשדרג את חדרי הנוחיות והאמבטיות, מציעה מוצרים חדשים בעיצוב מקורי ומרענן: פח ומברשת אסלה דמויי ראטן, אשר עוצבו מתוך מחשבה על נוחות המשתמש ואסתטיקה בלתי מתפשרת. מבנה הראטן הקלוע מדמה אריגה ידנית תוך שימוש בטכנולוגיה חדשנית של פלסטיק איכותי ועמיד. מחירים: פח, החל מ-45 ש"ח; מברשת אסלה, החל מ-36 ש"ח. להשיג בצבעי לבן, שמנת, חום ואפור כהה.

חברת ‘מילסולושיין’ מציגה את ‘שף הדרך’ - ארוחות שף בשירות כשרות, במארז אישי עם מנגנון לחימום עצמי תוך דקות ללא שימוש במיקרו או תנור - פתרון מושלם לשעות חירום, לשהייה מחוץ לבית, לטיילים ולחופשות. הארוחות מגיעות במגוון טעמים ביתיים: אושפלאו - נתחי בקר עם אורז וירקות; גולש הונגרי עם תפוחי אדמה; קציצות בשר עם ספגטי; ונתחי שווארמה עם הום פרייז. לפרטים והזמנות: 03-6006669, www.chef-haderech.com.

מותג ערכות השתילה ‘גנצ'יק’ מוביל מהפכה אקולוגית במוצרים חדשים. הערכות החדשות כוללות שתי ערכות גינון במארז אחד, כשבתהליך פשוט, עטיפת המוצר הופכת לשתי אדניות ממוחזרות ובהן שני סוגי זרעים: פרחים ותבלינים או פרחים וירקות, פקק משפך לבקבוק סטנדרטי, דגלון וספרון הוראות הפעלה והסברים. המחיר: 49.90 ש"ח, בחנויות וברשתות המובחרות.

רשת הפיצה ‘עגבניה’ משיקה פיצת כוסמין דקה וקריספית העשויה מקמח כוסמין מלא, הנחשב לקמח האיכותי והבריא ביותר מבין הקמחים. הוא דל בגלוטן ועשיר בוויטמינים, חלבון וסיבים תזונתיים, קל לעיכול, מזין ובעל סגולות ריפוי. לכל סניפי הרשת כשרות מהודרת. לפרטים: www.agvania.co.il.

‘בייבי ג'וגר’ האמריקנית משיקה את ה'סיטי מיני GT' - טיולון 'מנהלים' לכל תנאי השטח - מדרכות ודרכי עפר, דשא ופארקים, חוף ים ושבילי טבע, המצויד בשפע פינוקים כמו: פטנט קיפול ביד אחת, בשלב אחד ובבת אחת; לגלגלי גומי מוקצף; ידית מתכווננת; גגון להצללה מושלמת; שלדת 100% אלומיניום ודושת מעצור בידית העגלה. מוצרי ‘בייבי ג'וגר’ מסומנים בכוכב המבטיח כי העגלה משווקת על ידי היבואן המורשה, עם אחריות מלאה לכל החיים ושירות VIP. לפרטים והתרשמות: www.babyjogger.co.il.

‘פרינרי’ מחדשת עם ‘רסק +’ - רסק עגבניות פלוס תוספות, שיאפשר לבשל בהנאה, ולהמציא בכל בישול טעמים ושלילובים חדשים. הסדרה מבוססת על רסק העגבניות המוכר בשילוב תוספות שונות כמו שום, עשבי תיבול מהמטבח האיטלקי, ציילי עוקצני ותיבול מרוקאי. המוצרים ללא חומרים משמרים וצבעי מאכל.

סופריטו מודרן

באדיבות מסעדת MODERN - 'מודרן', השף אבי פרץ

החומרים (ל-6 מנות)

- 900 גרם כתף בקר חתוך לקוביות 300 גרם
- ארטישוק ירושלמי קלוף וחתוך לטבעות עבות 300 גרם
- תפוחי אדמה 'דזירה' חתוכים לקוביות 300 גרם
- חופן ערמונים מקולפים 3 בצלים חתוכים לקוביות
- ענף טימין 4 קורט בהרט 4 חצי כפית פלפל שחור
- מלח 4 ציר בקר 2 כוסות יין אדום

אופן ההכנה

- מחממים סיר כבד וסוגרים את קוביות הבשר בשמן רותח 4 מוציאים מהסיר ומטגנים את הבצל עד להזהבה 4 מחזירים את הבשר, מוסיפים יין אדום ומצמצמים עד לחצי מכמות היין 4 מוסיפים את ציר הבקר עד לגובה מלא של הבשר 4 מביאים
- לרתיחה ומוסיפים את תפוחי האדמה והארטישוק 4 לאחר מספר דקות מוסיפים גם את הערמונים 4 לאחר רתיחה מוסיפים את התבלינים, מנמיכים את הלהבה לאש נמוכה ומשאירים מכוסה שעה וארבעים דקות 4 מעבירים את הסיר לתנור בחום של 120 מעלות ל-6 שעות נוספות, אך חשוב לבדוק לפני כן כי הנוזל מגיע עד גובה הבשר.

Bu
ביו-ו / הלבשה אישית

טרוסק
50% הנחה
על הפריט השני

אווה שאו
30% הנחה

חברת מועדון?
יש לך יום הולדת?
קבלי 49 ₪ מתנה

10% הנחה

לכלות ולבנות משפחה מדרגה ראשונה 10% הנחה על כל המוצרים בחנות! *יש כפל מבצעים על רוב מוצרי החנות

ניתן לקבוע מועד לקנייה פרטית ללא חוספת במחיר

פתוח רצוף 9:00 - 22:00 יום ו' 13:00 - 9:00 מוצ"ש - משעה אחרי צאת השבת עד 23:00

סנטר 1 (השדרה החדשה) רח' יפו 234, ירושלים טל. 072-2505540

המינהל האזרחי לאזור יהודה ושומרון

מועצת התכנון העליונה ועדת משנה להתיישבות

הודעה על הפקדת תכנית מפורטת מס' 232/1/3/1, שינוי לתכנית מפורטת מס' 232/1/3, ליישוב חשמונאים (רמת מודיעין). הנמצאת בגוש פיסקאלי חלק מחלקה וער אבו עפץ באדמות הכפר נעלין גבול התכנית: כמותחם בתשרית בקו כחול. מקום התכנית: רח' החרמון מגרש מס' 353, חשמונאים (רמת מודיעין), מועצה אזורית מטה בנימין.

מטרות התכנית:

- שינוי ייעוד מאזור מגורים א' (מגרש חד- משפחתי) לאזור מגורים א' מיוחד (מגרש דו משפחתי).
- חלוקת משנה במגרש.
- קביעת מגבלות והוראות בנייה בתחום התכנית.

בהתאם לסעיף 24/20/ לחוק תכנון ערים, כפרים ובניינים מס' 79 לשנת 1966, מודיעה בזה ועדת משנה להתיישבות על הפקדת תכנית מפורטת מס' 232/1/3/1, שינוי לתכנית מפורטת מס' 232/1/3 ליישוב חשמונאים (רמת מודיעין).

התכנית נמצאת במשרדי לשכת התכנון המרכזית בבית אל ו/או משרדי מהנדס הועדה המיוחדת לתכנון ובנייה מטה בנימין הנמצאת במשרדי המועצה בכתובת: פסגות ד.ג מזרח בנימין 90624, ויכול כל אחד לעיין בה ללא תשלום בימים ב', ג', ה' בשעות 14:00-10:00.

כל מי שיש לו עניין בתכנית ורואה עצמו נפגע ממנה, רשאי להגיש את התנגדותו המנומקת. התנגדות זו תוגש בכתב חמישה עותקים בצירוף כל המסמכים התומכים בהתנגדות, לרבות מפה או מסמכים אחרים המאפשרים זיהוי מקומו של הנכס שבבעלות המתנגד וכן המוכיחים את זיקתו של המתנגד לתכנית. באזורים לא מוסדרים, לא יילקחו בחשבון נסחי רישום של משרדי מס רכוש ללא צירוף מפה טופוגרפית מצבית הערוכה בידי מודד מוסמך המתארת את הנכס, מיקומו, גודלו, וכו', וכן לא תילקח בחשבון התנגדות בלתי נמוקת ומבלי שהותחה זיקתו של המתנגד לתכנית המופקדת. כן יש לצרף תצהיר, המאמת ע"י עורך דין והמאמת את העובדות שעליהן התנגדות מסתמכת. רשאי המתנגד לפרט את הצעותיו לשינוי התכנית אם ברצונו לכך. על המתנגד לפרט את כתובתו הפרטית וסמ' הטלפון שלו. את התנגדותו יש לשלוח למשרד לשכת התכנון בבית אל, ת.ד. 16 אל למשרד מהנדס הועדה המיוחדת לתכנון ובנייה מטה בנימין בתוך חודשיים מתאריך פרסום הודעה זו בעיתון.

אדריכלית נטליה אברבון
מימ' יו"ר ועדת משנה להתיישבות

מכרז למכירת רכב מועצה 01/2013

המועצה האזורית מטה בנימין מוציאה בזאת מכרז למכירת רכב מועצה בהתאם למפורט:

מס"ד	מ. רישוי	סוג הרכב + דגם	ק"מ	שנת ייצור/עלייה לכביש	טסט עד	מחיר מינימום	תוספות / הערות
1	45-130-59	איסוזה די מאקס 2*4 TDILS דאבל קבינה דיזל 3.0 (131 כ"ס)	כ- 358000	2005	01.01.14	42,500 ₪	תוספת וו גרירה
2	81-920-65	מאזדה 2*4 BT50 DX דיזל 2.5	כ- 215000	01/2009	06.01.2014	75,000 ₪	תוספת וו גרירה+ארגז סגור אחורי
3	54-966-69	ניסן ווינר 4*4 WD ידני דיזל 2.5	כ- 163000	12/2009	30.12.2013	82,500 ₪	תוספת וו גרירה+ארגז סגור אחורי
4	57-929-35	סטרואן ג'מפי (מספר מקומות נהג+8)	כ- 473000	2002	02.08.2013	22,000	
5	73-822-72	ניסן נבארה 4*4 Xe ידני דיזל 2.5	כ- 155000	2008	30.03.13	91,500	תוספת וו גרירה
6	72-002-57	איסוזה די מאקס 4*4 TDILS ידני דאבל קבינה דיזל 3.0 (131 כ"ס)	כ- 448000	2004	17.07.2013	40,000	תוספת וו גרירה+ארגז סגור אחורי

תנאי השתתפות במכרז:

- את כלי הרכב ניתן לראות בחניון המועצה בפסגות במהלך שעות העבודה בתאום עם מוטי הוך 052-5666249.
- הרכב יימכר במצבו הנוכחי ואין המועצה אחראית לגבי מצבו המכאני ו/או הבטיחותי ו/או מצבו החיצוני של כלי הרכב.
- את הצעת המחיר יש להגיש עד לתאריך 17.01.2013 בשעה 12.00 במעטפה סגורה לתיבת המכרזים של המועצה ביישוב פסגות, את הצעת/הצעות המחיר יש להגיש עבור כל רכב בנפרד.
- הצעה אשר תוגש לאחר התאריך המפורט לעיל לא תתקבל.
- יש לצרף להצעת המחיר צ'ק אישי בגובה 10% מהיקף ההצעה.
- על הוכנה במכרז להעביר תשלום מלא על הרכב עד שבוע לאחר הודעת הזכייה במכרז. במידה ולא יועבר תשלום, המקדמה תחולט ואופציית הרכישה תועבר למגיש ההצעה הגבוהה ביותר הבא בתור.
- העברת הבעלות תתבצע ביום המכירה ועל שם הקונה בלבד. תשלום בגין העברת הבעלות יחול על הקונה וזאת לאחר תשלום מחיר הרכב במלואו, ולפני קבלת הרכב לרשותו. עם העברת הבעלות יבוטל ביטוח הרכב וחובת הקונה לדאוג לביטוח הרכב.
- את ההצעות יש להגיש ע"ג טופס הצעת מחיר שאותו ניתן לקבל אצל מוטי /אירנה /אליעזר בטלפון: 052-8119572 אירנה, או ל: 052-5666249 מוטי או ל: 052-6071435 אליעזר או במייל בכתובת: motti@binyamin.org.il.

אבי רואה
יו"ר המועצה

50 | בשבוע | כ"א טבת תשע"ג, 3.1.2013

BU
הלבשה אישית

החנות המובילה בארץ בהתמקדות בך - הלקוחה!
חנות יוקרתית - ולא יקרה
מותגים מובילים מיובאים מאמריקה במחירים הנמוכים בארץ יחס אישי ומקצועי

מבצעים מיוחדים

טרוימק
50% הנחה על הפריט השני

אווה שאו
30% הנחה

חברת מועדון?
יש לך יום הולדת?
קבלי 49 ₪ מתנה

10% הנחה
לכלות ולבנות משפחה מדרגה ראשונה על כל המוצרים בחנות! *יש כפל מבצעים על רוב מוצרי החנות

ניתן לקבוע מועד לזמן פרטית ללא תוספת במחיר

פתוח ראשון 9:00 - 22:00 יום 1 9:00 - 13:00 מוצ"ש - משעה אחרי צאת השבת עד 23:00

10 נטר 1 (השדרה החדשה) רח' יפו 234, ירושלים טל. 072-2505540

לשיר בכול עם יהודה גרינבוים

שירה בציבור לכל אירוע

ערבי שירה בציבור

התאמת התוכנית והתכנים לכל קהל ולכל נושא.

נייד: 054-6717140 טלפקס: 09-7928467
e-mail: ygrin55@gmail.com
www.sing4u.co.il

מאוחדת
להיות בריא ולהישאר בריא

"עושים השתדלות לבריאות", מאוחדת תעניק לכל לקוחותיה רפואה אישית יוזמת

לראשונה בישראל תעניק מאוחדת רפואה אקטיבית ומותאמת אישית, כחלק מסל הבריאות הבסיסי. במפגש עם התקשורת הציג מנכ"ל מאוחדת, פרופ' אשר אליאני את מודל הבריאות החדש, המאפשר לכל לקוח מאוחדת לקבל בצורה זמינה תמיכה מקצועית המעודדת אותו לבצע את השינוי בחיים שיאפשר לו להיות בריא ולהישאר בריא. "מאוחדת אינה ממתנה שהלקוח יחלה אלא מסייעת לו לקיים אורח חיים בריא בכל ימות השנה".

במערכת הבריאות האמריקנית, מכנים זאת 'רפואה במעלה הנח' וזו לדעת הדרך היעילה ביותר של מאוחדת ושל אזרחי ישראל להתמודד עם תת התקצוב הכרונני של מערכת הבריאות הלוכה בכרסום מתמשך באחריות, במשאבים ובתקציבים הציבוריים המופנים לשמירה על בריאות האזרחים.

ד"ר רינת כהן מנהלת אגף רפואה ראשונית במאוחדת, הטעימה כי המודל החדש של המוקד לרפואה אקטיבית משום מהפכה משמעותית הן מבחינת המופקים על שמירת הבריאות של לקוחות מאוחדת והן מבחינת הלקוחות עצמם. חשיבותה של הרפואה המונעת והמודעות לאורח חיים בריא אינם מוטלים בספק. חשוב שהלקוחות ידעו, בשתפיסתנו, פעילות אקטיבית ומודעת לקידום בריאות, משמעותם נטילת אחריות ושיתוף פעולה בשמירת הבריאות.

ד"ר דוד מורל, ראש היחידה לתיאום מגזרים הוסיף "מניסיוני רב השנים בטיפול רפואי בלקוחות מהציבור החרדי והדתי לכל גוונים, עולה תמונה מצערת שציבור זה אינו מודע לחשיבות וחינוך אימוץ הרגלי אורח חיים בריא בכל הקשור לפעילות גופנית, תזונה בריאה ועוד. אין לי ספק כי אימוץ כללים אלה יוריד בצורה משמעותית את אחוזי התחלואה בקרב קהל היעד".

במסגרת אסטרטגיית הפעולה החדשה של מאוחדת יפעל מוקד ייעודי "מוקד בריאות אקטיבית", שייזום פנייה לכל לקוחות מאוחדת ויהיה נגיש וזמין עבורם בטלפון ובערוצי תקשורת מקוונת. יועצי הבריאות יגבשו המלצות לאורח חיים בריא עבור כל מבוסס על פי הפרופיל הרפואי שלו. במאוחדת מדגישים שלא מדובר באירוע חד פעמי אלא בפעילות אינטראקטיבית שתקפיד ליזום קשר עם לקוחות מאוחדת מידי מספר שבועות.

פרופ' אשר אליאני מנכ"ל מאוחדת, מדגיש: "למאחדת חשוב ולחזק ולקדם מהלכים של רפואה יוזמת ומונעת ולהגביר את תחושת המודעות של לקוחותינו לקחת אחריות, ולשמור על בריאותם. כדי להיות בריא נדרש מכל אדם לעשות השתדלות, מעט מאמץ יזום ומודעות אישית". פרופ' אליאני הדגיש כי, המהלך החדש מופנה לכל לקוחות מאוחדת וקרא להם להצטרף לתכנית הייחודית שמטרתה אימוץ אורח חיים בריא, מותאם לפרופיל הרפואי האישי.

תוכן שיווקי

חוי ארנפלד

כמעט בכל הארגונים משי לבים יועץ ארגוני ולרוב דורשים תואר שני רלוונטי בתחום. בעלות תואר ראשון בתחומי החינוך ועוד יכולות מעטה להגשים את עצמן עם תואר שני בייצור ארגוני. התואר יפתח בפניך הזדמנויות להשתלב ולהוביל בשוק העבודה. המי סלול האקדמי המכללה למנהל נעזר רבות בחיי ארגון פלד, יוזמת ומקדמת השכלה גבוהה לנשים חרדיות, בכדי לאפיין מסלול ייחודי לאישה החרדית המתחשבת באורח החיים וצרכיה הייחודיים. משך המסלול, כשנתיים, והוא יפתח אי"ה בחודש אדר, מרץ 2013. פתיחת הכיתה מותנית בכמות גרסאות מינימאלית. לבירורים והרשמה: 0547-100200.

קונקורד

בימים אלה נפתח בשעה טובה משכן האירועים הייחודי די 'קונקורד', אותו עיצב האדריכל אהרון אסטרדייכר. במשכן האירועים 'קונקורד' הושם דגש מיוחד על תכנון האולם, כך שיתאים למגוון רחב של שמחות ואירועים. צורתו הריבועית של האולם מעניקה לו יתרון עצום בתכנון אזורי ישיבה ורחבות ריקודים לפי כמות המשתתפים באירוע. למשכן האירועים 'קונקורד' כשי רות מהודרת של הרב לנדאו שליט"א. מיקומו המרכזי זי של האולם, ברחוב כנרת 2 בבני ברק, מעניק גישה נוחה, כשבמקום חנייה מוסדרת לרווחת באי האירועים. לפרטים ולהזמנות: 03-6776600.

ביום ראשון, כ"ד בטבת, ה-13.6, יתקיים א"ה יום פתוח בבית הספר לסייעוד שעל יד המרכז הרפואי 'שערי צדק'. הסבת אקדמאים לאח מוסמך או לאחות מוסמכת - R.N, בתוכנית של שנתיים וחצי בלבד, עם אפשרות ל-80 אחוז סבסוד של משרד הבריאות. הלימודים מתקיימים באווירה נעימה, על ידי צוות איכותי ומיומן. לפרטים נוספים, התקשרו: 02-6666693, או פנו בדואר אלקטרוני: school@szmc.org.il.

מכללת ורצברגר
בית החוגים
האמנות

לאהובי המחזור: 'מכללת ורצברגר' פיתחה מספר קורסים המאפשרים לימוד טכניקות ייחודיות - קורס קליעה בנייר, ליצירת תיקים וכלים מדהימים מניירות ושקיות מרשרשות של חטיפים - גם טעים וגם נעים; קורס תכשיטים ואקססוריוז מחומרים ממוחזרים - לעיי צוב עם בקבוקים, מכסים, פקקים ועוד. כדאי לראות את התצוגה המרהיבה במשכן המכללה: 'מכללת ורצברגר', רחוב ז'בוטינסקי 28, רמת גן. לפרטים והתרשמות בטלפון: 03-6731164 ובאתר: www.wac.co.il.

טאסוס
גריל ישראלי כשר

חווייה בלתי נשכחת במסעדת גריל הגורמה הכי שרה והמפוארת 'טאסוס', עם השף בן הולצמן. ארוחת גורמה עשירה, סוערת, גדושה בטעמים, ומשובחת ממטבחיו של השף, הכוללת פתיחים, ראשונות, עיקריות, תוספות, שתייה חמה וקינוחים מפנקים, ובנוסף... כוס יין במתנה. המבצע ממשיך לשלושה ימים נוספים בלבד: "אכול גורמה כפי יכולתך", רק ב-99 ש"ח ליחיד במקום ב-199 ש"ח, בכפוף לתקנון המבצע. מוצ"ש עד שלישי, כ"ג-כ"ז טבת (8.13-5.13). חגיגה בשפע ובחיים. רחוב ז'בוטינסקי 2, הוד השרון (על גבול פתח תקווה). טלפון: 09-9558000.

חברת 'תדיראן גרופ' מדווחת כי בתוך שבוע נגמרה המכסה שהוקצתה למבצע הגריטה ע"י משרד האנרגיה והמים. החברה פנתה בהחלטות למשרד האנרגיה בבקשה לקבל הקצאה נוספת והבקשה אושרה מיידית. באמקור' תולים את ההצלחה גם ביתרון הבלעדי שלה על פני שאר המקדמים: רק מקדמי 'אמקור' מעוטר בהתקן שבת למהדרין מן המהדרין ללא תוספת תשלום. המקדמי, מדגם NB 510, בנפח אחסון של 484 ליטר נטו, בדירוג אנרגטי B ובצבעים לבן ובו, יימכר במחיר מסובסד של 2,765 ש"ח, הכולל גם הובלה ופינוי המקדמי הישן בן 7 שנים ומעלה.

רוצים לרענן את ארון הבגדים, מגירת הני עלים או המכונית עם ניחוח מבושם? לסינו יש הצעה: 'סנו' פרש שקיות מבושמות - מארו הכולל 4 שקיות המפיצות ניחוח רענן בארוך נות, מגירות, מכוניות ועוד. את השקיות ניתן להניח או לתלות בכל חלל אכסון, ולהניח ניחוח עדין לזמן ממושך. את השקיות ניתן להשיג במאגזינים צבעוניים, בשלושה ניחוחות לבחירתכם: לבנדר, גלי ים, תה ירוק ופשתן מרענן.

רשת נעלי TO GO משיקה קולקציית חורף הכוללת מגוון רחב של דגמי נעליים אופנתיים, למראה יומיומי ולמראה ערב. הקולקציה מתאפיינת במראה מתוחכם ומעודכן בטרנדים העומדים - הגותי שכיב בתצוגות אופנה בינלאומיות ושילובי ניטים המסתמנים כטרנד החם של העונה, השפעות משנות ה-70 דוגמת עקבים מלבניים וג'והים ופלטפורמות קדמיות, נעלי בוקרים בסגנונות משודרגים העושים העונה קאמבק, נעלי סניקס עם שילובים מפתיעים וקולקציית אביזרים משלימה ומי רשימה הכוללת תיקים, חגורות, צעפים, ארנקים ועוד. לפרטים והתרשמות: www.togoshoes.co.il.

רשת 'איקאה' ישראל ממשיכה במסורת הסיילים השנתיים, המי תקיימים פעמיים בשנה, בחורף ובקיץ, ומכריזה על סייל החורף בו ייהנו לקוחותיה מאלפי פריטים בהנחה ממוצעת של 35% בכל מחלקות החנות, לרבות פריטים בהנחה של עד 50%. זאת, לעומת הנחה ממוצעת של 32% בשנה שעברה. המכירה תתקיים בין התאריכים כ"א בטבת עד ט' שבט, 20.13-3.13. הסייל יכלול אלפי פריטים במחירים אטרקטיביים מכלל המחלקות כדוגמת ספות, מטבחים, אמבטיות, ריהוט, כלי בית, טקסטיל ועוד. כל המוצרים המשתתפים בסייל מפורסמים באתר 'איקאה': www.ikea.co.il.

האינפורמציה במדור זה מטעם החברות ועל אחריותן עריכה: פינחס קופר

זמן ערך מוסף

על פי תקנות חדשות שנכנסו לתוקף בשבוע שעבר, זמן ההמתנה לקבלת מענה של נציג טלפוני בחברה נותנת שירות יהיה שלוש דקות לכל היותר. במידה ולא, חלה על החברה החובה לאפשר ללקוח לבחור אם להמשיך ולחכות למענה של נציג או להשאיר את פרטיו האישיים כדי שנציג יחזור אליו - ולא יאחר משלוש שעות.

בפועל, לא כל החברות מצליחות כבר לעמוד ביעד. אך מה על משרדי ממשלה שנותנים שירות? נראה שכאן המציאות שונה מעט. בתחילת השבוע מצאתי בתיבת המכתבים מכתב ממע"מ התובע סכום שמקורו ככל הנראה בטעות של המערכת. לא התעצלתי ועוד באותו היום התקשרתי למשרדי מע"מ בפתח תקווה על מנת לברר את העניין. ביצעתי בדיוקנות את הוראות המענה הטלפוני, כשאני עובר מסעיף לסעיף על מנת להגיע לפקיד בשר ודם, ושמחתי על יעילות המערכת כשנודע לי שאני נמצא בראש התור, וכי נציג יענה לשאלותיי בטווח משוער של שתי דקות.

ואולם, לאחר ששתי הדקות התארכו לכדי רבע שעה, ניתקתי את השיחה בהנחה שככל הנראה מדובר בתקלה. לאחר כמה דקות ניסיתי שוב. הפעם מצאתי את עצמי במקום השלישי ברשימת הממתנים. לאחר כעשר דקות שבהן כבר למדתי לשרוק את המוזיקה המושמעת קודמתי במקום

הראשון המוכבד. המענה הטלפוני היה זהיר יותר בהערכותיו ודיווח על זמן המתנה של "למעלה מעשר דקות". על מנת לשחרר את השפופרת, הצוואר והידיים הנחתתי את הטלפון, הפעלתי את הרמקול ותוך כדי המתנה הספקתי לעבור על כל הדואר האלקטרוני של השבוע החולף ולהתעדכן בחדשות. לאחר למעלה משעה תמימה התייאשתי וניתקתי את שיחה, תוהה מדוע על מע"מ כל כך גבוה אנחנו מקבלים שירות כל כך ירוד.

בתגובה לפנייתנו אומרים ברשות המסים: "רשות המסים מודעת לבעיית המענה הטלפוני במשרדה ופועלת באופן מתמיד לשיפורו ובמקביל להעברת חלק מהשירותים למוקד טלפוני מרכזי. נציין כי עד להשלמת המהלך של הרחבת השירותים במוקד הטלפוני המרכזי, נבחנים פתרונות לטווח הביניים, כגון: השארת פרטי הפונים וחזרה אליהם על ידי עובדי הרשות עוד באותו היום או למחרת".

לגבי משרד מע"מ בפתח תקווה, המשרת שלוש ערים, יישובים רבים ובכלל זה את יישובי השומרון, מבהירים ברשות המסים: "לנוכח היקף פעילות המשרד יש עומס רב של פניות. לפיכך מוצע במענה הטלפוני האוטומטי לשלוח את הפנייה באמצעות פקס אם לא התקבל מענה אנושי לאחר כ-15 דקות, אז הפנייה מטופלת במקצועיות, ביעילות ובמהירות".

כיסופים לגוש קטיף

הזריחה המחישה למשתתפים את היכולת של אנשי גוש קטיף בפרט ושל הציבור הישראלי בכלל להפוך חושך לאור. בסיום המסע, ממש לפני הזריחה, התאספו התלמידים לטקס סיום מרגש במעמד יו"ר מרכז ישיבות בני עקיבא הרב חיים דרוקמן, ראש מוסדות צביה הרב איתן איזמן ואישי ציבור נוספים.

בליל יום שלישי השבוע יצאו כ-2,500 תלמידי כיתה י' ממוסדות מרכז ישיבות בני עקיבא ורשת 'צביה', למסע כיסופים בעקבות מורשת גוש קטיף. את המסע יום לפני כשנה הרב בני נכטיילר. המסע החל בפעילויות בנושא בהנחיית רבני גוש קטיף, הרב יגאל קמינצקי, הרב גבי קדוש והרב איציק אמיטי, אשר העניקו מבט אמוני. בהמשך יצאו התלמידים למסע לילי בשמורת הבשור. ההליכה מהחושך אל

רבקי גולדפינגר

שבת לקבוצות

מלון פרימה גליל
מוצרי מהדרין
טבריה ***
רק 750 ₪ לזוג
פנסיון מלא

מלון ציפורי
ירושלים ***
מוצרי מהדרין
רק 999 ₪ לזוג
פנסיון מלא

קמפוס "יד בנימין"
גלאט מהדרין
רק 680 ₪ לזוג
פנסיון מלא

ברמות שפירא
הרי ירושלים
גלאט מהדרין
החל מ-769 ₪ לזוג
פנסיון מלא

שבתות חתן
שבתות קבוצתיות במבחר בתי מלון או בתי הארחה
רק 580 ₪ לזוג החל מ-
פנסיון מלא

אורון
077-7575937
www.ortonours.co.il

1700-70-5678
www.bgood1.co.il

בי-גוד B-GOOD

חולצות מודפסות

ייצור והדפסה לפי הזמנה
פריסת משלוחים ארצית

פסח מלכותי במחיר חלומי
גולדן קראון
עמק יזרעאל DLX+5
פאר מלונות הגליל

המלך שלמה טבריה *4
גלאט מהדרין לא שריה בפקוק הר"ג יעקב ג. שטרן

תוכנית | הופעות | טיולים | תוכניות ילדים

אלי: 050-5888814
אורית: 050-5444039
mnofesh.022.co.il | elimeir@bezeqint.net

הספר שיעשה ממך חכם

חכמת האדם
בפתגמים
3555 פתגמים
95 ש"ח כולל משלוח
להזמנות:
דוד 052-8987654

הכנה ללידה קלה

עמוד 41

נופש חורפי במלון עין גדי
נפרש חורפי
מחיר ספא חדש

טיולים | הרצאות | שיעורים | ערבי הווי
כ"ד-כ"ח סבת 6-10/1/13

1-800-350-545
www.nofeshdati.co.il

הסרת משקפיים בלייזר

במחיר קבוצתי
6500 ₪

במרכז הרפואי הטוב ביותר

חישל: 054-5538268

נאות דשא

נופש איכותי ותרבות ארגון שבתות עיון ושבתות חתן

שבת שירה/בשלח
בשיתוף הקרן לזיכרון לאליז נוסרמן ויז יד-טו בשבט 25-26.1.13
בנוסח יהודי מרוקו

שבת החודש/ויק"פ
כ"ז באדר 8-9.3.13

שבת הגדול/זו
יא-יב ניסן 22-23/3/12

פסח ברמות שפירא מחיר אטרקטיבי למחירי החלטה

שמעון: נייד 052-3611441 פקס: 08-9268663

מערכת: 03-9185555 לוח בשבע: 03-9185553
פקס: 03-9237777 • www.inn.co.il

בשבע
העיתון הנפוץ ביותר לציבור הדתי

שר החינוך גדעון סער עם תלמידים במערת המכפלה

חינוך יהודי לכולם.

ממשלת הליכוד ביתנו יזמה לראשונה ביקורי מאות אלפי תלמידים מהחינוך הממלכתי בכותל ובמערת המכפלה בחברון. תנו לנו את הכוח להמשיך את העשייה!

דתי לאומי מצביע הליכוד
ישראל ביתנו

עושים בגדול מצביעים בגדול!

כי יש דברים שרק מפלגת שלטון חזקה וגדולה יכולה לעשות.

הניגודים שממלאים את
עולמו של יונתן רזאל, אברך
בכולל ירושלמי שמופייע
בפני הקהל החילוני,
והשבועות הארוכים ליד
מיטת בתו מחוסרת ההכרה,
הולידו את אלבומו החדש
והמצליח 'בין הצלילים' | **דודו כהן 6**

יוצר שלם מכלב חצוי

רוצים לכתוב ספר ילדים? בחנויות
יש שפע של דוגמאות איך לא
לעשות זאת | **אסתי רמתי**

18

200 שנה לפטירת האדמו"ר
שחולל מהפכה בעולם
החסידות | **יואל יעקובי**

12

אבי סגל נזכר בנבואות
המופרכות של הפרשנים
הפוליטיים בבחירות הקודמות

04

לו הייתי דרעי

← והנה ח"כ דודו רותם, חבר בכיר במפלגת ה"רוסים הלבנים" של ליכרמן. בסוף אירוע השקת הקמפיין של הליכוד-ביתנו בבנייני האומה, ראיתי אותו הולך לאוטו ונורא קינאתי. תראו איזו חבילת כלונים (רוסים לבנים!) מפוארת הוא תפס שם לנכדים.

צילום סטנדרטי: ידידיה מאיר

תרבותי שלם, ההשקחה של מסורות של מאות ואלפי שנים, ההפיכה של בני עדות המזרח על כל העושר שלהם (ושל בני עדות אשכנז על כל העושר שלהם), לישראליות סתמית ומטומטמת אחת גדולה. מי שמאמין לא מפחד, ראש הממשלה תותח, בלבלי אותו, העיקר שיישכח שהוא בן של מלך, עם סגולה. לא שבת, לא כשרות, לא תורה, לא עדינות. במובן הזה, גזיות הפאות נמשכת ערב-ערב בפריים טיים.

4 השבוע חשבתי לעצמי שאולי בגלל שאנחנו כל כך רגילים לסיסמה של ש"ס, אנחנו לא שמים לב כמה היא משמעותית ומרגשת. ואני לא מתכוון לסיסמאות בחירות ברוח "דופקים אותנו כי אנחנו ספרדים", אלא לסלוגן שמלווה את התנועה מאז ימי הקמתה: "להחזיר עטרה ליושנה". כמה פשוט, כמה נחוץ. דרעי, עוזב אותנו מספירה קטנונית של אחוזי המזרחיים בתחומים השונים. בשנים האחרונות היו למדינת ישראל רמטכ"ל מזרחי, מפכ"ל מזרחי, נשיא מדינה מזרחי (למה אתם מחייכים?), שר חוץ מזרחי, שר אוצר מזרחי, שר ביטחון מזרחי, יו"ר כנסת מזרחית, יועץ משפטי לממשלה מזרחי, שלא לדבר על מנכ"לים ומנהלי חברות ובכירים בכל תחום במדינת ישראל. ועוד לא התחלנו לגעת בתחום התרבות, המוזיקה והבידור. בפעם האחרונה שבדקתי נינט נחשבה למאמי הלאומית ולא חווה אלברשטיין.

אבל עזבו, זה אפילו מעליב לספור ולמנות ככה, כי כאמור, אין משמעות לכל המספרים אלא למהות: מה זה רלוונטי שאתה "מזרחי" אם אתה מקבל על עצמך תרבות אוניברסלית וליברלית, שמוחקת את הזהות שהבאת מהבית? ואגב, אפשר לראות זאת באופן מוחשי: כשמישהו רק מתחיל להתקרב למקורות, פתאום הזהות המשמעותית והעמוקה פורצת ממנו. כשאביתר בנאי או מאיר בנאי מפסיקים לשיר רק על תל אביב, הם מגלים מורשת משפחתית שלמה שהסתירו מהם ומתחברים אליה, ומכוחה גם משפיעים באמת על התרבות הישראלית.

בשיא הקמפיין העדתי החדש, שמעתי את אחד מראשי ש"ס מביא את שאול מופז כדוגמה לאפליה. "הנה תראו", הוא אמר, "שמו את מופז בראשות קדימה ותראו איך זרקו אותו. בישראל מקפחים ספרדים". אז קודם כל, אף אחד לא "זרק" אותו. זה יקרה בעזרת השם בקרוב. הוא יתרוסס עם כל המפלגה חסרת הערכים שלו. אבל מה הקשר, ריבוננו של עולם, בין ש"ס והאידיאולוגיה שלה לבין שאול מופז? האם באמת יש מי שצורת החשיבה שלו היא עד כדי כך גזענית, שסתם בגלל מוצא משותף הוא כורך את עצמו עם אדם כה רחוק ממנו, עם מישהו שבעצם מתנכר לזהות הבסיסית המשותפת? האם הש"סניק המצוי מרגיש קרוב יותר רעיונית ורגשית למופז מאשר לפייגלין, אלקין, חוטובלי או בנט? האם מפעל חייו המופלא של הרב עובדיה יוסף הוא להקים בתי כנסת ומקוואות ושיעורי תורה, או סתם לשמר איזו אחוות מזרחיים דפוקים?

5 ואולי אני כל כך מאוכזב כי בתוך תוכי רציתי להיות מנהל הקמפיין של ש"ס. תנו לשד העדתי לישון, הייתי אומר להם, בואו נדבר אל ההורה שהילדים עוזבים אותו באמצע קידוש כדי לבדוק מה חדש באיפון. אל מי שמרגיש שהוא לא מצליח להעביר לדור הבא את ערכי היסוד, את לימודי הליבה האמיתיים. ואין מישהו שיכול לעשות את כל זה כמו אריה דרעי הכריזמטי, שזוכה בשנים האחרונות לפיתחון פה ולחיבוק תקשורתי כמו שאף אשכנזי לא קיבל מעולם. רק שיפסיק כבר עם הדיבור המיושן הזה על אפליה, ויחזור למסרים העוד יותר ישנים, העתיקים. הגיע הזמן להחזיר את עטרת ה"להחזיר עטרה ליושנה".

1 השבוע, לרגע אחד, הצטערתי פתאום שנולדתי אשכנזי. זה מאוד סיקרן אותי לדעת איך מרגיש באמת, בבטן, בן עדות המזרח בימים אלה. נראה לי שלו הייתי מזרחי, הייתי פשוט נעלב מהנחת העבודה הזאת של ש"ס שאם רק יגידו לי שדופקים את הספרדים, אז זה מיד יעבור. זו בעצם הגזענות הכי גדולה. לחשוב שלא משנה מה אתה עושה בחיים וכמה הצלחת, תמיד בתוך תוכך מסתתר איזה פרענק קטן שמרגיש שכולם לא סופרים אותו, ואם מישהו רק יבוא ויצית בך את השד הזה - תלך אחריו באש ובמים. אבל טוב, כל אלה הן מחשבות של הונגרי (כלומר, ישראלי בן ישראלי בן הונגרי) שמנסה להיכנס לצפונות ליבו של ש"סניק.

2 אז להרגיש לא אוכל, אבל עם עובדות מותר לי להתווכח, נכון? אריה דרעי כתב השבוע כך: "המציאות הזאת מדברת מתוך גרונם וקורות חייהם של לא מעט מזרחיים, שדווקא למדו לימודי ליבה, הוציאו בגרות והשקיעו באקדמיה. גם הם נתקלים שוב ושוב בתקרת הזכוכית שאותה חזרתי לנפץ. כן, גם בדור הזה לא מעט מזרחיים נושאים עימם את הכאב ואת תדהמת המפגש מנוכחותה של האפליה העדתית, של הסטראוטיפ האנטי-מזרחי המגביל, עוצר ההתקדמות, המעליב. גם היום זה עדיין קורה לנערים ונערות ממוצא מזרחי ובוודאי למבוגרים יותר. בבית הספר, בתנועות הנוער, באוניברסיטה, כשהם באים לראיון עבודה או לפגישה ראשונה, רבים מהם מתקשים לעכל את העובדה, שעם שם משפחה שונה או צבע עור שונה, האפשרויות שלהם להתקדם בחברה הישראלית היו טובות יותר". לא יאומן. הדברים האלה לא נכתבו בשנות החמישים והשישים, אלא השבוע בעמוד הפייסבוק של אריה דרעי. והם לא מתייחסים לאפליה המבישה בחלק ממוסדות הלימוד האשכנזיים של החרדים, אלא לאקדמיה, למקומות עבודה ולתנועות נוער במדינת ישראל.

הלוואי שבני הנוער היו יודעים בכלל מאיזו עדה הם ומה המורשת של אבות אבותיהם. הרי הנוער הישראלי של היום כולו עדה אחת. צ'חצ'חי? אשכנזי? עיראקי? אחים! בני אותו ערוץ נחנו

וממשיך דרעי וכותב: "העובדות הן ברורות. גם מי שלא יודה שהאפליה השקטה נגד המזרחיים עדיין רוחשת מתחת לפני השטח, ייאלץ להסכים כי הפער העדתי עדיין קיים ומאיים. קחו לדוגמה את המערכת הפוליטית: אם לא די בכך שבראש שום מפלגה גדולה אין מועמד מזרחי, שלא לדבר על להעז לחלום על מועמד לראשות הממשלה, הרי שכשבוחנים את הרכבה הצפוי של ממשלת נתניהו הבאה, מגלים ששום מזרחי לא מיועד להשתבץ אפילו באחד התפקידים הבכירים: ביטחון, אוצר, חוץ, ואף לא בתיקים הבאים בחשיבותם: חינוך ומשפטים. לא מדובר כאן במאבק על ג'ובים למזרחיים, אלא בניסיונות לשנות מציאות פוליטית שמעצבת את היחס למזרחיים, ואף את תודעתם העצמית של המזרחיים עצמם ובפרט של בני הנוער שלנו. בני עדות מזרח בתפקידים מיינסטריאליים בכירים ישנו סטראוטיפים ותפיסות גזעניות, וישקמו את האמון של בני הנוער שלנו בעצמם". סוף ציטוט.

אני לא יודע מה יותר חמור: להניח שדרעי לא מאמין במה שהוא כותב והכול סתם תעמולת בחירות זולה, או להניח שהוא כן מאמין ושככה הוא באמת מרגיש. אפליית צעירים על רקע עדתי בתנועות נוער? לשקם את האמון של הנוער המזרחי בעצמו? הלוואי שהם קודם כל היו יודעים בכלל מאיזו עדה הם ומה המורשת, המנהגים והמסורת של אבות אבותיהם. הרי הנוער הישראלי של היום כולו עדה אחת. צ'חצ'חי? אשכנזי? עיראקי? אחים! בני אותו ערוץ נחנו.

כולם פה חיים מפיה של אותה מועצת חכמי התורה: אייל שני, צביקה הדר, גורי אלפי, אלירז שדה. האם מישהו מהרשימה הזאת מייצג על המסך ערכים של עדה מסוימת? מנהגים? שורשים? האם יש משמעות לעובדה שאורנה בנאי היא בת למשפחה שמקורה בפרס וליאור שליין נצר לייקים מגרמניה? האם יש איזשהו הבדל תרבותי בין אלי פיניש המזרחי למריאנו אידלמן האשכנזי? הם כולם עבדים נרצעים של מרן אחד: הרייטינג.

3 אז נכון, יש גם נוער נפלא, לומד, מתנדב, ערכי. אבל בשבוע שעבר, סביב עוד משבר תקציבי בערוצים המסחריים, שמעתי את אחד הבכירים שם מתראין ומסביר למה צריך לאשר להם הקלות: "אין מדינה מערבית שיש בה נתון כזה: 40% יושבים מול מאסטר שף. 40% מול ריאליטי בישול! ישראל היא המדינה היחידה בעולם שמביאה נתונים כאלה. אל תפגעו בזה. עזרו לנו להמשיך". אין מה לומר, אור לגויים. אז מה תגידו, שדווקא ליהקו לשם דתי-מחמד שלא מוכן לבשל חזיר, או מזרחי-מחמד שמביא כמה מתכונים חריפים-אש? פה, בדיוק פה, בזירה שכולה תרבות וזהות ומורשת, מגיע התפקיד הגדול של ש"ס. הקיפוח העדתי של שנות המדינה הראשונות הוא כבר לא הנושא. נכון, היו עוולות. הם אכן היו ישראל השנייה, אבל מאז הגיעה ישראל השלישית (מרוסיה) והרביעית (מאתיופיה). ברוך השם, הפערים מצטמצמים, וההבדלים בין העדות גם לא ניכרים כל כך בבני הדור השלישי. אתה יכול לשמוע לא מעט צעירים שהם "רבע תימנים, רבע פולנים, רבע עיראקים ורבע אמריקאים". אבל מה שעדיין נמצא כאן, ובגדול, זה לא הקיפוח העדתי אלא הקיפוח הדתי. המחיקה של עולם

כשלבני ניצחה

ממנה את מעט התחכום שיש בה. ההעדפה של פרובוקציות והטחות עלבונות על פני מהות היא חלק מתקשורת רחבה יותר שעושה לעצמה עבודה קלה ולא מאתגרת, תקשורת שפונה לקהל דרך יצרים אפלים ולא דרך המוח. אבל זהו, מספיק כבר לדבר על ניסים משעל.

חוקים אופנתיים

יש לי חדשות בסדר גודל של אדם-נשך-כלב: קניתי לעצמי בגדים. בקניון. מותגים. במבצע, ברור שבמבצע, אל תגזימו. בינתיים, עד שאוריד חמישה קילו כדי שבגדי המלך החדשים גם יעלו עלי, הגעתי לתובנה אחת חדה כשמש - בבחירות הקרובות אצביע למפלגה הראשונה שתבטיח להעביר את תשעת החוקים החשובים הבאים:

א. מחיר חולצה שנמכרת במבצע 1+1 לא יהיה גבוה פי ארבעה ממחיר חולצה שנמכרת במבצע 2 ב-100.

ב. יצורפו פתקי תרגום לחולצות עם כיתובים מקושקשים. בשלב ב' יצורף גם פירוש קצר של האיוורם המודפסים על החולצה. חולצות שלא יורו לה לא יהיה הסבר מניח את הדעת יימכרו כמטליות לצחצוח כלי כסף.

ג. לחגורה יש תפקיד פרקטי אחד, ואחד בלבד: למנוע ממכנסיים של אנשים שמנמנים ומעלה לצנוח ארצה. לכן, כדאי מאוד שרוב החגורות בחנות יהיו ארוכות יותר מהיקפה של הכרס.

ד. בכל חנות בגדים שמכבדת את עצמה יהיו מכנסי ג'ינס גם לאנשים נורמלים, כלומר אלה שלא מבלים שעות מדי יום בחדרי הכושר.

ה. לעולם לא יטיל המוכר מבט ספקני בקונה שמבקש לעצמו מכנסיים במידה 46. לא, אני לא מתכוון למישהו מסוים, למה?

ו. גודלם של תאי הלבשה יותאם לגודלה המינימלי של סוכה כשרה. כמו כן, בכל תא הלבשה יותקן ראי אחד לפחות, כדי שנוכל לעשות פרצופים חמוצים לעצמנו בלי הפרעה במקרה שהבגד לא יעלה עלינו.

ז. אנשים כמוני, כלומר חסרי ביטחון בגבריות שלהם, לעולם אינם יודעים לאיזה מגדר מיועד כל בגד נתון, גם אם מדובר בעניבת פפיון. לפיכך, יש לציין על כל מדף או מתלה אם הבגדים שנמצאים שם הם בגדי גברים, בגדי נשים, גם וגם או לא החליטו.

ח. חנות שמוכרת נעליים מתוצרת סין לא תוכל בשום אופן להיקרא "נעלי מרקו".

ט. טלית קטן היא בגד, ויש למוכרו בחנויות הבגדים בקניונים, לא רק במרכז המסחרי רבי עקיבא של החרדים. ושיהיו גם ציציות הרב וואזנר, כן?

הביתה רק אחרי שיחזיר את גלעד שליט... במרוץ נגד השעון אין לאולמרט בני תחרות שלוחצים להגיע אל קו המטרה. אף אחד מהמתמודדים, נתניהו לבני או ברק, לא ממש משתוקק ולא ממש יוצא מגדרו לטבול את הידיים בעסקה" (סמדר פרי, 'ידיעות אחרונות').

ועוד משהו: ב'מעריב' פורסמו באותו יום חמישה תרחישים אפשריים להקמת קואליציה: א. ממשלת רוטציה ליכוד-קדימה. ב. ממשלת אחדות לאומית (בלי רוטציה, כנראה) קדימה-ליכוד. ג. ממשלת ימין בראשות בנימין נתניהו, בלי קדימה והעבודה. ד. ממשלה צרה בראשות לבני, אשר כוללת את העבודה, ישראל ביתנו ויהדות התורה. ה. ממשלת אחדות לאומית בראשות נתניהו, הכוללת את קדימה, העבודה וש"ס. למותר לציין ששום תרחיש לא התממש במדויק. המציאות, מתברר, מורכבת יותר מנבואות בעיתון. לתשומת לב הקורא המבולבל במערכת הבחירות הנוכחית.

קרבות באוויר

משהו משונה קרה בשנים האחרונות לפאנליסט ערוץ הספורט אייל ברקוביץ': זוויות פיו ירדו כלפי מטה והחלו משוות לו הבעה של אמסטף. לא פלא שחווית הצפייה בברקוביץ' בערוץ הספורט שונה לחלוטין מההאזנה לו ברדיו תל אביב. הקלילות וההומור שהוא משדר ברדיו הפוכים לנרגנות ותוקפנות חסרות חן על המסך הקטן. העקיצות הסדרתיות שלו כלפי חבריו לפאנל 'שער השבת', שהיו אמורות להיות מצחיקות, נשמעות בעיקר יהירות ולא נעימות.

לערוץ הספורט אין בעיה עם כל זה. שם כבר מזמן קידשו את הצעקנות והנשכנות-לשם-נשכנות כערך תקשורתי. זה החל בתוכנית 'יציע העיתונות', ולאט לאט התפשט ל'שבת ביציע' ול'שער השבת', וזה עוד מבלי להזכיר את תוכנית הספורט הווכחנית של 'רדיו ללא הפסקה' המוגשת על ידי כוכבי הערוץ הטלוויזיוני. השחקנים הצעקנים משתנים - פעם זהו מאיר איינשטיין, פעם צביקה שרף ופעם אחרת ברקוביץ' - אבל הקונספציה זהה: לצעוק זה מעניין ואטרקטיבי ומושך רייטינג; המהות חשובה, אבל פחות. בקרוב אמור לשוב לשידור גם רון קופמן, מה שאומר שהדציבלים רק יעלו. כי למה לסמוך על דיונים ענייניים, תובנות מקוריות או כימיה בין חברי פאנל, אם אפשר למשוך את קהל הצופים באמצעות קרבות גלדיאטורים?

תרבות הפופוליטיקה לא נולדה בתקשורת הספורט. זו רק מעצימה אותה ומורידה

הנה עוד כמה נבואות עיתונאיות מאותו יום, רק כדי להזכיר לכולנו את תאריך תפוגתן של פרשנויות פוליטיות. טוב, וגם קצת כדי לשעשע את עצמי. הציטוטים הבאים פורסמו כולם בבוקר שאחרי הבחירות הקודמות, כלומר לאחר שפורסמו המדגמים ועוד לפני שנודעו תוצאות האמת. את העבודה הקלה יותר - הצהרותיה של ציפי לבני עצמה - אשמור להזדמנות אחרת.

"הפתרון המתבקש הוא רוטציה: שנתיים תשרת לבני כראש ממשלה, שנתיים ישרת נתניהו" (נחום ברנע, 'ידיעות אחרונות'). "רשמו לפניכם, הבחירות לכנסת הבאה יתקיימו בקיץ 2010" (איתן הבר, 'ידיעות אחרונות').

"לכולם ברור שעם רסיסי המפלגות שיאסוף נתניהו, אם יצליח, הוא לא יחזיק הרבה זמן" (שלום ירושלמי, 'מעריב').

כיום, ערב הבחירות לכנסת ה-19, קשה למצוא אנשי תקשורת שיתוכחו עם ניצחונו הצפוי של בנימין נתניהו בבחירות. אפילו ב'ידיעות אחרונות' יודעים שראש הממשלה הנוכחית ירכיב גם את הממשלה הבאה, ותהיו בטוחים שכבר עכשיו עובדים שם על הכותרת הראשית המסתייגת ליום שאחרי. אני מהמר על משהו בנוסח: "מבוכה לנתניהו: לבני צמצמה את ההפרש מהליכוד-ביתנו ל-22 מנדטים בלבד".

כמובן, לשם כך צריכה ציפי לבני לספק את הסחורה, אחרת עוד ייאלצו בידיעות לשלוף מהכובע פעם נוספת את אהוד אולמרט.

לקראת סיום הקדנציה הנוכחית, שלטונו של נתניהו נראה בתקשורת נצחי מאי פעם. שזה נחמד כשנוכחים כיצד בתחילת הקדנציה עדיין פנטזו שם על ראש ממשלה אחרת. מי זוכר היום את הימים שאחרי

הרבה מדי ומוקדם מדי. ציפי לבני מכריזה על ניצחונה בבחירות, לפני ארבע שנים. צילום ארכיון: פלאש90'

"קדימה תיאלץ להכריע אם תצטרף לממשלת נתניהו ותעניק לה דימוי מרכזי ומתון יותר, או תישאר באופוזיציה עד שהממשלה תיפול, וזה לא ייקח זמן רב" (יוסי ורטור).

"העובדה שקדימה... יצאה ממערכת הבחירות כשידה על העליונה מעידה על היותה גורם מכריע ובר-קיימא בפוליטיקה הישראלית" (סבר פלוצקר, 'ידיעות אחרונות').

"בנושא אחד, שנצמד בעקשנות לקמפיין הבחירות, הושגה הסכמה גורפת שקטה: ראש הממשלה היוצא, אולמרט, ילך

בחירות 2009, כאשר העיתוננים הכתירו את ציפי לבני כמנצחת הגדולה, מתוך אמונה ושכנוע עצמי ש-28 מנדטים זה יותר מ-27. ייאמר לזכותו של לא אחר מבין כספית, אז עדיין ב'מעריב', שהוא היה הראשון לזהות את הסיכוי האפסי של לבני להקים ממשלה. ביום שאחרי הבחירות ההן, כתב כספית כי "על פי בכירים בליכוד, אין מצב שאיווט ליברמן לא ימליץ על ביבי... גם לליברמן יש גבולות וקווים אדומים". עיתונאים אחרים היו הרבה פחות חד-משמעיים לגבי הרכבה של הקואליציה הבאה.

החדר החמישי עלינו!

לשבוע ימים בלבד!
קונים דירת 5 חדרים מפוארת במחיר של דירת 4 חדרים

בנקודה הגבוהה ביותר באריאל, בשכונת מוריה האיכותית, מוקם פרויקט קבוצות הרוכשים היוקרתי OPEN VIEW. 3 בנייני בוטיק מרהיבים בני 4 קומות בלבד, בתכנון משרד אדריכלים מוביל, המשקיפים על פנורמה נדירה ביופייה של הרי שומרון. שכונת אריאל והמרכז האוניברסיטאי. זוגות צעירים, משפחות המבקשות לשדרג את איכות החיים או משקיעים המחפשים השקעה מניבה - OPEN VIEW מעניק לכם את האפשרות ליהנות מכל היתרונות בפרויקט אחד. יצירת מגורים מושלמת במיקום מושלם, מול האוניברסיטה.

מפרט טכני פנימי וחיצוני יוקרתי, הכולל בין השאר: לובי מפואר עם מעלית • חיפוי מבנה מאבן ירושלמית • מרפסות שמש בכל דירה • ריצוף 60x60 גרניט פורצלן • דלתות פנים יוקרתיות • הכנה למזגן מרכזי

לבחירתכם, מגוון דירות גדולות ומרווחות: **דירות-גן בנות 5 ו-6 חדרים, דירות 4 ו-5 חדרים עם מרפסות שמש, מיני-פנטהאוזים, ודירות גן בקומות הגבוהות!**

OPEN VIEW
אי ירוק ופסטורלי מול האקדמיה

משרד מכירות: 'מפתח העיר' מרכז מסחרי אורי בראון 6 אריאל

1-700-5555-76

נאמן ומלווה
הפרוייקט עו"ד
יורם הכהן

”**אדם שמתפלל שהילדה שלו תזיז את האצבע או תגיד מילה - ברור שהוא משתנה. עד עכשיו כשהיא מתקשרת אליי בטלפון אני מתמוגג מאושר. תהליך הנס לא היה רק שרבקי התעוררה ואמרה "היי אבא", אלא זה היה עוד להתפלל, עוד לתקן את עצמי, עוד לראות במה אני יכול להיות יותר טוב**

”**בישיבה מעריכים אדם שנכנס, מכבה את הטלפון הנייד ומפנה חצי מהיום שלו בשביל ללמוד תורה. חברה מתוקנת לא שופטת אדם סביב השאלה האם הוא יפה או גיבור. האדם נמדד לפי המידות שלו, החריצות שלו, הצניעות שלו, עמל התורה שלו. זה יותר חשוב להם מאשר עוד כתבה בערוץ 2**

פעם. לא יודע, אחי. אלה שאלות קשות מדי (חושב ממושכות). יש בזה שתי רמות - אחת תורנית ואחת אישית. ברמה התורנית - לא נראה לי. כמובן שיש אנשים שחייבים את זה לעבודה, וגם אז - כל אחד צריך למצוא את הדרך שלו לברר שהוא משתמש בזה ממש רק לצורך. בכל אופן, במקרה שלי, בצורה אולי מפתיעה, הגעתי למסקנה שהמקצוע שלי לא דורש להיות מחובר לאינטרנט. יש לי חברת תקליטים, אנשי יחסי ציבור ומפיקים שנמצאים בקשר עם כל הפרסום והרשתות החברתיות, ומעבירים אלי דברים חשובים וברמה מוזיקלית נטו. אני דואג להיות מעודכן כל הזמן, לשאול ולשמע דברים חדשים. גם כאמון אני לא רוצה להיות מושפע מדי ממה שחושבים וממה שרוצים, אלא להיות קשוב למעיין הטהור. אני גם ראש המשפחה, ומה שעובר דרכי מגיע למשפחה בסופו של דבר - מושגים, שאיפות, רעיונות, אווירה. אני לא מרגיש שאנחנו כמשפחה מפסידים משהו. בכל אופן, אני מנסה לקבל את זה ממקור אחר, ממקור התורה, מהאנשים, מהחברים ומהמשפחה.”

יצא שעד עכשיו דיברנו בעיקר על קונפליקטים, מה שמחדד אצלי את התחושה שאתה לא רק איש של ניגודים, אלא אדם שממש חי ויוצר מתוכם.

”בכנות? אני חי את הניגודים עד הקצה. לפעמים אני חושש שזה ניסיון לברוח מהכרעה, ואומר לעצמי: 'יונתן, אתה מנופף בחיים תחת ניגודים, אבל אולי זה בסך הכל חוסר יכולת להכריע'. אני חייב להיות כן ולהודות שאולי זה נובע מחוסר יכולת להכריע. מאידך, הרי החיים שלי התגלגלו כך. צמחתי מתוך הניגודים.”

יותר דומה לבטהובן

גם במוזיקה, מספר יונתן בחיך, קשה לו להכריע. לא בכדי הוא השקיע כחמש שנות עבודה בכל אחד משני אלבומיו. אבל מסתבר שמאחורי "בין הצלילים" היו, לפחות בגלגוליו הראשונים של האלבום, צלילים שונים לחלוטין. בהתחלה היתה ליונתן פנטזיה לשבור את ההגה למחוזות מוזיקליים אחרים לגמרי. לא פסנתר ואווירה קלאסית, אלא אלקטרוניקה, אולי רוק, אולי טוויסט חסידי בכלל.

זוכר שכבר מילדותי נמשכתי לשם, לטוטאליות הזו, לזה שכחברה - גם אם לפעמים זה חיצוני ולא אמיתי בכל פרט ופרט - הם חורמים על דגלם את המסירות לתורה, ללימודה ולמה שהיא דורשת ממך כאדם ללא פשרות. אדם שצריך לבחור לעצמו דרך, צריך לבחור את מה שהכי קרוב למה שהוא מאמין בו.”

השאלה היא למה לא לבחור במקום הלא מוגדר, כמו שעושים בעלי תשובה רבים.

”לדעתי צריך ריאיון שלם רק כדי להסביר את זה. אז תראה, התחנתני עם אישה מבית חילוני - מסורתי ומושבעניק. בבוקר אני בכולל, ואחר כך יוצא אל עולם שהוא פעמים רבות סופר-חילוני, וחלק גדול וחשוב מהקהל שלי הוא מאנשי הציונות הדתית. אני יושב בתוך מורכבות לא פשוטה. בדור שאנחנו חיים בו אין שום חברה דתית מושלמת. לא תמצא מסלול מושלם. אבל צריך לעשות בחירה. אני בחרתי שהמקור שלי יהיה בעולם החרדי, ואני רואה את החסרונות שלו. בעצם, הדור הזה שבור. אפשר, בהירות רבה, לומר שאולי הקב"ה שם אותנו ביחד כדי שנשי לימים אחד את השברים של השני. בעולם מתוקן גם חרדים יעבדו, אבל בעולם המורכב שלנו - עולם שבו כל הגבולות נפרצו, רק 15 אחוזים מעם יש ראל שומר תורה ומצוות, ולכל ילד יש בקצה היד את כל העולם - העולם החרדי מנסה לשמר עולם יחסית טהור.”

ובאמת אפשר להיות אברך רק חצי יום? זה בעצם לא להיות לגמרי שם.

”אני עובד ולומד, וזה דבר אידיאלי במובן מסוים, אבל בהחלט יש לזה מחיר. אני מרגיש לפעמים שהלימוד שלי לא שלם, ומקנא באלה שלומדים כל היום. אני אף פעם לא שם עד הסוף, וגם בערב כשאני רוצה ללמוד - יש טלפונים ועייסוקים שונים.”

רואל מנסה ללכת בין הטיפות, ונראה שהניסיון הזה מייסר אותו לא מעט. ”קשה לי להעביר את הדברים, ומכל דבר אני חושש שחלק מהקוראים ייפגעו”, הוא מודה, ”בסופו של דבר האמת נעדרת, וכולם לוקים בחסר.”

בחרת גם להתנתק מהתקשורת, באופן מודע לחלוטין. אתה לא קורא עיתונים, אין לך סמארטפון וגם לא אינטרנט בבית. אין לך את הרצון להתעדכן, לדעת מה קורה מסביב?
”זו הכתבה הכי קשה שהתראיינתי אליה אי

תו, מעיד שאכן כאן נוצרה היצירה המרתקת "בין הצלילים". האווירה של נחלאות עוטפת את הכל ונישאת דרך החלון גם לכאן. פסנתר גדול מוצב בימין החדר, ומשמאל מחשב שאין בו אינטרנט (אך יש בו מייל) וערימות של דיסקים. אודי דויד לחד דניאל סלומון, אביתר בנאי לצד דיסקים לוי עזיים. חומר מקצועי, מה שנקרא.

אבל כל העולם הזה שרבים מתפעלים ממנו כל כך הוא רק הדבר המשני בחייו של רואל. הדבר הראשי, כמו שהוא מספר בעיניים נוצצות - ואני לא מגזים - הוא הלימוד בכולל 'עליות אליה' של הרב אורלנסקי בירושלים. שם הוא לומד חצי יום כאברך לכל דבר, מה שמעלה מיד את התהייה כיצד מתייחסים האברכים ליוצר המחונן שמצליח ברחבי העולם החילוני, ולומד חצי מטר מהם בפיטוט גמורה.

”קודם כל, הישיבה - יש בה מעין עולם האמת”, מגדיר רואל. ”בעולם האמת אתה נמדד לפי פרמטרים אמיתיים. אנחנו חיים בעולם שמיטבע האדם הוא נמשך לאשלייות. אם יש לו כסף, או שהוא פוליטיקאי או שחקן, אז אנשים מדברים אליו יותר יפה. וכשאתה נמצא בעולם של לימוד תורה, השאלה היא מה ערך בלימוד תורה. וערכי בתורה הוא בסדר, אבל לא מי יודע מה (צוחק). בישיבה מעריכים אדם שנכנס, מכבה את הטלפון הנייד ומפנה חצי מהיום שלו בשביל ללמוד תורה. חברה מתוקנת לא שופטת אדם סביב השאלה האם הוא יפה או גיבור. האדם נמדד לפי המידות שלו, החריצות שלו, הצניעות שלו, עמל התורה שלו. וכשאתה חי בצמידות כזו לאנשים, קשה להסתיר את מי שאתה באמת. זה יותר חשוב להם מאשר עוד כתבה בערוץ 2. מלכתחילה חיפשתי חברה שהערך האמיתי שלה הוא מי אתה ולא מה אתה.”

את זה מצאת בסופו של דבר בעולם החרדי. אני יודע שהתלבטת ממושכות לפני שמצאת את עצמך שם. מה הכריע את הכף?

רואל חושב ממושכות. ”תראה”, הוא אומר, ”קודם כל, למעשה אני לא באמת חרדי במלוא מובן המילה. רבותיי שם, אני יונק משם, לומד שם, ילדי מתחנכים שם, אך אני מאפשר לעצמי לנוע בחופשיות מסוימת פנימה והחוצה. נראה לי שזה גם משהו של דור, משהו שמאפשר רק בדור הזה לחיות בחברה מסוימת אך גם להיות פתוח ולחיות במקביל בעוד מקומות. בכל אופן, אני

דלת חדר הסטודיו שלו תלויים מהצד הפנימי התווים של הלהיט הנוכחי שלו, ”קטונתי”, תוך ציון העובדה שמדובר בגרסה מספר שלוש. מסתבר שאפילו הלהיט הגדול, שהצליח לכבוש את רוב הפלייליסטים כמעט ללא קרב, נולד עם חבלי לידה לא קטנים, כמה גרסאות ובעיקר לבטים. בערך כמו האלבום כולו. בערך כמו החיים עצמם.

מהצד נראה שלרואל אמורות להיות בעיקר סיבות להיות שלם עם עצמו. אלבומו השני שיצא לאחרונה, "בין הצלילים", בהפקת אביתר בנאי, זכה לחיבוק קולקטיבי מהקהל, מהמדיה ומהמבקרים. השיר "קטונתי" נכנס כמעט לכל פלייליסט אפרי, והפרגון שהוא מקבל מהתקשורת יוצא דופן בכל קנה מידה. אחרי שני אלבומים בסך הכל הוא הצליח להתקבע בתודעה כאמן איכותי, בולט ומסוקר. אמנים אחרים היו מערסלים את האהבה הקולקטיבית הזו בחינם, אבל אצל רואל נדמה שאפילו זה לא משתיק את הקולות הפנימיים שאומרים לו שהאלבום לא מספיק טוב, שהיה אפשר לתקן עוד קצת את השירים, שאולי היה עדיף ללכת בכלל על אלקטרוניקה. אם זה היה תלוי אך ורק בו, הוא מודה בחיך, כנראה שהיה עסוק כל חייו ביצירה של אלבום אחד, שהיה הולך ומשתנה בלי סוף.

בדיוק כמו אהרון אחיו, יונתן פותח את הריאיון בתפילה שבה הוא מבקש מהקב"ה שהכל יזרום כמו שצריך.

מי מבנינים המציא את הרעיון להתפלל לפני כל ריאיון, אתה או אהרון?

”אני חושב שזו גמרא מפורשת (צוחק), לא זוכר את המקור המדויק: 'בכל דרכיך דעהו'. אני פשוט רואה שבכל דבר צריך ברכה. 'ולואי יתפלל אדם כל היום כולו', נאמר במסכת ברכות. לא אני זים בערכי, אבל אנשים נוהגים - בטעות מסוימת לדעתי - להקשיב יותר לאמנים. טוב, אני מסתבך במילים. פשוט צריך להתפלל יותר.”

רואל מבין שאולי התפילה הראשונה לא היתה מדויקת. הוא לופת את ראשו בידיו ומתפלל שוב קצרות. בדיעבד אפשר לומר שגם זה לא יהפוך את הריאיון לפשוט יותר עבורו.

לצמוח מתוך הניגודים

הסטודיו של יונתן, אשר ממוקם מתחת לביי

אהרון ואני עדיין מבררים כל אחד את הקול של עצמו. אלבום משותף הוא אמירה של "אוקיי, יש לנו אמירה רצינית, עכשיו בוא נעשה משהו ביחד". ברור לי שזה יקרה. יש משהו בלהופיע עם אהרן שאין לי עם אף אחד, זה כמו שני חברים שאומנו ביחד להיות יחידה סודית. עם זאת, אנחנו מאוד שונים

הוא עבד עם מספר מפיקים, חברות תקליטים אחרות, רעיונות וכיוונים. הוא רצה להפתיע את כולם, ובעיקר את עצמו. אביתר בנאי ליווה את התהליך, בהתחלה מרחוק, עד שהתגבשה ההחלטה הבלתי נמנעת: בנאי יפיק את האלבום, שמהווה למעשה סוג של המשך לקודמו.

"אביתר היה סוג של חזרה הביתה. האמת היא שרציתי לעשות משהו אחר", מודה רזאל בחיוך. "אבל גם בשלבים שבהם רציתי ללכת לכיוונים מוזיקליים אחרים, כמו רוק או אל־קטרוני, אביתר עקב אחרי הסקיצות ושמע. באחת הפעמים הוא אמר לי 'נראה לי שאתה מנסה לברוח ממה שאתה יודע וצריך לעשות'. זה דווקא היה לי קשה, כי די פנטזתי לעשות משהו אחר. זה אתגר אותי. רציתי להתעמת עם משהו מנוגד לחלוטין, למצוא אנטיזה לסגנון זה, כמו איש ואישה. אבל אחרי הרבה חיפושים וגניסיונות כאלה, התברר לי שאין ברירה, ועליי ללכת אל הדרך שפחות רציתי בה בהתחלה".

בסופו של דבר, נראה לך שהחלטת נכון?

"אני חושב שכן. אביתר אמר, והוא צודק, שאם האלבום היה הולך למישהו אחר - משהו היה נלקח מהשירים. יש ביצירה הזו אמירה גניגנית, תזמורתית, דתית, ואם הייתי מפקיד את זה בידיים של מישהו אחר - ייתכן שאחד מהאספקטים הללו היה נגרע. הם אולי היו קצת מסתרים. בסופו של דבר הבנתי כמו בסיפור של ר' נחמן שהאוצר אינו מתחת לגשר אלא קרוב, בבית. אני מודה לאביתר על זה מאוד. היה לו את הבלאנס בלהגיד לי 'יונתן, לא הק' שבת מספיק לעצמך' או 'יונתן, לא התאמצת מספיק, זה לא זה' או 'יונתן, שמענו את זה כבר ממך, לא חידשת כלום'. זה היה לא קל, אבל בהחלט אמיתי".

אמיתי ולא מהיר בכלל, יש לומר. רזאל מספר שלוקח לו לפחות שנה לסיים לעבוד על שיר, ומביא את המלחינים המנוגדים מוצרט ובטהובן כדוגמה שממחישה את המצב היצירתי שלו. "מוצרט היה מין כישרון פלא, וקיבל הת' קפי יצירה שבהם היה שופך את שפע היצירה שלו. זה היה כמו קריסטל בהיר. בטהובן, לעומת זאת, עבד אחרת לגמרי. בוא נאמר שמצאו עד היום כמה גרסאות מלאות מחיקות למנגינה המפורסמת של הסימפוניה החמישית. במהלך העבודה על היצירות הוא היה מתלבט, צועק, יוצא לטייל וכן הלאה. אני שייך יותר לסוג הזה. תהליך היצירה אצלי הוא תהליך מאוד סיוזיפי ומייגע. יש לי הרבה רגעים של אור, ברוך השם, אבל גם אחרי שהשיר קורה - בדרך כלל הוא עובר אצלי מכבש של חודשים או אפילו שנים, עד שאני מרגיש שהמוצר עומד בפני עצמו. "דווקא בדור שהחשיבה על השירים היא על סינגלים, הכוונה שלי כיצור היא ליצור יצירה

כללית, כמו ספר עם פרקים. יכול להיות שת' קליט זה כבר פאסה, אבל להבדיל, בסימפוניה אתה לא יכול להגיד 'אני אוהב את הפרק הש' ליש', או על ספר 'התעלפתי בפרק השביעי'. כך לדעתי גם אלבום. גם אביתר התייחס לא־לבום בצורה כזו. עשינו אלבום שעומד כיציי רה אחת. זו היתה עבודה קשה, היינו צריכים להוציא שירים מאוד חזקים שלא עמדו בתוך המכלול, למרות שאהבתי אותם מאוד".

טוב, לפחות האלבום כבר יצא. עכשיו אין כבר דרך חזרה.

"בהאזנות חוזרות אני חושב שכאן היה צריך לעבוד טוב יותר על הבית, כאן הרמה הביצועית לא מספקת וכו'. אני חושב שאני בעל מלאכה טוב, אבל לא יכול להגיד שאני יושב אחרי הכל, מאזין בהנאה ואומר 'זה זה'".

גם ביצירת הלהיט הגדול מתוך הדיסק, "קטונתי", מספר רזאל שהיו ארבע גרסאות לפתית. הבתים נכתבו בנפרד מהפזמון, ובאופן כללי, הוא אומר, "זה לא שיר שבא אליי במכה". כשהוא מתלבט בין אופציות שונות מי שעוזרת לו במיוחד, בנוסף לאביתר, היא אשתו יעל. "למרות שהיא לא באה מרקע מוזיקלי במיוחד, דווקא מתוך זה שאני בא מתוך תהומות וייסורים וקרעית דפים, יש משהו בראשוניות של השמיעה שלה שנותנת מבט תמים ואינטואיטיבי לדברים".

"בבית שומעים את אהרון"

אנו יוצאים להתפלל ביחד ערבית באחד מבתי הכנסת של נחלאות. בבית הכנסת הראשון שאליו הגענו בדיוק סיימו את התפילה, ואנחנו פוסעים במהירות בין סמטאות השכונה הציורית. "אתה שומע?", מצביע לפתע יונתן לכיוון אחד החלונות, שממנו בוקע השיר "את אחיי" מתוך אלבומו החדש של אהרון רזאל. "זה הבית שלי, הילדים שלי שומעים את האל־בום החדש של אהרון בלי הפסקה".

מתישהו יהיה גם אלבום משותף של הרזא־לים? זה די מתבקש.

"איכשהו אנחנו עדיין מבררים כל אחד את הקול של עצמו. אלבום משותף הוא אמי־רה של 'אוקיי, יש לנו אמירה רצינית, עכשיו בוא נעשה משהו ביחד'. ברור לי שזה יקרה. יש משהו בלהופיע עם אהרון שאין לי עם אף אחד, זה כמו שני חברים שאומנו ביחד להיות יחידה סודית. אנחנו יותר ממכירים אחד את השני. עם זאת, אנחנו מאוד שונים. מוזיקלית ואישיותית".

כשאני מנסה לברר מה בדיוק דומה ושונה ביניהם, יונתן פשוט לא מוצא את המילים. "נראה לי שאנחנו מאוד משלימים זה את זה, כי אנחנו איכשהו מביטים על העולם מזוויות ממש שונות אך משלמות", הוא אומר.

בינתיים אנחנו כבר מגיעים לבית הכנסת האשכנזי בעל המבטא היידישאי, ונבלעים בתוכו לתפילת ערבית. אנחנו פוסעים ביחד בחזרה לסטודיו, ואני תוהה עד כמה יונתן יהיה פתוח לדבר על המקרה של רבקי בתו, שנפצעה קשה בראשה לאחר שנפלה מהגג לפני שנתיים וחצי. היה זה ערב יום העצמאות, ורבקי הפעור טה עלתה אל הגג עם אביה כדי לצפות בזיקור קים שמילאו את שמי ירושלים. כשאנו עוברים דרך בית המשפחה ורבקי, בתוך חבורת ילדים עליזה, חוסמת לי את המעבר וצוחקת "לא ניתן לך לעבור", אני מבין שהפצע לא פתוח כבעבר. "אני מרגיש שאתה לא אוהב לדבר על זה בראיונות", אני אומר ליונתן בוהירות, כשאני חנו חוזרים אל הסטודיו שלו, שוקל כל מילה.

"מצד שני, הכנסת לאלבום שירים שעוסקים בכך. אי אפשר להתעלם מזה". הכוונה היא בעיקר לשיר "אור חדש" שכתב שולי רנד ללחן של יונתן ("בתי, בתי איך סבלת כאבייך, הייתי עומד ומתפלא / נפשי, נפשי נענו תפילותייך, הנה הוא מתגלה") ולדואט עם אהרון ויהודה אחיו, "אשירה" ("ואני בחסדך בטחתי, יגל לבי בישועתך / אשירה לה' כי גמל עליי").

ועוד לפני שאנו מדברים על רבקי, מעניין לברר את הסיפור שמאחורי "אור חדש". מס' תבר שהשיר עבר לא מעט גלגולים עד שהגיע אל שולי רנד. בסופו של דבר הוא הוקלט שבו עיים בלבד לפני המאסטרינג הסופי של הדיסק. "מה שקרה זה שהיה לנו טקסט אחר שהוקלט, וכל השיר היה גמור, אבל אביתר הרגיש שזה לא זה", מספר רזאל. "אביתר הרגיש שחסרה לי אמירה אישית באלבום. הוא הרגיש שאני מסתתר מאחורי פסוקים ומשפטים. הוא בא מהעולם החילוני, שבו האמנות מדברת מתוך נבכי הנפש הכי פנימיים. אביתר הרגיש של־אור חדש' יש פוטנציאל כזה, אבל המילים הקודמות לא הביאו בוקס בפרצוף".

המילים המקוריות עסקו גם ברבקי?

"לא. אבל באחת הסקיצות באולפן היתה גרסה שהתייחסה לזה. באיזשהו מקום היה יותר קל לי ככה. חשתי שמספיק להגיד 'אשי־רה לה' כי גמל עליי' בשיר עם אהרון, אבל אבי־תר הרגיש שזה לא מספיק".

אפשר להבין אותו.

"כן. אפרופו תהליך ומפיק מוזיקלי, זו נקודה שהוא הרגיש שצריך טיפה ללחוץ. הוא ממש התעקש על החיבור עם שולי, ושהשיר יהיה אמיתי וחושפני".

הרגשת נוח עם החשיפה הזו? איכשהו אני קולט שאתה מנסה לברוח מחשיפת רגשות במוזיקה.

"קלטת נכון".

למה?

רזאל מחייך ומגלגל עיניים למעלה. "אתה רוצה לשבת על השאלה הזו עוד שלוש שעות?...".

למה מתפללים לפני ריאיון

רזאל מספר שבבקבות המקרה של רבקי, הוא מסתובב עם תחושה עצומה של הכרת הטוב לקב"ה, לאנשים שהתפללו, לעם ישראל. לכולם, בעצם. תחושה מובנת לאחר שחש באותה תקופה איומה בה שכבה בתו מחוסרת הכרה, שעולמו חרב עליו, שהוא נדרש לבי־חון את חייו, את האמונה, ולהגדיר את עצמו מחדש. "אגיד דבר מפחיד - זה היה כאילו מוות קליני שלי", הוא אומר בקול כמעט חרישי. "כמו 'ריסט' שבו הייתי צריך להתחיל מאפס, כאילו הכל נלקח ממני. זה גרם לי לבחור מחדש בחיים. כל דבר בהמשך - תורה, מוזיקה, חיים - בא כבר ממקום אחר".

ומה התוצאה הסופית של זה, נכון לעכשיו? "תתפלא, אבל אני חושב שהיום אני פועל ממקום יותר שמח. זה היה כמו טיפול שורש שמאוד כאב - אבל גם ניקה המון דברים. אדם שמתפלל שהילדה שלו תזיז את האצבע או תגיד מילה - ברור שהוא משתנה. עד עכשיו כשהיא מתקשרת אליי בטלפון אני מתמוגג מאושר. אני חושב ומקווה שזה לא ילך לאיבוד. תהליך הנס לא היה רק שרבקי התעוררה ואמי רה 'היי אבא', אלא זה היה עוד להתפלל, עוד לתקן את עצמי, עוד לראות במה אני יכול להיות יותר טוב. זה הכניס עוד איזשהו אלמנט של תפילה תמידית בחיים שלי. זה קצת מתח

בר לי לשאלה של מההתחלה, מאיפה למדתי להתפלל לפני ריאיון. אם פעם עשיתי דברים בלי לחשוב שצריך להתפלל, הבנתי שכל דבר יכול להיות גרוע אם לא משתפים את השם. הדבר הזה נצרב בי קצת. זר לא יבין זאת".

אתה זוכר באופן צלול את הרגע שבו רבקי נפצעה?

הקול של רזאל הופך חרישי עוד יותר. צריך כמעט להתאמץ כדי לשמוע אותו. "זה דבר שיישאר איתי לנצח באיזשהו מקום", הוא אומר, "אבל אני לא חושב שאפשרי, אפילו לא ביני לבין עצמי, לשחזר את הרגע הזה".

היום רבקי לומדת בכיתה א', והיא ילדה ככל הילדות. רצה, משחקת, לומדת. עם זאת, ישנם דברים מסוימים ועדינים שעדיין מצריכים התמודדות על מנת שהיא תחזור למצב האופטימלי.

אתם מדברים על זה בבית?

"מדברים על זה המון. נראה לי שזה חלק חשוב גם מהריפוי, לרבקי בעצמה ולנו כמשפחה. בעניין התהליך השיקומי, כחלק מהגייסם שהיו לנו זכינו לטיפול רפואי יוצא דופן כבר מהרגע הראשון בטיפול נמרץ ילדים של הדסה. זה המשיך בבית החולים אל"ן לשיקום ילדים ונוער. אם זה לא היה מקום של כאב, הייתי אומר שזה גן עדן עלי אדמות. אי אפשר לתאר את העוצמות של החסד, התקווה והמי־קצועיות שיש שם. הם חלק בלתי נפרד מחיינו לנצח".

אם נחזור למציאות המוזיקלית, נראה שב־דומה לסיפור של רבקי, גם כאן יש סוג של נס. בניגוד לימי "אנא בכוח", המדיה הכללית לא מרבה כעת לחבק מוזיקה יהודית, בפרט לא כזו המבוססת על פסוקים מולחנים, בפרט לא כזו שמגיעה מיוצרים חובשי כיפה שחורה. אבל "קטונתי" הפך לקלאסיקה משמיעה ראשונה, והצליח לחדור ללבבות כמעט בלי בעיה. "בסור־פו של דבר ההצלחות האלה הן תמיד הפתעות גדולות ומתנות משמיים לגמרי", מודה רזאל, "באלבום הראשון השיר 'ציון' יצא כסינגל ראשון, בהחלטה של חברת התקליטים בתקליט הראשון, 'התו השמיני'. באותה תקופה לא היה מושג בכלל ששיר דתי יצליח ברדיו. עמדתי על רגליי האחוריות נגד ההחלטה. אמרתי שזה שיר דתי, מורכב מאוד מוזיקלית, והוא לא יצליח ברדיו. שבועיים רבנו על זה. הם אמרו שהם מרגישים שזה נכון. בסופו של דבר ההצלחה של השיר היתה הפתעה מטורפת. עם 'קטונתי' היה סיפור הפוך. הוצאנו אותו כסינגל לתחנות הרדיו החרדיות, ואז התקשרו אלינו מגל"צ ואמרו 'שמענו את השיר בתחנה אחרת, מה דעתכם שנשמיע גם אצלנו?'. השיר הזה הוא סוג של נס".

והחיים משמחים אותך למרות הדילמות, כך נראה בסופו של דבר.

"בסך הכל החיים שלי מלאים שמחה. נכון גם שיש קונפליקטים, אבל באמת שיש לי רוב הזמן המון אושר, אפילו מהם. עם כל הלבטים במוזיקה, העבודה מאוד מהנה. אני ואביתר נפגשנו יום יום במשך שנים, והיו לנו ביחד אינספור שעות של אושר ושמחה. גם עם הילדים שלי יש המון רגעים של גנינה והתעלות. אין אצלנו יום בלי הרקדה בבית. יש לנו פסנתר כנף באמצע הסלון, ואנחנו מנגנים מדי יום לפני השינה שירים שמחים. אני חושב שאפשר לשמוע הרבה אושר גם באלבום החדש. בהופעות שלי יש המון צחוק ואלתורים. וכן, גם מלימוד התורה שלי אני נהנה מאוד. בחיים יש מורכבות מסוימת. אבל בשורה התחתונה האלבום הנוכחי הרבה יותר שמח מהקודם. העובדה שאני לוקח את החיים באופן מורכב בהחלט לא הופכת אותי לאדם עצוב".

ספרו 'שולחן
ערוך הרב'
התקבל
על תלמידי
חכמים מכל
עדות ישראל.
ר' שניאור
זלמן מלאדי

חסיד ואיש מעשה

הוא עודד יהודים לעסוק בחקלאות, תמך כלכלית בחסידים שעלו לארץ ישראל, ישב פעמיים בכלא הרוסי בעקבות הלשנות של מתנגדיו והקים את החסידות המשפיעה ביותר בעולם כיום ■ השבוע יחול יום השנה ה-200 לפטירתו של ר' שניאור זלמן מלאדי - בעל ה'תניא', שחולל מהפכה בהנחלת מושגי החסידות והקבלה להמונים, והציב את השכל כגורם המרכזי בעבודת ה'

/// יואל יעקובי

מסטרנא שתתגרש מבעלה. אולם היא, שהבחינה באישיותו הגדולה, לא הסכימה לכך. גם העובדה שהצרו להם ומנעו ממנו לעיתים נרות למאור כך שהוא נאלץ ללמוד לאור הירח, או כשסבלו מקור או מרעב, לא הזיזה אותו מעבודתו ואותה מדבקות בו.

שולחן ערוך בפנימיות

בגיל 20 החליט רש"ז, בהסכמת אשתו, לנסוע למקום תורה. אחיו של רש"ז, ר' יהודה לייב, סיפר שבפני אחיו עמדו שני יעדי נסיעה אפשריים: וילנה ומזריטש. בוילנה, עירו של הגר"א, למדו כיצד ללמוד תורה, ואילו במזריטש, בה היה בית מדרשו של המגיד ר' דב בר תלמיד הבעש"ט, למדו כיצד להתפלל. "ללמוד ידעתי קצת", אמר רש"ז, "אבל להתפלל לא ידעתי כמעט כלום, לכן הלכתי למזריטש".

עם זאת, כשהגיע רש"ז למזריטש, הוא נבהל כנראה מההשקעה היתרה בעבודה שבלב על חשבון לימוד התורה,

שם טוב את תלמידיו שלא יספרו לשניאור זלמן הצעיר אודותיו, מכיוון שהוא כבר שייך לתלמידו ר' דב בר, המגיד ממזריטש.

כשהתקרב לגיל 16 נשא העילוי הצעיר ר' שניאור זלמן לאישה את סְטֶרְנָא, בתו של אחד מנכבדי העיר ויטבסק. למרות היותו עילוי מובהק הוא לא נהג כמנהגם של בני תורה אחרים, שסברו שתלמידי החכמים צריכים להיות מובדלים מעמי הארצות. הוא אף דאג לרווחתם החומרית. שנים רבות לפני שתנועת העבודה הציונית קידשה את ערך העבודה, הצר רש"ז על כך שפרנסתם של היהודים מתבססת על 'לופטגשפט' - עסקי אוויר כמו מסחר וכדומה, ולא על עבודת אדמה. הוא אמר ועשה: בכספי הנדוניה שקיבל מחותנו הוא רכש קרקע וכלים חקלאיים עבור אותם יהודים. גם בהמשך חייו הוא עודד יהודים לפנות לכיוון זה.

אמנם רש"ז סיים כבר בגיל 18 את כל הש"ס ונושאי כליו, ראשונים ואחרונים, אולם הוא לא הלך במסלול הרגיל של עילויים בזמנו. הוא עסק גם בחוכמת הקבלה ונהג להאריך בתפילתו. כמנהג הימים ההם היו רש"ז ואשתו סמוכים על שולחן החותן, אולם הדרך הייחודית בה נהג רש"ז לא מצאה חן בעיני המשפחה, וזו תבעה

כולם יודעים שר' שניאור זלמן מלאדי, שביום ראשון הקרוב כ"ד טבת ימלאו מאתיים שנה לפטירתו, הוא מייסד חסידות חב"ד. אבל ר' שניאור זלמן, שידוע יותר בכינויים 'בעל התניא', 'אדמו"ר הזקן' או 'הרב מלאדי', אינו עניין רק לחסידות חב"ד ולמקורבים אליה. מדובר בגאון בתורת הנגלה שחיבוריו ההלכתיים הגיעו למרחקים; הוגה דעות מקובל ועובד ה', שייסד דרך חדשנית בעבודת ה' שפונה בעיקר אל השכל; אוהב ישראל שדאג לתקנתם החומרית של אחיו ופעל להסבתם למקצועות יצרניים, ומי שאחראי לביסוסה החומרי של העלייה הראשונה האמיתית לארץ ישראל, הלא היא עליית החסידים של תקל"ז (1777). ועדיין לא נגענו בהכל.

ר' שניאור זלמן נולד בי"ח באלול תק"ה (1745) בסביבות העיירה ליאזנה שברוסיה הלבנה, להוריו ר' ברוך ורבקה. במסורת חב"ד מסופר כי ר' ברוך נמנה על חבורת הצדיקים הנסתרים שהיו קשורים לר' ישראל בעל שם טוב, והבעל שם טוב אף היה קשור ללידתו, הודרך את הוריו בגידולו, וראה ברוח קודשו את התפקיד הגדול שמיועד לנער. עם זאת, מספרת המסורת, הזהיר הבעל

”השכל גורם להופעת הרגש”. ציון קבר הרש”ז

מאפשרת להעמיק בסוגיות אלויות באותו אופן של הבנה והשגה, בדרך של משא ומתן שנתפשים בשכל האנושי, בדיוק כמו בלימוד הנגלה שבתורה. מעבר לכך, גדלותו של אדמו”ר הזקן בשני האורות שבתורה משתקפת בכל אחד מתחומי העיסוק שלו: בביאורי גמרות ופוסקים כבסיס להסברת דברי החסידות מחד גיסא, ובנתינת משקל למבט של הקבלה בפסיקת ההלכה מאידך גיסא, ובסגנון הסברות הדקות והעמוקות המשותף לשני התחומים גם יחד.”

”שולחן ערוך הרב” משמש כספר פסיקה יסודי גם בסביבות רוחניות וגיאוגרפיות שונות משל חב”ד. כך נוכל למצוא ציטוטים של סימנים שלמים ממנו אצל החכם ההונגרי ר’ שלמה גאנצפריד, מחבר קיצור שולחן ערוך, בספרו על הלכות סת”ם ’קסת סופר’, וגם אצל ר’ יוסף חיים בעל ה’בן איש חי’ מבגדד. בוויכוח הלכתי בתימן, כל צד נתלה בדברי רש”ז כמסייעים לשיטתו. גם חכמי הליטאים העריכו אותו. על ר’ שמואל סלנט, רבה הליטאי של ירושלים במשך כשבעים שנה, מסופר כי ’שולחן ערוך הרב’ לא מש מעל שולחנו כל ימי הפסח.

הכסף שייך לארץ ישראל

לאחר פטירת המגיד ר’ דב בר, הפך ר’ מנחם מנדל מויטבסק למנהיג תנועת החסידות באזור ליטא ורוסיה הלבנה, ורש”ז הפך לתלמיד חבר שלו. הוא הגיע עם ר’ מנחם מנדל לווילנה כדי לנסות ולשכנע את הגר”א שישנה את דעתו השלילית על תנועת החסידות. הגר”א סירב לפגוש, ומשגברו עליו הלחצים הוא עזב את וילנה עד ששני המנהיגים

במעשה, בדיבור ובמחשבה”, כשהדיבור והמחשבה הם הלימוד התורני של דיני המצווה.

בידינו נמצא ’שולחן ערוך הרב’ על חלק אורח חיים, ועל נושאים מסוימים בורה דעה ובחושן משפט. הביבליוגרף והחוקר החב”די הרב יהושע מונדשיין אומר כי ידוע שחלק מהחיבור נשרף בשריפה שפרצה בביתו של רש”ז, אולם לא ידוע האם הוא כתב על כל השולחן ערוך. הרב מונדשיין גם מספר כי רש”ז החל לכתוב מהדורה שנייה של השולחן ערוך בגיל מבוגר יותר, שם הוא כבר פחות מסתמך על המגן אברהם, ’אולי כי היו לו אז כבר כתפיים רחבות יותר’.

לידינו הגיעו רק ארבעת הסימנים הראשונים מאותה מהדורה שנייה.

הרב יצחק גינזבורג סבור כי יש קשר בין תורת החסידות של רש”ז לתורת הנגלה שלו. ”שמו הפרטי של אדמו”ר הזקן הוא רבי שניאור זלמן, וידוע כי השם שניאור רומז לכך שאדמו”ר הזקן כולל שני אורות (שני-אור) - שני רבדים של ’תורה אור’ - תורת הנגלה ותורת הנסתר. באישיותו של אדמו”ר הזקן שני הרבדים הללו של התורה לא רק שכנו זה לצד זה, אלא הם גם מבטאים שני אורות שנגזשים מעצם אחד בלתי מתחלק”. לדברי הרב גינזבורג, ההדגשה שלו בשולחן ערוך על הבאת ההלכה בטעמיה ’מאירה גם את הנגלה שבתורה באור הפנימיות, המחפשת את הטעם הפנימי שבכל דבר’.

מאידך סבור הרב גינזבורג כי עובדת היותו של רש”ז גדול גם בתורת הנגלה ניכרת גם בחיבוריו החסידיים. ”החל מכך שבספר התניא הוא פוסק בעניינים שבפנימיות התורה, והופך גם את העניינים שבלב ובהתבוננות האלויות למעין שולחן ערוך בהיר ונהיר; והן בעצם העובדה שכל דרך חסידות חב”ד

והחליט לעזוב. לאחר שזכר ששכח משהו, הוא חזר ומצא את המגיד דן בסוגיה הלכתית סבוכה. כשהבין שההשקעה בעבודה הפנימית היא לא במקום לימוד התורה אלא בנוסף לו - החליט בכל זאת להישאר.

למרות שהיה הצעיר מבין התלמידים, בחר בו ר’ דב בר והטיל עליו משימה כבדת משקל - לחבר שולחן ערוך חדש. הצורך בספר כזה נבע מכך שכל יהודי צריך אמנם לדעת את כל תרי”ג מצוות ופירושה, אך לא כל אחד יכול לעבור את הדרך הארוכה של בירור ההלכה וטעמיה מן הגמרא והפוסקים. מבנה הספר ’שולחן ערוך הרב’ הוא של הלכות פסוקות המלוות בהנמקה קצרה, בשונה מהשולחן ערוך הידוע של ר’ יוסף קארו, שהוא פחות פסקני ופחות מקפיד להביא את טעם ההלכה. בנפרד מודפס גם ’קונטרס אחרון’, שבו רש”ז מנתן בקיצור נמרץ את שיטות הפוסקים ומסביר את הכרעתו. רש”ז גם הכניס לשולחן ערוך שלו חידושים הלכתיים שנכתבו במאתיים וחמישים השנים שבין ר’ יוסף קארו לזמנו, כשמקום של כבוד שמור לדברי בעל ה’מגן אברהם’.

ד”ר מעוז כהנא מהאוניברסיטה העברית ומכללת הרצוג מדגיש כי ”מי שיחפש בספר שכתב תלמיד המגיד ממזריטש פסיקה חסידית, לא ימצא אותה שם”, להוציא מקום אחד - הלכות תלמוד תורה. ”שם אתה שומע את האדמו”ר הזקן, שמרשה לעצמו להיות יותר חופשי. הוא מכניס שם, למשל, קבלה. הוא מציג בספר שיטה מאוד קיצונית בחובת ידיעת התורה, אפילו יותר מזו שמפורסמת בשם הגר”א”. התובענות הזו באה לידי ביטוי בדרישה לדעת את כל התורה כולה, וגם לחזור על הגלמד כך ששום דבר לא יישכח. ”התובענות הזו קשורה לעומק הקבלי הגורס את השלמת האדם בכך שיקיים את כל המצוות

שנים רבות לפני שתנועת העבודה הציונית קידשה את ערך העבודה, הצר ר’ שניאור זלמן על כך שפרנסתם של היהודים מתבססת על ’לופטגשפט’ - עסקי אוויר כמו מסחר וכדומה, ולא על עבודת אדמה. הוא אמר ועשה: בכספי הנדוניה שקיבל מחותנו הוא רכש קרקע וכלים חקלאיים עבור אותם יהודים

פרופ' משה חלמיש: האדמו"ר מייחס מעלה והשפעה רוחנית ליושבי ארץ ישראל יותר מאשר לכל יושבי הארצות האחרות. ר' שניאור זלמן מבחינתו ראה בארץ ישראל את מימוש המטרה המרכזית של 'נתאוה הקב"ה להיות לו דירה בתחתונים', כשארץ ישראל היא המקום האידיאלי למימוש תכלית זו

החסידות, שהפנתה את עיקר חיציה נגד רש"ז. הדבר בא לידי ביטוי בהלשנה על רש"ז כמייסד דת חדשה, שהוא מעביר כספים לעות'מאנים, אויבי הרוסים, וכן שהוא מתכוון לפתוח במרד בצאר ולכן הוא אוסף תחת דגלו חסידים. מיד לאחר שמחת תורה של שנת תקנ"ט (1798) נלקח רש"ז למאסר בבירה פטרבורג. בהמשך הובל למבצר שכדי להגיע אליו היה צורך לעבור בנהר. רש"ז נבהל שמא הולכים להטביעו בנהר או להוליכו לארץ גזרה לכל חייו ופרץ בבכי. אחד הפקידים הגבוהים שליוו אותו אמר לו: "ישיש מסכן, למה תבכה? אמת תישאר לעולם אמת". רש"ז זכר לעולם את חסדו של אותו פקיד שעודד אותו.

במאסר ענה רש"ז תשובות לחוקריו בכתב ידו. בתשובותיו מסביר רש"ז מושגים מעבודת ה' היהודית בצורה שגם גויים יוכלו להבין. התשובות מצאו חן בעיני השלטונות, וביום י"ט בכסלו, בעת שקרא תהילים והגיע למילים "פדה בשלום נפשי", שוחרר. בשנת תקס"א (1790) נאסר בשנית, הפעם בתנאים טובים יותר אך בהאשמות קשות יותר, ושוחרר באופן סופי בימי הפסח בהוראה ישירה של הצאר החדש אלכסנדר. לאחר השחרור השני הוא קבע את מושבו בעיר לאדי.

כאשר נפוליאון יצא במסעות הכיבוש שלו והגיע לרוסיה, התנגד לו רש"ז מאוד. הוא שנה את נפוליאון בגלל האלימות הקשה והרצחנות שאפיינה את התנהלותו, וגאוותו וביטחונו בכוחו, "כי הוא השטן המנגד בכל ההתנגדות של הרע אל הטוב", סבר. דעה זו לא היתה מוסכמת על כל תלמידי המגיד ממזריטש. שנאתו לנפוליאון היתה גדולה כל כך, עד שהוא עודד את חסידיו לרגל למען הרוסים. כאשר צבא נפוליאון התקרב ללאדי, ברח רש"ז עם רבים מחסידיו ועם בני משפחתו לתוככי רוסיה, במקביל לנסיגת הצבא הרוסי, תוך שהוא מרגיע ואומר כי נפוליאון ייפול.

בי"ט בכסלו, התאריך שבו חל יום שחרורו הראשון, נודע לבורחים כי נפוליאון החל ליפול. אולם המסע הארוך והקשה הכריע אותו, הוא חלה וכעבור חמישה ימים נפטר, בכ"ד בטבת תקע"ג (1812) בכפר פיינה. הוא הובא לקבורה בעיירה קרובה בשם האדיץ, בה היתה קהילה יהודית. הוא אמנם נפטר, אך תורתו, בנגלה ובנסתר, נעשתה נפוצה יותר ויותר במשך השנים.

yoelyya@gmail.com

את הנושא, מפרטת אותו לפרטי פרטים ומקיפה אותו מצדדים רבים, וכך מיישבת את הדברים על הלב ומאפשרת להם לפעול בו פעולה פנימית. על ידי ההתבוננות הפרטית, שכל אחד מסוגל לעשות אותה, ניתן להגיע לנקודה הפנימית שבלב ולעזור אותו. ההתעוררות הזו היא לא משהו שמגיע מבחוץ, גם אם בהשראת הצדיק, אלא התעוררות שבאה מתוך האדם עצמו".

הרב שמעון וייצהנדלר, ראש ישיבת חב"ד בראשון לציון, מחדד כי "במאמרי חב"ד מופיע הרבה מאוד פעמים הביטוי 'צריך להבין'. זו שליחות - להבין, שהמוח שלי יתחבר לקב"ה. זו לא לוגיקה או פילוסופיה, זה רצון לגלות את ה' גם בשכל שלנו". הרב וייצהנדלר מסביר כי בעוד ששאר תלמידי המגיד מילאו את מקום רבם, הרי שרש"ז המשיך אותו בכך שהוא העביר את השליחות לשלב הבא - לשלב שבו האלוקות מתחברת בצורה חזקה יותר אל שכל האדם, ממש כמו שהמגיד ממזריטש הביא את החסידות לשלב חדש ומתקדם יותר מאשר רבו הבעל שם טוב. לדבריו, רש"ז עבר להילוך גבוה בהפצת המעיינות באמצעות הקמת מנייני חסידים מיוחדים, בתיקון השחיטה בהתאם לחומרות החסידיות ובכניסתו לעובי הקורה בזמן מלחמת נפוליאון. "הצפיפות של האירועים סביבו היא מפליאה. אפשר לתאר לעצמנו שגם החסידים קיבלו ממנו את אותה רוח קרב".

ספר התניא נקרא 'ספרן של בינונים'. לשיטת מחברו, צדיק מוגדר כמישהו שמנותק לגמרי מתאוות מבלי שיצטרך אפילו להילחם לשם כך, ואילו הבינוני הוא אחד שנאבק כדי לא להימשך אחר תאוותיו, לא במעשה לא בדבור ולא במחשבה. "כמו שאומר הרב אבן-ישראל (שטיינזלץ)", מציין הרב וייצהנדלר, "התניא הוא שיר הלל ללוחם". הבינוני הוא בשר ודם. יש לו הרהורים, יש לו טמטום הלב, הוא אנושי וזה לא אמור להחליש, להפך - זה הפרויקט: להיות אנושי ושם לגלות את ה', כמו שאומר התניא: 'לשם כך נברא, שכל חייו יהיו במלחמה הזו', זהו מישהו שעובד את ה'".

חסדו של הפקיד

פרסום ספר התניא גרר מחלוקות מבית, ואף יצר פירוד עם ר' אברהם מקאליסק, שרש"ז היה שליחו בחו"ל. ר' אברהם חלק על שיטתו השכלית, ודגל באמונה פשוטה. הוא גם לא חשב שנכון לגלות דברי קבלה להמונים. אולם מפורסמת יותר היא ההתנגדות מחוץ לתנועת

"יש לזכור שאצלו המעשה היה מלווה תמיד בצד עיוני, הלכתי או הגותי", אומר חלמיש, "יש אצלו לא מעט דרשות על ערכה של ארץ ישראל, והוא מייחס מעלה והשפעה רוחנית ליושבי ארץ ישראל יותר מאשר לכל יושבי הארצות האחרות. אולם הדבר הבולט ביותר הוא שרש"ז מבחינתו ראה בארץ ישראל את מימוש המטרה המרכזית של 'נתאוה הקב"ה להיות לו דירה בתחתונים' (כלומר, בעולם הגשמי - י.), כשארץ ישראל היא המקום האידיאלי למימוש תכלית זו".

השכל מעורר את הלב

רש"ז החל להפיץ את תורת החסידות שלו בתחילה בקונטרסים, ובהמשך בספר שריכו את הקונטרסים - ספר התניא, שכולל כיום חמישה חלקים שונים: ליקוטי אמרים, שער הייחוד והאמונה, איגרת התשובה, איגרת הקודש (אוסף מכתבים שעוסקים בצדקה ובעקרונות בעבודת ה') וקונטרס אחרון (עיונים שכתב רש"ז על עניינים שנזכרו בליקוטי אמרים). זאת מלבד יחידויות - פגישות ייעוץ שקיים בארבע עיניים עם תלמידיו, ואיגרות רבות שבאמצעותן הופצה תורתו.

"החידוש בתורתו של אדמו"ר הזקן", אומר הרב יהושע שפירא, ראש ישיבת רמת גן, מחלוצות לימוד החסידות בישיבות הדתיות-לאומיות, "הוא ההסברה של המושגים האלווקיים בשפה שמובנת לציבור הרחב, כשבמקביל לא היה כאן ויתור על העמקה, שהפליגה לעילא ולעילא". הרב שפירא מתאר את תלמידיו של רש"ז: "דרישות הסף שם היו מאוד גבוהות. לחדר א', שהיה הכיתה ההתחלתית אליה הגיעו אלו שרצו ללמוד אצלו, היו מתקבלים תלמידי חכמים מופלגים. מי שלא היה מתפלל באריכות גדולה ובדבקות לא היה יכול להגיע ליחידות 'לאדמו"ר". הרב שפירא מזכיר את ההתבוננות החב"דית, כשהכוונה היא להתבוננות במאמרי החסידות מלאי התוכן האלוקי, אחד הכלים המיוחדים של חב"ד. "אצל האדמו"ר הזקן ההתבוננות השכלית מולידה בערה בלב, השכל גורם להופעת הרגש". חב"ד, לכן, הם ראשי התיבות חכמה בינה ודעת.

הרב גינזבורג מסביר כי בדרך החסידות הכללית "כפי שהיתה עד לאדמו"ר הזקן, וכפי שנשתמרה במונחים מסוימים בשאר ענפי החסידות עד ימינו, העיון וההתבוננות באלוקות היו שמורים בעיקר לצדיקים, כאשר החסידים זכו רק להשראה עקיפה מהתעוררות לבו הטהור של הצדיק. אדמו"ר הזקן יצר בתורת חב"ד כלים המאפשרים לכל אחד להגיע בעצמו להתבוננות פרטית בה' - התבוננות שלוקחת

החסידים יצאו ממנה. לצעוד זה של הגר"א ניתנו פרשנויות שונות. למרות התנגדותו החריפה של הגר"א לתנועה החדשה, הקפיד רש"ז מאוד על כבודו של הגאון, אותו כינה "הגאון החסיד נרו יאיר". הוא אף הזהיר את חסידיו כי מי שיעז לדבר סרה על הגר"א יורחק מקהל חסידיו.

בשנת תקל"ז (1777) יצאה לארץ ישראל שיירה של כשלוש מאות עולים, ובראשה עמדו ר' מנחם מנדל מוויטבסק וחברו ר' אברהם מקאליסק. משפחתו של רש"ז היתה אף היא בעולים, אולם כשהגיעו סמוך לגבול שבין רוסיה לאימפריה העות'מאנית הוחלט שרש"ז יחזור. המסורת החב"דית מספרת כי היה זה כדי שיוכל להדריך את החסידים שנשארו ברוסיה. עם זאת, כשבהמשך נתבקש רש"ז להנהיג את החסידים ברוסיה, נאלצו ר' מנחם מנדל ור' אברהם לעמוד ולשכנע אותו באיגרות להסכים לכך. הוא כל כך לא רצה בהנהגה, עד שחשב אפילו לברוח לארץ ישראל.

בתקנ"ח (1788), בעקבות מכתבו האחרון של ר' מנחם מנדל ערב פטירתו, רש"ז החליט לקבל עליו את הדין ולהנהיג את החסידים ברוסיה, אחרי שבמשך תקופה ארוכה שימש מעין יועץ ומורה דרך אך לא מנהיג רשמי.

חזרתו של רש"ז לרוסיה לא החלישה את הקשר שלו לארץ ישראל. רש"ז היה אחראי על מפעל התמיכה בעולים, מה שאפשר את הישרדותם הכלכלית בתנאי הארץ הקשים באותן שנים. במפעל התמיכה הזה הוא ראה חשיבות רבה ומסר עליו את נפשו. חוקר הקבלה פרופ' משה חלמיש, שעבודת הדוקטורט שלו היתה על תורתו של רש"ז, מציין כי בחסידות חב"ד מונים לאדמו"ר הזקן עשר זכויות, שאחת מהן היא ארגון התמיכה ליושבי הארץ. "פעם אחת לא היה לו כסף תחת ידו להעביר לשליח, והוא נאלץ ללוות כדי שלא להשיב את פני השליח ריקם. יתר על כן, הוא עצמו אמר כשיצא מהכלא שהשחרור היה בזכות פעילותו למען הצדקה לארץ ישראל. זה מעניין במיוחד, שהרי ההלשנה עליו היתה בדיוק על זה שהוא שולח כספים לארץ ישראל, שנמצאת בתחום שלטונה של האימפריה העות'מאנית, אויבתה של רוסיה".

גם מחסידיו דרש השתתפות בתמיכה זו. הוא מינה גבאים שתפקידם היה להעריך את יכולותיו הכספיות של כל חסיד, כדי לגבות ממנו סכום שהוא יכול לעמוד בו, "וגם ממי שלא היה יכול כלל לשלם", מציין חלמיש, "הוא ביקש שילווה כספים כדי שישתתף במצווה החשובה הזו". רש"ז גם הורה לשמור מכל משמר על כספים אלו והזהיר שאין להשתמש בהם לשום מטרה אחרת. למסירתו זו היה גם בסיס רוחני נרחב במשנתו.

חב"ד החדשה: מהתבוננות פנימה להפצה החוצה

מי שלא מכיר את חב"ד מקרוב, ייתכן שיופתע מן הדברים שנכתבו על היותה של חב"ד חסידות שכלית כל כך. הצביון המוכר כיום של חב"ד, כמי שעוסקת בהפצת יהדות ולא כל כך בעבודה פנימית, נראה כסותר את הדרך שסלל מייסד החסידות. הרב פרופ' יצחק קראוס, ראש מכללת הרצוג, עוסק בסוגיה זו בספרו 'השביעי' על הרבי האחרון מליובאוויטש. לדבריו, השינוי הגדול נעשה עם התמונות של הרבי בשנת תשי"א (1951). במאמר החסידות הראשון שאמר, 'באתי לגני תשי"א', הוא מסביר כי לכל דור יש את התפקיד שלו, להוריד את השכינה ולקרב אותה בחזרה לארץ. תפקיד הדור השביעי (הרבי היה האדמו"ר השביעי של חב"ד) הוא להוריד את השכינה לארץ עצמה, לקיים את רצון ה' 'נתאוה ה' להיות לו דירה בתחתונים', ממש אותה אמרת חז"ל שלקח לו גם רש"ז כדגל. הרבי דרש מחסידיו לפרסם את אלוקותו של ה' גם במקומות הרחוקים ביותר, ולא להסתפק בישיבה בבית המדרש. זאת כחלק מהבנתו שאנחנו ב"דור האחרון לגלות והראשון לגאולה".

הרב קראוס אומר כי אין משמעות הדברים שההתבוננות והעבודה השכלית איננה קיימת. "אני מכיר מישהו שהוא שליח חב"ד. כל השבוע הוא מתרוצץ בענייני המעשה, אבל בשבת, כשאין לו את טרדות המעשה, הוא עומד שעות בתפילה".

הרב וייצהנדלר אינו מכחיש שחלו שינויים בחב"ד, "אבל מה היום כמו שהיה פעם? עולם התורה הוא כמו שהיה פעם? ולהבדיל, האקדמיה היא כמו שהיתה פעם? הכל השתנה". אף על פי כן, סבור הרב וייצהנדלר ש"הנקודה לא השתנתה", ולימוד התניא ומאמרי החסידות שמשקיעים בהם הרבה בישיבות חב"ד נותן את פריי הטוב: "פעם הבחור היה לומד תניא ומשקיע בהתבוננות וזה נתן לו כוח לשבת כמה שעות וללמוד בהתמדה. היום כשהבחור עושה את זה ומפנים את המסרים העמוקים ביותר של 'אין עוד מלבדו', זה נותן לו כוח להינצל מהאינטרנט או לא להתפעל מכל הדברים הנוצצים של העולם הזה. האתגרים של הבחור בליובאוויטש לפני מאה וחמישים שנה הם לא בהכרח האתגרים של היום".

* דבי איידיק

46. נשואה לדיוויד. אם לארבעה.
תושבת ניו-רשק, ארצות הברית.
נשיאת 'אמי'ת

*** התחלה:** ינואר 1966, אטלנטה ג'ורג'יה, בסיס של הצבא האמריקני שהאב שימש בו כרופא. אחרי השחרור מהצבא שבה המשפחה לניו-יורק, המקום שבו גדל האב, והתיישבה בניו-רשק הסמוכה למנהטן. בהמשך יבחרו גם איידיק ובעלה לבנות שם את ביתם.

*** משפחה שכזאת:** האם, גם היא רופאה ומומחית לאנדוקרינולוגיה, עובדת במקצועה גם היום, "לפעמים היא גם מלמדת בארץ". איידיק היא הבכורה מבין שלוש בנות, אחת עורכת דין והשנייה רופאה. לתפארת היידישע מאמע.

*** עברית:** השיחה מתבצעת בשפת הקודש, אשר מדוברת באופן שוטף כבר מגיל 12. "תמיד היינו ציונים ודיברנו הרבה על הארץ, שהיתה בשבילנו מקום מאוד חשוב. גם בתי הספר שבהם למדתי היו מאוד ציוניים, והמורים למקצועות הקודש היו ישראלים".

*** בתי הספר:** ביסודי "שיבה ווסטצ'סטר" המקומי ובתיכון ישיבה יוניברסיטי שלא זכור כאהבה גדולה. "רציתי ללמוד ברמה יותר גבוהה". בחינת ה-SIT המקבילה לפסיכומטרי בוצעה מוקדם, כך שבגיל 16 כבר נמצא מקום בין הסטודנטים ב'ברנרד קולג'. הלימודים ארכו ארבע שנים. את השנה השנייה עשתה ב'אורות' שבאלקנה.

*** 'אורות':** "למדתי מה זו ארץ ישראל. דרך הבנות הישראליות שאיתן למדתי הכרתי את התרבות של ארץ ישראל, שאי אפשר להבין אותה אם לא גרים בארץ. ביקרתי בכל הארץ עם התנ"ך - וזו היתה הפעם הראשונה שהייתי ביום העצמאות ובחגים בישראל, מה ששונה מאוד מלהיות בארץ נוכרייה".

*** שונה:** "רק לשמוע 'חג שמח' מבעל החנות, משהו פשוט כזה, הוא מאוד יפה. כולם חוגגים כאן יחד וזה מאוד יקר, זה לא קיים כשגרים בחו"ל". כבר כמה שנים שהמשפחה משתדלת לחגוג פסח וסוכות בארץ, "כי זה המקום והבית שלנו, גם אם אנחנו לא גרים שם כל הזמן".

*** כל הזמן:** "יש לנו בית בירושלים, אז אנחנו הרבה בארץ. עד עכשיו לא יצא לנו לעלות. אולי בעתיד".

*** אקדמיה:** אחרי ארבע שנים ב'ברנרד' הגיע תורם של לימודי המשפטים, שארכו גם הם ארבע שנים ונלמדו ב-NYU. "למדתי גמרא מבית הספר היסודי, ומשם התחלתי לאהוב

משפטים. רציתי להיות עורכת דין מייעצת".
*** תנועת נוער:** בני עקיבא, כולל פתיחת סניף במקום המגורים לתקופה קצרה והדרכה. במשך השנה היו פעילויות, שבתונים, צעדת ההצדעה לישראל ובקיץ מחנות. "אז לא היו נוסעים כל כך הרבה לישראל. במחנה הרגשנו קצת בארץ וזה היה חשוב". והיה עוד משהו חשוב מאוד שקרה בתנועה.

*** משהו:** דיוויד, שגם היה מדריך. "הכרנו מהפעילויות המשותפות בניו יורק, וכשהיה מפגש חורף בלוס אנג'לס הכרנו אחד את השני טוב יותר והתקרבנו". דיוויד גם הוא עורך דין בהשכלתו, למד תקופה ב'כרם ביבנה', והיום עובד בחברה שנותנת שירותים לעורכי דין בתפקיד ש"אין כזה דבר בישראל": אחרי תביעות ייצוגיות, הוא מסדיר את התשלומים והפיצויים לתובעים.

*** השמחה:** ארבעה ילדים: בן ושלישייה, המורכבת משתי בנות ובן. "זה היה אתגר כשהם היו קטנים וגם בכיתה א'. היום הם בי"א". הגדול בן 22, למד ב'הר עציון' במשך שנה וחצי, סיים אוניברסיטה ונמצא לקראת לימודי המשפטים.

*** עורכת דין:** תחילת המסלול היתה בתחום הנדל"ן עבור מבנים גדולים ומורכבים. בהמשך, לאור המצב הכלכלי הלא מזהיר ששרר במדינה, היתה החלפה לכיוון חברות גדולות שנקלעו לבעיות כלכליות. הפירמה: אחת הגדולות בניו-יורק. מספר שעות העבודה ביממה: 15.

*** ועד הורים:** "בארצות הברית ההורים פועלים בבית הספר באופן רציני ואני התעסקתי עם כל מה שהיה צריך", מתפארות ומסיבות ועד סיוע משפטי כעורכת דין. בנוסף לכך היתה עשייה בבית הכנסת. "זה לא כמו בארץ, אצלנו הכל קורה בבית הכנסת. בכל חג יש פעילות לילדים, כל בר מצווה או חתונה - הכל בבית כנסת".

*** אמי"ת:** לפני 12 שנים העניין התחיל בקטן. "בהתחלה עסקתי רק בשכונה שלי". כשביקשו להציע את ההנהלה הבינלאומית, אחת מהחברות בשכונה, "שהיא בגיל של הוריי", ביקשה שתצטרף ל'בורד'. "באותו זמן לא הכרתי את התוכניות שלהן בארץ, אבל פגשתי את אמנון אלדר ואת ההנהלה וראיתי שזה ארגון רציני. ראיתי מה אפשר לעשות ולאן אפשר להביא את הילדים בישראל, וחשבתי

שאני יכולה לתרום הרבה".

*** פעילות:** "התחלתי לבוא לארץ, לראות את הילדים, את בתי הספר, את הצוות הנפלא. העשייה באמי"ת מביאה תוצאות אז רציתי להמשיך בה. במשך השנים האחרונות אמי"ת התרחבה ונהייתה הרבה יותר גדולה".

*** גדולה:** 40 אלף מתנדבות, וגם מתנדבים, שמתפרשים על פני מספר מדינות. "בארץ קוראים לנו 'נשות אמי'ת', אבל אנחנו רק 'אמי'ת'. יש לנו היום גם גברים שמתנדבים". ההערכה היא שעד היום נתרמו 100 מיליון דולר למוסדות החינוך של הרשת, בעיקר בפרפריה. איידיק שימשה בתפקידים שונים בארגון, בהם גזברית, יו"ר ועדת הכספים וסגנית נשיאה.

*** גברתי הנשיאה:** הכניסה לתפקיד היתה לפני שנה ורבע. "הם רצו שאכנס קודם, אבל עד עכשיו הנשיאות היו הרבה יותר מבוגרות ממני. היה צורך להבין שלי יש עדיין ילדים בבית".

*** ילדים-התנדבות-עבודה:**

"כשעבדתי התנדבתי באופן מצומצם. אחרי שעזבתי, התחלתי להתנדב בצורה רצינית. היום אני נותנת את כל העבודה שלי בהתנדבות. גם כשאני נוסעת לחו"ל - זה על חשבוני".

*** לנגב חלב מהשפתיים:** "אין לי בעיה עם זה, אני אוהבת את כולן ולומדת מכולן, אני לומדת איך להיות סבתא טובה. הן אלה שביקשו ממני לעשות את התפקיד, אז לקח זמן אבל אני חושבת שאנחנו עובדים יפה ביחד". היום כל ההנהלה צעירה יותר. "זה אומר שהארגון חי ויש לו עתיד חזק. יש לנו היום מתנדבות בגיל האוניברסיטה וגם בגיל של התחלת משפחה. יש עתיד".

*** להשפיע:** המטרה היא לא רק איסוף כספים אלא השפעה. "אנחנו בעלי הבית ואנחנו מחליטים מה חשוב לחזק בחינוך של מדינת ישראל".

*** חשוב לחזק:** חשוב שיהיה חינוך טוב כי "בישראל אין נפט, יש אנשים. אנחנו רוצים שישראל תחזור להיות במקומות הראשונים בעולם במבחנים הבינלאומיים. חינוך טוב למצטיינים וגם התפתחות המחשבה, ואיך להתעסק עם האינפורמציה. כי היום לכל אחד יש אינפורמציה ביד".

*** החזון:** "להפוך את החינוך במדינת ישראל למשהו חזק שמתאים למאה הזאת.

שלבוגרי מערכת החינוך יהיו הכשרונות והכלים להתעסק במה שיש בעולם. זה יהיה קשה וייקח הרבה שנים, אבל התחלנו פיילוט, בשיתוף משרד החינוך".

*** הפיילוט:** הרשת מביאה טכנולוגיה חדשה, מחלקת טאבלטים לילדים ומבקשת להעניק להם כלים עכשוויים לניתוח המידע. "היום בגרות זה לא מספיק. החלום שלנו הוא שיהיו מספיק משאבים בחינוך וכל תלמיד יקבל את מה שהוא צריך, איך שהוא צריך, כדי שיהיו לו כל הכלים לעתיד".

*** ערבים זה בזה:** מנכ"ל הרשת, אמנון אלדר, והסמנכ"לים שלו היו בחו"ל בתחילת מבצע 'עמוד ענן'. "זה היה מיד אחרי הסופה 'סנדי'. הם מאוד דאגו לנו, וכל התלמידים התפללו על מי שנפגע בסופה. מיד אחר כך התחיל המבצע בעזה, ובכל מקום שההנהלה הגיעה אליו המתנדבים הביעו דאגה לדרום. התחושה היא שאנחנו משפחה".

*** ישראל והתפוצות:** "מדינת ישראל צריכה לחשוב לא רק על עזרה שמגיעה מחו"ל, אלא על עבודה משותפת. צריך לא רק שאנשים מחו"ל ייקחו אחריות על הארץ, אלא שבארץ ייקחו גם אחריות על חו"ל, ואז אנחנו שותפים שווים".

*** פרסים:** פרס 'כנס ירושלים' שיתקבל בשבוע הבא איננו הראשון שמגיע לידיה. קדם לו 'פרס הרצל' מהמזרחי העולמי. "פרס הכנס הוא לא שלי, אלא של אמי"ת. יש צוות נפלא, כל הגננים והמנחים בבתי הספר, כל המורים וכל המנהלים עושים מעל ומעבר. הפרס מזכיר את בסי גוטספלד שהקימה את אמי"ת לפני כמעט 90 שנה. לראות את ההישגים שהגענו אליהם מאז זה נפלא, ואני שמחה שיש הכרה כזאת".

*** אם זה לא היה המסלול:** "קשה לדעת, אבל אני חושבת שהייתי מוצאת ארגון שהייתי נותנת בו את מה שאני יכולה, משאב שהוא יותר חשוב מכסף: זמן. אני לא אוהבת לשבת בבית, אז תמיד יהיה לי תפקיד שבו אני נותנת לחברה".

ברכות

לדר' אלי י. שוסהיים

יו"ר אגודת "אפרת"

לרגל קבלת

פרס ירושלים תשע"ג

של עיתון "בשבע"

מחזקים את ידך להמשך עשייה
ברוכה, במסירות ובנחישות,
להצלת חיים!

בשם עשרות אלפי הילדים
שזכו לחיים בזכות
פעילותה של "אפרת"

בשם אלפי האמהות המאושרות

ובשם ההנהלה והצוות

דבי אייזיק,
נשיאת ארגון אמ"ת,
תקבל ביום ג' הקרוב
את פרס ירושלים

* ובמגרש הביתי

- * **בוקר טוב:** הבוקר מתחיל במטבח, עם הכנה של ארוחת בוקר מושקעת לילדים: ביצים, שייק פירות או ופל לבחירתם. "אני חושבת שחשוב שיאכלו ארוחת בוקר טובה, כי מחכה להם יום ארוך". שלוש פעמים בשבוע יש השתתפות ב-BOOT CAMP, אימון כושר קבוצתי על שפת הים, "דומה מאוד לטירונות".
- * **דיסק ברכב:** המועדף הוא דווקא רדיו. אבל המוזיקה של בילי ג'ואל, זמר ופסנתרן אמריקני ממוצא יהודי, אהובה מאוד.
- * **שבת:** "בגלל שיש לנו שלישייה של בני 16, בכל שבת יש לפחות עשרים בני 15-17 סביב השולחן. יש הרבה רעש, אבל הוא נעים". יש גם אחות שגרה ממול, וההורים שגרים בשכונה, כך ששבת היא גם זמן למשפחה וגם לקהילה. כדי להאכיל את כל הפיות יום שיש הוא זמן מטבח, כולל עוגות וחלות.
- * **עיתים לתורה:** שיעור קבוצתי עם הרב של בית הכנסת בנושא פרשת השבוע. לפני תפקיד הנשיאה היתה גם השתתפות בשיעור מצומצם יותר עם הרב, בו נלמדה גמרא.
- * **אוכל:** סלטים "וחלות מהתנור שלי".
- * **אחזקת הבית:** במשך השבוע יש עוזרת, "אבל בשבת הילדים עוזרים. יש להם תפקידים".
- * **מפחיד:** "איראן. באמת". היא אמנם לא חשה שעול הפתרון על כתפיה, אבל שמחה על כך שמתוקף היותה נשיאה של ארגון גדול היא חברה ב'ועידת הנשיאים', "ואנחנו יושבים עם הממשלה שלנו לעזור בזה. זה מעשה מאוד חשוב. מדובר בבעיה של כל העולם".
- * **דמות מופת:** גולדה מאיר. בתקופה שבה היא היתה ראש ממשלה, היא זכתה להצלחה בכל העניינים שבהם עסקה, אבל היה לה הרבה יותר קשה להגיע לכל הישג, "כי כל אישה שמגיעה לאיזשהו הישג, צריכה להיות פי עשר יותר טובה מכל גבר שהגיע לשם".
- * **פמיניסטית:** היא לא מכניסה את עצמה להגדרה, "אבל גם כשעבדתי כעורכת דין ואפילו היום בתפקיד הנשיאה, אני רואה שתמיד נשים צריכות לעבוד קשה יותר כדי להגיע לאותו מקום שהגברים מגיעים אליו".
- * **פנאי:** אין הרבה, אבל כשהוא קיים "אוהבת מאוד לקרוא, לטייל בטבע ולבקר במוזיאונים".
- * **כשתהיי גדולה:** "הייתי רוצה להמשיך לעזור בכל העניינים של יהודים בעולם ובמדינת ישראל".

אסתי רמתי

תוכנית אם

ספרות משווה

לכתוב ספר ילדים מוצלח זה בכלל לא משחק ילדים ■ הספר 'הגמד הגבוה' ממחיש את ההתמכרות שלנו להשוואות ואת הסכנות הנובעות ממנה

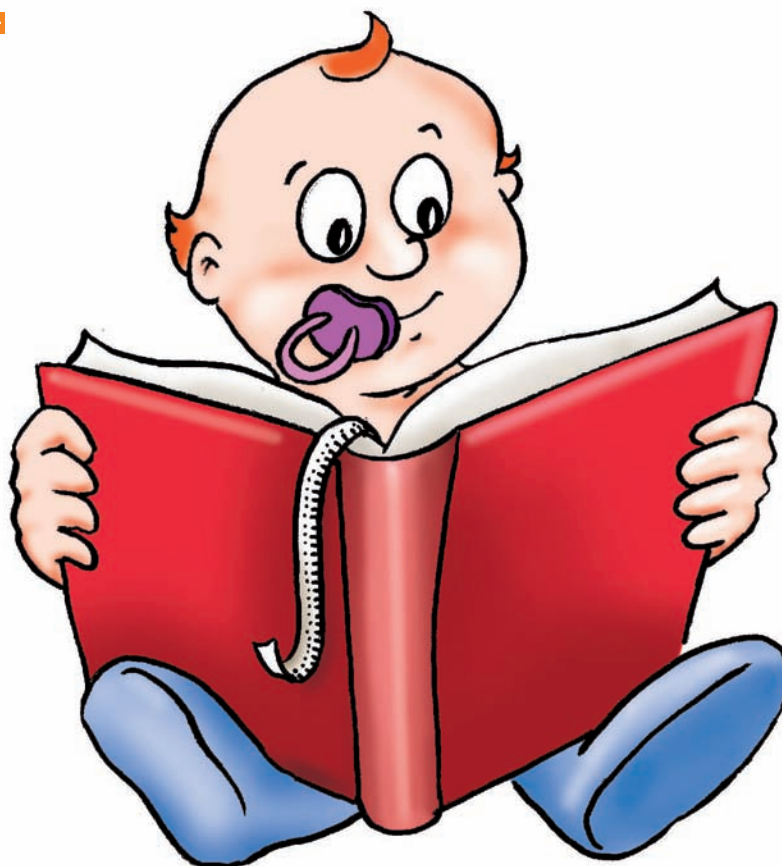
הנגב, וגיליתי שאת המוטיבציה ליבה לאו דווקא הלהט האידיאולוגי, אלא הרצון להשיג את החטיבה המתחרה. וזה מועיל לפעמים: הרבה זמן נדנוד נחשך לי בעזרת ה"בוא נראה מי מגיע לאמבטיה ראשון!".

מצד שני, השוואות הן רעה חולה. הן המובילות לכל השנאה והקנאה והתחרות ורדיפת הכבוד. וגם לחוסר הביטחון העצמי ולרגשי הנחיתות. אני מודה ומתוודה שאני ממש לא אוהבת להיכנס לבית של בלבוסטע ביום חמישי בערב, ולגלות ששולחן השבת כבר ערוך והרצפה בוהקת. בתחום הזוגיות, השוואות הן קטסטרופה של ממש. לא סתם מברכים את החתן והכלה שיהיו כמו בגן עדן מקדם: שם לא היה לאן לפזול. ומצד האמת, התמונה שיש לנו על הזוגות סביבנו היא חלקית מאוד, כמו שנהגה לומר דודתי המבוגרת ע"ה - כשסוגרים את הדלת, אף אחד לא יודע מה קורה בפנים.

אולי המענה לקונפליקט טמון בהדס. הנה רעיון יפה ששמעתי השבוע בשיעור: ההדס, כידוע, מסמל את העין. ועכשיו תראו איך נראה ענף משולש של הדסים: עלה מכוון לכיוון אחד, עלה מכוון כלפי מעלה, ועלה מכוון לכיוון השני. אולי האידיאלי ביותר זה לא להשוות בכלל - להיות מאלה שמביטים כלפי שמיא ושלמים עם מה שהם באמת. איך אומרים? לחשוב מה השכינה אומרת, לא מה השכנה. זה העלה האמצעי. אך גם כשמשווים, אפשר לבחור את הכיוון. אפשר להביט בשכן המצליח ולחשוב איזה מסכנים אנחנו, ואפשר להביט במי שפחות שפר מזלו ולגלות כמה טוב לנו.

הנה דוגמה קטנה: החל מגיל מסוים, ההבטה במראה הופכת להיות חוויה מפוקפקת משהו. ברוך השם, הזיכרון שלנו עדיין מספיק טוב כדי שנוכור איך נראינו לפני מספר שנים, וזה גם מה שהופך את תעשיית זריקות הבוטוקס למשגשגת כל כך. אבל מה דעתכם להשוות את עצמנו לא למה שהיינו, אלא למה שבעזרת השם נהיה, שנוכה לשנים טובות וארוכות? חיפוש קצר בגוגל הניב לי אתר שכשמכניסים לו תמונה, הוא מראה לנו איך ניראה בעוד עשרים שנה. אהמם... עכשיו רק נותר להביט במראה ולשמוח כמה שאני נראית צעירה.

איור: עדי דוד

בתחום הזוגיות, השוואות הן קטסטרופה של ממש. לא סתם מברכים את החתן והכלה שיהיו כמו בגן עדן מקדם: שם לא היה לאן לפזול

סיפור אחר לגמרי, ומקביל ברעיון שלו - 'הענק הנמוך'. מעבר לפטנט החמוד ולעיסוק בנושא החריג בחברה, הספר מדגים באופן מאוד חינוכי עניין מאוד פשוט - הכל יחסי. אנחנו יצורים משווים מטבענו, וחיים בעולם של דרגות והשוואות. מצד אחד זה בלתי נמנע. אנחנו כמעט לא מסוגלים לחיות בתלישות, חייבים לדעת איפה אנחנו עומדים, איפה ילדינו, למדוד תדיר את מקומנו ביחס לסביבה וביחס למה שהיינו פעם. אנחנו חייבים לדעת אם התקדמנו, אם נסוגנו, אם אנחנו בסדר באופן עקרוני. בדיוק היום שמעתי על כיבוש אום רש-רש במלחמת העצמאות על ידי חטיבת

היא מצליחה להיות מצחיקה ומפתיעה, והאיורים שלה לא שוכחים להיות ידידותיים למרות היותם אמנותיים. החריזה שלה מעולה, והרעיונות שלה מקסימים בעיניי.

לאחרונה נתקלתי בספר די חדש שלה, 'הגמד הגבוה', שהתלהבות ממנו בביתנו חצתה גילאים. הסיפור לכאורה פשוט: גמד גבוה מאוד חי בין חבריו הגמדים אך לא מרגיש שייך. הוא הולך והולך, עד שבדיוק במרכז הספר הוא מגיע לעמק השווה. הוא שוכב ונרדם, וכשהוא מתעורר הוא מגלה חבר חדש בדיוק בגודל שלו: הענק הנמוך. כדי לגלות איך הענק הגיע לכאן צריך להפוך את הספר, והנה צץ לו בהפתעה

הכותב המתחיל עלול לחשוב שאין דבר קל יותר מכתובה לגיל הרך. לוקחים נושא מחייו של הפעוט - רצוי כזה שעושה להורה הממוצע כאב ראש, כמו גמילה מכל מיני דברים - מקלידים כמה שורות מחורזות (בעירבון מוגבל), והופ - יש ספר. לפי החומרים המצויים בשוק, יש לא מעט אנשים שמתרגמים מחשבה למעשה, וכך חנויות הספרים מוצפות בספרי קטנטנים שמוטב שלא היו באים לעולם.

אני לא מחשיבה את עצמי לביקורתית במיוחד, אך ליד המחלקה לגיל הרך בספרייה אני יותר גרועה מרווקה בררנית. הספר הראשון משמים והשני אובר-חינוכי להחריד. לשלישי איורים מדכאים, שמתאימים יותר למוזיאון לאמנות מודרנית מאשר לספר לפעוטות. ההוא עילג, אחר פשוט מטופש, ולהוא יש שם שבעיתון כמו 'בשבע' אני אפילו לא יכולה לרמוז אליו. כן, כן, ספר לגיל הרך. לפעמים כל החיפושים שלי לא מניבים חתן ראוי, ואני נאלצת לחזור לאחד מספרי ה'דורה'. דוסטויבסקי זה לא, אבל זה שווה את החיוך המאוהב שנמרח לקטנה על הפרצוף.

למה באמת קשה כל כך לכתוב יצירה איכותית לילדים צעירים? קודם כל, טכנית, הסופר צריך להתקמצן במילים, גם מבחינת הכמות וגם מבחינת המשלב הלשוני. מישוהו השווה את זה פעם לשירה - בגלל מיעוט המילים כל אחת צריכה להיות מחושבת, חדה ומדויקת. שנית, צריך לשמור שהסיפור יהיה פשוט, אך יחד עם זאת לא בנאלי. הוא צריך לחדש משהו, לומר אמירה. כדאי שגם ספר לגיל הרך יהיה עם עומק ורבדים. וכמובן שצריך גם את הקסם הבלתי מוסבר, כמעט כמו קליק בין בני זוג, שיגרום לי לסגור את הספר, להיאנח אנחה קטנה של סיפוק ולומר "יש לו את זה...".

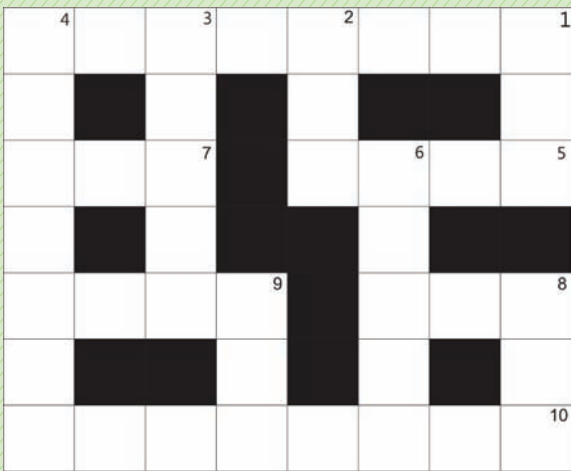
מדובר באתגר לגמרי לא קל, ותעיד כמות הקבצים הזנוחים של התחלות ספרי קטנטנים שיש לי במחשב.

תורת היחסות

אך אל ייאוש, יש עדיין כמה סופרי פעוטות טובים במחוזותינו. לטעמי, אחת הטובות בהן היא רינת הופר, בעלת הזכויות על 'איילת מטיילת'.

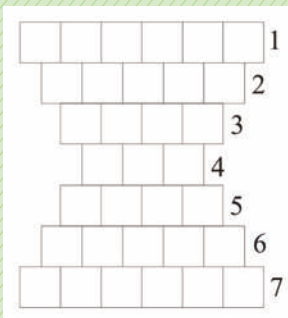

חכמים בריבוע // זאב פרנק

מאוזן: 1. מילות פתיחת קבלת-שבת 5. נמצא, ישנו. 7. היום השביעי 8. כלי בשחמט 9. דרגה גבוהה בצה"ל 10. מילות הפתיחה באחת ממגילות התנ"ך.
מאונך: 1. מילת שאלה 2. צמיתות, עד 3. גל. 4. לקיחת חלק בדבר כלשהו 6. מושבה שאוחדה עם "פרדס-חנה" 8. התקוממות 9. גרגרים זעירים הנישאים באוויר.

מדרג-אות

כתבו מושג בן 6 אותיות במס' 1, הורידו אות, שנו את הסדר (אם יש צורך) ועברו למס' 2 וכן הלאה. ממס' 4 ומטה הוסיפו אות בכל שלב.

1. מילה נרדפת ל"מיליארד" 2. הלהטה, צריבה (בד"כ בהכשרת כלים) 3. ריגול 4. מדינה באירופה 5. החרימו 6. פניה של כבוד לגבר 7. כלי רכב פופולרי מתוצרת קוריאנית.

3	ב	ס	ע	ג
י	ד	ב	ק	ר
ר	א	ו	ב	נ
כ	א	ר	י	ה
ר	ס	א		
ח	נ	ו	ט	
י	ח	ס	ד	

פתרון החידה מגיליון 524

על פתרון החידה מגיליון 523 יישלח פרס לספיר פרלשטיין משלוחות נא לציין את מספר הגיליון על גבי המעטפה

הילדה הכי משעממת בכיתה עדי דוד

עמוקות וגדולות וחיכה בבישנות, "אני מציירת דמות לסיפור שאני כותבת."
"מותר לי לקרוא?" שאלתי והיא הושיטה לי קבוצה של דפים.
תוך כמה רגעים צללתי לעולם של בלשים וגברות מכובדות, נופי כפר וכרכרות. לא ידעתי שילדה בגיל שלי יודעת לכתוב ככה.

כשהרמתי לרגע את עיניי מהסיפור ראיתי את עיניה השואלות. היא התביישה אבל גם הסתקרנה מתגובתי. "זה נהדר", אמרתי לה. עכשיו גם הבנתי מי הדמות שהיא ציירה. ממש כך יכולתי לתאר אותו מהסיפור. הציור היה מופלא ועשוי

איור: עדי דוד

הצלצול שבישר את סיום השיעור גרם לכולם לקפוץ מהכיסאות ולרוץ לחצר. החבורה של ציפי תשחק מן הסתם בחבל ליד הברזיות, דינה ורחל ימצאו להן פינה שקטה לשיחת נפש ורוב הבנות בטח ייצאו למגרש לשחק בכדור או בתופסת.

אבל, ראיתי ששוב רבקי לא קמה מהכיסא. ברעש שנוצר אף אחת לא שמה לב שהיא נשארה בכיתה, כמו בכל יום, מוציאה דף וצבעים ומציירת. אף אחת לא מזמינה אותה להצטרף וגם היא לא מבקשת. חן מושכת לי בשרוול, "נו, טלי, את באה? יש היום משחק מחניים." "לא היום", אני משיבה, "מתחשק לי לראות מה רבקי עושה."

חן נראית מבולבלת לרגע. "רבקי?! היא בטח הילדה הכי משעממת בעולם. שום דבר לא מעניין אותה, מה תעשי איתה? לא חבל לך על ההפסקה הכי ארוכה של היום?"

אבל אני רק חייכתי. לא היתה לי תשובה. קצת ריחמתי על רבקי שאין לה חברות, קצת הסתקרנתי מהילדה השקטה הזו שלומדת איתי כבר שלוש שנים ואני לא יודעת עליה דבר.

היא לא הרימה את עיניה מהדף, גם לא כשהתיישבתי לידה. על הדף היא הספיקה לצייר פנים עדינות ותחילתו של צווארון מפואר. "מה את מציירת?" שאלתי. רק אז היא הביטה בי בעיניים

בכשרון רב. איך יכול להיות ששתי שורות ממני ישבה במשך שלוש שנים ילדה כל כך מעניינת ואני לא שמתי לב? הדרך שבה היא מתארת דברים, הידע שלה שנחשף דרך העלילה המסובכת שהיא טוותה, יכולת הציור שלה... איזה הפסד! ואף אחת בכיתה לא יודעת. לא נראה לי שאוויר תמיד על משחקים בחצר, אבל ברור לי שמדי פעם אבוא להציץ ולהכיר עוד קצת את הילדה הכי מעניינת בכיתה. אולי, אם היא תסכים, אבוא אליה הביתה. מסקרן אותי להכיר גם את המשפחה שלה, ואם היא תסכים - עוד נהיה חברות טובות.

רעיונות והצעות יתקבלו בברכה ב. yoni@inn.co.il

אפרים // יוני קמפינסקי

בזמנכם החופשי

'הגלריה המרכזית' שבתחנה המרכזית החדשה בתל אביב, העלתה השבוע תערוכת בחירות יוצאת דופן. 20 אמנים מציגים 80 עבודות פוליטיות וא-פוליטיות בנושא הבחירות בטכניקות של צייר לוח, איור, פיסול ומחשב. בין העבודות קלפי מדגמית בעיצובה של האמנית דבי אולו, 'קרעי ההבטחות' של הצלם רפי מן ואיקס-מיקס בחירות של אמן הזכור כית עמי ליבוביץ. במהלך ימי התערוכה תערוך הגלריה מדגמים ואירועי בחירות אקטיביים.

ניצן חן רזאל 'מוצא מקום' באלבום חדש שעניינו מסע שורשים ייחודי. רזאל מביא מגוון של טקסטים ולחנים שחלקם כמעט נשכחו ובאלבום הם מקבלים פירוש מוזיקלי אישי, תוך שהוא נע בין סגנונות, טעמים ועדות. בימים אלה עלה לאוויר הסינגל הראשון מתוך האלבום, 'מזמור שיר' מתוך תפילת ערבית של ליל שבת.

'שם ומעבר' היא תערוכת היחיד שמציגה איננה פונר-קוקוס ב'גלריה האחרת' במכללת תלפיות בחולון. האמנית תרה במצלמתה אחר 'האחר' ומגלה לנו שלמטרה זו לא צריך להרחיק לכת, כי הוא קרוב ויש לו שם. העבודות חושפות את הרבדים החברתיים, הפסיכולוגיים והרגשיים הנקשרים לשמו ולמקומו של אדם בחברה שהוא חי בה. אוצר: אבנר בר חמא.

ערן צור ואנסמבל 'מיתר' מבשלים עיבודים קלאסיים לשיריו הגדולים של צור ובהם 'בלילות של ירח מלא', 'ערב ב' כסלו', 'בעין הסערה' ו'תמונה אימפרסיוניסטית'. הפרויקט, שהחל בפסטיבל הפסנתר לפני שנה, הפך לסדרה של הקלטות שיצאו לאור בקרוב כאלבום ובעוד כחודש גם במופע.

ofralax@gmail.com

דיסק // אמציה האיתן

אלבום ביתי

בתגובה לאירועי בית שמש, הוציא לני סלומון אלבום יחד עם בנותיו הקטנות, שירשו ממנו את כישרון השירה

'דרך האור - לני סלומון ומשפחתו'

משפחה מוסיקלית. 'דרך האור'

יש לי חלום - להוציא אלבום מוזיקלי שבו אני אשיר יחד עם הילדים שלי, אעשה את העיבודים, ואפילו אקח את אבי סינגולדה למשל, כדי לנגן בגיטרה. ריאלי, ייקח לי שנות דור להגיע לחלום הזה, אבל בינתיים אוכל להתנחם באחרים שעשו זאת. זוכרים את להקת 'שלוך רוק' שהוציאו אלבום שירי שבת במנגינות הביטלס? הדמות המובילה בלהקה, לני סלומון, הצליח להגשים את החלום שלי, אבל לא עם הילדים שלי אלא עם שלו (מה לעשות, לפעמים חלומות מתגשמים, כמעט). זהו אלבום של שירים חביבים, והזמרים הם הוא עצמו ושתי בנותיו - אביגיל ושני. אם כבר שאלתם, אז הן עוד לא הגיעו לגיל מצוות (או יותר מדויק - הן בנות 7 ו-9).

הפרויקט התחיל בכלל מטרומה. בית הספר בבית שמש, שבו לומדות בנותיו של לני, עמד במוקד המאבק של קבוצת החרדים שניסתה להוציאם משם בדרכים לא ממש קונבנציונליות. כתגובה נגד החליט לני לזרוק בלוקים על בתייהם של החרדים ולשרוף את בתי הכנסת שלהם. נו טוב, הגזמתי קצת. האמת היא שהוא החליט כתגובה

להוציא אלבום של שירים שעוסקים באהבת חניס וביחס שבין אדם לחברו. ואם כבר בית ספר לבנות, אז הכי הגיוני לשלב את בנותיו בשירה. כנראה שאת כישרון השירה הן ירשו מאביהן, כי הן באמת יודעות לשיר. השירים מאוד חמודים והביצוע לא פחות. ממוזיקאי כמו לני סלומון הייתי מצפה לקצת יותר הרמוניות בשילוב בינו לבין בתו. רוב הזמן הם שרים אותו דבר בדיוק, ונדמה לי שהיה אפשר להוסיף קול שני ואפילו יותר מזה, ואז השילוב היה עוד יותר מושלם.

באחד השירים היותר נחמדים ישנו חידוש היסטורי - ראפ בביצוע ילדותי. בשיר 'שמח משה' ישנם קטעי ראפ חמודים שמבצעת הילדה הקטנה. זה אמנם לא נשמע ממש כמו ראפ, הקצב קצת עדין מדי, אבל התוצאה בהחלט ייחודית ונעימה לאוזן.

אני בטוח שהאלבום הזה יכול לשובב את נפשם של הילדים, וגם של הגדולים (בעיקר אלה שכבר יש להם ילדים בגילאים התואמים). ומי יודע, אולי גם אני אזכה להגשים פעם את החלום המוזיקלי הזה.

seret@etrog.tv

ספר // קובי פינקלר

קפה בוץ

'בית הקפה הקטן של קאבול' מגולל סיפורי חיים שוקקים ברחובות הבירה האפגנית מצולקת הקרבות

'בית הקפה הקטן של קאבול', דבורה רודריגז.

מאנגלית: עידית שורר, הוצאת כתר, 333 עמ'

חיים בעין הסערה. 'בית הקפה הקטן של קאבול'

אפגניסטן. כמה שאנו שומעים על המדינה השסועה הזו עדיין איננו מבינים באמת מה קורה שם. הטליבאן, אל קעידה, איסלאם קיצוני - כל מה שמכב בכותרות מתרחש לנגד עינינו בספר המרתק הזה.

שמו של הספר מעיד על תוכנו. סביב בית קפה קטן (לא יותר מעשרה שולחנות) ושוקק חיים (כאשר מתקיימות בו הרצאות נגד המשטר הנוקשה), מנסה המחברת להביא בפנינו את החיים האמיתיים בקאבול, בירתה המפוחת של אפגניסטן שהכל יש בה. שדות הפרג העשירים בעולם, עוני מחריד, אסלאם קיצוני והרבה אנשים שמנסים בסך הכל לחיות. כל אלו לצד אמריקה הגדולה, שבאחת נטשה את הפעילות שם לטובת עיראק ומאז לא שבה, כדברי אחד ממבקרי בית הקפה.

הסיפור מתרחש סביב בית הקפה שמנהלת סאני, אמריקאית שהגיעה לאפגניסטן בעקבות בן זוגה ונשארה בה. באחד הימים היא פוגשת נערה שמחפשת מקלט ואוספת אותה לביתה.

בעודה בהריון בעלה של הנערה נהרג ממוקש. גורלן של נשים הוות שאינן נשואות באפגניסטן אכזרי. ילדיהן נחטפים ונמכרים לעבדות.

סאני היא דמות שובת לב מכל בחינה - אישה עצמאית וחזקה שמנהלת ביד רמה את המוסד הקטן שלה. היא מצליחה להתגבר על השמרנות והקנאות, ועל התחושה שבכל רגע משהו עלול להתלקח - וליצור חלקת אלוקים קטנה ושלווה באמצע העיר. לצדה של סאני מקימה המחברת שורה של דמויות נפלאות, גברים ונשים כאחד, אשר יוצרים תמונה צבעונית וסוחפת הכתובה בכישרון ומביאה לידי ביטוי אמיתי את החיים במדינה הזו.

סאני מנסה להגדיל את רווחיו של בית הקפה, קושרת קשר עם איזבל, עיתונאית אנגלייה שכותבת על מצב הנשים באפגניסטן, ועם קנדיס, אמריקאית רבת אמצעים, שגם היא חלק ממרקם החיים האמריקני ברחבי העולם. זהו סיפור מרתק, שמביא את החיים, ובעצם את אי החיים, לנגד עינינו בצורה צבעונית.